உ

கணபதி துணை

சீகாளத்திபுராணம்

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
வேலையசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.

இஃது,
திருக்கைலாசபரம்பரைப்
தருமபுரம்
ஸ்ரீசிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்
சிதம்பரம்
இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,
பா. சோமசுந்தரசெட்டியார்
வேண்டுகோளின்படியியற்றியவசனரூபத்தோடு,
ஷை செட்டியாராலும்
கா. ஞானசுந்தரஐயராலும்
சென்னை
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரி௵ கார்த்திகைமீ

சிறப்புப்பாயிரம்.

பதினனகுசீாக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கவிபுகழ்ச சீகா ளத்திமான மியததிற் காப்புமுற்பாயி
ரம் விடசய, கமசசருக கநெதன கைலைநற சருககங கதிதத
பொன முகரியின சருககந,—தவமிகு தருநான முகசசருக்
கஞ்சீ காளத்திச் சருககமிவ வாறுந, தருகறு ஞானப்ர காச
மெயத் தவனுங கணணபபச சருககமும புலமை,—இவ
ளொளி நக்கீ ர்சசருக் கமுமே சிவப்பிர காசமுன னவனுஞ,
செபபுகன னியாதனு சருககமுஞ சிலநதி முதலமுற கதைச
சருக கமுஞசீர,—நவிலரும வேலா யுதவறி ஞனுமே நவரச
மிடந்தொறுந துலங்க, நாடுமெயப புலவா தமககெலா மு
வகை நணுகிட நவிற்றினர் மாதோ.

உ

சிவசண்முகன் றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் வரலாறு.

கடல்சூழ்ந்த இப்பூவுலகத்திலே, முற்காலத்திலே, வேதாகமங்களமறைய, இல்லறமுதலிய நல்லறநெறிகள் குன்றய, சமணமுதலிய புறச்சமயங்கள் நிறைய, சைவசமயமும் அதற்குரிய விபூதிருத்திராக்ஷசாதனங்களும் நாடோறுந் தேய்ந்தன. அதுகண்டு, சித்தர்களும் இருடிகளும் ஒருங்குசேர்ந்து, திருக்கைலையிற்சென்று, திருநந்திதேவரனுமதிபெற்று, சந்நிதியையடைந்து, சிவபெருமானைத் தரிசித்து, கைகளைச்சிரமேற்குவித்துத் தோத்திரஞ் செய்து நின்றார்கள். அப்பொழுது, சிவபெருமான் அவர்மீது கருணைகூர்ந்து, "அன்பர்களே! உங்களுக்கு யாதுகுறை?" என்று வினவியருள, அச்சித்தர்முதலியவர்கள் அடியற்ற மரம்போல நிலத்திலேவீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்துநின்று, "எம்பெருமானே, பூமியிலே வேதசிவாகமங்களிற் கூறப்படுஞ் சைவசமயந்தழைக்கவும் சமணமுதலியபுறச்சமயங்கள் நசிக்கவும் திருவருள்செய்யவேண்டும்." எனப் பிரார்த்தித்து, அங்ஙனமே அநுக்கிரகிக்கப்பெற்று, தங்கள் தங்களிடத்தைச் சார்ந்து, சைவசமயந்தழைத்தோங்குங் காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அதுநிற்க.

உலகமாதாவாகிய உமாதேவியார் ஓர்நாள், நீர்விளையாடலைவிரும்பி, திருக்கைலாசமலையின் ஓர்பக்கத்தில் சண்பகமுதலிய மரங்களடர்ந்த ஓர்சோலையையும் அதன் நடுவே நாற்புறமும் கோப்புவாய்ந்த ஓர்தடாகத்தையும் சிருட்டித்து, கணநாதராகிய சங்குகன்னரையழைத்து, "யாம் நீராடிவருமவரையில் ஒருவரையும் உள்ளேவிடாதொழிக." என வற்புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, அவரை வாயிற்காவலராக நிறுத்தி, சரஸ்வதி இலக்குமி முதலாகிய தெய்வப்பெண்களோடு பாங்கியரும் புடைசூழ்ந்த தடாகத்திலிறங்கி நீர்விளையாடுகையில், திருக்கைலாச மலைச்சாரலிலுள்ள சிறப்புக்களைக்கண்ணுற்று அங்கெழுந்தருளிய சிவபெருமான், சோலையையும் அதனடுவிலுள்ள தடாகத்தையும் கண்டு அதிசயித்து, அத்தடாகத்தின் வாயிலையடைந்து, அங்குநின்ற சங்குகன்னர் ஒன்றும் விண்ணப்பஞ்செய்யாது அஞ்சி வாளாநின்றமையால் உள்ளேசெல்ல, நீர்விளையாடிக்கொண்டிருந்த உமாதேவியார் கண்டுவெள்கி, தெய்வமகளிரோடும் ஓர்பக்கத்திலொளித்தனர். எம்பெருமான் அதை உற்றுணர்ந்து விரைந்து வாயிலையடைந்து, சங்குகன்னரைநோக்கி, "உமையினது நீர்விளையாடலை நமக்கு உணர்த்தாதகுற்றத்தால் நீ பூமியிலே மனிதப்பிறப்பை அடைவாயாக." என்று சபிக்க; அதுகேட்ட சங்குகன்னர் மனங்கலங்கி, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, "எம்பெருமான்றந்த இச்சாபம் நீங்குநாளெந்நாள்!" என்று பிரார்த்தித்தனர். உடனே கடவுள் கிருபைகூர்ந்து, "நீ பூமியிலே பிறந்து வேதசிவாகமங்களை விளக்கி, சைவசம

யத்னத விாதஇசெயது, எபபொழுது நமது குமாரனுகிய சுபபிரமணியனுெடெதிாதது யுததஞசெயவாயோ. அபபொழுதே இசசாபமநீஙகி, சினஞ்ளிலே நமமுருவததையும பெறுவாய.” என று அநுககிரகிததனா.

பினபு சஙகுகனனா பூமியிலே யோனிவாயபபட்டுப் பிறவாது, சிவநத சடையையும, குணடலமபொருநதிய காதையும, கலலாடையோடு விபூதிருததிராக்ஷம சிவலிஙகம விளஙகும உறுபபுககளையும, சினமுததிரையோடுகூடிய வலககரததையும, விபூதிபனபயையும மாததிரைககோலையுமதாஙகிய இடககரததையும, லஙகோடு கௌபீனம பொருந்திய திருவரையையும, திருபபுனமுறுவலோடுகூடிச சிவாகமததையுபதேசிததருளும செவவாயையும், அருசெழுததை அகலாதுசசரிககும நாவையுமபெறறு, பதது வயதோடுவிளஙகும மானுடததிருமேனிதாஙகி, ஞானசூரியனபோல மயூராசலததுககுச சமீபமாகக கீழைசசமுததிரததிலேயுதிதது, அநதசசமுததிரதீரததிலே ஓராசசிரமஙகணடு, அதில சிலசிததுககளவிளஙக சிவயோகசமாதியோடு எழுநதருளியிருநதுகொணடு, தமமிடத்து அனபுபூணடடைநத சிததாமுதலிய அடியவாகளுககு வேதாகமஙகளிற்கூறபபடும ஞானசித்திகளையுபதேசிதது, சிலகாலம் வீறறிருநது, பினபு பெருமுககலமலைமுதலிய பலமலைகளிலும வனஙகளிலுஞசென று, அஙகுளள சிததாகள முதலாயினோர்ககும அநுக்கிரகிதது, அசசமுத்திரதீரததிலுளள ஆசசிரமததிலே மீளவும வநதிருநதாா. பாலவயதோடு சமுததிரத்தில் திருவவதாரஞசெயது சித்திகளில வலலரா

யிருந்தமையால், இவருக்குப் பாலசித்தர் என்னும் திருநாம
முண்டாயிற்று.

இவ்வாறு பாலசித்தர் அவ்வாச்சிரமத்தில் வீற்றிருக்கு
நாளில் ஓர்நாள், சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையின்படி திரி
லோகங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்ற நாரதமுனிவர் சித்தரிடம்
வந்து, அவரால்செய்யப்பட்ட உபசாரத்தைப்பெற்று மகி
ழ்ந்து, அவரைநோக்கி, "இவ்வாச்சிரமத்திற்கு மேற்றிசையி
லே மயூராசலமென்று ஓர் திவ்வியக்ஷேத்திர மிருக்கின்
றது அது, தன்னையடைந்தவர்கள் வேண்டியவரங்களை
வேண்டியவாறேபெறும்படி மயூரமானது மலையுருக்கொ
ண்டு முருகக்கடவுளை வழிபட்டு வாகனமாகப் பெற்றது"
என்று குறிப்பால் விளக்க, சித்தர் "அச்சரித்திரத்தை விரித்
துரைத்தல்வேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டனர் முனி
வர் "முன்னே முருகக்கடவுளது வேலாயுதத்தினாற் கிழிக்க
ப்பட்டு யுத்தத்திலே மயிலுருக்கொண்ட சூரனென்பவன், பின்
னே ஞானத்தையடைந்து, அக்கடவுளை வணங்கிநின்று,
"சுவாமீ, அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டருளவேண்
டும்." எனப் பிரார்த்திக்க, கடவுள் "நீ இப்பிறப்பிற்செய்த
பாவங்கள் ஒழியும்வண்ணம் தொண்டைநாட்டிலே பெண்
ணைநதிக்கும் மாவிந்தியபர்வதத்திற்கும் நடுவிலுள்ள பூமி
யிலே தவஞ்செய்து சுத்தஞானனபின் நாம் அவ்வாறே கொண்
டருள்வோம்." என்று ஆஞ்ஞாபித்தனர். அதனால், அவன்
அவ்விடஞ்சென்று, மயில்வடிவாயமைந்த மலைரூபமாயிரு
ந்து, முருகக்கடவுளைக்குறித்து ஒருவருஷந் தவஞ்செய்ய,
எம்பிரான் எழுந்தருளிவந்து அவனை வாகனமாகக்கொண்

டருளி, இன்னும் வேண்டும்வரம் கேளென்று கட்டளையிட டனர். உடனே சூரன் பணிந்து, "அடியேனை வாகனமாகக் கொண்டதனறியும் இம்மலை என்னுடைய அம்சத்தால் மயூ ராசலமென வழங்கவும் இதில் தேவரீர் எந்நாளும் வீற்றிரு ந்து அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கவும் வேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொள்ள, கடவுள் "இம்மலையின்கண்ணே பால சித்தன் என்பவன் சிவபெருமானாற் றனக்குக்கிட்டத்த சாபத்தை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு நம்மைக்குறித்துத் தவஞ் செய்வான்; யாம் அவனுக்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டி இம்ம லையின்கண்ணேவந்து, அன்றுமுதல் எந்நாளும் நீக்கமின்றி வீற்றிருப்போம்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். ஆகை யால் அதனையடைந்து அருந்தவமியற்றில் எண்ணியகருமம் எளிதிற்கைகூடும்" என்றுணர்த்தி விடைபெற்றுக்கொண் டு சென்றனர்.

அப்பொழுதே மயூராசலத்தையடைந்து, அம்மலையி னுச்சியிலேறி அங்குள்ள சுனையில் ஸ்நானஞ்செய்து, விபூதி ருத்திராக்ஷந்தரித்து சிவபூசைமுடித்து, பத்மாசனமாக இருந்து, முருகக்கடவுளைக்குறித்து முப்பத்தைந்துவருஷம் தவயோகமும், பின் பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து சிலகாலங் கடுந்தவமும் புரிந்தும், கடவுள் பிரசன்னமாகாமையினால், அவருடைய தேவிமார்களைக்குறித்துப் பலநாள் தவஞ்செய் தார். அக்காலத்தில், வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளை நோக்கி, "நம்மைக்குறித்து நெடுங்காலமாகத் தவஞ்செய்கின்ற பால சித்தனிடஞ்சென்று அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்." எனப்பிரார்

த்திகக, கடவுள வளளிநாயகியையபபாாத்து, "அபபாலசித்தன சிவாபராதியாதலால அவனுககு அருளபாலிததல முறையன்று." எனக கட்டளையிடடும மேலுமேலும தேவியாரவேணடலகணடு முனிநது, "பெணணே நீ சிவாபராதியிடததில இரககம வைததிருககினறு யாகலின நமதருகில நிலலாது அகலுதி." என்று மேலவினைவைநோக்கி மறுததருளினா. உடனே, தேவிமாரிருவரும சிததகனனிகைகளாக வடிவஙகொணடு சிததருககு முனவநதுநிறக, அதுகணட சிததா முருககக்கடவுளுடைய தேவிமாாகளே நமமையாட கொள்ள இவவுருககொணடு எழுநதருளினாரெனததுணிநது உபசரித்து, "நீயிாயாவா? இஙகு வநதகாரணம யாது?" என்று பினவினா. அககனனியாகள "இவவிடததில சிததாகள இருபபதையறிநது நாமும வசிககவிருமபி வநதேம, நீா எஙகளைப புததிரிகளாகபபாவித்து ஆதரிககவேணடும." என்று கூறி, அதறகு அச்சிததா மனமகிழநது உடனபட்டமைகணடு, தேவதசசனால் அம்மலையினமேல ஒருமாளிகை சிருட்டிபபிதது, அதிலே தாமவீறறிருந்துகொணடு, "யாவாவரினும உளளேவிடவேணடுவதிலலை." என்று சிததரை வாயிறகாவலராகநிறுத்தி, அவரால தினமுஙகொடுககபபட்ட காய, கனி, கிழங்கு முதலியவைகளை உணடுவநதாாகள.

தேவிமார் இங்ஙனமிருககுநாட்களில், ஓாநாள முருகக்கடவுள திருவுளஙகலஙகி இவர்களை எாகுநதேடி இளைததவர்போல நடித்துக்கொணடு மயூராசலத்தையடைநது, அமமலையினமேலேறி, அதனமேல அதிவிசிததிரமாக நவமணிக

ளால அமைககப்படடிருக்கும மாளிகையை உற்றுநோககி, அதனுளளேசென று தேவிமார்களைப்பாககவேணடுமென னும ஆசையால ஓா அரசகுமாரவடிவஙகொணடு, கையிலே வேல வாள விலமுதலியவறறையேநதி அமமாளிகையின வர்யிலிலே நுழையபபோக; அததருணததில, காவலராக நின றசிததா சிவபிரான றநத சாபசமபநதததால அவலா மு ருகககடவுளெனத துணியாது, “இராஜகுமாரனே இமமா ளிகையில சிததகனனியாகள வசிககினறாாகள நீயோ யுத தசநநததனாய வநதிருககின்றாய நினனோடெதிாததுச சமா புரிவாா இஙகொருவருமிலலை: அனறியும, மநுநீதியறிநத அரசாகளுககு ஒததவரசாகளோடனறிச சிததாமுதலியவ ாகளோடு யுததஞசெயவதும அறமனறு ஆகையால, இதை விடடுபபோவதேதகுதி” எனறாா இவவாறுரைததும, கே ளாது கடவுள உளளேசெலலததுணிதலை சிததரறிநது, உள ளேயிருககும தேவிமாாகளைததியானிதது, அவாகளால அ ததிரசததிர விததையுபதேசததோடு ஆயுதஙகளையும தோ முதலியவறறையும சிருடடிததருளபபெறறு, அவாகளகிரு பையால முருகககடவுளோடெதிாதது, அவராலவிடபப டட ஆயுதஙகளனைததையும தடுத்தமையேயனறி, அவர் விடுதத வேலாயுதததையும தேவிமாாதியானபலததால கைபபறறினா. அககாலையில, கடவுள மிகுதியும கோபமு டையவாபோல விலயுத்ததததைவிடுதது, மலலயுததநதொ டஙகிச சிததாது மார்பிலேயறைநது கீழேதளளி,எழுமபுக ளொடியுமவணணம குத்த; அதனால,சித்தர் மிகவும் சோப

த்தையடைந்தும, கடவுளைபபரிசிககபபெறறதால வினைவின வருததமநீஙகி, இவா முருககடவுளேயென்று உணாநதெழுநது நமஸகரிததுத துதிதது, "சுவாமீ! அடியேனசெய த ஙிகுற்றததைபபொறுதது, சாபததையும நீககியருளல வேணடும." என்று பிராாததிததாா.

முருககடவுளும் அவவாறேயருளசெயது உளளே யெழுநதருளிச சிஙகாதனததிலேவறிநதிருகக, உடனே சிததரும தேவிமாாகளையலஙகரிபபிதது அழைததுவநது அ வாகளோடும்வணஙகினின்று, "அடியேன புததிரிகளாகப பாவிககபபட்ட இககனனியாகளைத தேவரீா திருமணமு டிதது இததலததிலேயே எநநாளும வீறறிருநதருளல்வே ணடும." என்று வேலாயுதததையும சநநிதியிலவைதது வி ண்ணபபிததாா. கடவுளும அதறகியைநது, சிவபெருமான உமாதேவியாரோடும கணஙகளசூழ எழுநதருளுமபடி தி யானிகக, எமபிரானும அவவாறே தேவியாரோடுமெழுந தருளி மயனவகுதத மணமணடபததிலே வீறறிருநதாா மு ருககடவுள சிவபெருமானுடைய ஆஞ்ஞையால பிரமதே வர் திருமணசசடஙகுநடதத, சிததா தததஙாவாாகக, கனனி யரிருவரையும் திருமணமபுரிநதாா. அவவமையததில சிவபெ ருமான. சித்தரைநோககி, "நமமுடைய சாபததினின்று நீ ஙகியநீ இநதஸதலததில நமதுகுமாரனுகிய சுபபிரமணிய னேடு இன்னும ஐநநூறுவருடமிருநது உலகததில சைவச மயத்தை விாததிசெயது பின நமமிடததிற கலபபாயாக." என்று கட்டளையிட்டு, தமது திருவருட்குறியாகிய ஓசிவ

விஙசூழும் அங்கே தோன்றும்படி அநுக்கிரகித்து எழுந்தருளினார்.

அவ்வாறே சித்தர் முருகக்கடவுளோடு மயூராசலத்திலிருக்கும்போது, ஓர்நாள் கடவுள் சித்தரை நோக்கி, "நீ நம் பெருமான் ஆக்கினைப்படியே பூமியிற்சென்று பக்குவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து வரக்கடவை" என்று கட்டளையிட்டு, முத்துச்சிவிகைமுதலியவற்றையுங் கொடுத்து அனுப்பியருள, சித்தர் சிவிகையிலேறி, அடியார்கூட்டத்தோடும் பலதேசங்களினுஞ்சென்று, அங்கங்குள்ள அன்பர்களுக்கு வேதாகமங்களினுண்மையையும் அவற்றிற் கூறப்படும் சைவசமயத்தினருமையையும் அதற்குரிய விபூதி ருத்திராக்ஷ பஞ்சாக்ஷரங்களின் பெருமைகளையும் இவற்றைக் கைக்கொண்டு சிவபெருமானை வழிபட்டாலன்றி முத்திபேறில்லையென்பதையும் உபதேசித்து, தம்முடைய ஆச்சிரமத்தையடைந்து, அங்கே பிரசன்னராகவிளங்கும் முருகக்கடவுளை நமஸ்கரித்துநின்றனர். சிவஞானத்தை யாவருக்கும் உபதேசித்துவந்தமையால் சித்தருக்கு சிவஞான பாலசித்தர் என்னுந் திருநாமமுண்டாயிற்று. அவ்வேளையில், எம்பிரான் சித்தரை நோக்கி, "வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்.,, என்று கட்டளையிட, சிவஞானபாலசித்தர் நமஸ்கரித்துநின்று, "ஐயனே, அடியேனுண்டாக்கப்பட்ட இக்தமடத்திலே அடியேனுடைய சீடன் ஆசாரியாபிடேகம்பெற்று முமுக்ஷுக்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்துகொண்டு விளங்கும்படி தேவரீருடைய திருவருளைப் பதிவித்தல்வேண்டும்." என்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார்.

முருககடவுள,இதறகுமுனனே * பசசைககநத தேசி காமரபிலே புத்திரபபேறிலலாமலவருநதிய அமமையெ னபவள பெருமுககனமலையயுடைநது பாலசிததா திருவு ளபபாஙகினபடியே தினநதோறும திருவமுது கொளளும படி சதுரக்களளிபபாலைக கறநதுகொடுததுககொணடிருக க ஒருநாள தயைகூர்நது அபபாலசிததரளிதத பாறபிரசா தசேடததாலுதிதது அருகே தொணடுபூணடொழுகிநிறகும புதலவனாயழைதது, சநநியாசாசசிரமநதநது, ஆசாரியாபி டேகமும ஞானோபதேசமுமபுரிநது, தமது அமசத்திலே ஓரமசம அவரிடததிலேபதியுமபடிசெயது, "நீ பாலையுண வாககொணடு சிடபரமபரையோடு சிவஞானதேசிகனென வாழவாயாக." என று அநுககிரகிதது, மடததிலிருததி, பினபு சிததனை நோககி, "பிரமநிலையுணாநத நீ பாலைய தோடும சிததனுகத தஙகியிருநதமையால இவவாசசிரமத

* இவவாசிரியா கனனடதேயததிலேயவதரிதது, மல லிகாாசசுனபருபபதததிலே சிலகாலநதவமபுரிநது, சிவா னுககிரகம பெறறு, பினனா தெனறிசைநோககி வருஙகால வழியிலே, சோமேசா கடடமுதளிகக வுணடு, மலையனூரை யடைநது, அஙகே, சலத்திறபதிநதுகிடநத மரகதககடக மானது தானேவநது தமது திருமேனியிலே பசசையொளி பரபபிப பிரகாசிககுமபடி அறபுதங காடடியருளி, அதுக ணட அரசனால யானைமுதலிய பலவிருதுகளுநதநது உபசரி க்கபபெறறு, சிதமபரததையடைநது தெயவீகமுறறு விளங கியிருந்தவா.

திறகு * பிரமபுரமெனவும பாலசித்தாமடமெனவும் பெய
ராவழஙகுக.'' என்று திருவாயமலாநது, அவருடன மயூரா
சலததையடைநது, முன்னா குரானுககருளியவரததினப
டியே தமது தேவிமாாகளோடும வீறறிருநதருளினா. சித்த
ரும அமமலையிலே சிலகாலமிருநது மிதுனமாததில திரு
வாதிரை நக்ஷததிரததிலே அம்முருககககடவுளுடைய சநநி
திககுத தெனபககததிலவிளஙகும சிவலிஙகமயமாயினா. †

சிவஞானதேசிகா அதுகணடு அறபுதமுடையராய பல
வாறு துதிதது, முருககககடவுளுககும சிவலிஙகபபெருமா
னுககும நிததிய நைமிததிகஙகளைக காலநதோறும வழுவா
மல நடததிககொணடு மயூராசலததிலும பொமமபுரததி
லும் சிலகாலமிருநதனா. பினபு காஞசீபுரததையடைநது,
ஏகாமபரநாதரைததரிசிதது, அனபாகடகு அருளபாலிதது
இருககுமபொழுது, விஷநதீணடியிறநத ஒருவனை அனபா
வெணடுகோளினபடி உயிரபபிதது, அவவிடததிலே எககா
லமும விஷவாதனையிலலாதிருககவும அநுககிரகித்தனா.
அதுகேடடு அநநாட்டையாளும நபாபு வெனபவன, தன
மனைவிககு நேரிட்டிருக்கும கொடிய சூலைநோயைத் தணிப
பித்துக்கொளளும உததேசமுடையவனாயச் சநநிதியை
யடைந்து வணஙகி விணணப்பஞ்செயதுகொளள; அவனை
நோக்கி, "ஏகாமபரநாதா சநநிதிமுதலியவறறில உனறு

* பிரமபுரம எனபது பொமமபுரமெனறுகி பொம
மையபாளையமென மருவிறறு.

† இசசரிததிரவிரிவை மயூராசலபுராணத்துடகாணக.

குறைககபபடட நிததியநைமித்திகஙகளை முனபோல நடத்துவையாயின இநநோயநீஙகும" எனறு கடடளையிடடு, விபூதியால அநநோயைததணிதது, ஆலயஙகடகு முனனையினுமதிகமாக நிபநதனைகளை நடததுவிததது, அஙகே அவனால விளைநிலமுதலியவைவிடுதது கடடுவிககபபடட திருமடததில, அடியாாகளால மகேசுரபூசைமுதலியவறறை நடததிககொணடு எழுநதருளியிருநதனா.

சிலநாடசென்றபின அஙககனறு, வழியிலுளள தலஙகளைத தரிசிததுககொணடு *செயபூரையடைநது, அஙகே வேளாளாிமசிலா பாிசோதனையினிமிததம ஓாபுதுககுடததில நிறைதது மறைததுககொணடுவாநத வெணமணலைச சருககரையாககி, யாவருககுமளிதது, அவாகளால நிலமுதலியவைவிடுதது கடடுவிககபபடட திருமடததில வதிநதிருநது, பினபு தகூஷிணயாததிரையைவிருமபி, சிதமபரததையடைநது, ஸ்ரீநடேசபபெருமானை காலநதோறும தரிசிததுககொணடு சிலதினம வசிததுநீஙகி, இடையிலுளள தலஙகளையும தரிசிதது, மதுரையையடைநது, சுவாமிதரிசனஞசெயதுகொணடு தஙகியிருநதனா. அககாலையில, தையலவேலைசெயபவனொருவன புதலவறபேறறைவிருமபி அதுகாரணமாக மீனடசியமமையின சநநிதியிற கடடுதறகு அறுபததுநானகுதிருவிளையாடலகளையும நெடுஙகாலமாக தையலாறசிததிரிதத ஒரு அரியபடாத்தை அநத அமமையின கட்டளைபபடியே, சிவஞானதேசிகா சநநிதியிலவைதது, மனைவியுடன வணஙகி விணணபபஞசெயதுகொளள, உடனே

* சேயூரெனபது செயயூரென வழஙகுகினறது.

அச்சித்திரப்படாத்தைநோக்கி திருவுளமகிழ்ந்து, அவ்விருவ ருக்கும் மூப்பையகற்றி, இளமையைத்தந்து, புத்திரப்பேற் றையுமளித்து, அத்தலத்தினீங்கி, மற்றையதலங்களையுந்தரி சித்து விருத்தாசலத்தையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு சிலநாள்வாசஞ்செய்து, பொம்மபுரியைச்சேர்ந்து, தெய்வீகசித்தியோடு விளங்கியிருந்தார்.

இங்ஙனம் விளங்குநாட்களில், ஜீவகருணையால், அநே கருக்கு விபூதியளித்து கூன் குருடு முடம் முதலிய அங்கவீனங் களையும், குட்டநோய் வெப்புநோய் காசமுதலிய கொடியவி யாதிகளையும், மாந்திரிகர்களால் நீங்காதுவருத்திநின்ற வ லிய பேய்முதலியவற்றையும் நீக்கியருளினார். இவற்றை அடு த்த கூனிமேட்டிலிருந்த ஓர் மாந்திரிகன் கண்டு, பொறாமை கொண்டு செஞ்சியையடைந்து, திரியம்பகமகாராஜாவைக் கண்டு, "ஐயா! தங்களாளுகையிலமைந்த பொம்மபுரத்தி லிருக்கும் சிவஞானதேசிகனென்பவர் மிகவும் சித்துடைய வர்போல நடித்து சனங்களை வஞ்சிக்கின்றனர். ஆகையால் அவரைப் பரீக்ஷித்து நமது நாட்டைவிட்டகற்றுவதே தகு தி" என்றனன். அதுகேட்ட அரசர் உடனே இளமைதொடு த்து நரைமுதிர்ந்தகூந்தலையுடைய தன்பெண்ணையும் அழை த்துக்கொண்டுவந்து சிவஞானதேசிகரையடைந்து, தன்கரு த்தை அச்சத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள, அப்பொ ழுதே திருநீற்றினால் அந்நரையைமாற்றுவித்தருளினார். அது கண்டமாந்திரிகன் இவரை ஓர் வகையாகமருட்டி ஊரைவிட் டகற்றவேண்டுமென்னும் உத்தேசங்கொண்டு, அரசனைநோ க்கி, "எங்களிருவருள் கடலினுள்ளேமூழ்கி கரையேறுபவ

ர்களே சித்தியில்லவர்கள்.'' என்று வீண்வாதஞ்செய்ய,
அரசர் ஞானதேசிகரநுமதிபெற்று, அவர்களோடு தோணி
யேறிச்சென்று, அவ்விருவரும் கடலினுள்ளேமுழுகியவுடன்
கரையையடைந்து, அதற்குமுன்னமே அங்குவந்துவீற்றிரு
க்கும் ஞானதேசிகரைக்கண்டு, அதிசயித்துவணங்கி, அம்
மாந்திரிகன் ஒருமீனால்விழுங்கப்பட்டதை அவ்வாசிரியரால்
கேள்வியுற்று, மனம்வருந்தி, ''ஐயனே! தேவரீருக்கு அப
ராதியாகிய அம்மாந்திரிகனை மீன்வாயினின்றும் வரவழை
த்தருளல்வேண்டும்.'' என்ப் பிரார்த்தித்தார். அவ்வரசர்
வேண்டுகோளின்படியே அவனை யுயிர்ப்பித்து, நல்லறிவு
போதித்து, அடிமையாக்கிக்கொண்டருளினார்.

அப்பொழுது, அரசர் மனமகிழ்ந்து பொம்மபுரத்தி
லே ஒரு பெரியதிருமடங்கட்டுவித்து, அதிலே எவர்கள் எ
ப்பொருளை விரும்பினும் ஈதற்குவேண்டும்சிலகிராமங்களைச்
சர்வமானியமாகச் சிலாசாசனமெழுதி நியமித்துவிட்டு, யா
னைமுதலியபற்பலவிருதுகளையுங் காணிக்கையாகக்கொண
டு, ஞானதேசிகர்சந்நிதியையடைந்து, ''எம்பெருமானே, இ
வற்றை அங்கீகரித்து அடியேங்களைச் சந்ததிபரம்பரையாக
ஆட்கொண்டருளவதுமல்லாமல் இப்பொழுது அடியேனுக்
கு மிகுதியும் சத்துருக்களாயுள்ளவர்களைவெல்லும் ஆற்ற
லையும் தந்தளித்தல்வேண்டும்.'' என்வணங்கிப் பிரார்த்திக்
க; தேசிகர் அவ்வாறேயென்று அரசாளும்படி ஆசீர்வதித
்துத் திருநீறளித்து * அணுக்கத்தொண்டராகக்கொண்டு, அ
வரால் சில திவ்வியதலங்களில அடியவர்கள் ஆராதனையின

* அணுக்கம் - சமீபம்.

பொருட்டுத் திருமடங்கட்டுவித்து, மயூராசலத்திலும் பொம்மபுரத்திலும் முருகக்கடவுளுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் அடியவர்பூசைமுதலியவற்றிற்கும் வேண்டும் நிபந்தனைகளையேற்படுத்தியருளினர். அன்றியும், நடுநாட்டிலே சிலபாகத்தையாண்டுகொண்டிருந்த சிதம்பரபூபதியென்பவர், தமதரசுரிமையை வேற்றரசன் கவர்ந்துகொண்டமையால், ஓர்வகைவெறுப்புத்தோன்றி, இனிப்பிச்சையெடுத்துண்டு பெரியோர் பணியியற்றியுய்தலே தகுதியெனத்துணிந்து, பொம்மபுரத்தையடைந்து, இயன்றபணிகளை இயற்றிக்கொண்டிருக்க, ஒருதினம் தேசிகர் திருவருள்கூர்ந்து, அவர்பக்கத்திலிருந்த சில சேனைகளைக்கொண்டே பகைவனைவென்று அரசாளும்படியாசீர்வதித்துத் திருநீறளித்து, இவரையும் அடிமையாகக்கொண்டு, தாம் தம்மையடைந்த மாணாக்கர்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்துகொண்டு சிவயோகசமாதியில் வீற்றிருந்தருளினர். இது நிற்க.

காஞ்சிபுரத்திலே, ஏறக்குறைய இருநூற்றெண்பதுவருடங்களுக்குமுன் தொண்டைமண்டலவேளாளர்க்குத் தீக்ஷாகுருவாகக் குமாரசுவாமிதேசிகர் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர், திருக்கார்த்திகைத்தரிசனத்திற்காகத் திருவண்ணாமலையாத்திரைக்குப்புறப்பட்டு, ஒருநாள் வழியில், ஒரு நந்தனவனத்திற்றங்கிச் சிவபூசைமுடித்து, அன்றுசாயங்காலமே தாங்குறித்த அத்தலத்தையடைந்து, அங்குள்ள ஈசானியதீர்த்தத்திலே அநுட்டானஞ்செய்துகொண்டு, பூசைப் * பேடகம் எங்கே? என்று பரிசனர்களிடத்து வினவ,

* பெட்டகம் என்பதும் வழக்கம்.

அவாகள, பகலிலேதஙகியிருநத இடததிலவைதது மறந துவநததாக அசசததோடு விணணபபஞசெயதனா. அதுகே டடு, மிக மனககலககமுறறு, அபபரிசனாகளை பகறறஙகியி ருநத நநதவனமவரையும பரிசோதிததுவருமபடி அனுப பிவிடடுத தாம ஓரிடததிறபோய, நமமுடைய ஆனமாாதத மாகிய உடையவரை விடடுபபிரியுமபடி நேரிடடதே! என னும வருததததால அனறிரவுமுழுதும நிததிரையினறிச சி வததியானஞசெயதுகொணடிருநதனா. அததருணததில, அவரது சிவபுணணியமுதிாசசியினாலே திருவணணாமலையில எழுநதருளியிருககும சிவபெருமான, ஓா சஙகமததிருவுரு வஙகொணடு, அவரிடததிறகெழுநதருளி, தமமெதிாவநது தமககுநிகழநத ஆபததைததெரிவிதது அனபொடுவணஙகி னினற அவாமீது கிருபாநோககஞசெயது, "நீா அஙகமவே று இலிஙகமவேறாக இருநதமையால இவவாறு பிரியுமபடி நேரிடடது இலிஙகாஙக சமபநதியாயிருநதால இவவணண ம நேரிடுதலியலாது உமது பூசைபபேடகம நாளையுதயத தில வநதுசேரும நீா இதுமுதல இலிஙகதாரணஞசெயது கொளளும" என று அநுககிரகிகக, அவா, இசசெயகை தமதுசீடா பநதுககள முதலானவாகளுககு விரோதமாக இருககும எனபதை விணணபபிதது நினறனா. அதுகேடட சிவபெருமான, "அநதச சீடாமுதலியோராற பெறபபடும பயன சிறிதுமிலலை நமது கடடளைபபடி நீா சிவலிஙகதார ணஞ செயதுகொணடால உமககு மூனறுபுததிராகளும ஒ ருபுததிரியும பிறபபாாகள அவாகளால இமமை மறுமை யினபஙகளும் முததியுஞசித்திககும். ஆதலால, இவவாலய

த்திற்குத் தெற்குவீதியினுள்ள மடத்திலிருக்கும் குருதேவ
ரிடத்திலே தாரணதீக்ஷைசெய்துகொள்ளும்.'' என்று வற்
புறுத்தி ஆஞ்ஞாபித்து, வீரசைவ சமயாசாரநெறிகளையும்
போதித்து, அவ்வாறே குருதேவருக்குங் கட்டளையிட்டும
றைந்தருளினார்.

மறுநாட்காலையில், சிவபெருமானது திருவாக்கின்ப
டியே பூசைப்பெட்டகம் வரப்பெற்று, ஸ்ரீகுருதேவராலனுப்
பப்பட்ட அடியார்களோடு மடாலயத்தையடைந்து, குரு
தேவரைத்தரிசித்து, அவராலே தாரணதீக்ஷைசெய்யப்பெ
ற்று, திருக்கார்த்திகைத்திருவிழா நிறைவேறியபின் குருதே
வரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, காஞ்சீபுரத்திற்குவ
ந்து, தமது அநுட்டானப்படியே சீடர்களுக்குந் தாரணதீ
க்ஷைசெய்துகொண்டிருக்க, அக்காலத்திலே, அவருக்கு
அண்ணாமலையார் அநுக்கிரகித்தபடியே மூன்றுபுத்திரர்க
ளும் ஒருபுத்திரியும் அவதரித்தார்கள். தந்தையாராகிய
குமாரசுவாமிதேசிகர், களிகூர்ந்து அவர்களுக்கு, முறையே
சிவப்பிரகாசம், வேலாயுதம், கருணைப்பிரகாசம், ஞானம்
பிகை என்று நாமகரணந்தரித்து, முதன்மூவரும் கல்வி
யிற்பயின்று வருங்காலத்தில், சிவலிங்கவயிக்கியமாயினார்.

பின்பு மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசசுவாமிகள், தமது
சகோதரர்முதலியவர்களோடு திருவண்ணாமலைக்குப்போய்
குருதேவரைத் தரிசித்து, அங்கே வாசஞ்செய்துகொண்டு,
தமது கல்விமுயற்சியிற்றளராது வாழும் நாட்களுள் ஒரு
நாள், அந்தச் சோணசைலத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து

வருமபோதே, சோணசைலமாலையெனபபெயரிய நூறு செயயுளகளால அதனைத தோததிரமபணணினா பினனும பேரிலக்கணஙகளைப பெரிதுமஙகறகவிருமபி, தமது சகோதராகளுடனே தகூஷிணதேசததிறகுப பிரயாணமுறறு, வாலிகணடபுரததிறகுத தெனபாகததிலுளள துறைமஙகலம எனனும நகரததைசசாரநத ஒரு நநதனவனததில, சிவபூசைசெயதுகொணடிருநதனா. அககாலததில, அககிராமாதிபதியாயும சிவலிஙகதாரியாயும குருலிஙகசஙகமபததியிற சிறபபுறறவராயும விளஙகிய அணணாமலைரெட்டியாரெனபவா, சிவபபிரகாசசுவாமிகளவரவைக கேளவியுறறு, அஙகடைநது தரிசிததமாததிரததில, அவரிடத்தே அநுககிரகம பெறவிருமபி அடிமைபூணடு, "சுவாமீ, தேவரீா இவவிடததில வாசஞ்செயதருளவேணடும." எனறு பிராாததிததது, அவரை உடனபடுததி, தஙகள குருவாகிய செனனவசவையாமடததிறகு மேறறிசையில ஒருதிருமடஙகடடி, அதில சுவாமிகளை எழுநதருளுவிதது,* அகோராததிரம பிரிவினறி அநுககதததொணடராயமாநதிருகக; சிவப்பிரகாச சுவாமிகள, அவருககுச சனமாாககஙகளைப போதிததுக கொணடு, இரணடுவருஷமவரையில அஙகே எழுநதருளியிருநதாா.

அதனபினபு தாஙகொணடகருததை நிறைவேறறவிரும்பி, தகூஷிணதேசததிறகுச செலலவேணடுமெனபதை அவருககறிவுறுத்தித திருநெல்வேலியையடைநது, தாமிரபாணி நதிதீரத்திலிருககினற சிநதுபூநதுறையில தருமபுரவாதீன

* அகோராத்திரம் - பகலிரவு.

தது வெளளியமபலவாணசுவாமிகள இலககணவிலககியங
களில அதிவலலவாகளாய இருககினறாகள எனபதைக
கேளவியுறறு, அவவிடததிறசெனறு சுவாமிகளைககணடு,
தாம இலககணஙகறகவேணடி வநதமையைத தெரிவிததுக
கொணடனா அசசுவாமிகள, சுவாமிகளுடைய இலககியப
பயிறசியை அறிதறபொருட்டு, "கு, ஏனபதை முதறகொ
ணடு ஊருடையான,, எனபதை இடையபெயது கு, எனப
தையே ஈறறினுஙகொணடு முடியுமபடி ஒருவெணபாப
பாடுக." என்றுகூற, சுவாமிகள,

"குடககோடு வானெயிறு கொணடாறகுக கேழல
முடககோடு முனனமணி வாறகு—வடககோடு
தேருடையான றெவவுகருத தில்லைதோன மேறகொளள
லூருடையா னெனனு முலகு."

எனனும வெணபாவைத திருவாயமலாநதருளினா. மேலை
வெணபாவினுள வடககோடுதேருடையான எனறு அமை
ததமையை அசசுவாமிகள வியநதுபாராட்டி, சுவாமிகளைத
தழுவித தமமருகிருததி, சுவாமிகள் சகோதராகளாகிய
வேலையசுவாமிகள கருணைபபிரகாசசுவாமிகள எனனும
இருவருககும ஒருபக்ஷததுள பஞசலக்ஷணஙகளையும பாட
ஞசொலலிமுடிததாா. அதுகணட சிவபபிரகாசசுவாமிகள
பேருவகையுறறு, அணணாமலைரெட்டியாரெனபவா தஙக
ளுககு வழிசசெலவிறகுபகரிதத முநநூறுபொனனையும கு
ருதக்ஷிணையாகவைதது உபசரிகக, அசசுவாமிகள, "இது
நமககுவேணடுவதிலலை. நமமைததூஷித்தலையே இயலபா
ககொணடு திருசசெநதூரிலவசிககும தமிழபபுலவரொரு

வரைத தஙகளமுனனிலையில வெறறிகொணடு அவாவநது நமமைவணஙகுமபடி செயதுகோடலே குருதக்ஷிணையாகு ம." எனறு மறுததருளினா

அவாகருததறிநத சுவாமிகள அதறகுடனபடடு, அ வாமாணககரோடும திருசசெநதூருககுபபோய, முருகக கடவுளை தரிசனஞசெயது பிரதக்ஷிணமவருமபோது, அசசு வாமிகளாற சுடடபபடட தமிழபபுலவா, எதிாபபடடுச சி வபபிரகாசசுவாமிகளை யாவரொனறு அவருடனவநத மாண ககரிடததிறறுனேவினவி, மேறபடிசுவாமிகளிடததிற பாட ஙகேடடசுவாமிகள எனபதை அறிநதுகொணடு, அவாகளை த தமது வழககபபடியே தூஷிககததலைபபடடாா. அபபொழு து சுவாமிகளுககும புலவருககும கலகநேரிட, புலவா, சு வாமிகளை நூதனவகையாறபாடி வெறறிபெறுவோமெனத துணிநது, "நாமிருவரும நிரோடடகயமகம பாடுவோம முனனாப பாடிமுடிததவருககு அஃதியலாதாா அடிமை யாவோம" எனறு வாககுததததஞசெயதாா. சுவாமிகள, தஙகருதது நிறைவேறுதறகு வாயில இதுவே எனறுகருதி அதறகிசைநதருளி, அவரோடுபாடததொடஙகி உடனே, அததலதது முருககடவுணமீது நிரோடடகயமக வநதாதி ததொடையாக முபபதுகடடளைககலிததுறைபாடி முடிதத தருளினா. அதுகணடபுலவா, தாம ஒருசெயயுளேனும பா டிமுடியாமையையுணாநது, சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணஙகி, "அடிமையாயினேன" எனறு விணணபபஞசெய ய, சுவாமிகள, தமதடிமையாயமைநத அபபுலவரை ஆதீ னத்திறகழைததுவநது அசசுவாமிகளுககு அடிமையாககி

விட்டார். அச்சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து, சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப்பார்த்து, "தாங்கள் பாடியசெய்யுளில் சிவ பெருமானுக்குரியதலம் சிதம்பரமேயெனச்சுட்டிக் குறிய பாலவிளக்கின்மையால் அத்தலத்திலே சிலகாலம் வாசஞ் செய்தருளுக" என்று விடைகொடுத்தனுப்பியருளினார்.

சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, சிவஸ்தலங்க ளோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, துறைமங்கலத் தைச்சார்ந்து, முன்போலவே அண்ணாமலைரெட்டியாரென் பவருக்குத் திருவருள்பாலித்து, அவரது வேண்டுகோளின் படி அவராளுகையிலமைந்த வாலிகண்டபுரத்தின் வடமே ற்பாகத்துள்ள திருவெங்கைமாநகரத்திலே, தம்பொருட் டு அவராற்கட்டப்பட்ட திருமடத்தில் வீற்றிருந்துகொண் டு, அத்தலத்திலுள்ள பழமலைநாதர்மீது திருவெங்கைக்கோ வை, திருவெங்கைக்கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, திரு வெங்கையலங்காரம் என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களை இய ற்றியருளினார். அக்காலத்தில் ஒருநாள், அவ்வூர்ப்பிடாரியா ரது உற்சவஇரதத்தால், அடியார்க்குபயோகமாகத் திரும டத்தெதிரிலிருந்த முருங்கைமரம் அழிந்தனமகண்டு,

"இருந்தமிழ் நூலக்கண்ணவந் திணைக்கோவை விருத்த
கிரிச் செல்வற் கோதும், பெருந்திகைமை யுடையமயாம்
விடுமோலை வெங்கைநகர்ப் பிடாரி காணக், விருமபுவியி
லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா மறகாதிங் கிருக்கு
நீங்ம், முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்ததனையென் றுனை
க்கு முறைய தாமோ."

என்னும் திருவிருத்தத்தை அருளியமாத்திரத்தே, அவ்விர

தம் அழிந்தொழிய; தாம் சிலகாலமங்கிருந்து, துறைமங்கலத்தையடைந்தருளினார்.

அக்காலத்திலே, அண்ணாமலைரெட்டியாரென்பவர், சுவாமிகளை "தேவரீர் விவாகம்செய்துகொள்ளவேண்டும்." என்று பிரார்த்திக்கச் சுவாமிகள்,

"சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுட னேயரவப், பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டீச சுரத்தானே, நோய்கொண்டா லுங்கொள்ளலா நூழுவைய தளவிருந்து, பேய்கொண்டா லுங்கொள்ளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே" எனவும்,

"நிட்டையிலே யிருந்துமனத் துறவடைந்த பெரியோ ராக ணிமிலைன ருளைக, கிடைடையிலே தொடுத்துழுதத்தி பெறு மளவும் பெரியசுகங் கிடைக்குங் காம், வெட்டையிலே மதி மயங்கும் சிறுவருக்கு மணம்பேசி விரும்பித் தாலி, கட்டையிலே தொடுத்துங்கட் கட்டையிலே கிடத்துமட்டுங் கல்லை தானே." எனவும்,

விடையளித்தருளினார். சுவாமிகள்கருத்துணர்ந்து, பின்பு வேலையசுவாமிகளைப் பிரார்த்திக்க, அவர், சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய கட்டளை எவ்வாறோ என்னும் கருத்தால் உடன்படல் மறுத்தலென்னும் இரண்டுமின்றி மௌனராயினார். பின்னர் யாத்திரையினின்றும் வந்த கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளிடத்தில் தமது வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில், அவர், அதற்குத்தாமாக,

"நாணி யென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நசையால்
வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றுற

காண லாவதோ ருருவமெயந நாரியைக கணடாற
பூணு வாாமயல காளை யொனபதும புதிதோ."
எனறும கலிததுறையைபபாடித தமதுகருததை உளளபடி
தெரிவிததாா.

சிவபபிரகாசசுவாமிகள, தமபினனோராகிய இருவாக
ருததையும உணாநது, அவாகளுககுத தாம துறவறமபூண
டமையைத தெரிவிதது மணமபுரிவிதது, அததருணததிலே
யாவரும பெருவகையுறுமபடி விநோதமாக,

"ஐயனின செனனிமிசை யுறைகினற மடமஙகை யாரொ
னன வுமை வினவவு,மனனதொரு மடமஙகை யனறுவெண
டிரைகொழித தழகொழுகு தணபுன லெனத, துயயவொளி
யானனங கரியவிழி காதுவாய தோயததி லுணடோ வென
ச, சொலலருங கமலமலா காவிமலா கொடிவளளை தூய
செங குமுத மெனனப, பொயயென நினைததுநற கொஙகை
யுங கூநதலும புனலினிடை யுணடோ வெனப, புறபுதளு
சைவலம தெனவே மறுததுப புகனறிடுதி நஙகா யெனத,
தையலவ ளேனென்ன நாணொடு வணஙகியென றனபிழை
பொறுததி டெனறே,சஙகர னுரைததிடத் திருவுள மகிழந
தசிவ சஙகரி யுமைக காககவே." எனவும,

"அரனவ னிடத்திலே யையகரன வநதுதாளையவென
செவியை மிகவு, மறுமுகன கிளளினெனறே சிணுஙகிட
வு மததனவே லவனை நோககி, விரைவுடன வினவவே யண
ணனென்ன செனனியில் விளஙகுகணை ணெணணின னென,
வெமபிடும பிள்ளையைப பார்தது நீ யப்படி விகடமேன செ
யதா யென, மருவுமென கைாநீள முழமளந தானென்ன

மயிலவ னகைதது நிறக, மலையாய னுதவவரு முமையவ
னை நோககினை மைநதரைப பாரா யெனக,கருதரிய கடலா
டை யுலகுபல வணடஙக கருபப ராப்பெறற கனனி, கணப
தியை யருகழைத தகமகிழவு கொணடனள களிபபுட னு
மைக காககவே" எனவும,

"அமபிகை யரன றனனை நோககியுன னுபரண மரவ
மென வுமையை நோககி, யரியரவ யனததை யரவுருவ
மானததை யறியாயகொல சிறிது மெனன, நமபிமனை தொ
றுமிரந துணுமாணடி நீயெனன நானறுதன றிவே னென,
நவையுறும பொயபுகன றீரொனப பாரத நடநததே கரியா
மென, வெமபியொரு வனபிரம பாலடித தானென விளங
கிழை யொருததி தாமபால, வீசினது சொலலெனன வெண
ணு யிரமபெணகண மிருகறபை நீககினை யெனப, பமபுகற
பிணிலோ ரிரடடிபபு நீககினது பதறும னீகே ளெனப, பர
மருட னிவவாறு விளையாடு பசசைப பசுஙகொடி யுமைக
காக்கவே" எனவும,

"அசசுத னளிபபனில முமதுநே யனவிததை யருளுவ
ன பலபததிர, னலமுதவு வனசமன பகடூவ னநதமக கான
தோ ரொருது முணடே, முசசிர வயிறபடை யினைக கொழுவ
தாககுவோ மொயமபுட னிழுத திறகக, முநதிய வடககயிற
றுடனமறறு நமதனபா முனபோ யிரநது கொளவோ, மி
சசையுடை நமதிளைய தனையனு கியகநத னினிமையொடு
மாடு மேயபப, னினியுழுது பயிரிடுத னனறுநன றிதைவிட
டிரநதுணப தீன மெனவே, கசசுழலை மாதுமை யுழைததிடு
ம புததியைக கைககொண டுளததி லிதுநற, காரிய மெனக

கருதி மெததக களிததிடுங கணணுத லுமைக காககவே.''
எனவும,

“கவுரிகம லாயர ளிரநதசோ றுணவெனக கமலைமண
கணடே னெனக, காளையொள றேயரற கெனமாடு மேயத
தனைக கடடிடைய ரோ வெனச, சிவனொருவா தூதென
ன வதநூது செனறகதை செபபிலெரு பாரத மெனச, சே
ரோடு திருடிஞ னரினெனக கடடுணட செயதிநா மறிவோ
மென, வவையினட மாடிஞ னரனெனன வவவாட லரவம
றியாதோ வென,வாலமதை யுணடன னரனெனன மணணு
ணட வதனையறி யோமோ வென, விவரமொடு மலைமகளு ம
லாமகளு மிவவாறு விளையாடு மிவாக டுணையா, மேவிவரு
புதரமித திரகளத திரருடன மேனமேலு மிக வாழியே”
எனவும, சிலசெயயுளகளால ஆசீரவதிததருளினா

பினபு தமமிடததனபுபூணட அணணுமலையொடடியா
ரோடு சிதமபரததிறகு எழுநதருளி. அஙகே ஒரு திருமட
ஙகடடுவிதது அதில வீறறிருநது, சுவாமிதரிசனஞ செயது
கொணடு, சிவபபிரகாசவிகாசம, தருககபரிபாஷை, சதம
ணிமாலை, நாலவாநானமணிமாலை எனனும பிரபநதஙகளை
ச செயதருளி, அததலததை அருமையாகநீஙகி, பிறதலங
களையும வணஙகி, திருககாடடுபபளளியையடைநது, சுவா
மிதரிசனஞசெயதுகொணடு தஙகியிருநதனா. அஙகிருககும
போது, கலவியறிவிறசிறநத ஒருபெண வீதியினிடததே உப
புவிறறலைதலைககணடு, இரககமுறறுத திருநோககததீககூஷ
செயது, அவளது நலலூழையும பரிபககுவததையும உண

ாநது, அவருடைய புலமையைப பிறாககுபபுலபபடுததத தி
ருவுளஙகொணடு,

"இறைய வுளதோ வெளிதோ கொளுவேம
பிறையை முடிககணிநத பெமமா - னுறையுந
திருககாடடுப பளளி திரிபாவாய நீயிங
கிருககாடடுப பளளி யெமககு"

எனனும வெணபாவைத திருவாயமலாநதருளியமாததிரத
தே, அபபெண,

"தெனனேஙகு இலிஙக சிவபபிரகா சபபெருமான
பொனனேஙகு சேவடியைப போறறினே-மனனேன
றிருககூடட மததனைககுந தெணடனிடடோந தீராக
கருககூடடம போககினேங காண."

எனனும வெணபாவைப பாடிககொணடு, தரிசனவேதியி
னெதிரபபடட இருமபுபோல மனமுருகி மிகக விரைவொடு
விழுநது நமஸகரிததெழுநது கூபபியகரததினளாயநிறக,
அபபெணணிறகு உணமைஞானமுணடாகுமபடி கிருபா
நோககஞ்செயதருளினா.

அதனபின காஞசீபுரத்தைதத தரிசிககவிருமபி அணணு
மலையொடடியாரோடும பிரயாணப்படடு வருமபோது, வழி
யிலே சாநதலிஙகசுவாமிகளைககணடு கலநது, களிகூாநத
பின அவராநோககித் தாஙகள பேருரொனனுந திவவியதல
ததினினறும் எதையுத்தேசிதது எழுநதருளியதெனறு வின
வ, அவா, சிவஞானபாலையதேசிகரைத தரிசிததல்வேணடு
மெனனும பெருஙகாதலால வநதேன.எனறுரைத்தருளின
ா. பினனா,இருவரும பேருவகையுறறுப் பொமமையபாலை

யத்துக்குச் சமீபமாகிய புத்துப்பட்டு என்னும் நகரத்தைய
டைந்தவுடன், சாந்தலிங்கசுவாமிகள் சுவாமிகளை நோக்கி,
"நாமிருவரும் சிவஞானபாலையதேசிகரைத் தரிசிக்கவேண்
டியிருப்பதால் அவர்கண்மீது சிலதோத்திரங்கள் பாடுக."
என்று பிரார்த்திக்க, சுவாமிகள், "நாம் நரஸ்துதி பண்ணு
கிறதேயில்லை" என்று மறுத்துவிட்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிக
ளோடு அவ்வூரிலுள்ள ஐயனார்கோயிலின்புறம்பில் அன்றிர
வு துயில்கொண்டார். அப்பொழுது, முருகக்கடவுள் மயில்
வாகனரூடராய் எழுந்தருளி ஒருபாத்திரத்தில் விடுபுஷ்பங்
களைவைத்து "இவற்றை மாலையாகத்தொடுத்து நமக்கு
அணியக்கடவாய்" என்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்ததாக
க் கனவுகண்டு, சாந்தலிங்கசுவாமிகளுக்குத் தெரிவிக்க,
அவர், "சிவஞானபாலையதேசிகர் முருகக்கடவுளிடத்து அதி
பத்திமைபூண்ட உள்ளத்தோடு விளங்கியிருத்தலால் அது
பற்றியே அக்கடவுள் தங்களுக்குச் சொப்பனத்தில் அத்
தேசிகர்மகிமையை இவ்வாறு புலப்படுத்தினார்." என்று
வலியுறுத்தினார் அத்தேசிகர்மீது தாலாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூ
து என்னும் பிரபந்தங்களைப்பாடி, சந்நிதானத்திலே அரங்
கேற்றி, ஞானோபதேசம்பெற்று, அந்தஞானாசாரியர் கட்
டளைப்படியே தமதுதங்கையாகிய ஞானாம்பிகையைச் *சாந்
தலிங்கசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுத்துவிட்டு தம
மை நெடுநாளாகப்பிரியாது அத்தியந்த அன்புடையராய உ
டன்றொடர்ந்துவந்த அண்ணாமலைரெட்டியாரைத் துறைமங்

* சாந்தலிங்கசுவாமிகள் பின்னர்த் துறவுபெற்றவர்.

கலததுககுப போகுமபடி ஆஞஞாபிதது,ஞானசாரியரைத தரிசிததுககொணடு, அவவிடததிறறுனே இருநதார

சிலகாலஞசெனறபின ஞானசாரியரிடததே விடைபெறறுக காஞசிபுரததையடைநது, சுவாமிதரிசனஞசெயது அஙகிருககுமபொழுது, நிஜகுணயோகியெனபவராற கனனடபாஷையிற செயயபபட்டிருநத விவேகசிநதாமணியின ஓர பாகமாகிய வேதாநதபரிசசேததத்துககு வேதாநதசூடாமணியெனபபெயாதநது அதனையும, இரேணுகனெனனுங கணததலைவரால அகததியமகாமுனிவருககு உபதேசிககபபட்ட சிததாநதசிகாமணியையும, பிரபுதேவாசரிததிரமாகிய பிரபுலிஙகலீலையையும தமிழிறபாடியருளி, ஞானசாரியரைத தரிசிககவேணடுமெனனும பேராசையால அவாமீது திருபபளளியெழுசசி, பிளளைததமிழ எனனும இரணடுபிரபநதஙகளையுஞ செயதுகொணடு,அஙககனறு இடையிலுளள தலஙகளைததரிசிதது, கூவமெனனுநதலததையடைநது, அஙகுளள வேளாளாகளமுதலியோா வேணடுகோளினபடி புராணமபாடி அரஙகேறறி, ஞானசாரியரையடைநது தரிசனஞசெயது, மேறசொலலிய பிரபநதஙகளனைததையும சநநிதியிலரஙகேறறி, உடனவசிததிருநதனா அநநாளிலேஒருநாள, சாயஙகால அநுட்டானமுடிததுககொணடு ஞானசாரியரிடததுத தாம ஏகாநதமாயிருநது, ஷடுஸதல இலிஙகாநுபவமுதலியவறறை ஆராயநதுகொணடு இனபுறுமபொழுது, எதிரெழுநத சநதிரோதயத்தைக கணடு,

"கடனமுரச மாாபபக கதிர்ககயிறறு லேறி
யடைமதி விணகழைநின றுடக - கொடைமருவு

மெங்கள் சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி
தங்கியவே தாரகைக் டாம."

என்னும் வெண்பாவை அருளிச்செய்தனர்.

பின்னர் ஞானசாரியர் அனுக்கிரகித்தபடியே விருத்தகிரியையடைந்து, பழமலைநாதரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் தரிசித்து வணங்கி, அவ்விடத்தில் தம்பொருட்டு ஒருதிருமடமமைத்து எதிர்கொண்டு வணங்கிநிற்கும் சிதம்பரபூபதியைச்சிறப்பித்து,

"வெங்கைப் பழமலை யரீமீது கோலவி யந்துறைக்கு
மெங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகொடு
திங்கட் பவனி யிருக்கான முத்துநன் றாசோம றுங்கின
மங்குற சிதம்பர பூபதி நலகு மடமிதுவே"

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறையைப் பாடியருளி, அத்திருமடத்தமர்ந்து வீற்றிருந்து, பழமலையந்தாதி, பிக்ஷாடனநவமணிமாலை, கொச்சகக்கலிப்பா, பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக்கலித்துறை என்னும் பிரபந்தங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஒருநாள், மணிமுத்தாநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து வரும் பொழுது, அதனருகிருந்த மாஞ்சோலையின் புறத்து வழியே விழுந்துகிடந்த மாங்கனியைக்கண்டு, இது சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு நைவேத்தியத்திற்கு உபகரணமாகுமென்று கருதியெடுக்க, அதுகண்ட அச்சோலைக்காவலாளன், மகிமையறியாது மடிபிடித்திழுத்து மனவருத்தஞ்செய்தனன். சுவாமிகள், அவன் சிவாபராதியாயிருத்தலின் அவனைத் தண்டித்துச் சுத்தஞ்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு,

"அடுத்துவருந் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளா
லடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானா—லெடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா நித்தனவரத் தான்."

என்னும் வெண்பாவைப்பாடி. சூரியனுதயமானவுடன் உயிர் துறக்கும்படிசெய்து, நற்கதியிலடைவித்தருளினார்.

இங்ஙனம் இருக்குநாளிலே, சிவஞானதேசிகர் தமக்கு ஐந்நூறுவயது பூர்த்தியாயினமையால், உலகின்கணிருத்தலில் உவர்ப்புத்தோன்றி, அப்பொழுது சகலபற்றுக்களையும் ஒழித்துவிளங்கும் சிவப்பிரகாசசுவாமிகளுடைய சித்தவிரத்தியைத் தாமறிந்திருப்பதால், பரிபக்குவராகிய வேற்றோர் மாணாக்கருக்கு ஆசாரியாபிடேகஞ்செய்து, ஞானோபதேசம் புரிந்து, அவரைத் தமக்குப்பதிலாக நியமித்துவிட்டு, வைகாசிமாதத்தில் பௌர்ணிமைத் திதியோடுகூடிய விசாகநக்ஷத்திரத்திலே, சிவயோகசமாதியிற்கூடி, சித்தியால் திருமேனியை விபூதிமயமாக்கியொடுக்கி, தாம் இஷ்டலிங்கபரசிவத்திலே கலந்தருளினார். இதனையறிந்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் மனங்கலங்கி, பொம்மபுரத்தையடைந்து, ஆசிரியரொடுங்கிய குகையுட்சென்று, அடியற்றமரம்போல விழுந்து பலமுறை நமஸ்கரித்துத் துதித்து "கருணாநிதியே! இக்கடையேனையும் விரைவிலே திருவடியிற்சேர்த்தருளுக" என்றுபிரார்த்தித்து, தாமியற்றியகலம்பகத்தையுஞ் சந்நிதியிலரங்கேற்றி, அக்குகையுள்ளே ஞானாசாரியரைப் பாவனாரூபமாகவழிபட்டுக்கொண்டு, மூன்றாம்பட்டத்துச்சுவாமிகளோடு தங்கியிருந்தனர். ஒருநாள் தனிமையாய்ச் சமுத்திரதீரத்

தையடைந்து அங்குள்ள நறுமணற்பரப்பிலே தாமெழுதிய நன்னெறிவெண்பாநாற்பதையும் எழுதிவரும்படி தம்பின்னோராகிய கருணைப்பிரகாசசுவாமிகளுக்குக் கட்டளையிட்டு, ஞானாசாரியரிடத்தே விடைபெற்றுக்கொண்டு திருப்பதிகம் பெற்ற திருத்தலங்கடோறும் யாத்திரைபுரிந்து வந்தனர். அக்காலத்தில், அகராதிசெய்த வீரமாமுனிவ ரென்பவர் எதிர்ப்பட்டு யேசுமதமாகிய தங்கொள்கையை நாட்டுதற் பொருட்டுத் தருக்கஞ்செய்ய, உடனே, அக்கொள்கையை மறுத்து, யேசுமதநிராகரணமென்னும்பெயரிய ஓர் நூலை அருளிச்செய்து, ஒவ்வொருதலங்களையும் இவ்விரண்டுவெண்பாக்களாற் றோத்திரஞ்செய்துமுடித்து, நல்லாற்றூரையடைந்து, ஞானாசாரியரது திருமடத்தில் வீற்றிருந்தார்.

இவரிடத்து விடைபெற்றுச்சென்ற கருணைப்பிரகாச சுவாமிகள், இஷ்டலிங்கவகவல் பாடிமுடித்து, சீகாளத்தி புராணத்தைப் பாடத்தொடங்கி சீகாளத்திச்சருக்கமவரையும் தமிழில்மொழிபெயர்த்தருளி, திருவெங்கைமாநகரத்தில், பதினெட்டாம்வயதில், சிவலிங்கவைக்கிய மாயினர். அதனையறிந்தசிவப்பிரகாசசுவாமிகள், அவ்விடத்தேசென்று,

“முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு கண்டசுவை
முதிர்ச்சி யாலே, தன்னியலை முழுதுமுரைத் தமையான்முன்
னினைக்கவர்ந்து தடங்கா ளத்தி, மன்னவனுண் டானென்று
மாதவத்தின் வலிதீர மண்ணின் மீதே, யென்னுடன்வந் தவ
தரித்த விளங்கருணைப் பிரகாச னென்னுங் கோவே.”

என்னும் விருத்தத்தைப்பாடியிரங்க; வேலையசுவாமிகள்,

“ஆணடதனு னெனனையொவவாய விததையினிற றமை
யனினு மதிக மெனறே, பூணடவுல கதனினுளளோா புகல
வதுகேட டிருநதுமெனன புதுமை தானோ, காணடருகண
மணியெனல விளஙகருணைப பிரகாசக காளாய நீதான,மாண
டனையென றறிநதிருநது முயிாதரிததேன யானுமிகு வன
னெஞ சேனே”

எனனும விருததததைபபாடித துககிததுககொணடு, சுவாமி
களைப பிரியலாறறாது வருநதினினறனா. அவரை ஒருவாறு
தேறறி நிறுததிவிடடு, தாம நலலாறறுாரையடைநது, திரு
மடததிலிருநதுகொணடு, சிவநாமமகிமையும, இஷடலிஙக
பபெருமானமீது அபிஷேகமாலையும, நெடுஙகழிநெடிலும,
குறுஙகழிநெடிலும, நிரஞசனமாலையும, கைததலமாலையும,
சீகாளததி புராணததில கணணபபசசருககமும, நககீரச
சருககமும செயதருளி, சிவாநுபவசசெலவராயச சிலகாலம
வாழநதிருநது, முபபததிரணடாமவயதில, கனனிமதியில,
பௌாணமைததிதியில, இஷடலிஙக பரசிவததிற கலநதரு
ளினா

அபபொழுது, வேலையசுவாமிகள

“அலலிமலாப பணணவனு மாராயந தறிகவிதை
சொலலு மிருவரிடைதோனறியயான-முலலை
யருமபிற பொலியு மணிமுறுவ லலாய
கருமபிற கணுநிகாதேன காண.”

எனனும வெணபாவைபபாடி அளவிடபபடாத அருநதுய
ாககடலினமூழகி, ஒருவாறு தெளிநது, சிவபபிரகாசசுவாமி
களதுசமாதிதரிசனஞசெயதுகொணடு,அவவிடததினினறும

நீஙகி, நல்லூர்பபுராணம,இஷடலிஙகக்கைததலமாலை,கும்பகோணசசாரங்கதேவாசரிததிரமாகிய வீரசிஙகாதனபுராணம, குகைநமசசிவாயதேசிகா சரிததிரமாகிய நமசசிவாயலீலை, கிருஷணசரித்திரமாகிய பாரிசாதலீலை, மயிலததிரடடைமணிமாலை, மயிலததுலா எனனும பிரபநதஙகளைசசெயதருளி, சீகாளததிபுராணததையுமுடித்து, பெருமததூர் மடததில, எழுபததிரணடாமவயதில, சிவலிஙகவைக்கியமாயினர்.

முறறுபபெறறது.

திருசசிறறமபலம.

சிவபபிரகாசசுவாமிகளதிருவடிவாழக

உ

பிரசித்தபத்திரம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள முதலிய மூவருமருளிய (சஉ) பிரபநதஙகளையும வெளிபபடுதத உததேசஙகொணடு ஒவவொனறாக அசசிட்டுவருகினறோம், ஆகையால, அசசிடபபடாத பிரபநதஙகளில ஏதேனும கிடைககபபெறறுளளவாகள இத்தருணததில அனுப்புவாாகளாயின மிகுதியும பேருதவியாகும: இதுவிஷயததில பொருளைவிருமபினும இயனறவளவு உபகரிததுப பெறறுககொளளுவோம. அறிவிககுக.

இஙஙனம,

செனனபடடணம முததியாலுபேடடை தமபுசெட்டியாா வீதியில மேலணடைவாடை 130 - வது நெமபாவீடு

கா - ஞானசுந்தரஐயர்.

உ

சிவசண்முகன் றுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்முதலிய

மூவருமருளிய பிரபந்தங்கள்.

இருபத்தெண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தெருள்சிவப்பிரகாசவடிகளருளியநூல்கள்சீசசோண
சைலமாலை, செந்திலந்தாதிவெங்கைக்கோவைவெங்கைக்க
லம்பகம்வெங்கையினுலா, செப்பரியவெங்கையினலங்கார
மேசிவப்பிரகாசநல்விகாசமு, சோதாக்கப்பரிபாஷைநால்வர்
நான்மணிமாலை திரிபிலசதமணிமாலையே,— யருஞறுஞ்சி
வஞானிநெஞ்சுவிடுதூதுதாலாட்டுபிள்ளைத்தமிழ்கலம், பக
மொடும்பள்ளியினெழுச்சிகூவப்புராணம்பிரபுலிங்கலீலை, ய
மையும்வேதாந்தசூடாமணிசித்தாந்தசிகாமணி நல்பழமலை
யினந், தாதிபிக்ஷாடனநவமணிமாலையுட னறைகொச்சகக்க
லிப்பா,— மருளதனைமாற்றுபெரியமமைக்கலித்துறைவளர்
நெடுவிருத்தமயேசு, மதநிராகரணநன்னெறியோடுசிவநாம
மகிமைதல்வெண்பாமுறை, வதியிஷ்டலிங்கவபிஷேகமாலை
யுநெடுங்கழிநெடில்குறுங்கழிநெடில், மாநிரஞ்சனமாலைகை
த்தலமாலையாமறுவேலையர்நூல்கள்,— வெருளில்லைகைத்த
லமாலைநல்லூராபுராணமலாவிரிபாரிசாதலீலை, வீரசிங்காத
னபுராணமயிலாசலவிரட்டைமணிமாலையொடுலா, மிளிரகு
கைநமசிவாயலீலை கருணைப்ரகாசர்நூலிஷ்டலிங்க, விதி
யகவல்சீகாளத்திபுராணந்தனைவிரித்தனரிம்மூவருமரோ.

ஆக - சஉ.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாளத்திபுராணம்.

கருணைப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

பாயிரம்.

காப்பு. கலிவிருத்தம்.

தருமஞ சந்திகழ தாமரை யோனபதங
கருமஞ சநதி கடுபபவர் வாழபதந
அருமஞ் சநதிரற றோயதிருக காளத்தி
வருமஞ சநதி மழைமத யானையே.

(இதனபொருள.) அருமம சநதிரன தோய் திருககாளத்தி வரும்—சோலைகள சநதிரமணடலத்தை அளாவப்பெறற சீகாளத்தியினகணெழுநதருளிய,— மழை மதம் அஞசநதி யானை—குளிர்ச்சிபொருநதிய மதத்தைப பொழிகினற அஞ்சநதியெனனுந திருநாமத்தையுடைய யானைமுககடவுள,—அஞ்சம திகழ் தாமரையோன பதம்—(தம்

* ஸ்ரீ காளாஸ்தி எனனும் வடமொழி சீகாளத்தியெனத் தற்பவமாயிற்று: இதனபொருள சீகாளத்திசசருக்கத்திற காணக.

மை வழிபடுபவர்கட்கு) அன்னவாகனத்தில் விளங்கும் பிர மதேவர் வீற்றிருக்கின்ற சத்தியலோகபதவியையும்,—கரு மஞ்சு கடுப்பவர் வாழ் பதம்— கரியமேகத்தை நிறத்தா லொப்பவராகிய விட்டுணுமூர்த்தி வீற்றிருக்கின்ற வைகுண் டபதவியையும்,—அந்தி கடுப்பவர் வாழ் பதம்—செவ்வான த்தை நிறத்தாலொப்பவராகிய உருத்திரமூர்த்தி வீற்றிரு க்கின்ற கைலாயபதவியையும்,—தரும்—தந்தருளுவர் என் றவாறு.

உத்தமாங்கம் யானைவடிவாதற் சிறப்புநோக்கி யானை யென்றாராதலால் அதற்கியையத் தருமென்றார். வழிபடுப வர்கட்கு என்பது * அவாய்நிலையான் வந்தது. முப்பதவி களையுந் தருவரெனவே, அக்கடவுள் திரிமூர்த்தி பரமென் பதையும், எப்பொருள்களையும் இனிதருள்பவ ரென்பதையு ம் விளக்கியவாறாயிற்று. தம்மை வழிபடுதல் முடிதற்குமு ன்னரே விரைந்து அருள்புரிபவரென்பதுதோன்றப் பயனி லையை முற்படமுடித்தார். அன்பர்க்குப் பிரசன்னரென்பார் தங்குமஞ்சத்தியென்னுது வருமஞ்சத்தியென்றார். கருமஞ்சு கடுப்பவர்வாழ்பதம், அந்திகடுப்பவர்வாழ்பதமெனத் தனி த்தனி கூட்டிமுடிக்க.

கரளத்திநாதர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீர்கொண்ட பொலமபூங் கொன்றை நெடுஞ்சடை வன த்து நீத்த, சீர்கொண்ட புலித்தோற் கஞ்சிச் சென்றுபுக்

* அவாய்நிலை - ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல்.

கொளிபபத தாவு,மேர்கொண்ட வுழையி ளஙகன றிலங்கிய
திருகக ரததுக,காாகொணட பொழிறகா ளததிக கடவுளை
மனததுள வைபபாம. (௧)

ஞானபபூஙகோதையமமை.

பூமக ளிறைஞச நெறறிப புது*மணித் திலகந் தோயந்
து, தாமரை நகுமு கததோ தானபெறப பணிக ளாயக, மா
மதி புரையு மஙகேழ வயஙகுகிர மலாததாட குனறக், கோ
மக ளருணஞா னபபூங கோதையை வணககஞ செயவாம.

விநாயககடவுள.

தாயகுறங கேறித தநதை சடையிடை மதிகே துபபே
ாக, காயசின வரவென றஞசிக கடுககையுட புககுகை நீட
டிப, பாயபுனன முகநது நினறு பழிசசுநா வாயி லீனறோர்,
வாயநகை தழைபப வீசு மழைமதக களிறறைத தாழ்வாம்.

சுபபிரமணியககடவுள.

பனனிரு கமலக கையும பறபல தொழிலவி ளைபபத
தனனமர் தாயமு லைப்பா ருனகவா னிருநதுண ணுஙகான
முனனவ னகலந தாழ்ந்த மொயததலைத தொடைபு ரட்டும்
பொனனடி யிணைய சேயெம புநதியி லுலவு மனறே. (௨)

வளாசெழுங குருதிச சூட்டு வாரணம வலனு யர்த்த
வொளிகெழு பரிதி வைவே லொருபெரு கருணை மூர்த்தி
களிமகிழ் சிறந்து தானவாழ் கற்களி னொருகல் லென்றோ
வளியவென மனத்தி னுளளு மகன்றில னிருக்கு மன்றோ.()

---

* மணி - நீலமணி.

வீரபததிரககடவுள

அருவலாக குலங்கள பநதி னாடிபெயாந தருள வாரகும
விரிதிலாக கடலபு ரண்டு வியனில முழுதும் போயபக
குருமல ரணண லணடங குலுஙகிடச சிறைய டிககொள
சரபமாய நரம டஙகு றனையடாத தவனைத தாழவாம. (௬)

திருநநதிதேவா. கலிவிருததம.

செமபொரு ளாகமத திறநதெரிததரு
நமபவ மறுததநன னநதி வானவ
னுமபர்த மணிமுடி யுரிஞசக கனறிய
வமபவிழ மலரடி மனத்தி ருததுவாம. (௭)

திருஞானசமபந்தமூாததிநாயனா

மேறபடி வேறு

மேவ ருமபர மானநத வீடடினுட
டாவி னனமணங காணிய சாநதவா
யாவ ருமபுகு விததருள செநதமிழ்ப
பாவ லனமலாத் தாணமுதல் பறறுவாம். (௮)

திருநாவுக்கரசுநாயனா.

வேறறு ருக்கொள் விதியறி யாவரன
கீறறு வெணபிறைக் கேழ்கிளா செஞசடை
*யாற்று ஞசசுமை யேறறு மருந்தமிழ
யாறற ருந்தவத் தோனை வழுததுவாம். (௯)

* ஆறறு - கட்டமுது.

சுநதரமூர்த்திநாயனர்.

மாத ரிற்கண மழுவலத தேந்திய
வாதி யைத்திரு மாலு மறிகலாப
பாத முற்றுஞ சிவநதிடப பணடொர்நா
ளோது விடட புலவற றொழுவமால. (கO)

மாணிககவாசககசுவாமிகள.

வஞ்சி நுணணிடை மாலவனை மஙகைபூண
டுஞசு வெமமுலைத் தொயயி லெழுதலைகக
கஞச நோவக் கடவு ளெழுதுமச
செஞசு வைத்தமி ழோனடி சோகுவாம். (கக)

காரைககாலமமையார்.

தோறற மிலபரஞ் சோதிதன வாயதிறந்
தாறற வனபுட னமமையே யெனனுமோர
பேறறை முனபெறறப பேயுரு வெயதிய
சாறற ருமபுகழ்த தாயை வணஙகுவாம. (கஉ)

சேரமானபெருமாணயனர், காடவாகோனயனா.

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வெளளியங குனறத் துசசி வீறறிருந் தருள்வோன கேட்பத், தெள்ளமு தனைய நீருசொற் றிருவுலாச் செய்யுள் செய்தோன, றள்ளுடம பிழித்து முன்றோன் றலநதொறும் புனைவெண பாட்டு, வள்ளலென் றிவர்கள செம்பொன மலரடி வணக்கஞ் செயவாம. (கங)

தமிழ்ததெயவம.

மறைமுதற் கிளந்த வாயான மதிமுகிழ் முடிதத வேணி, * யிறைவாதம் பெயரை நாட்டி யிலககணஞ் செயயப பெறறே, யறைகடல வரைபபிற பாடை யனைததுமவென ருரி யத்தோ, டுறழதரு தமிழதெய வததை யுணணினை நதேத்தல செயவாம. (கச)

பொயயடிமையிலலாபபுலவா.

தடவரை முனிவ னீனற தமிழகெகொழுங குழவி தனனைப், படர்வெயி லுமிழுஞ சஙகப பலகையந தொட்டிலே

* இறைவா தம்பெயரைநாட்டிச்செயத இலககணமெனறது - மதுரைச சோமசுநதரககடவுள இறையனாராய எழுந்தருளியிருநது பாணடியனபொருட்டு அருளிச்செயத "அனபினைந்திணை" எனபதுமுதலிய அறபதுசூத்திரததையுடைய பொருளிலக்கண நூலை. இது இறையனாரகபபொருளெனவும களவியலெனவும் பெயாபெறும். இதறகுக் கடைசசஙகப்புலவர்கள் தாஙகள்தாஙகள் உரைததவுரையே நலலதெனறு மாறுபட்டுச சோமசுநதரக்கடவுளை உணமையுணர்த்தும்பொருட்டுப் பிராாத்திக்க, அககடவுளருளியபடியே, முருகக்கடவுளவதாரமாய அவவூரில வைசியகுலததுதிதது ஐந்துபிராயத்தையுடைய ஊமைபபிளளையாயிருநத உருததிரசனமா்,சங்கபபலகையிலிருநது, பதநதோறும கணணீரொழுக்கு புளகமுற்று விளக்கியருளினமையால, நககீரதேவருரையே மெயயுரை என யாவரும பெருவகையுற்றுக்கொணடனர.

றறி, நடைவர வளர்த்து ஞால நனந்தலை மறுகில விட்ட, ம
ட்னறு புலமை யோரை மனத்தியா நினைத்து மனறே.(கரு)

குருதேவர்.

புனிற்றிளந் திங்கள் வேய்ந்த புரிவளர் சடையு நெற்றி
க், கனற்றிரு விழியு மானுங் கரந்துவந் தெனனைப் பாச, ம
லைத்தையு மறுத்தாட் கொண்ட வருட்குரு தேவ னென்னு
ந, தனிப்பெருங் கருணை வள்ள றன்னடி மனத்துள் வைப
பாம. (கசு)

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

புன்னையெழில் வடிவி னுளோர் பொதுமகட் கண்டமை
நதா, மனமெனப் புலவர் நெஞ்ச மருளுமின் றமிழ்ப்பா
மாலை, சினவிடை யவற்கே சாத்துஞ் சிவப்பிரகாசனென்னு,
முனைவனெம் மடிகள்பாத முளரிகள் சென்னிசேர்ப்பாம.()

எவனொரு நொடியி லெண்ணூ றிசைத்ததோர் செய
யுண் மறைக, கவிகளபன ஞுணி லாந்த காபபியங் கடகு
மேலா, மெவ *னிறை முதனு மததோ டிலயதரும் விளக்
கப பேரோ, னவனொரு பிறப்பெ மகனை டளித்தபால வா
ழக மனனே. (கஎ)

---

* இறைமுதனுமத்தோடியைதரும்விளக்கப்பேரோன-
சிவபிரகாசமெனனுமதிருநாமததையுடையோன்;கடவுள்
அருவததிருமேனியோடுகூடி நிகழுங்காலத்து வழங்குநாம
மாதலாற சிவமெனபது அககடவுளுக்குமுதனுமமாயிற்று.

அவையடக்கம்.

நாற்றுறை பயின்று பெற்ற நுணணுணர் வுடைய னல்லேன, சாற்றுமிப போலிச செயயுள சானறவ ரிகழ்தல செயயாா, மேற்படு முணாவின மூததோர் மெனனடைச சிறுவா செவவாயப், பாற்கடி கமழு மெனசொற பழிப்பவ ருலகி லுணடோ. (கக)

முரிதிரைக கஙகை நீதது,முனிவனுஞ் சுமிழெ யிறறு, வெருவரு சினத்த பாமபை வெணடலை முழையிற சோககும, புரிசடைக் கடவுள் வாழும பொருவிறென கயிலா யததின, பெருமையிற் சிறித ரிநத பெறறிசெந தமிழாற் சொல்வேன. (உ0)

பாயிரமுறறிற்று.

ஆகததிருவிருததம - உக.

சிறபபுப்பாயிரம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

பொனறிகழ் சடிலப புனிதனெம பெருமான * புலமலாக கோதையோ டமாநத,தென றிருக கயிலைப் புகழுந தனைத் தீஙகவித தாரைபெய ததுவாற், குன றலி லிசையாா சிவபபிர காசக் கோதிலாத் தமிழகடன முகந்தே,யென றுநின றறவே பொழிதரு கருணை விளக்கமென றியம்புமாமுகிலே.

* புலமலர்க்கோதை - ஞானபபூஙகோதை.

விடசங்கமச்சருக்கம்.

கலித்துறை.

கடலு டைப்பெரு மாநில மடநதைககுக கவினற
சுடாவி ழிககரு மணியினுட பாவையாயத தோலா
விடையு யர்ததவற குடபுற மாகிய வியனசீ
ரொடிவில காளததி நகரணி யறிநதவா றுரைபபாம் (க)

மகர லமககட லிலவல யததிடை வளஙகூர
துகளில் சீாததிரு நாடடி லுட டொணடைநா டெனனத்
திகழ்ம ணிககணங குயினறெளிா செமபொனீண மாட
நகரொ வறறினுஞ சிறநதது காளததி நகரம. (உ)

ஒருவில போகமும் வீடுமென றிரணடையு மொருஙகு
தருபெ ருமபுகழக காளததி மாநகா தனககுப
பொருவில வீடொழித துறழவுடைப போகமொன றுதவும
விரிக டுஞசுடாப பொனனக ரொககுமோ விளம்பின. (௩)

பொருபெ ருநதிரை யகழ்சூழ பொனனெயில வட்டம
விரிக ருஙகட லுலகினில விழைபொரு ளனைத்தும
பெரிது துனறிய வொருபரு மரககலம பெயரா
தொருக யததினு ளிறபதுண டேலதை யொக்கும. (௪)

அகழு மிஞசியு மணடததி னடிமுடி காறும
புகுது மெனறுதம மாற்றலான மூரணுபு புகுதா
விகலும வெஞசினச சேடனே டிராகுவென றுலாக்கு
மிகரில பாமபுக ணெறியிடைக காணடலு மினற. (௫)

அரச வனனஙகள கமலத்தின றஞசிறைப் பெடையோ
டிரிய வெநதிறற கராமபகு வாயினவக தெயதப்

புரிசை யுள்ளினி றெழுமுட்டு தாழைமுப புடைககாய
கரைபெ ரும்புன றுளுமபவீழ் கமபலைத தகழி. (௬)

இருநி லததவர் கவாநதன நமபொரு ளெல்லா
மொருமை திறசிறை யகததுவந துறறன யாமபோயத
தருது மறறுமென றறைகடல வநதுவிண டடவும
புரிசை * முறறிய தொகுமாற பொருதிைா யகழி (எ)

வெஙக ளிககளி றுழக்கலின விரிதிைாயகழிய
பஙக யத்தம ரோதிமம வெரீஇமிசை பறநது
மஙகு லிறபுகு மணிமதின ஞாயினமேல வதிவ
பொயகொ ளித்தர ளகருடை நிைாததன போலும (அ)

தவழ்தி ைாப்புன லகழியிற கிலதியா தமம
குவிமு ைலத்தடந தாமைா முகிழொடு குலுஙக
கவிரொ ளிப்பொலங குடஙகளி னலைத்துநீர முகவாச
சுவனமி சைக்கொளக் கழனறுவீழ பொலஙகுழை சுடருமம.

புலவா மன்னவன வசசிரப படைவெரீஇப் பொருபபின
குலம டங்கலு மாரெயில புகுநதெனக் குளிாவெண
கலைநி ரமபிய மதிமுகக கொடிகளாற் கவினற
நிலைய பொனனெடு மாடஙக ளெணணில நிலவும. (௧௦)

மாதர் மேனிலைக் கலவியின வருநதிய வருதத
மோது வெணடிைா யகல்விசும பியாற்றபொன முளரித
தாது ைாநதுநுண டுளியொடு சாளர நுழையுஞ
சீத மெனனடைத தெனறல்வாண முகத்துலாயத் தீர்க்கும

---

* முற்றல - வளைத்தல.

பரவை வெணடிரைக கருஙகடல குறைபடப் பருகி
யிருவி சுமபெழுந தெஙகனும பரநதுமின் றெழிலி
சொரித ருமபெயற பருவததின மூனையினவான றேயுமெ
பொருவில செமபொனீண மாடததின மேனிலை புருவார.()

புடடி விணணுயா மாடமேற புலவியின மூணிநத
மடடு நினறிழி கோதையா மகிழநாமேற புழுகால
விடடெ றிநதிடப பிழைததது விரிகதிா மதிமேற
படட தனறுகொல களஙகமென றுரைபபது பகரின. ()

மாநதா யாவரு மறைமினென றிளையவா வாயவிட
டேநது * காழின றோடமுன றொடடாகவி னெனவான
மேறுயாநத நிததிலத தோரணந துளைகளையாற பரிந்து
காநது வெஞசினக களிறலாயத தெருமதங கமழும.(கச)

புலன டாநதற நூல்வழி யொழுகுருப புரிநா
லலைத ருநதிரு மாாபின ருமறை மூதனூற்
பலவு நினறக லாதவெண மாளிகைப பரபபு
கலைம டநைதவெண டாமரை மலரொனக கவினும. (கரு)

அறுசீாக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

வசையறு மறைநி ரமபி மநதிர வேளவி முறறிய
பசுவுட லழித்து முககட பதியுட லாகி நினற
விசைபடு மநத ணுள ரொழுநிலை மீடட மெலலா.
மிசைநிலை யுலகி னுளளோா விருநதுணு மிடஙகளாமால ()

நறைவிரி கமலத் தோணிந நகாமறை யவாபோ ஞன்
கு, மறைகளு நவில லுறறோன வரனமுறை தனின வினறு,

* காழ - மரவைரம; அது உலகைகையை உணாத்திறறு.

லுறைபகல வரைமுற றுவென ரோநதுணாந தொருயகு
நானகுய, குறையற நவிற்றற கனறே கொணடன ளனகு
செயவாய.   (கஎ)

ஐயகணைக் கிழவற் கனறி யருவரை பகவெ றிநத
பொயகொளி வேலி னறகும புறககொடை பெறறத லாகா
வெயகொலை மடயக ளாறறல் வேநதாதம வீதி யனனோர்
தயகழ லொலியின முநநீாத தடயகட னிகாககு மனறே. ()

முழவுறழ் தோளி ராமன முதலிய சிலைவ லாாிம
மழைதவ ழெயிலு டுதத வளநகா மனனாக கணடு
குழைசிலை கறக நனறுட கொணடுகற றுலு ளாடபில
விழியிமை யாத மிக்க வீரமெவ வாறு கறபாா.   (கக)

பிறவுந்தம பொருளே போலப பேணிவா ணிகஞ்செய்
நாய்க, ரறநினற மனையின முற்றத் தாடும்பே தையர்கொ
ழிக்கு, மறுவினறி விளயகு முததம வடதிசைக கிறைவன
காத, லிறைகொணட மகளிா கொமமை யெழினமுலைத த
டததுமினறே.   (உ௦)

அகலிரு விசும்பி யங்கு மலகிறு ரகையுங் கோளு
முகுதலை யடையா வணண மொருபெருந் துருவன றுங்கும்
தகையென வுலகில வாழநாத் தாயகுநல லுழவா மாடம
வகைபடு பல்லு ளவும்பவருநாககு வழங்கு மனறே. (உக)

படுகட லுலக மேதநும் பைஙகிளிப் பெயாி னுனும்
கலைதயிா போல நெஞசங கலங்குபு தொடரு நோக்கின
வடுவகி ரனைய வுணசண வருமுலை பகாநா சோி
யடுசுற வுயாி யோனறனணிநக ரனைய தனறே.   (உஉ)

முற்றுபொன மதிலம மூதூா மூழுமடநதையராமவாடகட
சிறறிடை மகளிாச சுடடித தெரிநதனா மகளி ரொனறு
சொறறனா பெயர றிநதேதூா சுடாசெயவினை மாத ராாகரு
மறறது மரீஇய தனறேூ வழஙகர மகளி ரெனபோ. (உரு)

அடலயி ராவ தப்பே ரடுகளி ருதி யெடடுக
கடவுளவா ரணமு மிவனூாக கணணதோா பிடியி ஞேடேற
றுடைதலி ஞேடித திககீற ஞெளிததுநின றனவ வறறைத
தொடுகட லுலகி னுளளோா சொலபதிக கயஙக ளெனறே.

கொணடேூய மணிசெய மாடக கோஙக ரிதனி டததத
வணடமா ருகச செலவ வருவிலப பரிக டமபாற
கணடவே கததிற காறகூ றுடைமையைக கருதி யனறேூ
பணடையோா காறறி னுககுப பகாநதனா காலெனுமபோ

கலிவிருததம

மலையி னுளளன வாாகட லுளளன
நிலவு நாலவகை நீணிலத துளளன
பலவு நனகு விளககலிற பாாபுகழ
புலவா காபபியம போலுமவ வாவணம. (உசா)

மேறபடிவேறு

ஓலிதிரைக கடலிஞே டுறழு மாவணங
கொலைமதக களிறுகந தடாததுக் கூறறென
மலையெனப பிளிறுபு வரினு மனபதை
நிலைபெயாத் தடியிடா நெருககிற றெனபவே. (உஎ)

தரளமிங கிதனவிலை சாற்று மினகளென
றரிவையர் விளையவர்க் கவரொ மிறறெறிந

மருள்பட மனத்தினை மயகக வாணிகா
வரிவளை மணியென மருணடி ருபபரால. (உஅ)

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

அரவுரி யனைய நுணணூ லநதுகின மறைததி ருநத
விரைவிரி கமலச செஙகேழ மெனமுகிழ விலைவ ளைந்து
தருதிரெள றுளைததமைநதா தமககளா தொடுககு நலலா
பொருவில விவைதாம விணமேற பூததன விலையிலெனபா.

தேநதரு செயய வாமபற றிருமல ரொனறு மீனடி, யாநதரும விலைகொண டொலலை யெமககளித திடுமி னெ னன, வேநதெழி லுடைய தோரமெல லீஙகம லததோ டலலா, ஞநதனி பகரோ மெனறு நனனுதன மகளிா சொல வாா. (௩௦)

இனையன பலதி றத்தா லெறழுவலித தடநதோண மைநதா, புனைநறு மலாமேல வைததுப புகறரு முனன௫ கேறபக, கணகட லமுத மனன கடடுரை யெதிரகொடுக கும,வளைகுழன மகளிா கூல மறுகிறகு விளகக மாவாா.()

கலிததுறை.

மழைகி டநதுகண படுநெடுஞ சுடாசெயபொன மாடத
தெழில்செய பூஙகொடி நுடங்குத விருநிலங குளிரப
பொழிதரு மபனி நிலாமதி மணடலம புகுதாக
கழிபெ ருங்குளிர் கொணடுட னடுககுதல கடுககும. (௩உ)

திங்கள் வாணுதற் றிருவனூர் பயிறலிற் சிறந்த
வஙகண் மாடத்தி னெடுஙகொடி வானமுகட டசைதல

செயஙகை யானில மடநதைசெவ வாயபபெயர்ச சிறுவன
பொஙகு மாரழ லுடமபிணைத தைவரல போலும.   (௩௩)

இணைய பலவளங கெழுதிருக காளததி யெனனும
வினையி றெனனக ருமையொடு வீறறிருந தருளி
முனிவில பேரருட டிறததினுன முததொழி லியறறும்
புனையி ளமபிறைக கணணியஞ சடைமுடிப புததேள (௩௪)

முனனொ ஞானறறை கடறபடை முழுமதிக கவிகை
மனனு மாபுகழ யாதவ னெனுமபெயா மனனன   [ட
றனனை யாடகொளத திருவுளங கொணடுமென றடநதோ
பொனன வாஞசுணங கிளமுலைப பூஙகொடி புலமப.   ()

நீறறு வெணடிரி புணடர நிகரிலகண மணிகண
மாறற ருமபர சிவலிஙகந தனனுரு வயஙகச
சாறற ருமவிட சஙகம ஞகியத தடநதோ
ளாறறன டனனஞ ராயண வளநக ரடைநதான.   (௩௬)

அடைநத பேரருட குனறனு னகலிரு விசுமபு
தொடாநத மாமணி மாடதத தோரணத தெருவி
லுடஙகு நுணணிடை மகளிரா ணருஙகடி நூறி
மடஙக லேறெனச் செனறனன கணடவா மருள.   (௩௭)

இலஙகு பனமணி மேகலை வளையுட னிழந்து
பொலஞசு ணஙகலா கொமமையம புணர்முலை பசநத
கலஙகொள கொம்பனு ரஞ்சனக் கண்மலர் பரப்பிச
சிலம்பி னெணமணி பொருதுகக்கடை தொறுஞ்செறிந்தார்

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தனதிரு வுருவந் திரிந்துமா நிலத்திற றனிவினை யாடிய குன்றங், கொன்றனவ நுதிவேற் பூதத்தலைச் சேவற் கொடியவ னுயர்த்தசெவ் வேளோ, வன்றிநல் லன்பாக் கருளிய கடலருள் முகனிலத் தடைந்தசிற் றிளமான், கன்ெறாடு கணிச்சிக் கூர்ம்படை யெடுத்தகண் ணுதற்கடவுளோ வென்பார்.

விரிசுடர்ச் செக்கர் வானிறஞ் சமழ்ப்ப விளங்குகற் றேயத்தபூந் தானை, சுரிவலைத் தடக்கைத் திருமறு மார்பன் றுகிலினைக் கடக்குமா லென்பார், பொருமதக் களிற்றின் பிறைமருப் பீர்ந்து புனைந்தசெந் துகிர்த்திரள் குமிழின், றிருவடி நிலைதொட் டுறைகழ லார்ப்பச் செல்லுதன் மாக்கரிதென்பார் (௬0)

வினையடார் நீறு பூத்தவொண் ணுதலும் விரிசடைக் கடவுளக் கண்டந்த, புனைமணி தரள மிடையிட்டுக் கோத்துப் பொலிவடந் துயல்வரு மார்புஞ், சினைமலர் தொடுத்த கண்ணிசூழ்ந் தியாத்துச் செவிமிசை தாழ்ந்தகுஞ் சியுநங், கனவினு ளேனு மினனுமோர் நாளிற் காண்டரப் பெறுவமோ வென்பார். (௬க)

மெல்லிளம் பிணையின் செவியெழில் கடந்த வெள்ளிலை யடுக்கிட்ட கையும், வில்லுமிழ் பசும்பொற் றகடுகொண் டியாத்து விளங்குபொற் கொடிப்பிரம் பேனை, யல்லியங் கமலக் கையினிற் பிடித்த வழகுமீத் துகிலிடந் தசையும், கல்லுறழ் தடந்தோ ளழகுநங் கண்கள் கருத்தொடு கவர்ந்தன வென்பார். (௬உ)

ஊரல் ரொடுபக கலையொடு பொலஞ்செ யொளிவளை கவாநதுமா மூலைககட,*பீரலா விதது மணிநெடுந தெருவிற் பெயாநதெம துளதகொடுஞ செலவு, மீரமின மனததிம மாயசங கமனை யெதிரபபடி னெறிபெருந திரைய,வாரகலி யுலக மனைததையு மயககு மனஙகனு மயஙகுமறறெனபார்

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

இனனன கிளநது காமத தெரியக மகளிா நிறப
முனனவன செலவு மாஙகண மூழவுததோள யாத வறகுப
பொனனியலகலநதிருததும பொறகொடியிறைவனருளின
மனனுமன புருவ மாய மடவரலெதிரபபடடாளால. (சச)

எதிாதரு மடநதை யைய னிணையடிக கமலப போதின
மதியிளம பிளவி னுககு வணணததி னுனு மொபபப
புதையிருண மலம கறறும பொடியணி நுதலு ரிஞசத
ததைமலாககொடிநிலததிற ழுழநதென விறைஞசினாள.

எரிபடு மிழுதின றனமை யெயதிய மனததி னோடு
திருமுக மினித லாநது செறிதொடிக காநதள் கூபபி
யருவினைத் தொடா றுதத வடிகணும மடிகள கணடு
பெரிதுமிவவுடமபெடுததுபபெறுபயன பெறறேனெனறாள.

ஐயநின கருணை தனனு லடிசசியேன பொருட்டி ரஙகிச
செயயதா மரைம ருடடுந திருவடித தலஙக ணோவப
பையவென மனைக்கட போநது பரிகலச சேட மீநதென
வெயயவல் வினைய றுதது விடுகென மறித்தந தாழநதாள.

---

* பீர் - காமத்தால் வேறுபடுநிறம.

அணணலு மருளி னோககி யனபொரு வடிவெடுதது
நணணிய தெனன நினற நாமவேற றடஙக லலலாய
கணணுத லடியாக கனபாக காணடிடி னினறொப பாரின
றெணணுதனின கருளைபப தொனறுள தெனறு சொனனான

மறறவை யைய செவவாய மலாநதருள செயக வெனனப
பொறறொடி மயிலே காமன போரினுக குடைநத யானின
சிறறிடை மெலிய வீஙகுந திரணமுலை யரணஞ சாநது
சறறுமஞ சாதி ருபபத தருதியேல வருவ லெனறான (௬௧)

எனறலு முவகை மீதூாந திளநிலா வெறிபப நககுப,
பொனறுத லியலபிறறுமிப பொளளலயாக கையினை தமோதா
யதற, குனறிரு வுளததிற கொணட துகமபல கழிய யான
செய, ஞனறலி றவபபேறனறோ குறிததவாறுக வெனறுள

இசைநதவண முனைவன றனனை யிலவயிற கொணடுபுககுப
பசுமபொனின காரக கீரிற பாதபங கயமவி ளககி
யொசிநதனண ணிடைம டநதை யுயாதவி சிருததி நெஞசங
கசிநதுநல லமுது பொனனங கலததினு ளருததி னளால.

அருததிய பினசெஞ சாநத மாகமுற றணிநது பாகுங
கருபபுரச சுணணந தீறறு காமாவெள ளிலையுஞ செநதா
மரைததிரு முகததி னலக மாசிலான கவுள டுதது
விருபபுட னிருநது * காமம வெளிபபடு குறிகள செயதான.

---

* பெருஙகருணைபபிழமபாகிய சிவபெருமான விடசங கமத திருவுருவஙகொணடு புரிநத இத்திருவிளையாடல இநநஙகையினது அனபையும, சீகாளததியின சிறபபையும விளக்கி, யாதவமனனனை ஆடகொண டருளுதற பொருட்டு நடித்துககாட்டியதொரு நாடகமாமெனத் தெளிக.

பெணணமு தினுககுக காமம பெருகிய குறிபபி ேனுக்கிக
கணணுதல கரநத களவன கதிததிறு மாநது விமமி
மணணிய மணிபபூண டாஙகும் வனமுலை ஞெமுஙகப புலவி
யெணணருங காம வெளளத திடையவட படிவித தானல.

மாதாமென் கொமப ரனனண மாயசங கமனவ லைய
பட, டியாதவன கடிந காக்குற றேவலை மறநதி ருபபத,
தீதிலசெங கோன டாத்துந திஙகளவெண கவிகை வேநத
ன, கோதிலின னமுத முணணக குளிாபுனலாடிபபுக்கான.

புனிதவெண ணீறு சாததிப புரநதரன றிக்கு நோககி
மனனமாந திருநது தாலம வைபபவ ளினமை கேடடுக
களலபடக கணசி வநது கைபிசைந தருகு நினறோாக
கலையவட டருதி ரெனறு ஞாமுற கடவு ளொததான. ()

வெநதிறற சீய மனனன வெருவரு மாறறங கேடடோா
சிநதையிற கடிது சென்று சினதவொடு கழறிக கூவக
கொநதழ லுருமு வீழநத குருமணிச சுடிகைப பாமபிற [ள
லைபநதொடிமனந துணவெனை ற பனிததுடலுட னெழுநதா

வானிறக கலிஙக * மறற ----கருமாத திளையு டுததது,
நீனிறப புயனமென கூநதன ஞெரோலெனச செருகிச செவ
வாய, தாலையிற றுடைததிட டைய தணததவென றிறைக
குளாதது, மீனெனப பிறழுங கணணுள விளாவினிறபுற
த்துப போநது. (ருள)

வெளிபபடு வெளிப்ப டெனறு வெருவர முடுகி நினறு,
விளிபபவா தாழ்த்தற கொத்த மெனமொழி பலவுங கூறிக,

* அறறம - இரகசியம.

களத்திருண மறைத்து வநத களவனமாட டெழுநத வன
பு, மளப்பருஞ்செலவனறனமாட டசசுழுமனதலையீர்பப

செயலையந தளிாக வறறுஞ் சீறடிச சிலமப ரறற, வய
வுநுண ணிடைந நுகைக வொளியுமி ழொருகாழ முததந, து
யலவரு குவவுக கொயகை துளுமபவா ணுதலவி யர்பபக,
கயலபொரு கணடு ளிபபக கடிதடி பெயாததுச சென்றுள

யாமினி திருநது வாழு மிருஙகுழல களையப படடுப
போமினி யெனறு நெஞசம புழுஙகுபு கலுழதல போலக
காமரம பயிலசு ருமபு கதுபபெழுந தாாபபப போகிப
பூமக ணிலஇய கோயிற புககுமன னவனமுன னினறுள

திறறலு மரசா கோமா னெருபபெழ விழிதது நோககிச
செறறிவ டனனை யினனே தேமல ரொடுமு டிதத
கறறையங குழலை நீவிா களைவிதது விடுகென றேவ
மறறரு தடநதோண மைநதா வாாகுழல களைவித தாால

கடைகுழைந திருணடு நெயததுக காாககரும புயலை நீலச
சுடர்கெழு மணியைத தேனவாயத துமபியைச சைவலத
மடிதிரை யறலை வெனறு மலரொடு பழகி நீணடு [தை
யிடைகுழ விழுந்து பீலி வீழததிய மஞஞை யொததாள. ()

தரவுகொசசககக்கலிபபா.

கண்ணீ ரொழுககிக கதிாமா முலைமலைககுத்
தெண்ணீ ரருவியடிச செவவாய மலர்திறநது
பெணணூ ரமுதம பெரிதழுது கோமறுகிற்
பண்ணூர் மொழியார் பலரிரங்கச சென்றனளால். (கூ௩)

கண்டார்கள் ளந்தோ கலந்திருந்தாத தபமிினுக்கே
யொண்டார் தவிழமலாத்தா ரோதி மழிப்பித்தான
விண்டார் மருங்கருத்த வேலவேந்தன வேறுமிலகை
யுண்டாயி னெவவா றுறுக்குமோ வெனபாரும். (௬௪)

பூநதுகிலாற பொனனுற பொதியின மலைபபிறந்த
சாநதததாற பனமணியாற சாலப புனைந்தாலு
மேந்திழையார் தங்க ளெழிலெல்லா நெயதிருண்ட
கூநதறு ் ினறேற குறையுங்கா ணெனபாரும். (௬௫)

* பெருமஞ்சிகனுக்கிப பெயதொடித்தன கூந்தற
கருமஞ்செறிதருவான கையெழுந்த தோவெனபா
ரரசன பணிததவா றுறலல தேயேனு
மொருவுந திறமே துலகத்தாக கெனபாரும். (௬௬)

ஓவா வறுமை யுழந்தாலு மறறொருவ
ரேவா துயிரவாழ்ந திருத்தலே நன்றுகுந
தாவாத செல்வந தருமேனுங குறறேவ
லாவா கொடிதுகொடி தெனபாரு மாயினா. (௬௭)

இனன வகையே யிருமருங்கி னுளளோருஞ
சொனன மொழியனைத்துந துனபத தழனமூட்ட
நனனுதலபோயத தனனிலல நணணிப பிறைதுறந்த
செனனி யிறைவன றிருவடியில வீழந்தழுதாள். (௬௮)

இனனரும விருசையருங கேட்டு மனமுருகி
யினனிசையாழ கைசோர வேழிசைநா ரதனயாழ்

* பெருமஞ்சிகன-நாவிதன.

தனிசைபோய் வாயடைப்பத் தாஙகரிய துன்பத்தான
மினனனையாள செஙகனிவாய விட்டுப புலமபினாள (சுக)

கொநதார மலரூழநத கொமபிற் புரளவானை
நநதா மறைபபொருளா நமபெருமா னனுதால
சிநதா குலமொழிந்தி யெனறெடுத்துச சென்னிமே
லநதா மனைபோலு மஙகைத தலமவைததான. (எ0)

கலிவிருததம.

வைத்தாஙகிறை கைககஙகண வடிவாயமறை யரவ
முததாநதிரு நகையாணமுக முழுமாமதி யெனறுப
பைததாஙகிய வாயவிணடழல படுநஞசொழுக கியதே
யொதநீரஙகுழல வளாதநததிவ வுலகததவா மருள (எக)

கனலவெஞ்சுர னிடவநதெழு காரகாணமயி லெனவுந
தினமுமபசி சுடநொநதொரு தினமுணபவ னெனவும
புனையுநதொடா பிணினுணணிய பொருளகணடவ னெனவும
வனைமெனகுழ லுவகைககடல வாயமூழகின னனறே. (எஉ)

ஐயனறிரு வடிதாழநதவ னருளபெறறுடன மீளா
வெய்வெஙகணை விழிமாமயி லிறைமுனபுகு மளவின
மையுணகணி குழறவிதன வாஙகிறநில னெனறு
நெயயுணடெழு தீயிறசின நீடததுடி யிடையாள. (எங)

ஒனறாமணி மகுடத்திர ளூழுபொறகழ லுரவோ
யுனறனைக டபபாகளு முலகததினி லுளரோ
முனறாளகளில யாறறிய முதிமாதவ வசததா
விஙகாளென திலலததுறை யீறிலலவ னடியான. (எச)

அருளானமல ரஙகைததல மளியனறலி வைபப
விருளாரகுழ லிதுபெறறன னெனனககழை சுளியும
வரைமாலகளி றுடையாதல மனனனறிரு வுளள
மெரிபோறகிளா சினநீததுட னிறமபூதடைந ததுவே. ()

துணைவிறபல ரொடுபோயமலா துனறுஙகுழன மடமான
மனைபுககடி யவாகறபக மாறுவருண மேகம
வினையிறறவா ரெஞசிததொளிா வீயாமணித தீபந
தனதறபுத வருகோககளுந தாழாதடி தாழநதான (எ[illegible])

மேறபடி வேறு

எழுந்து கைதொழு திரமலாக குஞசிமேற
றழஙகு பொறகழற ருமலா சூடியா
னுழநத மாதவ முனனியிங குயததெனை
றழுநது பேரனபி னுறறப பழிசசினன. (எஎ)

விருபபி னோதகி விளஙகருட குனறநீ
யிருபப தோற்றநா டெத்திசைத தெகநில
வராபபு நீபுகு மாதவ மாறறிய
துலாத்தி யெனன வுராதரன மேயினன. (எஅ

ஞால மெயஙது நடநது நளிாமதிக
கோல வாாசடைக கொனறையங சணணியோா
னேல வாாகுழ லேநதிழை தனனொடுஞ
சால வாழுந தலநதொறும வைகுவேம. (எகூ)

சறஙகு தெணடிராக் கணணகன ஞாலத்துச
சிறநத தணணறன றெனகயி லாயமென

றறிந்த நலலவா வாயகடேட டடைந்தன
மறயகொள் வேலவம மாதலய காணவே (௮௰)

ஆயி டைககடு மாயிடற ருரழந்
சேய வாாசடைத தேவா பிராறகமா
கோயி லினமைகண டுளளய கொதிததுவெந
தீயி டைபபடு சிறறுயி ராயினேம. (௮௧)

உலக மெலலா முடையாயக் கிருபபவோ
ரிலகு கோயி லெடுபபவ ரிலலையோ
தலைவ வெனறவன ருணமுத லேநதியிந
நிலைமை நினபா னிகழததிய வநதனம. (௮௨)

தீய லாம னிமிரசடை யெமபிரான
கோயிலசெயயபவ ரிலலெனக கூறினன
றீய பாமபணி யுஞசிறு திஙகளுந
தூய நீாசசடை யுநதுறந தெயதினேன. (௮௩)

சொனன வாசகம கேடடுச சுடாசெயவேன
மனனா கோமகன வாாகுழல பெற்றவப
பொனனு லாவும புணாமுலைப பூஙகொடி
யெனன மாமகிழ வெயதினன கூறுவான. (௮௪)

தீய னேனைத திருவுளத தெணணிநீ
வாயம லாநததென மாதவ மாதலாற
றூய நினனருட சொலவழி நிறபதே
நாயி னேற்கு நலமெனக கூறியே. (௮௫)

கொனறை யஞசடைக கூத்தப பிரானமா
தெனறி சைககயி லாயச சிறபபெலா

மினறெனக்கு மனங்கொள வெமபிரான
மனறநனறு வகுததுளா யெனறனன. (அசு)

எனற சொலலினைக கேடடலு மீறிலான
பொனற விலகயி லாயப புராணததை
வெனறி வேலவ வேடடனை யாயிடி
னனறு சொலலுது நூரயெனச சொலலுவான (அஎ)

மாசில காடசி வசிடட னசததியன
வாச மாமலா வநதோன சிலநதிபாம
பாசில யானை புளிநத னருடசிவ
கோசன கீரன குவளைக கருஙகளோர் (அஅ)

ஆதி யாக வளவில ருணடவண
டது தீர்த்தவ ரவவத திருககதை
யோத வேணடி லுகமபல செலலுமக
காதை யுட்சில காவல கூறுவேம. (அக)

எனறு சஙகம வேடததி னெமபிரா
னனறு கூறின னனவவன சொறபடி
யின்றி யானு மிசைககலுற றேனவினை
கொனற நலலவர் கொளபவென றெணணியே. (கூ0)

விடசஙகமசசருகக முறறிறறு.

ஆகததிருவிருததம - ககக.

தொண்டைநாட்டிலே, நாராயணபுரத்திலே, யாதவமஹாராஜா எனபவா ஒருவரிருந்தார். அவா அரசகுலத்திலேயவதரித்து, அதற்குரிய கலைகளினும அதிவல்லராகி, குருலிங்கசங்கமங்களினிடத்துப்பேரன்பும பிறவுயிர்களினிடத்துப பெருங்கருணையும உடையராய, அந்நாட்டிலே அநீதிகலவாவண்ணம அரசுசெலுத்திவந்தனர். அக்காலத்திலே கயாரணியமெனவும, வில்வாரணியமெனவும, தெனகைலாயமெனவும, சீகாளத்தியெனவும பெயாபெற்று விளங்கும திவ்வியதலத்திலே, திருவருளையே திருமேனியாகககொண்டு வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான அவ்வரசாபெருமானது சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியைநோக்கி ஆட்கொண்டருளத்திருவுளங்கொண்டு, விபூதி ருத்திராக்ஷம சிவலிங்கதாரணமுதலிய சின்னங்கள விளங்க, விடசங்கமத்திருவுருவந்தாங்கி, அந்நாராயணபுரத்திலுள்ள மங்கையாபலரும காதலித்துச்சூழும்படி வீதியிலெழுந்தருளினர். அத்தருணத்திலே, அவ்வரசாபெருமானுக்கு போஜனவேளையில கலந்திருத்திவைக்கும சிறேவலையுடையவளாயிருந்தும, அடியவாபத்தியில மிகச்சிறந்த ஒருபெண அவரையெதிர்ப்பட்டு, பலமுறைபணிந்தெழுந்து, "ஐயனே, அடியேனது சிறுகுடிலுக்கெழுந்தருளித்திருவமுதுகொண்டுபரிகலசேடமளித்து, எனதுதீவினையைச சேதித்தருளலவேண்டும." எனப் பிரார்த்திக்க; விடசங்கமேசா திருவுளமிரங்கி, அவளிடத்திலே விரகமுடையவாபோலககாட்டி, அவளமனையையடைந்து, திருவமுதுகொண்டருளி, தாமபூலந்தரித்து, கலவியின்பத்தைக காதலித்தவாபோல நடித்துககொண்டு கலந்திருந்தனர்.

அபபெண அவரது மாயவிஞைசையையுணராது மயங கி, காமவசத்தளாய அரசாகோமானது குறறைவலைமறந திருபப, அவா ஊகானஞசெயது நியதிமுடிதது,தியானததி ருநதபின கலநதிருததிவைபபவ ளிலலாமையையகேளவி யுறறு, கனலபெருகக கணகள சிவநது, காவலனைததுண டினர். அவா கடுகிநடநதழைத்தலமையால, அவளமருணடெ ழுநது, சஙகமேசனைநத தனமனையிலிருககுமபடிப பிராாத திதது நிறததிவிடடு, விரைநதுவநதுநிறக, அரசாபெருந தகை முனிநது அவளகூநதலைக களைநதுவிடுமபடி கடடளை யிடடனா அவவாறே காவலாமுடிததலால, அவள கணட வரிரஙகக கவலையுறறுசசெனறு, சஙகமேசரது திருவடியி லேவீழநதுமுறையிடடு,அவரால அபயாஸதமளிதது சிரசி லே திருககரஞசூடடப பெறறமையால,முனபுபோலவே கூநதலசெழிததுவளரக குதாகலமுடையவளாகி, அவரை வணஙகி விடைபெறறு, மீணடுவநது நிறக, அதுநோககிய அரசாகுரிசில நமதாஞஞையினபடி இவளகூநதலைக களைய விலலையெனக் கடுஙகோபஙகொணடு, பினபு உணமையை யறிநது பெருவியபபுடையவராய, அபபொழுதே அவள மனையையடைநது, அஙகுவீறறிருககும சஙகமேசரது அற புததிருமேனியைக கணடவுடனே பலகாலவணஙகித்துதி தது, பயபததியோடுதினறு, "எமபெருமானே,தேவரீா வீற றிருததறகுத தவஞசெயத நாடு யாது? இனி எழுநதருளுத றகுத தவஞசெயயும தேசம யாது?" என வினயததோடு வினவினா.

அதுகேடட அணணலாா "யாம சிவஸதலஙகடோறும

வசிபபேம, தறகாலம எததலஙகளினும மிகவுயாநதது தெ
னகைலாயமெனததோநது அததலததையடைநதேம, அங
கே நமபெருமானமாதறகு ஆலயமினமைகணடு, அபபெரு
மானைநோககி, உலகமெலாமுடையவுமககு வீறறிருககவோ
ராலயமலமைககுமனபா இலலைகொலலோ? என இரஙகி
வநதேம் ஆகையால, சிவபததியிறசிறநத நீயே அததிரு
பபணியை முடிககககடவை" என வறபுறுததியருள, அது
கேடடு அவா அடியேனுயயுமாறு அததலமானமியததை விரி
ததருளவேணடுமென விணணபபஞசெயதுகொணடனா சங
கமேசா "அனபனே, அததலததிலே சிததிபெறறோா வசிட
டமுனிவா அகததியமுனிவா பிரமதேவா சிலநதி பாமபுயா
னை கணணபபநாயனா சிவகோசரியாா நககீரதேவா கன
னியாிருவாமுதலாக அளவிறநதோருணடு, அவவசசரிததிர
ஙகளைச சொலலததுணிநதால பலயுகஞசெலலும; ஆதலா
ல, அவறறுளளே சிலசரிததிரங கூறுகினறோம மனனமா
நது இனிதுகேடபாயாக" எனறு கூறததொடஙகினா.

தென்கைலாயச்சருக்கம்.

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

திஙகளங கணணி வேயநத செஞசடைக கருமி டறறுச
சஙகரன றேவா தமமுட டலைவனு மாறு போல
வஙகணமா ஞாலத தணண லருமபெறல வீட ளிபபத
தஙகிய தலஙக டமமுட காளததி தலைமைத தாமால. (க)

கருமிடற் றிறைவன் வாழுங் காளத்தி பிறவி யென்னும்
பெருமதக் களிற்றி னுக்குப் பிறையெயிற் றரிமா னென்று
பொருவறு முத்தி யென்னும் புணர்முலைத் திரும கட்கு
விரைவிரி கமலச் செங்கேழ் மென்மலர்க் கோயி லாமால் ( )

மதிதவழ் நீலக் குன்ற வானொடு தூக்கனக வெற்புங்
கதிர்முலை யாகக் கவின்ற காளத்தி யண்ணங் கைச்செம்பொற்
றிதலையங் குவவுக் கொங்கைச் சேயிழை யுமையிற் சாலப்
புதுமதி மிலைந்த சென்னிப் புங்கவன் வேட்கு மன்றே. (௩)

அருமறை நவின்ற நாவி னந்தண ரிளைஞர் மூத்தோர்
திருநுதன் மகளிர் தீம்பாற் செருத்தலான் படிமத் தோர்க
ளிருமுது குரவர் நீத்தோ ரொன்றிவர் முதலி னோரை
வெருவரக் கொன்ற வாக்கும் வீட்டுல் களிக்கு மம்மா. (௪)

தவழ்வன நடப்ப நிற்ப தத்துவ பறப்ப நீர்வாழ்
விவையெலா மங்கண் முக்கண் ணிறைவனு ருருவ மாகும்
* மவலூறு புனல்க ளெல்லா மகலிரு விசும்பிற் றீர்த்தஞ்
சிவபுர முலகின் மற்றத் திருத்தல மாகு மாதோ. (௫)

பிறந்தவர்க் காரூர் காணப் பெற்றவர் தமக்குத் தில்லை
யிறந்தவர் தமக்குக் காசி யெவ்விடத் தேனு நின்று
மறந்திலா நினைத்த வர்க்கு வானொடு மருணை யாகுஞ்
சிறந்திறை வீற்றி ருக்குந் தென்றுபொற் கயிலைக் குன்றே.

ஏனைய தலங்க டோறு மிருபிறப் பாளர் கொள்ள
வானுயர் பசும்பொற் குப்பை வழங்கலுந் திருக்கா ளத்தி

* அவல் - சிறுபள்ளம்.

மீனுயிர் கவருந் தூண்டில் வேட்டுவன் றனக்கோ ரூசி
தானுத வுதலு மொப்பாச் சாற்றுவ ரறிந்த நல்லோர். (எ)

கருமிட்டற் றினற்றவன் வாழுங் காளத்தி யினைப்போற் கொண்ட
வொருவனைவிளிக்குங்காலை வொப்பில்போச்செப்புவோரும
பரிதிவெங் கதிரக் கோடய நுண் பனியெனப் பாவ கோடி
யிரிதரத் துரப்ப னென்று லெத்தல மதற்கொப்பம்மா. (அ)

மேற்படி வேறு

யாவ னொருவன் விளையாட்டி னிடத்தா யினுநந்தென க
யிலைக்குப், போவ னென்றே ரடியிடுவா னவன்றன் கழற்
காற் பூங்கமலந், தேவர் மகுட மிணையுரிஞ்சத் திகழ்வ னெ
னற்ன மனுமொழிந்த, தாவில் கயிலைக் கேகுவார் தம்பே
றியாவர் சாற்றுவார் (௯)

மேற்படி வேறு.

மற்றொரு தலத்திற் பனனுண மரபுளி நோற்று நெஞ்ச
ஞ்,செற்றுறை தனுங்கா ளத்தித் திருநக ரதனு ளோர்நாட்,
பொற்றொடி மகளிர் மென்றோள் புணர்ந்துறை தலுமொப்
பெனப், கற்றவ ரிதுபட் டாங்கு கட்டுரையனறுவேந்தே ()

கட்வுண்மர் திருக்கா ளத்தி கயிரணி யப்பேர்க் காட்டாய
நெடுநில வரைப்பின் மிக்க.* நேமியங் காட் † டி ரத்தி
யொடுபெய ரியகா டாதி யொப்புமைக் குடைய வோங்கு
மடலரி மானே டொப்பா யாரதன் சிறப்புச் சொல்வார். ()

---

* நேமியங்காடு - நைமிசாரணியம்.
† இரத்திக்காடு - வதரிவனம்.

ஒளிர்மல ரசோகந் தேமா வயாசினைத் தமாலங் கோளி
சுளையக முட்டு மக்காய தூங்குகோட் டியால முக்கை
வளரகில் சண்பகம் * யா முண்ணகம் மாரந் தேக்கு
கிளைமுத லியந்து வனதிக் கெட்டலருங் குளிர்கொண் டன்றே

முட்டங்கு ளையரிமா னெண்கான முழுவலிச் சரப மா
மான், கடம்படு கவுட்கூர்ங் கோட்டுக் களிறுவல் லுளியங்
கேழல், கொடுஞ்சினப் பிறையு கிர்த்தாட் கொடுவரி வேங்
கை யாதி, மிடைந்துவில் லுழந்துண வாழ்க்கை வேட்டுவக்
குடியு வடத்தே (௧௫)

பூநின்று புவன மாக்கும் புங்கவன் புகழ்க் காட்டிற்
றீநின்று சுட்டெ டுத்த செம்பொட்டு நெடிய வேயின்
வாய்நின்று தெறித்த முத்தம் வான்பதிந் தவறை யன்று
மீநின்று விளங்கு மீனென் றுலகெலாம் விளம்பு மன்றே

திங்கட னருகு மீக்கட் சென்றிட்ட பிறையெ யிற்று
மயங்குலி னிறத்துப் பன்றி மண்கிளைத் தடியி னிறப்ப
பொய்ங்கொளி விரிக்குஞ் சோதிப் புதுமர னிற்றன மாலும்
பங்கயத் தவனுந் தேட்டப் படுதழற் பிழம்பை யொக்கும். ()

மேற்படி வேறு

மழைசூழ் சோதி மரந்தனது மருங்கின் விலகி யிடை
விட்ட, தழைசூழ் கொம்பொன் றனையபுனைந் தடங்கொ
ம் பொன்றன் மிசைக்கிடப்பக், கழைசூழ் பொதும்பரிடை
நிற்றல் களிறதி னுரிபோர்த் தவனிருமா, விழைசூழ் வக்
கின் மிசைத்தனகை யேற்றி நின்ற போலுமால். (௧௬)

* யா - ஓமரம்.

மேற்படி வேறு

இருள்பட்ட தழைந்த வேயி னிடைப்பட்டா சோதி வல்லி, பொருவளிக் கசைந்து மெல்லென புகுந்ததழை பெயருந் தோறும், விரிகதிர் பரப்பித் தோன்றி மிடைதழை மறையுந் தோற்றம், பெருகொளி மின்னு மின்னிப் பெயன்மழை மறைதல் போலும். (௧௭)

கோணின்ற நிலையை முட்டிக் குனிந்தொரு பசிய வேய்தன், ஞுணின்ற நிலையத் தொட்டுத் தலையிறந்தெழுக நிற்றல், சேணின்ற விலலெல் டுத்தந்த தேவர்கோ னரிது பெற்ற, நாணொன்று கொளீஇநி லத்தி னட்டுவைத் தனையதம்மா. ()

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

முருகுவிரி மலர்க்கொடிகண் மூங்கின்மிசைப் பதிந்து போய்ப், பொருவரிய துறக்கத்துப் புகுந்துவளர் கற்பகமா, மரமுழுதும் படர்ந்துலவும் வளர்மதியின் மேலாய், பெரியவரை யடைந்தொழுகப் பெறிற்றுறக்கம் புகலரிதோ. ()

மரகதத்தன் மணிக்கதிரின் வளர்பசும்புற் கொடிமேய்ந்து திரைபொருநீர்க் கானயாற் றுத்தீம்புன லுண்டாமாக்கள் ளரிமணல்பா யிளம்புனகி ளணிநிழற்கீழ் வாய்குதட்டிப் பொரியனைய பூவுதிர்ந்து புறம்புதையக் கிடக்குமால் (௨௦)

மணிமலர்கொள் பலகாயர் மருங்குடுத்துச் சினைமுழுது மணிமலர்கொ டுணர்சுமந்த வசோகமொன்று நடுநிற்றல் பிணியவிழு நறியசெச்சைப் பிணையலுழ தோண்முருகன் பணியடரு நெடுந்தோகைப் பறவைமிசை யிருந்தற்றே. ()

அறுபதவண டினஙகுறுகி யறியாத சணபகஙக
ணறவொழுக விதழவிரியு நறுமலாபூத தூறுதோறறங
குறைபெறுந ரடைநதறியா குறை * யிவறன மாலையான
பெறலரிய பெருஞசெலவம பெறறிருததல போலுமால. (

கலிவிருததம.

பறபல வகிலழல படவெ ழுநதவிப
பொறபமை வனததிலடப புகையுண டனறுகொல
கறபகப பொரலமலா கமழவ தனறெனி
லெறபடு பொனனிடத தியாது நாறறமே. (உ௩

மேறபடி வேறு

தொகக நனமரச சூழலு ணிறகுமாற
றகக மேலவா தமமு ளெவரறிநு
மிகக கலவி வெறுககையு ளொனறுமிள
மககள போனமென வறறன மரஙகளே. (உ௪)

மேறபடி வேறு

வளாகரி நெடுஙகையால வானந தோயசினை
தளாவொடுள வளைநதிடுந தகைமென கொமபுகள
களிதரு கரிகர லீலை யாறகடி
தெளிதினுட குழைநதிட லியறகை யனறுகொல். (உ௫)

விரிசிறைப் புடகுல விருநது செயகலா
துருளபழங கரிபொர வுதிககும வெளளிலக
ளிரவலாக கீநதிடா வீகை கொணடுகொல்
லரசர்கள் பெறச்சோரி யறிவி லார்கள்போல். (உ௬)

---

* இவறனமாலை - உலோபததனமை.

மகவுட லொடுக்கிய வயிற்று மந்திக
ளுகணமலர்க் கொம்பினின் றொழுகுந் தேறலவான்
றிகழ்தரு கயகையுட டெய்வத் தாமரை
நிகரறு பொலங்கல் நிறைக்கு மென்பவே (உஎ)

வேய்த்தலை வானரம் வேழம் பக்குலக்
கூத்தரி ழுடிய கூத்த ரமபையா
பாத்தன ரவற்றினமேற் பரிசின் வீசிய
தூத்திரள் மணிவடஞ் சுடரு மெய்ஞ்சுமே. (உஅ)

கலித்துறை

இன்ன வாரண வனத்திடை யெம்பிரான் கண்டு
முன்ன மைந்தடா வசிட்டமா முனிவினை யறுத்து
மன்னு நன்கதி யடைந்தமை வகுப்பலென் றெறிநீர்ச்
சென்னி யந்தணன் வேந்தனுக் கொருகதை தெரிப்பான். ()

மூந்து மாமறை முழுதுணா வசிட்டமா முனிதான்
றந்த மைந்தாக ளூறறுவர் தாவிலசோக * காதி
மைந்த னுயிா் துறத்தலின் மனத்தையுள் ளழுத்தி
யுந்து வெந்துயர்க் கடலகத் துணாவெலா முருத்தே (௩௦)

மருளு நெஞ்சமுந் தாழுமோர் வானெருடு குடுமி
வரையி லேறினின் றுயவென விழுந்தனன் மண்ணி
லரிது பெறறதம் முடம்பினமேல் வெறுப்புடை யவரு
மொருவ வல்லரோ மக்கண்மே லுற்றதோா வேட்கை ()

* காதிமைந்தன - விசுவாமித்திரமுனிவா.

வீழும வேலையின மணிகொழித தெறிதிரை வேலை
சூழு மாநில மடநதைதன றாளெனக கயா லேநதி
யாழு மாரஞாக கடலினின றகற றாற கேளவித
தாழும வாாசடை முனிவர நினகிறு தகவோ. (௫௨)

மலையி லேறிமண வீழநதின மாளுமெனத தனபங
கலைகு றைநதவெண மதிமுடிக கடுககையங கணணித
தலைவ ஞாருள பெறுதியேற றனபமுந தணபனப
தொலைவின முததியும பெறுகுவை யாதலாற றாயோயாய ()

அடியா வேணடிய வேணடியாங கருளிருண மிடறறுக
கடிகொள கொனறையஞ செஞசடைக கடவுளை நோககி
யொடிவின மாதவஞ செயதியென றறைததனன முனிவ
னொடிய வெநதுய ரளககரி னீநதினன றெனறுள (௫௪)

கணண கனகட லுடைபபெரு நிலததிடைக கவினற
புணணி யததிரு வனததினுண மேலெனப புகனறே
தணணெனன மெனபுனல வேடடெழு கலையெனத தரியா
னணண லஙகளிற றடவியை யடைநதன னனறே (௫௫)

அடைநத மாமுனி சிறநதழி யகனமாந திருநது
கடுமபு லபபகை யைநதையுங கொனறுபூங கடுககை
மிடைநத செஞசடை யநதணன றிருவடி விடாது
தொடாநத நெஞசின னுகிழூண யாவதுந துறநது (௫௬)

கனலி வெஙகதிா பெருமழை குளிாபனி கடுஙகால
சினவி லஙகென வெறிஞல வருநதுயா சிறிது
நினைத வினறிமூச சவிததசை வகன றபன னெடுநாள
வினைகெ டுநதவ முழநதனன யாவருமவியபப. (௫௭)

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சொன்னவிவ் வகையி னேற்குந் தூயவற் கருளல் வேண்டி
முன்னவ னப்பணைப்பெருந் தோண்முத்த் துறழுமூ றுவற்செவ்வா
யன்னபு ய ரூடவ யிறுதி ணைத்துலைக்க களிறுறுக் கன்றும
பன்னிரு தடந்தோட் சேயும் பரிசன கணமு மின்றி. (௫௮)

அருமணிச் சுடிகை யைவா யாடர வுருவத் தோடு
பரசிவ லிங்க மாகிப் படுபுன லிறைவன் றீக்குத்
திருமுக மாய கத்துத் திமிரமுங் கெடவி ளங்கி
விரிசுடாக் கனலி தன்முன் மினமினி யாக நின்றான் (௫௯)

கண்ணுத லண்ண லிறப்ப்க் காண்டர லோடு நெஞ்சந்
துண்ணென்ன நடுந டுங்கித் தொகுமயிர் சிலிர்த்தெ ழுந்து
மண்ணிடை வளிபெ யாத்த மரமெனத் தாழ்ந்து முக்கட்
பண்ணவ னெழுக வென்னப் பயமொரீஇ யெழுந்து நின்று.

கைபிணை யுச்சி கூப்பிக் கண்களி னருவி பாய்
வெய்யசெந் தழலிற் பட்ட மெழுகெனவுருகநெஞ்சம் [யாந்த
டொய்யிலவாயகுழற்கொன்றைப்பொலமலர்க்கண்ணிவே
செய்யவார் சடில முக்கட் செல்வனைப் பழிச்ச லுற்றான். ()

மேற்படி வேறு.

இம்மா நிலத்தோர் நின்றுடுலைத் தெண்ணப் பட்ட
திருமாலுஞ், செம்மா மலரி னரசிருக்குந் தேவு மறியப் ப
டாயென்று, லம்மா பிறவி நெடுங்கடல்வா யலமந் தழிவு
கெடுத்தழுது, மெம்மா லறிதற் கெளியரயோ வெரியோ
டாடும் பெரியோயே. (௪௨)

எல்லாக் கலைகட்கு முதலாகி யாவுந் தரிக்கும் பெரிய
பொருண்மை, புல்லாப் பொருளி னருமை நகைக்கும் புகழ்தற்
கெளிமை யல்லவென்று, கல்லாக் கழிமா மடனுடையே
னுங் கண்டாங் குரைக்குஞ் சிறுபுன்மைச், சொல்லாற் புகழ்த
ற் கெளியாயோ துறந்தோ ருளத்திற் சிறந்தோயே (௬௩)

உடம்பு முதலாந் தொடர்பனைத்து மொழித்துப் புலன்
கள் கரந்துமன், மடங்கி யருநோன் புழந்தவர்க்கு மன்ட
த்தற் கரியை யென்றக்கால், லொடுங்க லில்லா வவர்கட்டு
ளுயக்கும் புலத்துக் காட்பட்டேந், தொடர்ந்து பெறுதற்
கெளியாயோ தொலையாக் கயிலை மலையோயே (௬௪)

கலிவிருத்தம்

என்பப் பிச்ச விறைவன் கருணைகூர்ந்
துனக்கு வேண்டிற் றுரைத்தி சொல்லென
மனத்த டக்கரு மாமகிழ் வெய்தினன்
சினக்க ளிற்றுரிச் செம்மற் குரைசெய்வான். (௬௫)

பத்தி *நாறும் பாறைம னத்தென்மேல்
வைத்த பேரரு ளாலெளி வந்தவிவ்
வித்த கத்திரு மேனியொ டென்றுநீ
யித்த லத்தி லிருப்பது வேண்டினேன். (௬௬)

தேங்கு பேரருட் செல்வ தானறநீ
யோங்கு தத்துவ முள்ளவெ லாங்கடந்
தாங்கு நின்ற வசைவி னிலைமைகாண்
வீங்கு ஞானமும் வேட்டன னென்றனன். (௬௭)

* நாறுதல் - உதித்தல்.

அணண லவவுரை கேடட னு மனபதீ
யெனனணி யாஙகா ளெனவங கிருநதுபின
விணணு யாநத வியனசிலை யாபபடித
தெணணி லாசசடைத தெனறிசை மூாததியாய. (௪அ)

வீறறி ருநது விரைமலா தாயடி
போறறி நினற புனிதமா ணுககளை
யேறற ஞாஙக ரிருததி மனஙகொளச
சாறற ருமபொருள சாறறுதன மேயினுன (௪௯)

பிறததல சாதல பெருகல சுருஙகலே
துறததல கூட றுயாதல களிததலே
வெறுததல வேணடல வெகுள லுவததலே
மறதத லுளளன மயஙக றெளிதலே (௫0)

இனைய பலகுண மினறியி யறகையாய
வினையி னீஙகி விளஙகிய ஞானமாய
நினைவ ருமபர மானநத நீததமாயத
தனைய நிநதவா தஙகட கபேதமாய. (௫௧)

பூவி னுணமணம போலுல கெஙகணு
மேவி நிறபினும வேறு யுயிாதொகைக
கோவின மெயயு மொழிநதவுந தககவா
றீவ தாயொருங கியாவு முணாவதாய. (௫௨)

ஆதி வேதமுஞ சொலலற கரியதோா
சோதி யாயமன முநதொட ராததாய
மீது யாநததன றனமையு மெயதனக
கேதந தீாதன திசசையி னுயதும. (௫௩)

* மாயை மூனறினு மாயிரு ஞாலமுன
ஞய தததுவ மெலலா மமைததலுந
தூய சததி விளஙகிய தொலலுயிரக
கேயு முததி யளிககு மியறகையும. (௫௪)

விரிதது நனகு விளமபினன செஞசடைக
கருதத னவவெலாங காசின முனிவனுட
டரிதது ஞானந தலைபபட டஞசெலா
மிரிதெத மூநதபே ரினபத தழுநதினன (௫௫)

தநதை நாணமலா தாழநது விடைபெறீஇச
சிநதை யெணணிய தேயத தடைநதன
னநதி வானிறந தணணலு மவவுழி
வநத வனன வடிவொடு நினறனன (௫௬)

மேறபடி வேறு

அபபொழு துமைபபெய ரிககரு நெடுஙகட
செபபிள முலைககொடி சிவனைபபிரிவு தநத
வெபபவிர கததழல வெதுபபுதல பொருளா
யொயபிலி யிருநதருளு மொணகட றடைநதாள. (௫௭)

ஆஙகோதை நீரவிட மயினறருள சடுககைத
தேஙகோதை மாபபெறுடு சேநதிரி திருநதே
தீஙகோதை நனகழை செறுததொளிரு ஞானப
பூஙகோதை யெனறிலச போமபெயர படைததாள. ()

மழைமத முககுக - வயிறறுமகன வெஞசூா
வழியற வறுததவருண மைநதனடல வீர

* மாயைமூனறு - சுததமாயை, அசுததமாயை,
பிரகிருதிமாயை.

னழ்விலவடு ககடவு ளோயன விடை யணணல்
குழுமிய வுருததிராகள கோதிலகண நாதா். (ருக)

எனறிவாக ளாதியாகள யாவரு மெழுநது
துனறியுமை யமமையொடு சோதியுறை கினற
மனறனமத யானை வனம வலவிளைவி னெயதிக
கொனறைமுடி யணணலருள கொணடினி திருநதாா (சுO)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம்.

விளஙகொளிக கயிலைக குனறம விரிசடை யிறைவன
றனனைத, துளஙகலில குடுமபத தோடு துறததலிற பயந
தோா கீதத, விளஞசிறு ொனகக லஙகி யீகையங குனறத
தோடு, வளஙகெழுகளிநலயானைவனமபுகவெழுநததனறே.

இருணிா விருவி சுமபி னெழுநதுதென றிககிற செலலும
பெருகொளிக கயிலை வெறபுமபிறஙகியசெமபொறகுனறந
திளையெறி சுடருங காறறின சேயையு மணட கோடி
விரலகொடு தெறிககு மாறறல வீரவா குவையு மொதத. ()

கூறறறழ வெகுளி வேழங கொணடுவிண படரு மூழிக
காறறெறி சிறைபபே ராறறற கணடபே ரணடப புடகள
போறறிாை யுவரிசூழபூம*பொழிலெலாமருளவிணபோயச
சாறறரு மலையி ரணடுந தானமா வனதத டைநத. (சுரு)

தோடவிழ கடுககை வேயநத சுடாமணிச சுடிகை யையவா
யாடர வுருவத தணணற கயிநதிர திசையின வெளளிக
கோடுயா வளாஙின றனறு குருமணி யருவி சூடி
நீடிய குடுமி மேரு நினறதங கதனவ டக்கே. (சுச)

* பொழில - உலகம்.

அன்றுதொட் டுலகு யேத்து மண்ணலங் களிற்றுக் காடு
மன்றென்ன கயிலை யென்னும் வான்பெயர் பெற்ற தம்ம
பொன்றலி லதனிற் றப்புப் பொருப்புல னரவ வேந்து
நின்றதன் னுயுள் காறு நிகழ்த்தினு *முலத்தற் பாற்றே.

வியனிலம் போல விண்ணும் வெள்ளத் துளழுந்து மஞ்ஞான்
றுயர்தரு மண்டங் கோளத் துறங்கிரா கயிலை யென்னும்
பெயருடைப் பரமா னந்தப் பெறலரு முத்தி வைப்பா
மயலெறி திருத்த லக்கு மற்றைய தலங்க ளொப்போ. ()

ஓவில்சீர்த் தெனாது வெள்ளி யோங்கலி னணங்கு திக்குங்
காவத் தளவுட் பட்ட கன்மர முதலா யுள்ள
தாவர மக்க ளாதி சங்கம மெல்லா முக்கட்
சேவுயர் கொடியி னோன்றன் றிருவுரு வாகு மன்றே. (௬௭)

† புலிபுலி யதளு டுக்கும் பொருகரி கரித்தோல் போர்க்கும்
வலியவா னுமேனை யற்றும் வாளரா வரவம் பூணு
மெலியியன் மான்மா னேந்தும் வெந்திறற் சீயஞ் சீயத்
தலைபுனை தருந்தென் வெள்ளிச் சயிலத்தி னிற்கின் மன்றே.

---

* உலத்தல் - முடிதல் † புலியிற்கின் புலியதளுடுக்கும் என இங்ஙனம் தனித்தனி ஒவ்வொன்றையுஞ் சொன்னயம் பற்றிக் கூறினாரேனும், சிவசாரூபத்திற்குரிய பிறசின்னங் களையும் பெறுமென்பதே நூலாசிரியர் கருத்து. சிவபெரு மானுக்குச் சிங்கத்தோலையன்றி அதன் றலையும் உண்டென் பதை "ஏனையோர்க் கிறைமை யின்மை காட்டி, முடங்கு ளைமடங்கன் முகனூடுக் கோத்த, வெண்டலை மாலை கண்ட வரவெருவத், தண்டா திடக்குந் திண்டோட் பொருப்ப ன்" என்னும் இஷ்டலிங்கவகவலானும் உணர்க.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்று தென்கயிலைப்பொருப்பின தியல்பனைத்தையு மெம்பிரா, னன்று கூறலு நெஞ்சு வந்தொளிர் நாம வெள்ளிலை வேனெடுங், குன்றி ஞெ்டுறழ பிறைமருப்புயா குஞ்சரப்படையாதவன், மன்ற நன்கதையினனு மொன்று வழங்கு கென்றுவணங்கினன். (சுகூ)

கலிவிருத்தம்

ஆதியங் கயிலையி னடைவு கூறினந் தீதில்பொன் முகரியின் செய்தி கூறுதும் யாதவ மன்னமாந் தினிது கேளென மாதவ வடிவருள் வள்ளல் கூறுவான் (எ௦)

தென்கைலாயச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - க௰க

சிலயுகங்களுக்குமுன்னே, சூரியகுலத்திலுதித்த மித்திரசகனென்னுமரசன் வஞ்சிக்கவெண்ணிய ஓரரக்கன் அவ்வரசனிடத்தே மடைத்தொழில்புண்டிருக்குநாளில், நரமாமிசத்தைச் சமைத்துவைக்க, அதை அரசனுணராது வசிட்டமுனிவருக்குப்படைத்து, அக்குற்றங்காரணமாக அம்முனிவரால் சபிக்கப்பட்டு, உதிரனென்னும் பெயரையுடைய அரக்கனுகி உழன்றிருந்தனன் அக்காலத்திலே, விசுவாமித்திரமுனிவர் வசிட்டமுனிவர்பால் வைத்திருக்கும் உட்பகையினால் அவர்சந்ததியை அழிக்கத்துணிந்து, சத்திமுனிவர்முதலிய நூற்றுவரையும் மாயத்துவிடும்படி அவ்வுதிரனென்பவனுக்குப் பணிக்க, அவன் அவ்வாறே முடித்தலா

ல், வசிட்டமுனிவர் புத்திரசோகமேலிட்டு, தமது உயிரை
விடுக்கவெண்ணி, ஒருமலையினது உச்சியிலேறி, விரைந்து
விழுந்தனர். அதுகண்ட பூதேவியானவள் அவரிறவாவண்
ணம் தன்னுடைய இரண்டுகரங்களாலும் தாங்கிக்கொண்
டு, அவரைநோக்கி, "முனிவனே, நீ இவ்வாறு செய்தலால்
உனது துன்பம் நிவர்த்தியாகுமா? சிவபெருமானை வழிபட்
டுத் திருவருளைப்பெறுவையேல், இத்துன்பம் நிவர்த்தியா
கப்பெறுவதுமன்றி முத்தியையும் பெறுவாய்." என்றுரை
க்க, முனிவர் அதையங்கீகரித்து, தமது சித்தத்திலே கயா
ரணியமே எவற்றினும் சிறந்ததலமெனத் துணிந்துசென்று,
ஒரு சிறந்ததானத்திலே யிருந்துகொண்டு, உணவாதிகளை
விடுத்து, ஐம்புலன்களையு மடக்கி, சித்தத்தைச் சிவபிரான்
திருவடிக்கண்ணே பதித்து, எவற்றாலும் சலிப்பின்றி, அரு
ந்தவம் புரிந்துகொண்டிருந்தனர்.

சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி, ஐந்தலையரவ வுருவத்
தோடு பரசிவலிங்கமாய மேற்குத்திருமுகமாகி, சோதிமய
மாயத் தரிசனந்தந்தளிக்க, முனிவர் நடுநடுங்கி, மயிர்சிலிர்
த்து, காற்றினாற் பெயர்க்கப்பட்ட மரம்போல வீழ்ந்துபணி
ந்து, அக்கடவுளெழுகவென்றபின்னர் பயமகன்றெழுந்து,
பலவாறு துதித்து நின்றனர் அப்பெருமான் திருவருள்சுர
ந்து, முனிவரை நோக்கி, "உனக்கு வேண்டியவரம் யாது?"
எனவினவ, அம்முனிவர் "தேவரீர் எக்காலத்தும் இத்தலத்
திலே இத்திருமேனியோடு வீற்றிருந்துகொண்டு ஆன்மாக்
களுக்கு இஷ்டசித்திகளையளிக்கவும், சிறியேனுக்கு ஞா
னோபதேசம் பாலித்தருளவும் விரும்பினேன்." என வின

ணபபஞசெயதுகொணடனா அககடவுள அவவரமளிதது, கலலாலவிருக்ஷததடியிலே தக்ஷிணுமூாததமாய வீறறிருநது, பதிபசுபாசலக்ஷணஙகளை ஐயநதிரிபற விளககியருள, அமமுனிவா உணமைதெளிநது, ஞானமுதிாசசியுடையராகி, பேரினபமபெறறனா.

அததலததிலே, அககடவுள அமமுனிவர்ககருளியவணணமே எழுநதருளியிருததலால, உமாதேவியாரும பிரிவாறறு, விநாயககடவுள முருககடவுள வீரபததிரககடவுள வைரவககடவுள ஐயனூா நநதிதேவா உருததிரகணஙகள கணநாதாகள முதலியோா பினறொடாநதுவர, அததலததையடைநது, ஞானபபூஙகோதையமமை என்னும திருநாமததோடு தஙகியிருநதனா இதுகணட கைலைமலையானது மேருமலையோடு, தானும பிரிவாறறு அஙகடைநது, தனககு வடககே அமமேருமலை தஙகுமபடி தான சநநிதிககுக கீழததிசையிலே தஙகியது. அதனால, அனறுமுதலாக அததலம தெனகைலாயமெனத திருநாமமுடையதாகி, அணடருலகமழியும அககாலததும அழிவிலலாததாய, நிகரினறிவிளஙகுகினறது. அததலததிலிருககும சராசரஙகளெலலாம சிவரூபமாகும என றுரைததருளி, அவவரசா வேணடுகோளினபடியே, பொனமுகரிநதியினவரலாறறைப புகலததொடஙகினா.

※ பொன்முகரிச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மணிமிடற் றிறைவன் முன்னம் வானரொடு பணிக்குன் றத்தி
னணிநகைப் பணைப்பெருந் தோளம்பந்த தரிப ரந்த [தத்
பிணையெழிற் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பிறைநுதற் சுணங்கு பூ
புணர்முலைக் கருமென் கூந்தற் புனிதையை வேட்பவந்தான்

கருடர்கந் தருவர் † தாரா கணந்தயித் தியர்கள் விச்சா
தரர்நாக கந்தர் சித்தர் தாபதர் சுரர் ரோகிம
புருடர்கின் னரரி யக்கர் பூதர்வே தாளர் தேவ
குரகரர் காச வாச ரொடும்பாக புவியு ளாரே. (௧)

விரிசடை முனிவர் ரீட்டம் வெந்திறற் கணேசர் வெள்ளந்
திருமறு மார்பத் தண்ணல் திசைமுகத் தலைவ னின்றே
ரொருவரு மொழிந்தி ராம லொருதனிக் கடவு ளோடும்
பரவினர் வந்து விண்ணோர் பனிவரை மருங்கி றுத்தார். (௨)

தெய்வத வெள்ள மெல்லாந் திரண்டவட் குழீஇயவா றுல
வையகந் தெற்கு யர்ந்து வடதலை தாழ்ந்த தாக
மையொளிர் மணிமி டற்று வானவன் கடத்து வந்த
வையனை யருகு வாவென் றழைத்தரு ளோக்க ளித்தே (௩)

மாநிலஞ் செம்மைத் தாக மாதவ நீதெற் கேகி
மேனிமிர் மலய வெற்பின் மேவுதல் வேண்டு மன்றே
ஞானவில் புலவ நாமே நொடிசெலத் தக்க தென்றான்
வானுயர் புகழி னானும் வணங்கிவாய் புதைத்து நின்று. (௪)

---

* பொன்முகரி என்பது ரகர லகர வொற்றுமை யால் பொன்முகலி எனவும் வரும்.

† தாராகணத்தைப் பிறர் அந்தரரெனவும் வழங்குப.

திருமறு வணிநத மாாபன றிசைமுகன முதலோா நிறபக்
கருணையங கடலே நாயிற கடையனேன றனபால வைதத
வருளிஞற பணிதத வேவ லாறறுவ லருளி னெனறு
விரைமல ரடியிறறுழநது விடைபெறீஇவிரைநதுசெனருன

கலிவிருததம்.

ஆதார மெயபபொரு ளறிநதசிவ யோகி
மாதார வெமமுலை வடுககொ்ளகன மாாபன
ருதார வுணடளிகள சாதாரி பாடுங
கேதார மெனறுபுகழ கேடிலவரை கணடான (எ)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

அருநதிறற பிறவி மாவி ஞவியுண டுளிககோல சிநதும
பெருஞசிலை யாகி முததிப பிறைநுதற றிரும கடகு
மருஙகுநினறிரடடுமவெணசா மரைகளாய விளஙகாநிறகுந
தரஙகவான கஙகை சூழபோந தனியவி முததயகணடான.

இயலிய மொனறஞமத தியாறுசூழ முரணவிழிபபோ
வியனகா வடவெ ழுதது மெயகளு ணடுவு மீறு
மூயிரகளுண முதல யறறே யொதததுமுன னினற ராமப
பெயாநக ரொழுவா யான பெருமபெயாபபதிகளகண டான.

(இதனபொருள) இயல இயம ஒனறன நாமதது யா
று சூழ - அழகுபொருநதிய பலவகைவாததியஙகளுள ஓா
வாததியததின பெயரையுடைய ஆறறிஞறசூழபபடட,—
முரண விழிப போ வியன நகா - மாறுபடடகணணினபெய
ரைககொணட பெரியபடடணமும,—வடவெழுதது மெய
களுள்-கிரவாணபாஷையிலுள்ள முபபத்தைநதுமெயகளு

ள,—நடுவும ஈறும் - (முதறககரமுதல இரணடாவது தக ரம வரையுமுளள முனபதினேழு மெயகளும, நானகாவது தகரமுதல க்ஷகாரம வரையுமுளள பினபதினேழுமெயக ளுநிறக) நடுநிறபதாகிய முனறுவது தகரமெயயும, ஈற்றெ ழுததாகிய க்ஷகாரமெயயும,— உயிரகளுள முதல அயற மேறு உயிரது - உயிரெழுததுககளுள் முதலெழுததாகிய அகாரததினது பககததிருககினற ஆகாரவுயிரோடு சோந து,—முன நினற ராமப பெயா நகா-முனனே நிறகபபெறற ராமவெனனுமபெயரையுடைய படடணமும,— எழுவா ய ஆன பெரும பெயா பதிகள கணடான-முதலான கீரதி பெறற அனேகதிவவியதலஙகளை அகததியமகாமுனிவா தரிசிததனா. எனறவாறு

ஓாவாததியமெனறது ஈணடுப பமபையெனனும வா நதியம, அபபெயாகொணட யாறு பமபையாறு முரண எனறது விரூபம, விழியெனறது அக்ஷம, இபபெயாகொண டபுரம விரூபாக்ஷபுரம எனவே, பமபையாறறினறை சூழபப டட விரூபாக்ஷபுரமெனப பொருளகொளக. விரூபாக்ஷம மேனேககினகண.

வடவெழுததுமெயகளுள நடுநிறபதாகிய தகரவொற றும ஈறறெழுததாகிய க்ஷகரவொறறும ஆகாரவுயிருடன சோநது முனனே நிறகபபெறறு ராமவெனனும பெயரை யுடைய நகரினவே, தாக்ஷாராமபுரமெனப பொருளை ததுககொளக. (க)

தனதுயா முடியைக கணடோா தாமறை முடியைக கணட, விணயிலா பெறுமபே றெயத வேழமபாய தேத்தி

ருலகண, டனையதற கொதத தியக ளஞசுபு நடககும வெ
றபாயச, சினவிடை யுயாததோற ருயகுஞ * சிலாதரன பு
தலவற கணடான (க0)

அறககட விறைவன றயகு மகனகா பலவுய கணடு, ம
றபபடை மறலி † யாசை வருமுனிக கெதிாதோன றிறருற,
பிறபபுவனெருடாயுததுப பெறலருயகதியைககணடோா,
பெறததரு தெளுது வெளளிப பெருவளைக குடுமி தானே

காணடலுங தொழுதி றைஞசிக கணடுளி சொரிய மெயயி
லீணடிய மயிாபொ டிபப வேததுபு வடமீன வெனற
மாணடகு கடவுட கறபின மனையொடு கயிலைக குனறின
சேணடிகழ சிறபபுக கூறுத திருநக ரொலலை புககான. (க௨)

புககவ னுபபா லோடும புனிறறிளங கனறு போலச
செககாஞ சடையி னனறன றிருமுனனா விரைவி னெயதி
நெககுநெஞ சுருகக கணக ணீரறு தொழுக வுசசிக
கைககம லஙகள கூபபிக கரணயக ளடஙகிநினறுன (கங)

நெடுமபொழு துடறம பிதது நினறுபின னவச நீயகிக
கடுஙகதி ராழி யேநதுங கரியவன முதலோா மெளலி
மிடைநதொளிா மணிதத ழுமபு விளஙகிய கழறகாறறெயவ
மடஙகலை காதத ழுமப வழுத்திய தொடஙகி னனே. (கச)

அமபோதரஙகவொததாழிசைககலிப்பா.

உலகெலாம் படைததுககாத் தொழித்துமறைத்தருளசெய
மலகிலாத திருவிளையாட டாடுவான குஞ்சுணமற [யு

* சிலாதரனபுதலவன - நநதிபருபபதம. † ஆசை-திககு.

நிலகுநிலை யதுநிறப வீறிலரு ளுருவெடுததுக
கொலைகெழுவே லரிநெடுஙகட குமுதவாயக குவிமுலையம
புலியனைய முகஞானப பூஙகோதை யொடுகயிலை
மலையிலவீற றிருநதருளு மதிமுகிழிப பெருஞசடையோய.

இது ஆறடிததரவு.

அலஙகுளைய பரிமாளே வழுதனைய திருமொழியோ
விலஙகுபுகழ பலவுமெடுத தேததுமிகல வநதிகரோ
நலஙகொளரு மறைநானகு நாடரிய நிலையாயககே

தரியலரா ருயிருணணுந தனிககணையோ கூரஙகோடடு
வளையனைய மழவிடையோ மலாசாதது மடியாளே
விரிகதிரமா மணிவணணன வியனுலக முடையாயககே

சுடாவிழியோ வெழிலுடமபோ புசசிறையோ திமமுயாதது
கடிமலரோன செலுததுநிலக கணணகனறே ருருளேயோ
படரொளியாயிரஙகதிரோனபலலுயிருமபடைததாயககே

இவைமூனறும மூவடிததாழிசை.

வெருவருங கூறறம வீழ்தரச சிறிது
விரனிமிாந தனறநின மெனமலாத திருவடி.
முரணின ராண மூனறுமவெந தவிய
வெரிதழ லுமிழநதன நிறைவநின னிளநகை

இவையிரண்டும நாறசீரடியமபோதரஙகம். பேரெண

கனல்பட விழித்திக காமற் காயநதனை,
மனைவி வேணடலின மறித்துயற றந்தனை,

யருவரை பெயர்த்த வரக்கனை நெரித்தனை,
புரிநரம பினனிசை புகனறவற கருளினை.
இவை நானகும நாறசீரோரடியமபோதரஙகம். அளவெண

அழிததனை சிறுவிதி யாக, மசைததனை யுடைவென மாக,
மூரிததனை புகாமுக நாக, முயாததனை மழவிடை * மேகம.
இவைநானகுமுசசீரோரடியமபோதரஙகம். இடைஎண.

புணணிய மூாததியை, புகலருஞ சீாததியை,
யெணணருஞ சிறபபினை, யிலலாப பிறபபினை,
யவாவிலா மனததினை, யடறகரி வனததினை,
தவாததிரு வருளினை, தலைமறைப பொருளினை.
இவைஎட்டும இருசீரோரடியமபோதரஙகம். சிறறெண

எனவாஙகு, இது தனிசசொல.

அரும்பெற லொருவனின றிருநதடி வணஙகுது
மைம்புல விலஙகு வெமபட ருறதது
மாணுப் பிறவிக கானங கடநது
கருதரு மினப முததிப்
பொருவினமா நகரம புகுதரற பொருட்டே.
இது ஐநதடிநேரிசையாசிரியசசுரிதகம். (௧௫)

அறுசீர்ககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

இன்னண நாக விஙக மேத்திய பினன ராவின்
மனனிய கடவுட் போற்றி வாரண முகத்தோற் றுழந்து

* மேகம் - ஈண்டு விடடுணு.

பனிரு தடநதோட சாமி பனிமல ரடிப ழிசசி
யனனைஞா னபபூங கோதை யடிபணிஇ வலமவந தானல்.

பலமுறை வலஞசெய தையற் பணிநதுபின னரிதி னீஙகி
வலிகெழு மகிடற காயநத வருமுலை யணஙகு வாழு
மலைமிசை யேறி யனனுண மணியரிச சிலமப ரறறு
மிலவித ழெழிலக டநத விணையடி தொழுது மீணடான. ()

அவவயின விளஙகித தோனறு மதிசயம பலவுங கணடு
செவவிய மனததன றெணணீத திருநதி யினமை காணூட
விவவயின தியொனறினமை குறைவென வெணணியாமோா
கவவைகொ ளிருநீா யாறு கடிதிற்ட டருது மெனறு. ()

ஜநதவித தாணடு வைகு மருநதவ முனிவா பாறபூய
வெநதுயாப பிறவி கொனற மெயயுண ரடிகள யாரென
நிநதநற றலதத ழைபப வெனககரு ளுதிசொன றனஞர்
தநதமுற் றருளபூண டுளளந் தடநதி மூயறசி யுநத. (௧௮)

ஜயதென கயிலை நீஙகி யதறகுநான கியோச னததில
வெயயவா ணிருதி திககில விளங்கொரு பொருபபி லேறிச
செயயதா ளுவினமனத்தைச சிககயாத தைநதுஞ செறறு
மெயதசை கெடலுண யாதும விடடரு நோனபு ழநதான.

பூலைசான மனையு லோபா முதறிா யருகு நீஙகா
தெலவியும பகலு னினறே யேறறநற பணிகள் செய்ய
நலவியற புலவா கோமா னதிபெறு தவமு ழநது [றுன.
செல்லுநா ளுள்வீ திபபோன றிருகுகோட *டுதளிற சென

* உதள் - மேடராசி.

நனநதலை யுலக மெலலா நலிபணிப பகையி ரிநது
பொனயகுவட டிமயத தேறப பொருநதுதன றணைவ னுய
வனஙகவே ளாககமெயத வஞசிறைக குயிறபாண வாழ
மனயகவா வேனில வேநது மாநிலத திறுதத தனறே ( )

முளளனா முருககு மநதி முலையிளந திஙகள காடடுங
களளக முகிழபப லாகுங கடிமல ரவிழதத தோறறந
தளளில சிறபபின வேனி றணபணிப பகையி ருநத
வொளளெழினகரமெலலாமொருஙகெரியூடடிறறெருககும

மருமலா வாளி வேநதன வருமுலை யரிதத டஙகட
டிருநத லணஙகோ டாடத தெனறலந தூதன முனனி
விரைமலாத துணாக ளானு மெலலிளந தளிாக ளானும
பொருக்டலவரைபபி னுளள பொழிலெலாமணிவித தானல.

மாதாமென பொதுமப ரொலலா மணவணி மகளி ரொாதத
காதலங கொழுநா தமமைக கலநதமா மதிமு கததுப
போதரி நெடுஙக ணலலாா பூஞசிறைக குயிலக ளொாததாா
கோதையா துணை துறநதாாமடமயிறகுழாததை யொததாா

இநதில வரைபபி னுளளோா யாவாக்கும் கேள்வி யினபந
தனனொடு பிறந்த வநதீந தமிழகொடுத தாஙகு விண்ணோ
பொனனக ரணவுகோடடுப் பொகியமீன குழவித்தெனறன
மனனிய வுயிாகட கூறறின வருமினபம விளைதத தனறே.

மாநதளிாக கவசம் புக்கு மணஙகமழ் கைகதை யநதோ
ட, டேநதெழி லுடைவாள வீசகி யீாம்மலர்க் கணைபெய பி
ணடிப், பூந்தளி ராவங் தாங்கிப் பொருக்கிழைச் சிலையெ டுத
துச,சேந்தவாயக்கிளிமானபூணடதெனறலநதிருத்தேரேறி

கருங்குயிற் றொழுதி யெனனுங் காகள மிரங்க * வ|
டு, சுருமபுதேன ஞிமிறெனை றெணணுந தொகைவிறை ப
டையுஞ சூழ, வருநதுணை வசநதன றனதோ டனங்கவே
டாது நுணடுள, விரிநதிரு விசுமபு போாபப விரகாமேற
படையெ ழுநதான (உ௯)

இனனிள வேனில செலல விருங்கடல அவற விணடோய
செனனியங குனறமெல்லாந திசைமுகமழறறச செயகேழப
† பனனிரு சுடரு மொனறியப பகறகதி பரபபி யாஙகு
மனனுயிாத தொகைவெ துமப வநதது புதிய வேனில. ()

உருகெழு ‡ காலச செநதீ யுருததிரன றலையெ டுதது
வெருவர விழிதது நோகக வெநதழல கொழுநது விடும்ப
பரவைமா நிலததில வநது பறறிய தெனன வெயயோ
னெரிபடு கதிா ரபப விருநிலங கொதிதத தனறே. (௩௦)

வெநதழ னிலதது வெணடோ மெனபுன லெனம யஙக
விநதிர சாலஞ செயத தெறிவளி மரமுந தீய
நநதலில பெருஞசி றப்பு நலகுகண ணோடட மிலலாச
சிநதையா கடுஞசொல லெனனத தீமுகந திறைததத னறே.

---

* வணடு சுருமபு தேன ஞிமிறு - கருவணடு பொறிவணடு
தேனவணடு பொனவணடு எனனும வணடினபேதஙகள.

† பனனிருசுடாகள - தாததரு, சககரன, அரியமன,
மிததிரன, வருணன, அஞசுமான, இரணியன, பகவான,
திவசசுவான, பூடன, சவித்திரு, துவட்டன எனபோா.

‡ காலசசெநதீயுருத்திரன - காலாக்கினியுருத்திரர்.

நீடழல வெஞசு ரதது நீரினறி நாவு லாநது
வாடுபு நிழலபெ றாது வருநதுபு திரியு மானகள
கோடிய கோல ஞகிக குடிகெட வலைககும கலலாாக
கூடிய வறனில வேநதன குடைபெறுக குடிக ளொததத. ()
நெடுநெறி மரஙக ளெலலா நீணிதி யோடு சுறறத
தொடாபுடை யவாபோனமககட டொகுதியாறசூழபபடட
தொடுகழல கிழிககுங கூாஙகற சுடுபர லொடுவி ராய
வடுதழற சுரஙக ளெலலா மாளவழக கறற வனறே. (கக)

கலிவிருததம.

இனைய வாய விருவகை வேனிலு
மனலசெய நாளகளி ஞரழ லுநதினுட
புனலெ னுஞசொலும போககித தளாவிலா
முனிவாோ முழுததவ மாறறினை. (கச)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

குயிலெலா மனன மெனனக குரைகட ஞடிச செனறு
வுயினிரு புடையும விமம வாயமடுத தணடு தோகை
மயிலகளபோற குனற நாடி வகனுளே சிமய முறறி
வியனிரு விசுமபெ ழுநது விரிகட லுமிழநத மனனே (கரு)
அருவரைக் குலஙக ளெலலா மருவியகுமபைக் கூடிக [கள
கருவிமா மழைத்தோ லேநதிக் கடுமினவாள விதிாததுததங
விரிசிறை யறவெ றிநத விணணவன றனனே டேற்றுப்
பொருதர முயல வனனை பூஞசிலை வளைத்தா னனறே ()

தடஙகடல் குறைய வுணட * தழங்குரற கொண்டல
வான, மடஙகலுங கவிநது விணடோ ழுடுக்கலுள புதைய

* தழஙகுகுரல எனபது தழஙகுரலெனத தொககுநினறது.

னிறு, குடஙகொடு சொரிவ தெனனக குளங்கள்கோடு
டைய வெயயோன, சுடுவகதி ருலகம வேடபச சோவென
ச சொரிந்த தனறே.   (௩௭)

கொடிநுடங கொளிசெய மினனுக கூததியா வான ரஙகத
திடிமுழா முழககம விமம வெழிலபட வாடியாடிய
படுகடல குறைய வுணடு பாயபுய லெழினி யுளளாக
கடிதுபுக கொளிததன மௌவல கணடிள முறுவல பூதத

கருமுகிற படடு டுததுக கடுககைமா மலாபபொன பூணடு
குருதிமெயக கோபச செயய குருமணி யணிநது முலலைத
திருநகைக காநத ளஙகைத தீமபுன றுமிழிக கொஙகைப
பொருவினற காாம டநதை புவிககொரு செவிலி யானுள.

வரைமிசை மேகம் போல மணிகணமேற ாமஞ் சூழநத
வருவியங குன்ற மெனன வானைக ணணநது நினற
பரிதியம பறவை போலப பறறுடைத துணைபி ரிநத
சூருமலா நெடுஙக ணலலாா குவிமுலை சுகமி ழநத.   (௪௦)

கலிவிருததம.

சேதநுண டுளியெனுந தீய தணடமும்
பாதக வடநதைவன பாச முஙகொடு
காதலா துணையொரீஇக கலஙகு வோர்கணமேற
கூதிரென றொருபெயாக கூறறு றநததே.   (௪க)

வருமுலை மகளிரும வரைகொண மாாபரும
பிரிவென வுரைத்தற்கும் பெரிது முள்ளஞசிப்
புரைபடா முயககொடு பொழுது போக்கினர்
விரிசிறை யனறிலின மிதுன மெனனவே.   (௪௨)

உடலலை குளிரினுக் குடைந்த வில்லவா
நடவினு ணொருபபினைத தணதத லஞ்சினார்
கடவுளா பசிபபிணி களையும வேளவியிற
சுடரழல பிரிகலாத் தொழுகு லததாபோல (௪௩)

தணடையஞ் சீறடித தருண மைநதரும
வெணடயிா வெணணெயமோா வெறுதது வேடடன
ருணடொறும் வெயயன வுணவு நீரிடங
கொணடன வுயிாகளுங குளிாககு டைநதவே. (௪௪)

ஏரிசுடா நெருபபைபநீ ரொனன வேடடனா
தருகுளிா நீரினைத தழலி னஞ்சினா
திருசெவி களுந்துகி லிறுகச சுறறுபு
விரனிா மறைபட மெயப்பை புககனா. (௪௫)

மேறபடி வேறு.

இனன வாகிய காலமி ரணடினு
நனனா நீழ னளிர்சுனை யுடபுகா
மனனு மாதவன வாயள வுமபுன
றுனன நினறு துளஙகல ஞேறறனன. (௪௬)

மேறபடி வேறு.

திருமலர் முதலிய திகைபபப புனபுலம
வருவன பயிாசில மகிழ வகதன
விருபனி யிருதுவும் யாவா யாவாககு
மொருநிகா நடையின ருலகிற றேரினே. (௪௭)

கண்ணக லுலகெலாங் கலைஇய தணபனி
விணணுயர் வரைகளும வேலை ஞாலமு

மணணனி டிமயமு மதனைச சூழதரு
மணணுமா யினவென மருளச செயதநதே (சஅ)

வளாபசும புறசெறி வயினரோ றமபனித
துளிசுட ரிளமகதிா தொடவி ளமகுவ
வொளிாமர கததநக டுறவ மூதநிய
நளிகொளசெம மணிகளை நகுதல செய்யுமே (சகூ)

தரவுகொசசககலிபபா.

இவவகைய பனிபபருவ மிரணடினுநதண பனிகருளிா
மெய, வவவுபொழு தலைபுரடடும வானபுனலி னினறுமெ
லலின, வெவவெயிலகூ ரமயதது வெநதழலி னிடைநினறு
ளு, செவவியமெயப பொருளுணாநதோன றிருநதியமா த
வமபுரிநதான. (ருo)

கலிததுறை

இனன வாறருந தவஞசெய விநதிரன முதலோ
ரெனன தோமுனி கருததெனத தெருமர லெயதி
யனன லூாதியை யடைநதன ரவனவ ரோடுஞ
செனனி வானறுடுங கயிலைமால வரையிடஞ சோநதாா.

நநதி வானவ னருளபெறறுக் கோயிலி னடவா
வநதி வானிறத தணணறன பேரவை யணுகிச
சநத மாமலாத திருவடி பலமுறை தாழநது
மூநது மாரண மொழிகளாற பழிசசுதன முடித்தே. (ருஉ)

ஐய வெனகொலோ கருதிய திலைத்தெண வறியேன
செயய வார்சடைக குறுமுனி நெடுமபகல செல்ல

வெய்ய கோனபுசெய கினறனன மழைமதா வேறகட்
டையல பாகமற றவறகரு ளெனவுரை தநதான. (௫௩)

தோட லாநததா மனாயினே சொலலுதல கேடடுக
கோடல வெணபிறைக கணணியோன கூறுமற றொனறு
நாடி ஞனல னகததிய னமதுதென கயிலைக
கோடு நீாநதி வேணடினை னருநதவ முழககும. (௫௪)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

விணபயில கடவுட கஙகை விடுகரு து மவனபா னீபோயக
கணகளி கொளள நினறு கருதியாங கதனை யீநதி
தணகம லததோ யெனறு சாறறினன விடைகொள வேதா
வணஙிறை யனன மூாநது வநதனன முனிமுன னினறான.

நிறறலு மெழுநதி றைஞசி நீளசடை முனிவ னேததப, பொறறட மலாரி ஞனீ புகலபொரு ளுரைததி யெனன, வீற நிலாநதியொனறைய வேணடினன கயிலைகநெனறான, சொ றறனி ரியறன கேளவன சுடாபயில விசுமபைபபாாததான.

பொலங்கா, முனித வததுப பொஙகழல சுடகக ணாந து, மலைமிசை யொழுகிற றெனன, மணிமிடற றிறைவன சென்னி, யலைபுன லிதழிப பொறறு தனைநதிழிந தெனனப பொனமை, குலவிய நீரினை ணினறு குனறினமேற குதித த தாஙகே. (௫௭)

ஓலிகெழு நீத்தங் கணட வுறுதவக் கிழவன பனஞனு, மலடிருக தரிது கோறறு மணிமகப் பெற்ற தாயபோ, லல கிலபே ருவகைக யாஞ னதறகயன பொனமை யோடு, கலி

யுடை மையிறப்போ பொன *முகரியென வுரைத்துப போ
ஞன. (௫௮)

மலைபிளந தகிறேக காரம வழைகழை திலகம வேஙகை
பலவுசண பகமா ரஞசேப பினமுத லியபெ யாததுக
கொலைகெழு விலஙகி னீடடய கொ[illegible]பன மணிவ ரனறி
யொலிபட விழிநது நீதத மொழுகிய திருநி லததே. (௫௯)

கலிவிருததம.

மனறனமெயப பொருளபுணா மனதத ஞேறறலி
னனறுதொட டவவனா யகததி யாசல
மெனறொரு பெருமபெய ரெயதிற றெனபவாற
குனறுறழ புகாமுகக கொலைவல யானையோய. (௬0)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

துடிவயிா தொணட கமவே றொடுகணை வரிவில லாவங
கடியுனடப பாாவைபபனமா களிறறுவெண மருபபுலககை
யிடிபடு நறுஙகா ழாரத தெழிலுரன முதல வெளவி
வடிமுனைப பகழி வேடா வாழிட மழிதத தனறே. (௬௧)

அரிதொரு வகையி னுயநத வாயசகியா சுலவி னினறு
வரிவளைக காநத ளஙகை வருமுலை புடைததி ரஙக
வெருமலி மறகி னணட ரிடமபடு மணியி டறறு
னிரையொடு கவாநது காடடு நிலமெலாம பாநத தனறே

விரிதலை நிலஙக டநதோன வேஙகீடத தருக டைநது
பரசுரா மேசச ரததின பாலடைந தெழிறகா ளததித
திருமகட கார மெனனச சிறந்துநீத திசைதி ருமபிய [றே.
பொருவிலோங கார மூதூா புகுநதுபோயக கடலடுக் கன

* முகரி - ஒலியையுடையது.

கலிவிருத்தம்.

குறுமுகுட முனிவரன் குனறி ழிநதுநீள
கறங்கலை மாநதிக் கரையி லணுணறன
சிறநதநல லுருவமாஞ சிவலிங கமபல
நிறைநதபே ரனபொடு நெறியிற ருபித்தான. (௬௪)

வீழநதுணை யொடுநதி·வேநதின ஞாயநீா
மூழ்குபு கயிலையின முகக ஞனடி
தாழபவ ஞெருசிலா தலததி ருநதனன
சூழசடை முனிவரா துவனறி யேததுவாா. (௬௫)

ஐநதழ னடுவணின றரிது நோறறிவட
சிநதரும பிறவிநோய தெறும ருநதுநீ
தநதனை,யுயநதனந தமிய மாதலா
லெநதைநின னருளினுக் கெலலை யுணடுகொல. (௬௬)

இருசுடா வழககற வெழுந்த விநதமாம
கருவரை புழுதிமேற * கழலி ஞழததினை
முரிதிரைப பெருஙகடன முழுது முணடனை
பெருமநின ஞறறலயாம பேச வலலமோ. (௬௭)

கணணுத றனகருநதன கனுதி பாகருமற
றெணணரும் யாவாக்கு மினையென றனகனே
மணணிலை நிறுததுதல னவத்திட டானெனி
லணணனின பெருமையா மளககற் பாலமோ. (௬௮)

கனவிலு நின்னலாற் கைதொ ழாதுநின
னினைவினி லொழுகுமிக நிகரில கறபினு

* கழல - கழறகாய.

டனைமனை யாபபெறற தாவில சீரததியோய
மனையற நினதலான மறறொன றுணடுகொல (கூகூ)

இறைறநாள வரையிவ ணிருநத நனமையாற
பெறறனங காணடரப பெருமநினனடி
யுறறன முடமபினு ளுறறி யெனறனா
சொறறமிழ முனியவாத துதிததன மயிருள (எ0)

மறைமுடிப பொருளது வரமபு கணடநல
லறிவுடை யடிகளும மருளி னனறுகொல
பெறலருந தியிது பெறற தனறெனிற
சிறியனேற கிதுபெறு திறமு முணடுகொல (எக)

முடிசசடை முனிவிரீா முனனி னஃதொரு
† கடிபபகை யாயினுங கடவுட குனறமா
மடுககலு ‡ மையவி யாகு மனனநும
மிடததடைந தளியனு மிறபப மெமபடடேன. (எஉ)

கொனறையஞ சடையருட குனறந தெயவமாத
தெனறிருக கயிலைவாழ தேய மாபபெறற
மினறிகழ சடையிரும மேனமை பலவுகளு
செனறிட வேததினுந தீரதற பாலதோ (எங)

எனவவாப புகழநதுபி ணிநத மாநதிப
புனலினுட படிநதவா புனித முததியங
கனைகட லமுநதுவா கணணு தறபிரான
றனதரு ளொழுககமே தரஙக மாநதி. (எச)

---

† கடிபபலகை ‡ ஐயவி - கடுகு.

பரமபொருள யோகியைப பசுவை யீருயிரக
கருமகுழன மகளிராக கடவு ளேறறினைப
பெருமகொலை புரிநதவ ரேனும பேணியவ
விருமபுன ற ரேயவரோ லிருபபா தேவராய. (௭௫)

சிறநதவிந நதிததுறை சென று மூழகுந
ரிறநதபிற றலையினீ ரோறறங கொளபவிப
பிறஙகுநீர தோயநதபுட பெறுமெல லோதிம
மறஙகெழு கலுழனும வாக னஙகளே. (௭௬)

தனனிடை மீனகளைத தலைய கனறவான
மனனுமீ னுகருமிவ வயஙகு மாநதி
நனனீர விடாதுதோய நலமபெற றீரகணி
ரனனது பாவியே னடைநதி லேனெனறுன (௭௭

இனனண மதனசிறப பெடுததுக கூறியம
மினனுறழ சடையரபால விடைபெற றூரமு
தனனிந தமிழவள ரடுகக லெயதினன
கனனனமென மொழியொடு கலச யோனியே (௭௮)

ஆடக முகரிதா னுண வபபெயா
நீடிய வழுககற நீககு நீரதாயப
* பாடிமிழ பணிககடற பரவை மாநிலத
† தொடைமா களிறறினு யொழுகு மெனபவே (௭௯)

கடவுண றபதிகளுட களிறறுக காடென
வுடைதிரக கடனிலத் தொழுகும யாறறினுண

* பாடு - ஓசை.

முடிவிலசீாக காஞசன முகரி மிககதா
லடையலாத தேயததகூ ரலஙகல வேலிஞய. (௭0)

கலிததுறை.

வேழ வெணமருப பாதிய புறபபொருண மேவிக
கேழகொ டாமமை முதலிய வகபபொருள கெழுமித
தாழவில சீாபுணாந தினஞெலி படாணட தநது
வாழி நாவலன செயயுளிற றிகழுமம மாாா. (௮௧)

தரளம பொனமணி சநதன மலரிவை தாஙகி
வளாந றஙகடல வயிறபடா கடுவிசை வாணீா
பெரிதும பொறபுற வணிநததாம பிறநதுழி நினறு
மருவுங காதலா பாறபுகு மகளிளா மானும் (௮௨)

கவரி வெணமயிா சுமததலி னெறிதிரைாக கஙகை
யவிழந றநதுண ரசோகலா விரிததலி னரவத
தவழபெ ருநதிரைச சோணமென பீலிக டரலாற
குவல யமபுகழ யமுனையொத தொழுகுமக குளிாாா. (௮௩)

திரைகொண மெலலுரு வளாநததன வாயறரை சிநதிப
பெரித லநதிரு முதலையும வயினவயிற பெருககி
வரவு கணடவா மிககக மலாதலை யுலகிற
பொருவில பொனமுக ரிபபெயா மூதியவள போநதாள ()

செயய குஙகுமத் தானமூலை நிலமெழில செயது
வெயய திததிலத தோடிரு மருஙகினு மிளிர
வைய பொறகுரு கிரஙகமா தரஙகஙக ளசையத
தைய லாடக முகரிதா னடககுமித தலத்து. (௮௫)

நிறையு டைபபொல முகரிதான செலவினி னீஙகா
துறமு வாபபொடு சிலைததலை தனபதி யுடனே
றிறைவெ ருபபுமின ஹெழுகுமா னிலைபெயா விலலாச
செறிகு லததுதித தாாகதது புதுமையோ தெரியின. (அகூ)

முதிாக லைபபெரு மதியவெண குடையுடை முடியிற
றதைப சுநதழை வேயநதகொடி தழஙகுமவெள ளருவிப
புதிய நீளபெருஞ சாமரை யகததியப பொருபபாஞ
சிதைவி றோககொரு வடமெனத திகழுமபொன முகரி ()

ததது வஙகடந தொளிாகினற முககணன றனனே
டொதத செநதமிழ முனிவரா பறபக லுழநத
மெயதத வநதர வநதவிவ வாறறெடோ வேநத
லுறற ஞானபிவட டநதோா கஙகையோ வொககும. ()

ருடதி சைககட லுடைநதொரு வழிகொடு குணுது
கடலவ யிறபுக வெழுநதென வெழுநதவிக கடுநீ
ருடனெ ருததனுண டஞசெவி யொழுகிய நீருங
கொடிக விழததசெந நீருமோ நிகாபபன கூறில. (அக)

இடன கனறவிவ வாறுதன கடபடா விறநத
புடிவில வெஞசினக குஞசர முதலிய வவறறி
னுடலை வெணடிரைக கருஙகட லுயததுமன னுயிரைக
கடவுள வெளளியங குனறினமே லேறறிடுங கடிது. (கூ0)

உலகி லெஙகணு மிலலதோ ரதிசய மொனறித
தலைமை கொணடபொன முகரியுட டாழநதவர் யாருந
தொலைவி லனபஙகள பலதருஞ் சூழவினைப பிறபபா
மலைதெ டுஙகடற கரையிலசை யேறுவ ரனறே. (கூக)

இனன வாறுபொன முகரியின சிறபபினை யிசைததுக
கனனல வாாசிலை மதறசெறறு கனலவிழி காநதோ
னெனன லாாதமக கசனியே றனையவே லுரவோய
மனனு தீாததமி தனறியு முளவென வகுபபான   (௯௨)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

ஒருவினை மலைதொலைககு மிநதிர தீாததமபாய
வரவடா மபூர தீாதத மாாஞாப பிறவி யெனறு
முருகெழு புரநதீ யூடடு முருததிர தீாததம பேழவாய
வெருவரு தழறகட கூறறம வெலலுமாாக கணட தீாததம.

அாகர தீாததம யாறு மவாவுமோ கினிதீாத தமவெள
டினாயெறி தருமா காள தீாததமென றிவைமுன னுய
பாமபுண ணியதீாத தஙகள பலபடிந தவளா விணைறோ
கிளாதொழ விருததல செயது நிலவுமாற புலவா வேலோய

இனையதீாத தஙக டமமி லீகையங கலுழி தனனிற
கனலியை மதியைப பாமபு கவருநாண முதலா யுளள
தினவிசே டததின மூழகல செயதவா பெறுப வாலைந
தனவிடை நெடுநா ளேறறு மனடதாப படாத வினபம ()

எனறுபொன முகரி யாறறி னியலபொடு மறறு முளள
மனறனமா மலாததீாத தஙகள வகுததன னிறைவன கூற
வெனறிவேற குரிசி லுளள மிகமகிழந தையன வினனுறு தான
மெளனறுநனகதைதொழுமபறகுலாததருளெளனததாழுந

கலிவிருததம.

தீதிலபொன முகரியின செயதி கூறினும
வேதியன கதையினி விளமப லுறறனம

யாதவ மனனமாக தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான (கூஎ)

பொனமுகரிசசருககமுறறிறறு
ஆகததிருவிருததம - உஎ அ.

சிவபெருமான பாாபபதியைத திருமணமுடிததறபொருடடு, காலாககினியுருததிரா, கூஷமாணடா, ஆடகேசா, வைரவா, வீரபததிரா, ஐயனா, ஏகாதசருததிரா, புதஇயடடகா, அடடமூாத்திகள, குணடோதராமுதலிய கணததலைவாகளும, பிரமவிடடுணுககளும, இநதிரனமுதலிய தேவகுழாஙகளும, அகததியா காசிபா கௌதமா பாரததுவாசா வசிடடா விசுவாமிததிராமுதலிய முனிபுஙகவாகளும, நநதிதேவாமுதலிய பரிசனஙகளும புடைசூழநதுவரவும, விநாயககடவுள பூதகணங்களோடு முனனேசெலலவும், இடபவாகனததிலெழுநதருளி, மஙகலவாததியமுழஙக, பாவதராஜன எதிரகொணடுபணிய, இமயமலையையடைநது, அவரவரையும தகககவாறிருககுமபடிபணிதது, சிஙகாசனததிலவீறறிருநதருளினா. அஙகே எவவுலகததினுமுளள கணஙகளெலலாம ஒருஙகுநெருஙகலால, தெனபூமியுயாநது வடபூமிதாழநததாக, அபபெருமான அகததியமுனிவரை அருகழைதது, அருடபாாவையளிதது, "மாதவனே, இபபூமியானது சமபபடுமபடி நீசெனறு, பொதியமலையிலே தஙகவேணடும, அலலையேல், நாமே நொடிககுளளே செலலலவேணடும." எனறு கடடளையிடடருளினா.

அதுகேடடமுனிவர்வணஙகி, வாய்புதைத்துநினறு, "கருணையஙகடலே, திருமால்முதலிய தேவாகள்நிற்கவும

நாயிற்கடையேனிடத்துவைதத திருவருடபெருககிறற பணிதத ஏவலை அததிருவருளகொணடுமுடிபபேன." என மீ டடுமவணஙகி, * விடைபெறறு, தமதுமனைவியாகிய உலோபாமுததிரையோடு புறபபடடு, திருககேதாரம காசிவிரூபாக்ஷம தாக்ஷாராமபுரம நநதிபருபபதமுதலிய தலஙகளைததரிசனஞசெயதுகொணடு, வருமவழியிலே, தெனகைலையெதிரபபட, ஆராமையால நமஸகரிததுககொணடு, பசுவைககணடுபாயநதோடும கனறுபோல நாகலிஙகபபெருமான சநநிதியை விரைநதடைநது, நெஞசநெககுருக, கணகளிலே நீரருவொழுக, புளகமுறறு, கரஙகளைககுவிததுககொணடு நெடுநேரம பரவசபபடடு நினறு, தெளிநது, பலவிதமாகததுதித்துநீஙகி, தக்ஷிணாமூாததி ஐஞசநதிவிநாயகா முருககககடவுள ஞானபபூஙகோதையமமைமுதலிய மூர்ததிகளைத தரிசிததது, பலதரம்வலமவநது, நாகசைமலையிலேறி, அததேவியையும தரிசனஞசெயது திருமபினா

பினபு அவவிடததிலே விளஙகிததோனறும அதிசயஙகளனைததையுஙகணடு, பேருவகையுறறு, இவவிடததிலே நதியொனறிலலாமையே குறைவெனததுணிநது, ஆஙகுவசிக்கும அருநதவமுனிவாபாறபோய,"சுவாமிகாள, இததலததிலே நதியொனறழைககுமபடி எனககருளுவீராக." எனப்பிராாததித்து, அவாகளுடைய பூரணகிருபையைபபெறறு, அததலததிறகு நானகுயோசனைதூரததிலே நிருதிதிககிலுளள ஒருமலையிலேறி, உணவனைததுந துறநது, வெனிற

* இமமுனிவா திருமணககாலமகோறசவம தரிசிககபபெற்றிலலையே எனவருநதி சிநதிததலஙகடோறுமகாட்டியருளபபெறறமை அவவத தலபுராணஙகளுட்காணக.

காலத்திலே பஞசாககினிமததியிலும, மழைக்காலததிலும பனிககாலததிலும வாயளவுஜலததிலுமிருநதுகொணடு, பஞசேநதிரியஙகளையுமடககி, சிவபிரானைககுறிததுச செயறகரியமாதவம செயதுகொணடிருநதனா. அதுகணடஞசிய இநதிரனமுதலியோா முனிவாகருததது யாதோவெனக் கலக்கமுறறு, பிரமதேவனாயடைய, அவரும, தெளியாதுஐயுற்று, அவாகளோடு கைலையைசசோநது, நநதிதேவராருளாலசிவபெருமானசநநிதியை அணுகி, திருவடிகளிறபலமுறைதாழநது பரவிநினறு, முனிவாதுநிலைமையை விணணபபஞசெயதனா அககடவுள அவரைநோககி, "அகததியன நமது தெனனகைலைககு நதியொனறையேவிருமபி நறறவமபுரிகினறுன; அவனபொருடடு ஆகாயகஙகையை விடுப்பேம, நீமுறசெனறு அதனையளிபபாயாக" எனறு ஆஞஞாபிகக, அவவாறேவநதுநினற பிரமதேவரை முனிவாவணஙகி, தமதுகருததைதயறிவிததனர்

உடனே அபபிரமதேவா ஆகாயத்தைநோககி, அஙகுநினறுமவநத கஙகையானது பொனனிறததோடு முழககததையும உடையதாயிருததலால அதறகு, "பொனமுகரி" எனப பெயரிட்டுசசெலல; அநநதியானது அகததியமுனிவர் தவஞசெயதலால அகத்தியாசலமெனனுமபெயாபெறற அமமலையினினறுமிழிநது, திருவேஙகடம பரசுராமேசசரம் எனபவற்றினருகேசெனறு, சீகாளத்தியெனனும் திருமகளுக்கு ஆரம்போலசசிறநது, அக்கினிதிசையாகத்திரும்பி, ஓஙகாரமெனனுநதலததையடைநது, கடலிற்கலந்தது. அதுநோக்கிய அகத்தியமுனிவர் ஒருபெண் புத்திரப்பேறின

றி மலடியாக நெடுநாளிருநது அரியவிரதஙகளையனுடடிதது ஓா புதலவனைபபெறறாற்போலப பெருஙகளிபபடைநது, அமமலையினின் றமிறஙகி, உலோபாமுததிரையோடு ஸ்நா னஞ்செயது, அநநதிதீரததிலே பலசிவலிஙகஙகளை ஸதாபி தது, பேரனபினலவழிபடடு, நாகலிஙகபபெருமானைவணங கிக்கொணடு, ஒருமலையிலே தஙகியிருநதனா

அஙகுளள முனிவாகள அவரையடைநது, "எநதையே, ஐநதழலினிடையேநினறு அரிதுநோறறு, பிறவிபபிணிககு மருநதாக இநநதியைத தநதளிததீா, இதனாலே யாஙகளு யநதனம; உமமுடைய திருவருளுககு அளவும உணடுகொ லலோ? விநதமலையினது வீறையடக்கினீா; பெருஙகடலமு ழுமையும் ஒருஙகுபருகினீா, தெனபூமியைசசமமாககசசி வபிரானருளப்பெறறீா, இங்ஙனமாகிய உமதுபுகழை எஙங னம அளவிடுவேம· யாம இனறளவும ஈணடுவசிககபபெற றமாதலால உமமைததரிசிதது இவவுடமபினபயனையுற றேம." எனப பெரிதும புகழநதுகொணடாடினா அகததி யமுனிவர் அவாகளை நோககி, "வேதமுடிபையுணாநதசுவா மிகாள, உஙகளுடைய திருவருளினலனறோ இநநதிகிடைக கப்பெற்றேன, அனறேல,சிறியேனுககு இதுபெறததறகுரிய திறமையுமுணடுகொலலோ? இநநதி சிவபெருமானது திரு வருடபெருககாக இருததலால இதில ஸநானஞ்செயவோா ா முத்தியையடைவா, கொலையாதிபுரிநதோரும முழுவ ரோல அபபாவததினீஙகித தேவராவர், இதிறகுடைநத வி லஙகு பறவைமுதலிய பிறவுயிாகளும இயனறபதவிகளைப பெறும; இத்தன்மையுடைய இத்தீாத்ததததிலே இடைவி

டாது தோயும புணணியமபுரிந் துள்ளீர்கள் நீங்கள்: அப்புண ணியததைப பாவியாகியநான புரிநதேனில்லை." என்று அந நதியினசிறபபைககூறி, அவாகளபாலவிடைபெறறு, ஆரமு தனன தீநதமிழவளரும பொதியமலையையடைநதருளினா.

யாதவமஹாராஜனே, பகீரதமனனனது தவஙகாரண மாக வநதமையால பகீரதியெனவும, பூமியிலேவருங்கால சனனுமுனிவரது யாகசாலையினவழியாயவர அமமுனிவரு ணடு காதினவழியாகவிடடமையால சானவியெனவும பெய ர்பெறற கஙகாநதியும, விநாயககடவுள காகவுருக்கொண டு சையகிரியையடைநது இவவகத்தியமுனிவரது கமணடல ததினினறும கவிழ்ககபபடட காவிரிநதியும, இவைபோலும் பிறநதிகளும தனககிணையாகாவணணம, இநநதியானது சி வபெருமானை நிகாதத செநதமிழமுனிவா பலபகலருநதவம புரிநது, பரிநதழைககபபட்டமையால், ஆனமாககளினுடை ய ஆணவமலவழுககை அகற்றிவிளஙகுகினறது. இஙஙனஞ சிறந்த இத்தீாததத்திலும, அததலததிலுளள இநதிரதீாத தம் மயூரதீாத்தம உருததிரதீாத்தம மாாக்கணடதீாத்தம அரகரதீாத்தம மோகினிதீாததம மாகாளதீாத்தம் பாரதது வாசதீாததமுதலிய பிறதீாத்தஙகளிலும, சூரியகிரகணம சநதிரகிரகணமுதலிய விசேடகாலஙகளில், ஸநானஞ்செய வோா பஞசாககினிமத்தியிலே நெடுநாளிருநது கடுநதவம புரியினும அடையபபடாத இனபத்தையடைவா; என றரு ளிசசெய்து, அவ்வரசாவேணடுகோளினபடியே பிரமதேவ ர் சரிததததைக் கூறததொடஙகினா.

நான்முகச்சருக்கம்.

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

உலகெலாம படைககும புததே ளொருபகறறணுதுலோகத
திலகொளி விரிக்குஞ செமபொ னெரிமணிககோயி லுளளா
லலாதரு மாயி ரநதோட டாடக மலாப்பொ குடடிற
பலாபுகழ் நார தாதி படிமத்தா மருஙகு சூழ. (௧)

அடலகெழு குலிச வைவா ளாயிரக கணணன முனனுங
கடவுள ரிரும ருஙகுங கைகடடி நிரைநது நிறப
வடிவுடை யியககர் விஞசை மனன *ஈ ரிருகூற றும்பர்
சுடாமணி யுரகா சிததா சுறறினா நெருஙகி நிறப. (௨)

ஏழிசை யுருககொண டனன வெழிகொளகநதருவவேநதா
யாழிசை யமுத மூறற வீாககிடை புகாத கொஙகைத
தாழிருங கூநதற செவவாயத தளிரியன மகளிா திமபா
லாழிவெண டிரைம ருட்டு மலஙகுவெண கவரி வீச. (௩)

மினனுறழ பொற்பி ரமபு விளஙகிய கையா முனனின
றினனரெனறுரைததுககாடட விறைஞசலசெயகுநாக்கா
தனனரு ளவர வாககுத் தககவா றீநது நானகு [ணுத
செனனியம பொறகுனறெனனச சிறநதினி தாசி ருநதான.

அவவமை யத்தி ஞர்ககு மலைவிரி கடறபி றநத
திவவிய வமுதுந திஙகட செலவனுங கலையுங கூடி

---

*ஈரிருகூற றுமபா - ஆதிததா உருத்திரர் வசுக்கள் மரு
த்துவர்; இவர்கள முறையே பனனிருவர் பதினொருவா எ
ணமர் இருவராகக் கூறுபடடுத தனித்தனி கோடியராய
முபபத்துமுக்கோடிதேவர் எனப்படுவாகள

யெவ்வமி லுருக்கொண்டன்ன வெழிலகனிந்தொழுகுமேனிக்
கொவ்வையங் கனிவாய் வாட்கட் குவிமுலைப்பனுவலாட்டி

இழையிள வெயிலெ றிப்ப விணையடிக் கலன்க ளார்ப்ப
மழைவுள ளாம்பாற செய்ய வாயர மகளிர் சூழ
விழைதரு கணவ னூர்தி வெள்குமென் னடையால் வந்து
கொழுந்தொடிருந்தாள் செம்பொற் குருமலர்த் தவிசின் மீதே.

இருந்தவ ளவ்வ வத்தி னெழினலங் கண்க ளார
வருந்திநெஞ் சடங்காக் காதற் கணைகட லுறவ ழுந்தி
மருங்குநின் றவரை யெல்லாம் வல்விரைந் தொருங்கு நீக்கிக்
கருங்குழல் வெள்ளை மேனிக் கலைமகட் கொன்று ரைப்பான்.

என்னுணர் வழுந்தே னின்மே லெழுபெரு வேட்கை தீர்த்த
லுன்னுரு வொன்றின் மூற்று துயிருண்ட யோவ மேசெங்
கனியித ழன்ன மேயென் கண்மணிப் பாவாய் பூவாய்
வனமுலை மயிலே நூறு வயங்குருக் கொள்ளா யென்றான்.

பாமகள் கணவன் வேட்ட படியெழு கின்றே னென்னத்
தாமரை மலர்மு கத்துத் தளிரியல் பொற்குன் றன்ன
மாமுலை யரித்த டங்கண் மழையொடு முரணு மைம்பால்
வாமமே கலைய ணங்கு வடிவொரு நூறெ டுத்தாள். (க)

பாரதி பதிற்றுப் பத்துப் படிவமு னாவி ரண்டு
கூர்விழிக் கொடுநோக்கிப் பொற்குடத்தினைவ னுலமயுற்றேன
யாருமி றனியி டத்தி லெதிர்ந்தெனக் களிசி றந்து
தார்மலி குழலி னாரைத் தனித்தனித் தழுவிக் கொண்டான்.

ஆலிங்கனம எழுசீரடியாசிரியவிருததம.

ஒருததிபான முலையா லிங்கனங கொளளு மொருததி
பாற றெருடைததழா லனடயு, மொருததிபாற சகளு லிங்க
ன மேவு மொருததிபா னுதன்முயக கெயது, மொருததிபா
ற.றிலதண டுலமெனக கலககு மொருததிபாற் பாலினீா
செயயு, மொருததிபான மாளுசூழ் வலலியிற புலலு மொரு
ததிபாற குதிரையேற றுறுமால. (கக)

சுவைததல அறுசீரடியாசிரியவிருததம.

ஒருகொடி யிதழமற் றோகொம பொளிநுத லொருமா
ன கணக, ளொருகிளி ஙாவோா மஞுலஞு யொணகவு ளோ
ரமின கணட, மொருபிடி மாாபோ ரனனங கையடி யோா
பொன கொஙகை, யொருகரும பலகு லோாதே னூஙிதங
தளிகக வுணணும. (கஉ)

நககககுறி

விளஙகிழை யொருத்தி பொம்மல வெமமுலை யினுமிடறறு
மிளமபிறை புலிஙகத்தோ டிருததுமோாபொனனமபாவை
வளாஙதுயா ஙிதமபத தினகண மணடல ஙிறததுமோாமா
துளஙகவா முலைபபொ ருபபி னுறததுமான மயூர பாதம.

ஒருகிளி மழலை யாடன ஞெளிாசுணங கணிஙத கொமலைத்
திருமுலை முகட்டிற றீடடுஞு சிறமுய லடியொ ருததி
பெருமுலை யினுமொ ருததி பிறபுறத தினுமொ ருத்தி
புருவளா கடித டத்து முறபல் தளமபூப பிககும். (கச)

பற்குறி.

இலங்கிழை யொருத்தி செய்ய விதழின்மூ டகமு மற்றோா
பொலஙகொடிககவுளி லுறகு னகமுமோர்பூங்கொமபனஞு

ளவைகெழிற கபோலத தயக ணாதுகிா மணியும வேரோர்
சிலைபடி மயிலி தழககட சிறநதவிர் தூவுஞசெய கிறகும.()

பணணமா மொழியி ஞேளோா பாவைதன கைமமூ ல
தது, நுணணிடை யொருததி தியக ணுதலினு மொரு *வடி
கக, ஞொணணுத ரொடையின கணணு மொருமணி விளக்கி
னெஞசின, கணணுரனகணியுமிக்ககவின மணி மாலைதானே

கலிவிருததம

இருடனனிய கருமெனகுழ லேவனனகட்கனிவா,யொ
ருபைநதொடி துடிநுணணிடை யொடியபபுடை விமமுந,
தரளந்துயல் வருபொனனுரை தனையொததொளிா திதலை
வருகொமமைவெம முலையிற்கரு மாவினகடி செயயும். ()

க்ரணபேதமுதல. அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒருவர்கட செயத தொனறை யொருவர்கண மீது செயயா
துறாதரு கரண பேத முளளன வெல்லாஞ் செயயு
மரிகுயின மஞ்ஞை செமபோத் தனம்புறுக காடைகோழிக
குரலென வொலிசெய விததுக கூடுமுள ளினப மோயக.

அமுதங்கொண டிருக்கு மயக மறிநததன ரொழிலி யறறுய
குமுதங்கொள் வாயக துப்புக குவளையங் கண்கண முத்த
வமைவென ற தோள்க,போல மணிமுலை யிவறறிற் கனனல்
கமலஞ்செமகயல்கள்போலககவினபெறததொயயிரீட்டும்

அஞ்சன மெழுதுங் கணகட் கலரொடு குழனமு டிக்கும்
பஞசிமெல லடிகட கூட்டிக் கிண்கிணி பூட்ட கம்பொற்

* வடி - வடுவகிர்.

செஞ்சிலை பணியு மமபொற றிருமணிக கலாபஞ சூழும
பிஞசிள மதிநு தறகுப பிறஙகெழிற றிலகந தீட்டுமே. (உ௦)

ஊடலுவகை. கலிவிருததம.

தனனுட னுடுழித தனனை லாதொரு
பொனனனைன யாணமுகம புகனறு நோககலிற
கொனனவில படைவிழி சிவநது கொவ்வைவா
யினனிசை மொழிகொடா திருககின ளாயும. (உக)

உறறதென னினககென வுறவி லாதுநெஞ
சிறறுறை கினறன மெமைதொ டேலெனப
பறறிய மல்ாககையைப பறித்துப பேரொலி
சிறறடி யணிதரச செல்கின ளாயும். (உஉ)

தொணடையங கனியிதழ சுவைப்ப வூககலுந
தணடளிாக் கையினுன முகததைத் தள்ளிமின
னொணடொடி யாருளயா னொருததி யலலனப
பெணடிாபாற செலகெனப் பெயாகின ளாயும. (உங)

ஆடமைத தோளியோ ரணஙகின வெமமுலைக்
கோடுழு தழியுரக குஙகு மததொடுங
கூடிய விழைநதுதற குறுக நெஞ்சழன
றோடரி நெடுஙகணமுத தருககின ளாயும. (உச)

இழைவளா தனமுலைக கெழுது தொயயிலிற
குழனமொழி யொருத்திதன குவவுக் கொஙகைமே
லெழுதிய தழகுவாயத திலஙகக் கணடுதன
னழகுசெய தொயயிலை யழிககின ளாயும். (உரு)

புலநதன ளாடகப பொனசெய முததரிச
சிலம்பொடு தவழவாயச செமபொற கிணகிணி
கலநதொலி யெழவடிக கமலங கனறநீ
ஞலமபொரு தடமபுயத தந்தைக்கின றூழையும். (உசு)

கூரயில கவறறிய குவளைக் கணசிவந
தாரகலி முகநதகா * ரனுககு மீாஙகுழற
றாபல சிதறுபு தளாவில கொஙகைமுத
தோகிளா வடமபரிந தெறிகின றூழையும. (உஎ)

இளநதளிாச சீறடி யிறைஞசித தைவநதிட
டுளஙகொளப பொயததிற மூாததுச சூளபல
கிளநதினி துணாத்தின கிளைமென றேடழீஇ
விளம்பரும பேரினப வெள்ளத தாழநதனன. (உஅ)

பொலமலாத தவிசிஞேன பொாணமை பாவைபோ
லிலஙகிழை நூற்றுவ ரிடததுஞ சொறபடாத
தொலைவறு மருமபெற லினபங துயத்தனன
மலாபல வறறினு மணஙகொள வணடுபோல (உகூ)

காலமுங கருதிலன காணடற கொததோா
வேலையின றமாரும வெயது யிாபபொடு
கோல்நீள கடைததலைக குழீஇயு ணஙகததன
வாலிழை மடநதையா வலைபபட டானரோ. (௩0

ஒருமுதற கடவுளென றுகை மேத்துமப
பெருகதி வார்மலாப பிராறகும பெணமய

---

* அனுககுதல் - வருததல்.

லொருவலகூ டாதெனி னுலகா யாவரே
யரிமதா நெடுஙகணு ராசை மாறறுவார். (௬க)

வஞ்சித்துறை

இவவா றயனவே, றெவ்வா வினபந
துவவா விளையா, டவவே லையினே. (௬உ)

அறுசீரகக்ழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

வாளொடு பலகை யேநதி மலைகிளாத தனன கையா
நீளெரி யிணரி னனன நெறிததகுஞ சியாபு லியகக [பலலா
கேளபயில சுழலசெய கணணா கிளாபிறைக கொடுஙகூாம
மூளசின முருககொண டனனாமுடியிருவிசுமபுதோயவாா.

உருமிடிக குரல ராழி யுணடெழு பருவக கொணமூப, புரைகரு நிறததா செமபொற பொருபபினை யெடுகககு மாற றல, வெருவரு மரககா மூபபா னுயிரா வெயய கூறறும, மெரிதுட னடுக்கங கொள்ளப பிறநதனரொருஙகுமனறே.

கலிவிருததம.

பிறநத தீயா பெருநதகை தாணமல
ரிறைஞ்சி யையமற றேழபெருந தீவமுஞ
சிறநத தீப்பசி தீரதர வுணகுமோ
கறஙகு மோரேழ கடலுங குடிததுமோ. (௬ரு)

மேரு வாதிய வெறபம மனைகளா
வார வாரத்தொ டாடுது மோசுடாத
தார கைககுல மெலலாந் தடககையால
வாரி வாரியெம் வாயிடைப் பெயதுமோ. (௬சு)

கால நாகஙக ளடடொடு காழூரற
கால நாகங கலககிமு தறறிசா
பால னுகமும பாழசெயது மோவிழிப
பால னுகமவெண பநதெனக் கோடுமோ (௩எ)

(இதனபொருள.) கால நாகஙகள எடடொடு - வாயு வையுணவாகவுடைய அடடநாகஙகளோடு,— காழ உரல கால நாகம கலககி - வைரமபெறற உரலபோலுங காலக ளையுடைய அடடயானைகளையுங கலஙகசசெயது,— முதல திசாபாலன நாகமும பாழசெயதுமோ—முதறறிக்குக கதி பனுகிய இநதிரனது விணணுலகததையும பாழபடசசெய வேமோ,—பாலம விழியன நாகம வெணபநதெனக்கோ டுமோ—நெறறிககணணையுடையவராகிய சிவபெருமானது கைலமலையை வெளளியபநதுபோலக கொளளககடவே மோ - எனறவாறு.

விழிபபாலனெனபது பாலவிழியனென விகுதிபிரித்து ககூடடப்படடது இவவாறு பிரிததறகுவிதி பிரயோகவி வேகநூலுடகாணக.

மேறபடி வேறு.

அரிதனை மலைத்துமோ வழறெு லைததுமோ
தருமனை யொறுததுமோ தகுவாக் கோறுமோ
வருணனைப படுததுமோ வளிகெ டுததுமோ
விருதிதி தேயததுமோ வீசற சாயததுமோ. (௩அ)

எநதைகுற றேவலொன றெமககுச சொலகெனக
கநதுாண மலரிறைன கால மனறியிக

கொநதல ரோதியாக கூட லாலிவா
வநதன ரிவனென மனததி லெணணினன. (௫௬)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

எணணிய கமல யோனி யெறுழவலி வளாதத டநதோ
ட, கணணழற புதல்வா தம்மைக் கணமலா பரபபி நோககி,
விணணக டணவு கோட்டு விநததி லிருமினெனறுன, டண
ணுறு வாடகை யாரப பொருபபினமேற றெருகசி ருநதாா.

விணமுழு தளிககு நூறு வேளவியல கடவு ளாதி,யெ
ணமரு மிரியப போாி னேறறவா பணிநது தநத, வொணம
ணிக குபபை செமபொ னுறுசினக களிறு வாமான, றிணம
ணிப பொலநதோ மூனறந திறைகளபெற றினிதி ருநதாா.

தடையிலா துலக மெலலாந தமதுபே ராணை செல்லக
கடவுள ரியககா பூதா கருடாகந தருவா நாகா
மிடலுடை யசுரா சிததா விஞசையா கினன ரேச
ரடிதொழு தேவல கேட்ப வரககராண டரசி ருநதாா. ()

படாசடை முனிவா நோனபைப பல்லுகக கவுளபு டை
ததாா, மடவரன மகளிா கறபின வாயிடை மணண டிததா
ா, வடுவிலந தணாயா கததை மரபொழிந திடவு டைததாா,
கடவுளா சிறப்பை யெலலாங காட்டிடை புகதது ரநதாா.

கடிகையொன றினிலோா லக்கற கடனெலாங கடிதி
யறறிச, சடைகுலந தாட வோடித தனிததனி யரககா பா
றபோயக, கெடலருஞ செலவ மேனமேற கிளாகென *வா

* வாயினவாழத்தல இஙகே மனவொறறுமையினறி
வாழ்த்தலினமேறறு.

யின வாழ்தநி, மடன றுங காடசி யையா வைகலுங திரிப வனறே. (சஅ)

அவரவா செவவி நோககி யவரவா வயிறபோய *வே நதன, சிவனடி வணஙகு மாபோற சேணிடை வணஙகி யெ னன, தவறிவ ணேறறி நமமைத தழலபடசசிவபபரோ வெ ன, றுவமனிலவெருககொ டுநதீ யுளசுட வொடுஙகிநிறபான

தனிததனி யரக்கா கேடடுத தமைவிடு மளவும யாழும வனபபமை மிடறு மொனறு மனஙகொளப பாடிப பாடிக கனைத துவண டிமிரதாரச சேடி காவல ரயாவு மிரககத தினைதது ணைப பொழுது மினறித திரிபவான மிடறு கமமி.

பூததொகி பொலஙகொம பனன போதரி நெடுஙகட டெயவக, கூததியர் பாடடி னுஙக கூததினும புணாசசி யானும், தீததொழி லவாகைப படடுத தீரபபரும வருததங கொணடாா, காதகிரிசிறுகுரஙகினகைபபடடமாலைபோல.

இவவகை யுமபா துனப மெயதவா ளரககா வாழத தெவ்வடு குலிச வைவேற றேவாகோ னொருநாட கஞ்சச செவவல ரமாநத புததே டிருவடி யடைநது போறறி வெவவலி யரககா தநத மிகுதுய ரனைததுஞ சொனனன.

கேட்டலு கமலத தணணல கிளாநதெழு வடவை யெ ஹன, வாடடிறற் புதல்வா தமமேன மாறறருஞ சீறறங கொணடான, றூடடல ரலஙகல விணணோா துயர்கெட வு கஙி ரபபோச, சேடடிளஞ் சிஙக வேறச சீறறத்தி னெழுந தனறே. (சக)

* வேந்தன - இநதிரன.

அன்னவன றனனை நோககி யருநதிற லரககர் தமமை
முனனவ னொன றுநெஞ்சின முனனலை துனைவிப போநது
மனனுயி ரவனை வெளவி வானவாக காத்தி யெனறு [ன.
துனனரி மானறோ தெயவசசுடாபபடைகொடுததுவிட்டா

தநதைதாய மரைம லாததா டலையினல் வணஙகிப பூததா
யிநதிரா தியர்க ளேத்த வீரஞசடை முனிவா வாழத்த
வெநதிற லரிமான றேரில விணடொடு முதயத துசசி
வநதெழு பரிதி யெனன வேறினன வலவ னுயததான. ()

தனனிடை யிருககுந தேவா தமக்கிடா பலவி யறறுங
கொனனவில படைய ரககா குழுவினுக கிடஙகொ டுதத
மினனுடை முகிறேய கோட்டு விநததோ டமாகு திததுப
பொனனகம வருதல போலபபொருபபினையடுத்ததததேர்.

நூறறிதழக கமலக கோயி லூன்மகள கணவன மைநத, ஞூறறலசால பொலநதே ரீககு மலஙகுளை யரியொரழுஙகு, தோறறமிக குயர்நத செமபொற சுடாசெயமால வரையீாத தெய்தும், பாறறினை யெறியுந தெயவப் படுபுனற் கஙகை போலும. (ருந)

ஆயிர மரிமான பூணட வரவததோக காலிற றேனறி
மீயுய ருலக மெலலாம விழுஙகிய ஆகளி னீட்டம
பாயொளி மணிசெய மாடப பசுமபொனீ ளுலக மெல்லா
மாயிரு நெடுநீர் சூழநத மணணுல காககிற் றனறே. (ருச)

கலிவிருததம.

சுரும்பியிர் துமபையந் தொடைய னுககிரன்
வருநதிற மனைத்தையும் வழாம லொற்றிய

வருஞசெய லொறறாக ளாடல வாடபடைக்
கருஙகழ லரககாபாற காலி னோடினா. (௫௫)

கடிதடி வணஙகினா கறைகொள வேலினா
முடியுடை யமராபோய முறையிட டாரகளாற
றடமலா நுநதையோா தனயற றநதனன
மிடறுடை யவனை நும மேலவிட டானரோ. (௫௬)

பீடுடை யவனபெயா பேசி லுககிர
னுடக வரையுற வாடுந தோளினு
னீடிய சினமெனு நெருபபு நெஞசினன
பாடிமிழ கழலினன பரிதி வேலினன. (௫௭)

கந்தடு புகாமுகக களிற்றின வெமபகைப
பநதிபூண டாககுமோா பைமபொற றேரின
னநதரத தவாகுழா மனைத்துஞ சூழதர
வநதன னிவனென வகுததுக கூறினா. (௫௮)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

சொலலிய வொறறா மாறறஞ செவிபபுலந தனனு முனன
மெலலையில சினததீ யுணணின றெழுநதெனக கணசி வந்த
விலலுறழ் புருவ நெறறி மேறசெனற விதழது டிதத
பல்லிதழ கறித்த வானோா பகைஞாகட குடாறு டித்த. (௫௯)

இளையவ னொருவ னமமை லெழுநதன னமருக கெனறு
லெளியவா நாம லாதிவ விருநிலத தியாவ ரொனறு
துளிமுகி லுருமி னககுத் தொடியுடை முனைகை கேளவிக
* குளிறுறுஙகடலினாத்துக கொமமென வெழுநதா ரனறே.

* குளிறல - ஒலிததல.

மணங்கமழ் துமபை வேயநத மருங்குடை வாள சைததிட
டிணஙகிய கோதை கட்டி யெறுழவிரற புட்டி விட்டு
வணஙகிய வரிவில லேநதி வடிக்கணை த தூணி தாஙகிக
கணஙகொணற படையி ளேடுஙகதுமென நிலததிழிநதார

எழுசீரககழிநெடிலடியாசிரிய விருததம.

விணணு ரிஞசுயா விநதமாலவரைவேந் துதனகண ரககாபா
ணணுமவன றுணையாகவிட்ட நடகுமாலவரைபோலவன
கணண கனறிரை யாழி யொதத கறஙகு மாழிய சாரதி
யெணண மேயுரு வாய மாவின வெஙகுமோடுவதோகளே.

கலிததுறை

பிளிறொலி யிடியாப பெருமத மழையாப பிறைகோட்டி
ஞெளிறணி மினலா வுயததிடு பாகே யுறுகாலாத
தளிதரு புயலா யினநிழல சுளிவ தறுகணண
வளாபனை புரைகை யினகறை யடிய மதயானை (சுரு)

கலிவிருததம

மண * ணுமழல வானினறியொா வஙகூழகொடு கமலத
தணணாமல ரோன றநதன தரையிறசெலன முனிவ
கணணுடரும வேகததின கதியைநதின செமபொற
பணணாநதன நுரைவாயபல பகைவென றன குதிரை ()

எழுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

அசிபி ளநத வடுவி ளஙகு மார மாய மாரபாசெந [மே
தசைபொ திநத வுடனமு னிநது தாவில கீரததி யாககை
னசைபு ரிநத குமரா நெஞசு ஞாட்பு வேணடி வாடிஞா
விசய மஙகை குடியி ருநத வேலர் கோலா வீரரோ. (சுடு)

* ஆம - அப்பு.

கலித்துறை

இனைய வாகிய நாறபெரும படையினே டெரிகால்
சினவு வேற்படை யுருமிடித் தன்னசொற தீயோர்
புனையும வாகழ லுககிரன றனககெதிா புகுநதாா
கனலி வானபத முதலிய தாளியாற கரபப (௬௬)

அணட * ரணடாதம படைத்துகட் படலமவிண ணளவு
மணடி மேலெழுந் தமருல கனைத்தையு மறைததுக
கொணட பேரொளி கெடுததோா குடிவழி யவாககவ
வெணட குநகுடிக குணமவரல புதுமையோ வெணணின.

பிடிக ளாாததன வாாததன பிறைமருப் பொருத்தல
கொடிக ளாாததன வாாததன கொயயுளை புரவி
துடிக ளாாததன வாாததன துளைபடு வளைக
ளிடிக ளாாததன வாாததன பலலிய மெஙகும். (௬௮)

ஆழி யெழுமொன றுயெழுந தனனவா ளரககர்ச
சூழும வெமபடைத தொகுதியு மெரிவிழிச சுடாவேற
பாழி புககிரன றணிமையும பாாததுளம பதைத்தா
ரேழை விணணவ ரெனகொலோ விளைவதென றெணணி.()

தோம ரமபர செழுவுழுற கரத்தொடு சுடர்வா
ளும முதததலை பிணடிபா லஙகதை நகைவே
லேமி வசசிர முதலிய படைகொடு நிருதர்
மாம லர்ததவி சுறையிறை புதலவனை வளைநதார். (௭௦)

வளை தல கணடுநக குககிரன வரிசிலை வளைககித்
தளர்வி லொணகுண மொலிபடத தெறித்தனன சமரம

* அணடா - பகைவர்.

விளைய நின்ற * தா ரவவொலிக் குடைந்தது விசும்பிற்
குளிறு தீயுரு மேற்றினுக் குடையராகக் குழப்போல. (௭௧)

அலகை யீட்டங்க ளுணவுபெற் றனமென வாட
விலகு வாட்படை யரக்கரா ருயிருண வேகக்
றுலையு நாமவேற் கூற்றத்தின வேணவா வொழியப்
பலசி லீமுக மெய்தன னொருதொடைப் படுத்தி. (௭௨)

எய்த வம்பினிற் சுடுதலாற் றேனின மிரியுஞ்
செய்தி யாமென விரிந்தது தூசியச் செய்தி
கைத யங்குவிற் நிவாந்தக னென்பவன் கண்டு
மொய்த ழைந்ததோ ளுக்கிரற்கெதிர்ந்தனனமொழிவான. (௭௩)

அண்ட கோடிக ளடுக்குபே ராற்றலம் பலரயாங்
கொண்ட தோளவலி யிலைநீ தமியையெங் குறறுய
தொண்டர் தமபொருட் டெம்மொடிவ வாறமாதொடுத்தே
பண்டை யூழவழி யிறக்கவந் தாயெனப் பகாந்தான. (௭௪)

மாற்ற மங்கது கேட்டலு முக்கிரன் மடவோ
யாற்ற லிலபுலி யொளதினுக் காற்றனமான கணங்க
டோற்றல கண்டிலை போலுநீ யிதுநிறக துணைவி
னேற்ற ருஞசம ருழத்திநீ வல்லையே லெனறுன. (௭௫)

என்ற வாசகங் கேட்டவ னெரிபடக் கொதித்துத்
தன்ற வாவலி வில்வளை இச சரம்பல தொடுத்தான
குன்ற வாமபுயத்துக்கிர னெய்தவை குறைத்துத்
துன்ற வாயிரங் கோடுற்றுத் தவனுட றுளைத்தான. (௭௬)

* தார் - தூசிப்படை.

குருதி பாயந்திழி யுடமபின னனையனமேற் கோல்கள்
வரையின மேறசொரி மழையெனச சொரிநதனன மறறப்
பொருக ணைககுலம படடகா லையுமதே போனற
பரிதி வேலவ னவனசிலை யிருதுணி படுததான. (எஎ)

மறறு மோாசிலை வளை ததவன வார்கணை தொடுபப
வெறறி வேளசிலை குழையவீாத தொருகணை விடுத்தான
கொறற வாடபடை நிருதனு ருயிரையக கொடுமகோ
லறற நோககுவெங கூறறினுக கருததிய தனறே. (எஅ)

அவனி றததனுஞ சயோத்துஙக னெனனுமோ ரரககன
கவன வாமபரித தோகடாயப போாமுகங கலநது
தவல ருஞசிலை வளைத்தனன சரமபரம பரையாப [ன
புவனம யாவையும படைததவன புதலவனமேறறொடுத்தா

ஐய னஙகவை யறுததவ னடறசிலை பிடித்த
கைய றுமபடி யடுகணை விடுததனன கயவன
மொயகொ டிணகதை யாலெறிந தானதை முருக்கிச
செயய கோறொடுத் தணணலங கவனுயிா செகுத்தான. ()

அக்க ணத்துநீ லாஙகனு மடுதிற லரக்க
னுககி ரத்தனி வீரனே டெதிர்நதன னுருததுத்
தொககவெஙகணை முறைமுறைதொடுத்தவை தொலைத்துச
சகக ரபபடை யொனறுவிட் டானுளந் தருககி. (அக)

நீணட தணடினு லாழியை நெடுந்தகை யடித்தான
மீணடு செனறவன செனனிவீழத் தியததூ விசையான
மாணடு போகுமூ ழுற்றதேன மருவலர் படைகள
வேணடு மோதன தடுபடையடாது கொல் விரைவின்.(அஉ)

அலகை பூணடதோச சமரகே சரியெனு மரககன
மலரி ஞோனமகன றனையொரு கடிகையில வாஞோ
குலம னுஙகவெல் குவனெனஞ்ச சூளபல கூறிப
புலவு நாறுவெங கணைமழை பொழிநதெதிா புகுநதான ()

வீர னவவெலா நிலமபட வீழத்தினன விளைகோன
மாரி யிறபல சொரிநதன னவனவை மாறறிக
கூாமு கககணை பலதொடுத் துககிரன கொடிஞசித
தேரு ருணடிரண டியோசனை பினனிடச செயதான. (அச)

சேவ கனறடந் தேரினை முனனுறச செலுததி
மேவ லனகொளபெயததேரது வேனிலவாயப பெயததேர்
வீவ தாமென வீதரக கணைபல தொடுததான
றேவ ராாததன ரரககரோ டினாகளெண டிசையும ()

தேர ழிநதெனக கனலபடச சீறபு சணட
மாரு தமபுகுந் தெனப்புகுந் தாளிததேர் வாவிப்
போாசெ யுககிரன றேணமிசைத் தணடிஞற் புடைத்தான
வீர னககண மரக்கனை வெடடிமண வீழததான. (அசு)

ஆய வேலையி லெரிசினந தலைகொளா வழறகட
சீய மனனவன முடஙகுளா மடங்கலந திணடேர்
காய ழறபடை யரககாதந தானையுட கடவிப
போய திாத்தனன் மானகுழாத் தக்வயிற புலிபோல. (அஎ)

அதிாதத வவவொலி யாலுரு மேறறினுக கரவம
பதைக்கு மாறெனு நிலத்திடைப பற்பலா பதைத்தார்
சிதைக்கு மூழிவெங காலினமுற பூளையந திரளபோ
லெதிாதது நினறவா சிலாதிசை தொறுமபல ரிரிநதாா. ()

கலிவிருத்தம.

பாழிததிரள் புயவெறறிசெய படையுககிர வுரவோ
ஞழிபபொலி தேரிறசெறி யாளிததிரள காணுத்
தாழகைபபுகா முகமிககிழி தானககவு ணெடுநல
வேழககண மிரிவுறறன வெருவித்திசை தோறும. (அகூ)

துரகமபல மிதிபடட்ன தொடையெனபுக ளொடிய
விரதமபல சிதைபடடன வெரிசிந துறு கணிசா
சருமபலா துகளபடடனா தழலவெமபடை யுடனே
கரடமபொழி மதகுஞசர கணமோடிய வழியில. (கூ0)

அககாலையொ ரடலவேலவ னரிலுணடவ னெனபான
புககானமல ரிறைவனறரு புதலவனமுனம விளைவிற
கைககாமுகம வளைத்தேயடு கணைமாரி சொரிநதான
மைககாகடை நாளிறபொழி மழைபோனமென வனறே.

அரவககழ லடலுககிர னவைமுறறையு மழியா
விளைமைககுழல் விசயத்திரு விழை * யபபினம விடடா
னுரவுததிளை யுவரிககட லுருவத்தவ னுருடோ
துரகத்தொடு துவசதொடு துகளபடடது துணைவில. ()

தேரிறறனு மவனமறறொரு தேர்புக்கொரு கோடி
வாரவைத்தலை யமபுககிரன † வையததரி பலவுஞ
சோரககடி தெயதானுறு தூவறகணை பலதூயத்
தாமறபுய னமபோடுயர் சாபத்தை யொடிததான. (கூ௩)

சிலையிறறலு மவனமிககெழு சீற்றத்தின ஞகிக, கொ
லையிற்கொடுங கூற்றனனதொர் கூவாட்படை கொணடு,

* அபபு வலிததலவிகாரம. † வையம - தோ.

நிலனுற்றெதிர வரவுககிர னெடுநதோவிடுத் தெரிகால், புல
வுசசுடர் வாளகொணடெதிர புலிபபோதெனபபுகுநதான.

மேறபடி வேறு.

பலகைதிண டோளொலி படபபு டைததன
ரிலகுமின வாளவிதிர திருவா,வீரரும
வலிகெழு மிறுதிநாள வளியிற கொடபூறு
மலையினவட டணைமுறை வருதன மேயினா. (௯௫)

உறுவலிப பலகையு ளொருவொ டுஙகினின
றெறிபடை தடுததெதி ரெறிவா ருளபல
வரைகுவ ருருமென வதிரபபா தமமுளே
முறைமுறை வியபபாகண முடிவி லாறறலா. (௯௬)

இனனணம பொலஙகழ லிலஙகு வேறபடைத
தனனிகா சாமியுந தகுவா வேநதனு
மெனனவா ளடுசம ரியறறி னாரோ
மினனுவாள போழநதபுண மிடைநத மெயயினா. (௯௭)

ஒருவரி னொருவாமிக குடற்றும் போரவயி
னெரிசினந தலைகொளீஇ யிலஙகு வாளினாற்
கரியவன செயயவன கையிற கேடக
மிருதுணி படுததின னேஙக விணணுளோர். (௯௮)

அககணத தூழிநா ளனலிற சீறின
னுக்கிரன வெயயவ னுடல மெமபிரான
மிகவொளிர வேலினால வெறபு போழ்நதெனக
கைககதிர வாளினாற கடிது போழநதிட்டான. (௯௯)

போழநதவவ வேலையிற புலவர் பூமழை
வீழ்நதது நிசிசர வெளள மோடிறறுற்

ருழ்ந்தன ராயினுந் தானை காவலர்
சூழ்ந்தத மானத்தாற் றெகக்கு முன்னினரா. (௧00)
நிறறனு முக்கிர னிருதா தயஞ்ல
மிறறிட முடிததுமென றெணணித தநதைபாற்
பெறறவத திரததினைப் பேணி விடடனன
மறறதவ வரககனர் வதைததன மேயிறறே. (௧0௧)

கலிததுறை.

வேக வெயயவன கடுஙகதிா விரிததலிற பசுமை
போகு நீளரில வனததிடைக காடடெரி புகுநதாங
காக வமபுரி யரக்கருட புகுநதடாத தனறே
வாகை யமபுயத தூககிரன விடுபடை வடவை. (௧0௨)
எரிகள் படடன கணணவர் படடன நீர்க்கும்
பரிகள படடன வலவர்கள் படடனா பஃறோர்க்
கிரிகள படடன புகர்முகக இமபுரிக கோடடுக
கரிகள படடன படடன கொயயுளைக் கடுமா. (௧0௩)
வேலக ளிறறன தோமர மிற்றன வில்லின
கால்க ளிற்றன நாணகளு மிற்றன கடிய
கோல்க ளிற்றன தூணிக ளிற்றகைக கொண்ட
தோல்க ளிற்றன விற்றன கலசத்தின றொடர்பே. (௧0௪)
கரநது ணிநதன வெறுழவலித் தோளெனுங கணைய
மரநது ணிநதன குறஙகுக டுணிநதன மலாவேய
சிரநது ணிநதன வடியிணை துணிநதன தேந்தா
ருரநது ணிநதன துணிந்தன வுறுப்பெலா மொருஙகே. ()
அரண மூனறையுஞ் செஞசடைக் கருமிடற் றண்ண
லெரிகொ ளுத்தியோர் கணத்தினி லழித்தவா றெனன

முரண ரககாதம் படையெலா நொடிவரை முடித்துப்
பரவு நல்லிசை யுககிரற சோநதப படையே. (௧௦௬)

ஓடி ஞாசிலா திசைதொறு மிககிரன புகழைப
பாடி ஞாசிலா குதிததலசெய தார்சிலர் பலகா
லாடி ஞாசிலா விணணவ ரரும்பெறன முதத
கூடி ஞொன வுவகையங கடலவயிற குளிததார். (௧௦௭)

சைய மனனதோ ளுககிரன சயமக ளிருபபச
செயய கமபலம விரிதெனச செமபுன னீததம
வைய மெஙகணும பரநதுபோயப புகுநதது மறியு
மைய தெணடிரைக கருஙகடல செஙகட லாக (௧௦௮)

கலிவிருததம

பேயி னஙகள குழுமிப பிணககுவா
ரீய தமபசி தீரிய வுணணுவான
மாயி ருஙகளிற றினகுழை வாரசெவி
மேய பேரிலை யாகவி ரிததரோ. (௧௦௯)

குடரி னோடு கொழுந்தசை வலசியா
வடரு மூளையு மீருளு மாதிய
விடுசு வைககறி யாமிக விடடரோ
கடிது நெஞ்சங களிததுட னுணடவே. (௧௧௦)

வெளளெ லுமபும விரலகளும வறறலா
வுள்ளு வநது கறிப்பவு மொணணிண
மளளி யளளி யகடுநி றைபபவு
மௌளி யூனகளை யீருள்க டினபவும. (௧௧௧)

பிளளை காணமேற் பெறலரி தினனலூண்
மெள்ள மெள்ள வருந்தி விலாப்புடை

கொளள வுணமின் குடிமின குருதிநீர்
தளளன மினனெனச சாற்றுதல செயபவும. (ககஉ)

மெய யெலாமவயி ரூக்கி விர்கடல
வெயய தீயின மிகுமபசி வைததுணல
செய்ய வாயபல செயயா தொழிநதவவ
லவய மாமறை யையனே வைபவும (ககங)

நினற ழறறுநந நீளபசி நீக்குமுண
குனற டாதத குருதிவேற சாமியா
லனறு பெறற மதனபிணிவ வணணலா
வினறு பெறறன மிவவுழி யெனபவும. (ககச)

பசசை'போய பதலையுட பெயதுமுன
வைசச செமபுனல வாயமடுத துணபவு
முசசி மடடு நிறைநதிட வுணடபி
னெசசி லோரிக கெறிபவு மாயவே. (ககரு)

மேறபடி வேறு.

ஆடுஞசில சுழலுஞசில வடலுக்கிர வீரற
பாடுஞசில பணியுஞசில பரவைககள மெஙகு
மோடுஞசில வுகளுஞசில வுடலநதொடா குடரான
மூடுஞசில கனலவெம்பசி முழுதுஙகளை கணமே (ககசு)

தலையமமனை யாடுஞசில தடமாலவரை யனைய
கொலை மூமமத கரியேறபு குருதிபபுனல மடுவுட
சிலதுணனென விழுமாழிய தேறாக்கல மெனவே
யொலிமலகிய கறையாறறினு ளுயககுஞசில சடியே. ()

கலித்துறை.

கொட்டும் பதலைகள் கோடுக ளூதுஞ் சிலபேய்கள்
கட்டும் புண்ணீ ரோரிக ளிற்றூ சிலபேய்கண்
முட்டும் யானை மொய்தலை யூடே சிலபேய்க
ளொட்டுங் கையா லிரதமு ருட்டுஞ் சிலபேய்கள். (கக௭)

கலிவிருத்தம்.

பொங்கு தீப்பசி போக்கிய பேய்க்கண
மங்கை கொட்டியு மாடியும் பாடியுந்
தங்க ளூக்கின மாயத்தமைச் சூழ்தர
வெங்கு மாடின வெண்ணில் கவந்தமே. (கககூ)

நிறைசெ ழுங்குரு திப்புன னீண்டகைப்
பிறையி கழ்ந்தகோட் டியானைப் பிணமெலா
மெறித ரங்கத் திருங்கட லுய்த்ததா
லுறுதி யிங்கில முண்டுக ளிக்கவே (க௨0)

காமர் தாமரை காமபில் பொற்குடை
யாமை தோற்பர மைங்கதி மாக்களின்
சாம ரைக்குலஞ் சைவல மாக்கறை
நாம மீனதி நனறு சிறந்ததே. (க௨க)

இறைவி ரித்தகல சேணினெ ருங்கிய
பறவை வாய்க்கொள் பசுங்குடர் நாலவு
விறன்ம கட்கு விதானமவி ரித்துமே
னறும லாததொடை நாற்றிய தொத்ததே. (க௨௨)

காக நாய்நரி பாறு கழுகினம்
பேய்க ளென்றிவற் றூர்ப்புப் பெருகியே

வேக வேழ மிடைநத பறநதலை
பாக சாதனற கும்பயனு செயயுமே. (கஉ-௩)

இனன செயகளத தெலலையி'கந துபோயத
துன்னும வானவ ரோததினா சூழவரப
பொனனி னுடு புகுநதட னுககிரன
றன * ஐன சேவடித தாமரை தாழநதெழா. (கஉ-௪)

எநதை நீபணித தாயகவா யாரையு
நந து விததன னெனனவந நானமுகன
மைநதா மாணட துயரான மனமகொதித
துநது சீறறததி னுககிரற பாரததனன. (கஉ-௫)

பார்தது காலைப பரிதிவே லுககிரன
போதத நாலவாயப பொருகளிற றீருரித
தீரதத வாரசடைச செமமல விழிததநாட
பூதத வையகணை யானெனப் பொனறினை. (கஉ-௬)

பொனறல கணடவன புததிரா யாரையுய
கொனறு நினற கொடுமையு மனறியிந
நினற மைநதனை யுமமுயிா நீககினே
னெனறு நெஞசத தெழுநதுய ரெயதினன. (கஉ-எ)

அகக டுநதுய ரோர்வஙக யாறிய
செககர் மெனமல ரோனுளந தேறுபு
மகக ளினமையு மக்கட கொலையினு
மிகக பாவமுந தீரததிடல வேணடியே." (கஉ-அ)

---

* ஐ - பிதா.

அண்ண ருன்ன மனத்தினு மேலதா
வெண்ணு தென்கயி லைப்பொருப் பெய்தியே
புண்ணி யப்புன லாடிப் புரிசடைக்
கண்ணு தற்பிராற் கண்டு வணங்கினன். (௧௨௯)

பின்பு தென்கயி லாயப் பெருவரை
பொன்ப ரந்தொளி பொங்குயர் நீலவெற்
பென்ப வற்றி னிடையிருந் தேவினைத்
துன்ப நீக்குநன் னோன்புதொ டங்கினன். (௧௩0)

பொறிக ளைந்தையும் புல்லாத் துளத்தினைக்
கறைமி டற்றிறை காலி லடக்கிவாக்
கிறைவி நோன்பினுக் கேற்றன செய்துதன்
குறிவ ழிப்படக் கூர்தவ மாற்றினன். (௧௩௧)

அரிய நோன்பிற் கருள்செயல் வேண்டினன்
கருணை யேயுரு வாய்நங் கண்ணுதல்
வரத னவ்வுழி மால்விடை யூர்திமேற்
சுரிக ருங்குழ லோடெதிர் தோன்றினன். (௧௩௨)

தோன்றல் காண்டலுந் துண்ணென வேயெழுந்
தான்ற மெய்ப்புள கத்த னருவிநீர்
கான்ற கண்ணினன் கரைந்துகு நெஞ்சினன்
றேன்ற யங்கலர்ச் சேவடி தாழ்ந்திட்டான். (௧௩௩)

எழுந்து கைதலை யேற்றி முகிழ்த்துநாத்
தழும்ப வேதத்தினூன் றண்ணில வெண்மதிக்
கொழுந்த ணிந்தவிற் குன்றின னென்னைநீ
விழைந்த தென்ன விரிஞ்சி விளம்புவான். (௧௩௪)

கருணை வள்ளலயான காலமவி சாரியா
தரிம தாக்க ணரிவைதோ டோயதலான
முரணு மாற்றலா முபபதி னுயிர
திருத ரூழி நெருபபெனத தோனறினா. (கரு)

அனனர் யாவருமு விநதத தடைநதிருந்
தினனல செயதன ரிவவுல குககெலா
மனனுமு வானவா மற்றச செயலெல்லாந
துனனி யெனனொடு சொலலி யிரஙகினா. (கஙசு)

அந்த வேலை யழலபடு வெஞசினம்
வநத தெனவயின மறறத னுடொரு
மைநத னுககிர னெனபவன வநதியான
றநத வேவ றலைககொடு போகியே. (கஙஎ)

விநத மாலவரை வெயயனைக் கொனறவன
வநது நினறனன மக்களி றததலா
னொநத சிநதையி னேககினன பாவியேன
வெநதொ ழிநதனன மறறவ * விடலையே. (கஙஅ)

முகக ணல்லற மூர்த்திமற றுதலான
மக்க ளினமையு மககட கொலையுமா
மிகக பாவம் விளைநதன வுறறவை
செக்கா வேணிய தீர்த்திடல வேணடினேன. (கஙக)

எனறு வேத னியமபலு மெம்பிரான
றெனறி ருககயி லாயச சிகரநீ

* விடலை - உக்கிரன.

நன்று கணடனை யாதலி னானமுக
கொனற பாதகய கொனறனை மனறவே. (கச0)

நமது தெனகயி லாய நகததுயா
சிமயம யாவாகண டாரவா நீவினை
கமல நாதன கனைகதிா காணடருந
திமிர மெனனச சிதையுஞ சிதையுமே. (கசக)

எனவி சைததுமற றெநதை பினுஞசொலுந
தனையன வேணடுதி யாயிற சராசரம
வனையு நானமுக மாசி மகததுநாட
கனலி கீழபாற கடறபடு காலையில (கசஉ)

அநதண பொனமுக ரிபபுன லாடியிந
நநதொ ளிசசிவ லிஙகததை நணணியே
மூநது நூறறெடட டாகு முறைவலம
வநதி றைஞசலு மறறத துணைசெயா. (கசங)

ஐநதெ ழுததையு மததுணை யோதியே
மைநத நீமறு மாசி மகததினகா
திநத நலவிர ததனை யியறறினுற
சிநதும வலவினைச சேயைப பெறுதியால (கசச)

பிரம னினனள வனறிப பெறறியே
திரித லினறிவண செயதவா யாவரு
மரும கபபே றடைவ ரெனசசொலிக
கருணை வளளல கரநதன னெனபவே (கசரு)

விரத மவவகை வேதிய னுறறலும
பொருவின ஞானயோ கததிற புராரிதன

னருளி னுறபே ரறிவுடை யோமகன
வரிநெ டுஙகணு மஙகைகட டோனறினன. (௧௮௬)

வஞசிவிருததம

மலலன மைநதனை வாணியு, மலலி மெனமல னையனு,
மெலலெனுசசிவிருமபிமோந, தெலலையினமகிழவெயதினா.

அரிவை பாகனு மவவுழித, தெரிய வநது சிறநததா,
மனையி னனபெறு மைநதனுக, கிரிபு வெனபெயரிட்டனன.

அணியு மாடர வருணவற, கிணையின மாமறை யீறுசொல,
புணாத னுதொரு பூரண, முணரு மெயயுணா வுதவினன ()

எநதை யேகின னிளையவன, றநதை தாயடி தாழநதனன,
சிநதை யினமகிழ செயதவா, தநதி டுமவிடை தானபெறு.

வனமும யாறுநல வரையுமாம, புனிதநலலிடமபோயிராச,
சனக * னுதியா தஙகளுக, கனக மெயயுணா வருளினன.()

---

* இரிபு எனபவா நிதாகருககும அவா சனகனுதியாக ளுககும மெயயுணாவருளினா எனககொள்க. இதனை "விசயங்கள பரம ஞானம விளஙகிய ரிபுவு மேனுள, வசையில சீா நிதாக னெனனு மறையவன றனககு வநதிய, கசைவிலா வனைய ஞான முபதேசித தருளசெய தேகத, திசைபுகழ நிதாகன றனுஞ சனகனு தியாககுச செபப. அனனவர் தாமும வானோாக கருளுட னுணாததா நிற்பச, சொனனவிம் முறையே ஞானம வழிவழி தொடர்நது போநத, தினனதோா பெருமைத் தாய வித்தல மெனவைகது மேலா, முனனருஞ சேவை செயவாாக கெளிதினி லுயதற் பாறறும." எனனும் திருக்காளத்திபுராணச் செயயுளகளானு முணர்க. இத்திருககாளத்திபுராணம் சூதமுனிவர் நைமிசாரணியமுனிவாகளுக்கு உபதேசிததது.

மணங்கொ டாமரை வானவ, னணங்க ராவணி யண
ணனுள, வணங்கி நுணணிடை வாணியோ, டிணங்கு தன
னுல செயதினன (௧௫௨)

பகவன வாழுமிப பதிமிகப, புகழுமபுணணிய பூமியுண
மிகவு யாநததால வேநதிது, முகமெனனுறுநீ முனனலை ()

என றுருககரந தெயதிறை, நன்று கூறலு நாமவேற
குனறனனமகிழ கொணடவன, றனறுணைககழலுழநதனன.

ஐய வினனுநின னருளினன, மையில வாரண வனத
திறை, செயய காதைகள செபபென, வெயய வேலவன
வேண்டினன. (௧௫௫)

கலிவிருததம.

ஆதிஞான முகனகதை யறைநதிட டோமினி
யோதுறு சிலநதிபாம பொருதத லினகதை
யாதவ மனனமாந தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான. (௧௫௬)

ஞானமுகசசருகக முறறிறறு
ஆகத்திருவிருததம - ௪௰௭

பிரமதேவர் சத்தியலோகததிலே ஒருபகல நாரதாமு
தலியமுனிவாகளும இநதிரனமுதலியதேவாகளும கைகட
டிநிறகவும், கநதருவாகள யாழிசைபரபபவும, அரமபைய
ா வெணகவரிவீசவும், பொறபிரமபோதியகஞ்சுகிகள் முன
னேநினறு இவா இனனாரினனாரெனறு காட்டுஙகால வண
ஙகுபவர்களுக்குத் தககவாறு அருள்பாலித்துககொண்டு ஆ
யிரமிதழ்த்தாமரையாசனத்திலே அரசிருந்தனர். அவவே

ளையிலே, பாற்கடலமுதமும் பனிமதிக்கலைகளும் ஒருருக் கொண்டாலொத்த சரஸ்வதியினது அழகின்பெருக்கை விழிகளாற்பருகி, கரையிலாக்காதற்கடலினுள்மூழ்கி, அருகுளாரனைவரையு மனுப்பிவிட்டு, அக்கலைமகளை நோக்கி, "என்னாவமுதே, எனக்கு நின்பாலோங்கிய ஆசையைத்தவிர்க்க நினதுருவொன்றால் முடியாது, ஆகையால் நூறுவடிவம் கொள்வாயாக." என்றுரைத்து, அவ்வாறேகொண்ட வடிவங்களனைத்திலும், ஆலிங்கனமாதி அறுபத்துநான்குலீலைகளோடும் கலந்தனர்.

அப்போது யாவருமஞ்ச ஆயுதபாணிகளாய முப்பதினாயிரம் அரக்கருதித்து, அப்பிரமதேவனைவணங்கி, "தந்தையே, யாங்கள் தீப்பசிதீரும்படி ஏழுதீவுகளையும் உண்டு ஏழுகடலையும் குடிப்பேமா? மேருவாதிமலைகளை அம்மனையாக ஆடுவேமா? தாரகைக்குலங்களைத் தப்பாதுவிழுங்குவேமா? அட்டயானைகளையும் அட்டநாகங்களையும் அட்டதிக்குப்பாலகர்களையும் வெல்லக்கடவேமா? எங்களுக்கு ஓர் குற்றேவலை இசைப்பீராக." என்றுகேட்க, அதுகேட்ட பிரமதேவர் நாம் பகற்காலத்திலே இம்மங்கையைச் சேர்ந்ததால் இவரரக்கராக உதித்தனரென்று துணிந்து, அவரை நோக்கி, "விந்தமலையிலிருப்பீராக." என ஆஞ்ஞாபித்தார். அவர்கள் அங்கடைந்து,இந்திராதிதேவர்முதலியோரேவல் கேட்கக் கொடுங்கோலுடையராகி, முனிவர்தவங்களை முற்றமுருக்கியும், மகளிர்தங்கற்பின் வன்மையைத் தவிர்த்தும், அந்தணர்யாகமனைத்தையுமழித்தும், தேவர்கள்சிறப்பைச் சிதைவுறச்சிதைத்தும், அரசுபுரிந்திருந்தனர்.

அநநாளிலே, முனிவாகள அவாகளாணைககஞ்சி, ஒரு நாழிகைககுளளே, நிததியகடன்களை முடிததுககொணடு, சடைசூழநதாடவோடி, தனிததனியவாகளிடஞசெனறு, இவாகள விரைவில அழியவேணடுமெனறு சிநதிததுககொணடே, "உஙகட்குச செலவம மேனமேறபெருக" எனறு வாயாலவாழததி, நாடோறும திரிநதுவர, இவாகளோடு வருநதியுழலும இநதிரன ஓாதினம பிரமதேவனையடைநது, வணஙகிததுதிதது, இவறறையெலலாமறிவிததனன. அவா அதுகேடடு, மிகவும கோபிததவழி, அதினினறுமுதிதத உககிரனெனனும புதலவனைநோக்கி, "முதியவரககாகளை முனனவொனறுகருதாது வதைதது வானவனாககாபபாயாக." எனறுகடடளையிடடு, சிஙகமபூணட ஓாதேரும், அககினியாஸதிரமும அளிததனுபப, அவவுககிரன தநதைதாயைவணஙகித தேரிலேறி, இநதிராதியாோதத, இருடிகள்வாழ்தத, விநதமலையைநோககிநடந்தனன. அவவுககிரனது வனமைகளையெலலாம ஒறறாாலுணாநத திவாநதகன சயோததுஙகன நீலாஙகன சமரகேசரி அரிலுணடவன முதலிய அரககாகள் கோபக்குறியுடையராய, பலவித ஆயுதஙகளையும் கைக்கொணடு, சேனைகளபுடைசூழத தேரிலேறி யெதிா்த்து, வீராவேசஙகொணடு, கடுஞசமாபுரிய; உக்கிரன தககணைகளைததவறாதுபொழிநது, தனிததனிமாயத்து, மறறைசசேனாதிபதிமுதலிய அரக்காமீது அககினியாஸதிரததைவிடுதது, அவரனைவரையும ஒருநொடியிறறநித்து, தேவாகள பூமழைபொழிய, முனிவாகள ஆசீாவதிகக, யுத்தகளததினீஙகி, பிதாவையடைநது வணஙகி, "எநதை

யே, தேவரீாபணிததவாறே யாவரையும முடித்துவநதே
ன." எனறு விணணபபஞசெயதனன.

அதுகேடடபிரமதேவா மைநதாமடிநத வருததததால
மனஙகொதிததுநோககியவழி, அவவுககிரனுமடிநதொழிய,
அவா பெரிதுஙகலஙகி, அபபுததிரனையேயனறி இவனையும
டிதத இபபாவததையொழிதது ஒரு சறபுததிரனையும பெ
றவேணடுமெனச சிநதிதது, தெனகைலமலையையடைநது,
நாகலிஙகபபெருமானைத தரிசிதது, அம்மலைககும நீலமலை
க்குமிடையே யிருந்துகொணடு விடயவுணாசசிகளையகறறி,
அம்பிகைபாகனைககுறிதது, அரியநோனபுபுரிநது, அபபெ
ருமான தரிசனநதநதளிககவணஙகி, தங்கருததைவிணணப்
பஞசெயதனா. அககடவுள "நானமுகனே, நமது தெனகை
லைச சிகரததைதத தெரிசிககபபெறறோரது தீவினை சூரியகிர
ணத்தைககணட இருளபோல நீஙகும; ஆகலின, நினது
கொலைபபாவமும நீஙகிறறு, இனி மாசிமாத மகநக்ஷததி
ரத்திலே சூரியோதயகாலையில பொனமுசரியிலே மூழகி,
இசசிவலிஙகததை நூறறெட்டுதரம வலமவநது, அததனை
முறை நமஸகரிதது, அவ்வளவே பஞசாக்ஷரததையும உச
சரிதது, மறுமாசிமகமளவும் இஙஙனம அநுடடிததுவரு
வையேல, நறபுததிரனைபபெறுவாய. இது நினககுமாததி
ரமனறு; இவவாறே அநுடடிததோா யாவருமே புத்திரப
பேறடைவா." எனறு கட்டளையிடடு மறைந்தருளினா.

அவா மனைவியோடு அவவாறே அநுடடித்துவருஙகா
ல், ஒரு அரிய புததிரருதிகக; அப்பொழுது சிவபெருமான
பிரசனனராகி, ரிபு எனத்திருநாமநதரிதது வேதமுடிபிற

கூறப்படும தமது பரிபூரணததுவததை ஐயமறத தெளியும
தததுவஞானத்தையும அநுககிரகிததுவிட டெழுநதருளி
னா. அநத ரிபுவும மாதாபிதாககளை வணஙகி, அவரிடததிலே
மிக்க மகிழசசியோடு விடைபெறறு, வனம நதி மலை மு
தலிய சுததஸதானஙகளிலே போயிருநதுகொணடு, நிதாக
ரெனபவருககனுககிரகிதது, அவரைககொணடு சனகர் சன
நதனா சனாதனா சனறகுமாரா முதலிய முனிவாகளுககுத
த்துவஞானததைப பாலிதது வீறறிருகக; பிரமதேவா பே
ருஙகளிபபடைநது, நாகலிஙகபபெருமானை நமஸகரிததுக
கொணடு தனனுலகததையடைநதாா. ஆதலால, யாதவம
ஹாராஜனே இத்தலம புணணியபூமிகளெனததினும மிகவு
யாநதது. எனறுபதேசிதது, அவவரசா வேணடுகோளினப
டியே சிலநதி பாமபு யானைகளினசரிததிரததைக கூறத
தொடஙகினா.

சீகாளத்திச்சருக்கம்.

தரவுகொசசககலிபபா.

மணியிமைகளு மாாபவெழு வாயுகததி லொருசிலமபி
புணருமுதற பிறபபுணாவாற பொனமுகரிப புனனமூழ்கி
யிணையிருக கயிலாயத் திறையைவழி படவெணணித
தணிவிலனபிற கோயிறனவாயததநதுவிளுறசமைததனறே.
மாமதிலுங கோபுரமு மணடபமு மாளிகையுந
தோமில * கருப பெயாததலமுஞ சூளிகையு முதலாய

---

* கருபபெயாததலம - கருபபககிருகம.

காமாதிருக கோயிலெலாங் களிசசுரும்பு விளையாடுந
தேமலாததா ரகனமார்ப செயததாற சிறுசிலநதி. (உ)
இருநதொாதினை யளவேனு மிளைபபாறப பொழுதின்றிப்
பரிநதொழிநத விடமெல்லாம் பணடுபோ னூலிழைதது
வருந்திநெடு நாளாக வழுவாது பயிலுநாட
சுருஙகலிலா வதனனபு சோதித்தற கெமபெருமான. (ந)

முனனெறியுந திருவிளககை முழஙகிமே லெழசசெய
தான, மெனனூலின றிருககோயில வெநதொழிநத தொரு
நொடியிற, பொனனுடை மாலயானைப புகழவேநத வநது
கணடு, தனனுவி யிழநததுபோற றளைபபட்ட தசசிலநதி

அனனுவித திருககோயி லழலபறறி யவிநததுதான
முனனுளில் யானுறறு முடிவிறீ வினைசசெயலோ
வெனனுவிக கொருதுணையா மெமபிரான றனககிந்த
புனனூலின றிருககோயில பொருநதாமை யோவறியேன

ஆயிரநா ளுடலவருநதி யளையிருளுந துயிலாது
வாயினூல வயிறறிருநது வளாநூலகள பலவிழைததுத்
தீயினு லழிநதிடற்கோ செயதேனித திருககோயி
ருயனையான றிருவருளுந் தமியேனபா லிவவளவோ. (௬)

எனறுபல தவவிரஙகி யெமபெருமா னமர்கோயில
பொனறியது கண்டுமுயிா போக்காமை பொல்லாதென
றெனறியவன புடைசசிலந்தி யொளிவிளககினவீழநதிறபப
லெனறெழுந்ததிதுகணடானடியர் துயாபொறுககறியான.
வெளிநினறு திருக்கையால் விளககில்விழுத வகைவிலக்கி
யளவினறி யெழுநமபா லனபுடைய சிலநதிநீ

யுளமொனறு வேடகையினை யுரைதருது நாமெனறு
ஞெளிநினற நினனடிககீ ழுறுவிபபா யெனறதே. (அ)

மறையீறு நனகுணாநது மாதவததின றுறைமினற
கறைதீாநத பெரியவாககுங கிடையாத காறகமலத
தறவாழி யநதணனறு னமாவிநதான மறறவனறன
குறையாத வருடபெருமை யாவரோ கூறவலலாா. (கூ)

வஞசிததுறை

இதுசி லநதியின, கதைக டுமபணி
மதவெ றுமபியின, கதைவி ளமபுதும. (கo)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம்.

அரவொன றிரணடா முகததீறறி லருமா மணிகள கொ
டுவநது, விரியும புகழதெனன கயிலைவரை விமலற பூசித
தொழுகிடவவ, வரதன றனனைப பூசிபப வரைபோ னெடு
ஙகைப பிறைககோடடு, முரணவெங களிறெனற றடைநதத
வண மூனறு முகததின றெடககததே. (கக)

முழஙகு திரைபபொன முகரிநீா மூழகிக கையாற புன
னமுகநது, குழநதை மதிய முடிததபிராற குறுகிப பாமபு
புனைநதமணி, விழுநது சிதறத தளளியநீா விழைவி னுடடி
க கூவிளததின, செழுமபல லவஙகள கொடுவநது செனனி
மேலிட டேகிறறால. (கஉ)

மறுநா ளிரவி யெழும்பொழுது வநது பாமபு திருமு
டியி, னுறுகூ விளததின பசுநதழைகண டொளிகான மணி
கள விழசசிதறி, யிறையோன முடியி னிலைககுபபை யேறறி
னாமற றியார்கொலலோ, வறியே னனனே வெனவிரஙகி
யமலற பூசித தகனறதுவே. (கங)

பினனே நெடுஙகைக் களிறடைநது பெருமான முடியி
ற் பனமணிகண், டெனனு ருயிரின திருமுடிமே லிடட பசு
மென றளிரகற்றிக, கொனனே பலகல லிடடுவைதத கொடி
யா யாரோ வறிகிலே, னனனோ வனனோ வெனவிரஙகி யன
கற பூசித் தகனறதுவே. (கச)

மறறை ஞான,று பாமபுவநது வரதன முடிமேற பசுந
தழைக, ளூறற வாறு காணடலுமே யுருமே றுணட தென
ககலஙகிச, சற்று மெணணு தொளிரமணிக டளிப பெரு
மான முடிமேலென, பற்ற லாரோ யிதுசெயதார பாவி யே
னமேற பகைமையினுல. (கரு)

இதுசெய தகனறூர தமைககாணி னிலஙகு கடுமுள ளெ
யிறழுநதக, கதழவெகு சினததா லுறககவலிக கவவி யாவி
குடியேனே, வதுலன றனககிப பிழைசெயது மாவா வுயந
து போயினரோ, முதலவன றனககீ துடமபாடோ வெனப
பற பலவு மொழிநதிரஙகி. (கசு)

நாளை யெலலாங காணடுமென நமபி ரானைப பூசிதது
க், காள மகனற றொருததலவநது கடவுண முடிமேற கற
களகணடு, நீளஞ சனவெற பெனவீழநது நிலதது நெடுங
கை புறவடித்து, மூளுந துயரா லலைபுரடடு முநநீ ரொனன
வரற்றியதே. (கஎ)

எநதாய நினக்குத் திருவுளமோ விதுபன னிறதத கற
கடமைச, செநதா மரையுங குவளையுமென செழுஙகூ விள
த்தின றளிருமா, நநதாச சுடரோ கொணடனையோ நறுமா
மலருஞ் செழுநதளிரு, மநதோ வகறறிக் கறகடமை யையயா
யாஙஙன பொறததிருந்தாய. (கஅ)

ஆவா விறைபும பகைவாபா லாஹற றணையா ரினியெ
னககு, மேவாா தமையுங காணகிலேன வினையே னென்று
பலவிரஙகித, தாவாப பகையை நாளைநான சாயதத லொ
னறு சாதலொனறெனா, றேவா வனபிற பிராறபூசித துவா
பபோ யிறறூற றனனுழையே. (கக)

கலிததுறை.

பிறஙகு செஙகதிா மணடல மததமாம பெயாிற
சிறநத மாலவரை மருஙகடை தரலினச சிலமபிற
செறிநத செமமணிச சேயொளி பாயநதெனச சிவநது
கறஙக லைககுட கடறகுளித தனனொளி கரபப (உ0)

விரவு மேறகடல செங்கடலாகவெற பேறிப
பாிதி வானவன விழுதலுந தளுமபிமேற பரநத
குருதி யேயிரு வெனககுட கடலகிழித தெழுநத
வெரிம டஙகலந தியென வெழுநதது செககா. (உக)

துணைவ ரைபபிரிந துறையிளந தோகையா ருகமு
மணமலி ரிததசெந தாமரை மலாகளு மொதத
கணவ ரைபபுணா மடநதையா கருநெடுங கணணு
மணிம லாசசெழுங குவளையு மொததன வனறே. (உஉ)

இரவி நாயக னிறத்தலுஞ் செயயமெல லிதழிற
கருமை கூரரி திகழமழைக கடசெழுங கமல
வரிவை யனனமு நீததணி வணடினை மகறறி
யுருவொ டுஙகினள கடபுன லிடையுறு தொழுககி. (உங)

அணடா நாடுதேமபச செககாமால யானையி னழகு [ழுநதை
கொணட வொறறைவெண மருபபென வெழுபிறைக கொ

வெண்டி ரைத்தடங் குவளையங் கண்மலர் விழித்துக்
கண்டு வப்பொடு முகிழ்த்தன தாமரைக் கைகள். (உச)

மீனி னந்திகழ் நீனிற வானமிவ் விரிநீர்
நானி லத்திலுந் தன்றுபே ரானையே நடத்தும்
வேனில் வேந்தனுக் கிரவென்று மொருவன்மேல் விரித்த
நீனி றத்தவெண் முத்தணி மேற்கட்டி நிகர்க்கும். (உரு)

சாலு நல்லருட் சங்கரன் றிருவடி தரியா
மாலு நெஞ்சென விருண்டது மலர்தலை வானம்
பூலு மன்புடைத் துணைபிரிந் தவருமா குலத்த
தோலு நாகமு மன்றிமற் றுயிரொலாந் துயின்ற. (உசா)

உண்ணு மூணுமா ருயிரினுங் காதலித் தொழுகும்
பெண்களின் போகமு மறந்துநம் பெருமபகை பெயர்க்கும்
வண்ண மிவ்விருள் புலர்வதெப் போதென மனத்தி
னெண்ணியெண்ணிநொந் திருந்தவவ்விடத்திலவ்விரண்டும்.

உலக மெங்குமோர் திகிரியை யுருட்டுபு விளக்கு
மிலகு சேயொளி மன்னவன் வருதலை யெழிற்பூத்த
தலைய வாரண வொற்றரா லுணர்ந்துளந் தருக்கு
நிலகு லைந்தது கருமைகூர் நீடிருட் குறும்பு. (உஎ)

அடர்தி ரைக்கடற் றலைமகன் சென்னியி லணிந்த
சுடர்வி ரிந்தெளிர் செம்மணி முடியெனத் தொன்னீர்க்
கடலெ லாஞ்செழுந் துகிர்க்கொடி படர்ந்தெனக் கதிர்கள்
படர வந்தெழுந் தன்றுசே யொளியிளம் பரிதி. (உஅ)

வளைக்கு லந்தரு முத்தெறி மறிதிரைக் கடலின்
முளைத்த சேயொளி ஞாயிறு மணிநிற முகுந்த

ணினைத்த நுணணிடைத திருமக ளேரிள முலைத்தட
டினைககு மாபிடைக கவுத துவ மணியினை சுவேணுும. (ருo)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

ஓஙகுபே ராசை மாறு வுறுசுடரநதலைவன றன்னை
நீஙகலின வாடட முறறு நினறசெங கமல வலலி
வீஙகெழில சிறநது வாடடும வீடியுமெலலாநது வாழப
பூஙகதிர கைக ளாரப புலலினனெனதனை வநதான.

இனனண மசனிமேற ஞாயிறெழுவதன முனன மெயதித
தனனமா கவிவிட பூசை தனககிகல செயவாரக காண
வுனனியோர சிறறு ருகெகாண டுமாபதி முடிமே லிட்ட
மென்னறந துணரிற புககு வெவவர வொளிதத தனறே.

ஒருததனு மவவா றெணணி யொயயென வெயதி யிணண
திருததகு முடிமே லிடட தேமலா தளிரக ளிடடாங [குக
கிருததலகண டுளளந தன்னென றெமபிரா னெனபூசைக்
கருததுவந தானகொ லென்று கரையிலபே ருவகையுழுகி.

பினனருச சனைசெய வானபோயப பிறஙகுபொன
முகரி யெனனு, நனனதிப புனனமு கநது நணிவிரைந தெ
யதி யையன, றனனெழின முடியிற போதுந தளிருநதன
கையாற றளளப, பனனக வேநது சீறிப பனைக்கையின பு
ழைபுக கனறே. (ருச)

விடமொடுங கெயிறறு வெயய வியாளமத் தகமபுகுநது
குடையமும மததது நாலவாயக குஞசர முழி நாளி
லிடியெனப பிளிறி யோடி யினபுனன மொணடு மொணடு
கடுவிசை வீசி வீசிக கையயாந தனபின மாதோ. (ருரு)

நிலத்திடைக் கைய டித்து நிறைசெழுங் குருதி சோர
வுலத்தொடு மத்த கத்தை யுரிஞ்சியும் வானரேயகோட்டுப
பிலத்துறு வேழம் ரங்கள பெயர்ந்திடத் தலையிறபாயந்துங
குலக்கடு வெகுளி நாகங குடைதறீ ராமை தனனால.

நமமுடைப பகையுங கொன்று நாமுமிங கிறந்து மெனறு
முமமதக களிநல யானை முனனுபு வெகுளி பொஙகிக
கொமமெனப பினபெ யாநது குழனெடுங கையமு டக்கி
யமமவெற போடு ஞால மதிரதரப பாயந்த தனறே. (௩௭)

பாயதலு முழக்கங கேட்டுப பணணவா மனநதுண
ணெனறா, தாதுறு பூவுங காயு முதிர்ந்தன தருககளெல
லாஞு, சீதநீ ருருவி யெல்லாஞ சிதறின பறவை யீட்ட
மீதெழுந் தும்பா தாரு வியனசினை புகக வனறே. (௩௮)

முழையிடை யிருந்து கோறகு முனிவரு நனிம ருண்டார
குழனமொழி மடவா ரஞசிக கொணடதம புலவி நீங்கி
யிழைபுனை நுசுபபு வாட்டு மிளமுலை முகட்டூ நதத
தழுவநல விஞசை வேநதா தணிப்பரு மகிழசசி கொணடார்.

தரளவொண மணிகள சிநதத தலைபிளந் துமபல வீழ்ந்த
தரவுமெய நுறுங்கிற றங்க ணழநிரித தனன வேணிப்
பெரியவனதேவியோடும்பெருந திறலவிடைமேற றோனறிப்
பொருவிறன னுருவநலகிப புரிநதுடன கொணடுசென்றான.

பாயலை நெடுநீா வேணிப பண்ணவன கயிலா யககுச
சீயொடு காள மதிதி யெனுமபெயர்ச சிலநதி பாமபு
மாயிருங் களிறும மூனறும பாகதி பெறற வாறறா
லாயது சீகா ளத்தி யெனும்பெய ரனறு தொட்டே. (௪௧)

கலிவிருததம.

எனனமதி யஙகுலவு மீாஞசடை மறைததோன
சொனனவகை கேடடுமகிழ தூஙகியடல வெளவேன
மனனவ னருடகடலின மாணடி பணிநதா
னினனுமொரு நனகதை யிசைத்தருளக வெனறே (௪௨)

மேறபடி வேறு.

ஓதினஞ சிலநதிபாம பொருதத லினகதை
காதுவில வேடடுவன கதைவி ளமபுதும
யாதவ மனனமாந தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான. (௪௩)

சீகாளததிசசருக்க முறறிறறு
ஆகததிருவிருததம - ௪௭௭

கருணைபபிரகாசசுவாமிகள திருவடிவாழக.

முறசெனற கிரேதாயுகத்திலே, ஒரு சிலநதி பூாவ ஜனம உணாசசியால பொனமுகரியிலே ஸ்நானஞசெயது தெனகைலாயபபெருமானை வழிபடசசிநதிதது, அனபின முதிாசசியால் வயிறறிலிருநது வளாகினற நூலகளையெல லாம வாயினலே இழைதது இழைதது அவறறினல் மதில கோபுரம மணடபம மாளிகை கருபபககிருக முதலியவை களசெயது, நாடோறும இளைப்பாறுதறகுத் தினைபபொழு துமில்லாமல, அறுபட்ட இடஙகளை முனபோலவே புதுக கிககொணடிருந்தது. அப்பொழுது பெருமான அதனது அன்பைசசோதிததற்குத திருவுளஙகொணடு, முனனெரி யும் தீபத்தைச்சுடாவிடடெழும்படிசெய்து, ஒருநொடியினு

ள்ளே அவ்வாலயத்தைத் தகித்தருள, அதைநோக்கிய அச்சிலைமயியானது "அந்தோ! அந்தோ!! இத்திருக்கோயிலானது அக்கினிபற்றி யழிந்ததுயான் முற்செய்ததீவினையோ! எனதுயிர்த்துணைவராகிய எம்பெருமானுக்கு இப்புலிலிய ஆலயத்திலே விருப்பமில்லாமையோ! யானறியேன. இவ்வாறழிந்தற்கோ அனேகநாளாக வருந்தி ஆத்தயாமத்தினும நித்திரையின்றிச்செய்தேன். இப்பெருமான் எளியேனிடத்துவைத்த திருவருளும் இவ்வளவுதானோ!" என்றுபுலம்பி, எம்பெருமான்கோயிலழிந்தும யான உயிரோடிருப்பது தகுதியன்றெனக்கருதி, விளக்கிலே வீழ்ந்திறக்கும்படித் துணிந்தெழுந்தது. அதையுணாந்த அருட்பெருமான வெளிப்பட்டு,விளக்கில்விழாவண்ணம் விலக்கி, "சிலந்தியே, நினதுவிருப்பமயாது?" எனவினவி,அதனவேண்டுகோளின்படியே வேதமுடிவையுணர்ந்த மெய்த்தவாகளுக்கும கிடைத்தற்கரிய திருவடியிலே கலப்பித்தருளினா.

பினபு திரேதாயுகத்தினது முடிவில் ஒருபாம்பு நாடோறும அரிய இரத்தினங்களைக்கொண்டு அப்பரம்பொருளை வழிபட்டுவர, துவாபரயுகத்தின்முதலிலே ஒருயானையும் பரிவோடு பொன்முகரியிலே ஸநானஞ்செய்து, துளைக்கையினால திருமஞ்சனமுகந்துவந்து, அப்பாமபணிந்த மணிகளனைத்தையும சிதறத்தள்ளிவிட்டு, அபிஷேகஞ்செய்து, வில்வத்தளிாகளைச்சூட்டிச்சென்றது. மறுநாள சூரியோதயத்திலே பாமபுவந்து அத்தளிாகளைக்கண்டு "அன்னோ! அன்னோ!! திருமுடியிலே ஒளிபெற்றமணிகளைச்சிதறச்செய்து இலைக்குப்பையை ஏற்றினவா யாவரோ அறியேன." என இர

ஙகிப் பூசித்துநீஙக; பினனே யானையடைநது, அமமணிக ளைககணடு, “ஐயோ ! யானசூடடிய பசிய மெலலிய தளிாக ளையும மலாகளையும அகறறி பலகறகளையிடடுவைதத கொ டியவா யாவரோ உணரேன.” எனறுகலஙகி, அபபரமனைப பூசிததகனறது. மறறைநாளிலேபாமபுவநது, அவவிறைவன து திருமுடியிலே பததிரபுஷபஙகளைக் கணடவுடனே மிக அயாநது; ஆ ஆ ! சிறிதுமெணணாது இமமணிகளைச சிதறி இக் கொடுஞசெயலைகபுரிநதோா எனதுபகைவரோ இதுசெயதும பிழைததுசசெனறனரோ ! அவரைககாணபேறுயின விஷப றகளழுநதுமபடிக கவவிககவவி உயிாகுடிப்பேனே! இது மு தலவனுககுடனபாடோ !” எனறேஙகி, நாளை யெலலாங காணபேமெனறு நமபிரானைப பூசிததுசசெலல, யானைவநது அவவரவமணிகளைககணடு, பூமியிலே நெடியகையைமோதி க்கொணடு வீழநதுபுலமபி, “எநதாய, இது நினககுதத திருவு ளமோ? இககறகளை எலலாம தாமரை குவளை வில்வமாகத தரிததிரோ? இவறறை எவவாறு பொறுததிருநதீா ? ஆ ஆ! தேவரீரும் பகைவாபக்ஷமாக இருநதால, எனககுத துணை யாவாா யாவா! பகைவரையுஙகணடேனிலலை” எனதுககி தது, “யான எவவிததததிலும நாளை எனபகைவரைக கொ லவேன; அலலது சாவேன” எனறு நிசசயிததுககொணடு அணணலைப பூசித்தகனறு, அனறிரவு முழுதும நிததிரையி னறி விடியறகாலவரவை நோககியிருநதது

அரவமும இவவாறே சிநதிததுக்கொணடு நிததிரை யினறியிருநது, சூரியனுதிககுமுனனமே சநநிதியை யடை நது, அபபரமன முடியிலே சூடடபபட்டிருககும பூஙகொ

ததிலே உடலைசசுருககிககொணடு, பகைவனைககாணவேண டுமெனறு எணணியிருநதது. யானையும விரையவநது, பத்தி ரபுஷபஙகள தானசூடடியபடியே யிருததலகணடு மனஙகு ளிரநது, "சிவபெருமான எனபூசைககு இனறுதான திரு வுள மகிழநதாரபோலும." எனறு களிபபடைந்து, பினபு பொனமுகரியிலே மூழகி திருமஞசனமுகநதுவநது, விமலர து திருமுடியிலிருககும பததிரபுஷபஙகளைக களைகையாறறளள, அவறறில மறைநதிருநத அரவஞசீறி, அககைகயிலுளள து வாரததினவழியாக மததகததிற புகுநது குடைநதது யா னைசகியாது ஊழிககாலத திடிபோலமுழஙகி, நீரை முகநது முகநது விசையாக வீசிவீசிக கைசோரநது, அதனபினனா பூமியிலே புழைககையை மோதியும, உதிரஞசோர மததக ததையுரிஞசியும, மரஙகளபெயரத தலையிறபாயநதும, அக குடைவு திராமையால, "நமமுடைய பகையையுஙகொனறு நாமும இறபபேம,, எனசசிநதிததுச சினமபெருகி, துளைக கையை முடககிககொணடு, பூமியுமதிருமபடி பினபெயாந துபாயநது, தலைபிளநது வீழநதது. அரவமும மெயநுறுங கியது. அவவிடததிலே உமாபதியார் தேவியாரோடு விடை மேறறோனறி, தரிசனநதநது, அவவிரணடறகும சாரூபம ளிததது, உடனகொணடுசெனறனா; இமமூனறும முத்திய டைநதமையால, அததலத்திறகுச * சீகாளததியெனனும திருநாமமுணடாகியது. எனறருளிசசெயது, அவவரசா வே ணடுகோளினபடியே கணணபபநாயனாசரிததிரத்தைக கூ றததொடஙகினா.

* சீ - சிலநதி, காளம - பாமபு; அததி - யானை.

உ

சிவசணமுகனறுணை.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிசசெயதது.

கண்ணப்பசசருக்கம்.

கலிததுறை.

மதியின மானிளங கனறினை வரிசிலைக குறவாக
குதலை மெனமொழிப பேதையா பசிளங கொடிபபுல
பதும மெனகையா னீடடுபு பரிவுட னழைக்கும
புதுமை கொணடவெற புடுததது பொததபபி நாடு. (க)

தாவி லததிரு நாடடசீ ராகளிற றலைமை
மேவி நீணறுஞ் சநதன நிலாததுவெண கவரி
மாவின மெனமயிாக் கறறைவேய சிறறில்கள வயஙகி
யோவில சீருடப பூொனக குறிசசியொன றுணடால. (உ)

வேடர் மஙகையர் முனறிலி னிறபூ வேஙகை
யாடு கொமபரிற றொடுத்தபூந தொடடிலி னமாநத
தேட ருமபசுங குழவிதா லாடடுசெவ வழியின
பாடல கேடடுமா மயிலுறங குவமலைப பககம் (௩)

இரும்பிற செய்தன இணபுயத திறவுளர் மைநதர்
விரும்பப பினறிரீந் திளம்புலி கறகுமால வீரம
பெருஙகைச செம்புகர் முகததிளம பிடியினம பிணைபோற்
கருஙகட செயயவாயக குறத்திய ரணிநடை கற்கும். (ச)

வெனறிக குஞ்சர மததக முததமும வெயிற
பனறிக கோட்டிடை வருமொளி முததமும பரப்பி
முனறிற பறபல சிறறிலகள செயயுமான முனியாக
குனறிச செமமணி யணியுடைய பேதையா குலமே. (௫)

நெடிய சநதனக காறகரி மருபபித ணினறு
கடிகொள பைநதினை கவாபசுங கிளியினங கடியு
மடநல லாரிசை கேட்டலு மாடக நலயாழ்
தடவல விட்டுவிச சாதரா செவிததுணை தாழபபார. (௬)

இனைய பறபல பெருவள மெயதுமவ வூரிற
குனியு கோனசிலைக குறவாதங குஞசிதோய கழறகால
வனச ராதிப ஞகனென பானிகல வாட்கண
மனைவி ததைதயென பாளொடு வாழநதினி திருநதான. ()

வாழு நாளினமென மழலையஞ சொனமக வினமைத
தாழவி ஞனனி மனஙகவன றிறவுளா தலைவன
வீழி வாயககய லரிமதா நெடுஙகணவேய மென்றோ
ளேழை நுணணிடை மனைவியோ டினனண மெணணும. ()

கணணில யாககையுங திஙகளில கஙகுலுங கணபோ
லணணன மநதிரி யிலலர சாட்சியு மருளி
றிணணெ னெஞசமும புலவரி லவையுமொண டீமபால
வணனை வாயின மககளில வாழவுமொப பாமால. (௯)

சேற ஊநதமென சீறடித தளிரொடு தீம்பாற
சோற ஊநதகைத தாமரை யோடுசெங குகிரவா
யூறு நீரநனை மாபிஞ்ஞே டிளமகா ருநதி
யேறு மினபமுள ளதனையே யுடம்பென விசைப்பார். (௧௦)

அரிகொள் பொன்புனை கிண்கிணி தண்டையோ டணிந்த
தருண மென்றளிர்ச் சீறடித் தளர்நடைச் சிறுவர்
மருவ ருந்தசெவ் வாம்பல்வாய் மழலையா ரமுதம்
பருகி லாசசெவி பாவையின் செவியெனப் படுமால (௧௧)

இம்மை யின்பொடு மறுமையி னின்பமென் றிரண்டு
மம்மென் மைந்தரை யில்லவர்க் கில்லைமற் றதனுச்
செம்மை யாளுடை முருகவே ளடிமல ரிறைஞ்சிச்
செம்மை நன்மகப் பெறுகுவ மெனச்சிந்தை செய்தான். ()

சிந்தை செய்தவன் வரைபக வெறிசுடர்ச் செவ்வே
லெந்தை வாழ்வதற் கேற்றதோர் சினகர மியற்றி
நந்து பூசனை நடத்துபு நடிக்குமா மயிலும
வெந்தி றற்கொழுஞ் சூட்டுவா ரணங்களும் விடுத்தான் ()

இரலை தொண்டகந் துடிமுதற் பறையொலி யீண்டத்
திருவி ழாவயர்ந் திலங்குசெய் காந்தளந் தெரிய
லுருவ வேலனைக் கூயகன் களனணி புறத்து
வெருவ ருந்தகை வெறியயர் வித்தனன் விழைவால். (கச)

கடிகொ ளவ்வெறி யாட்டிடை யாவருங் காணச்
சுடர்செய் வேற்படைக் குரிசில்வ வேலன்மேற் றோன்றி
யொடிவி லன்பொடு செய்தவிச் சிறப்பினுக் குவந்தேம்
படியெ லாம்புகழ் மகற்றருங் குவமெனப் பகர்ந்தான். (கரு)

பகர்ந்த சொல்லமு தந்துணைச் செவிகளாற் பருகி
யுகந்த மாமகிழ் வெய்திய தத்தையு மவனை
மிகுந்த நாகனுந் திருவடி மலர்மிசை வீழ்ந்து
புகழ்ந்து நின்றனர் மறைந்தன னருட்கடற் புனிதன். (கசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பின்னரவ வெறியாட் டாளன பெறப்பெருஞ் சிறப்புச செய்து, துன்னிநின றகலாசசூழறறத தொகைக்கெலா மகிழ்சசி செயது, தன்னமா மனையுந தானுந தளிாதருள மினி திருநதா, னன்னமன னவ்ளசின ஞளி லருமபெறற கருபப முறறுள. (கஎ)

உணடுகொலெனனு மைய மொழிநதது மருஙகுல கோஙகின, வணடுறு முகுள மெனன வனமுலை முகஙக றுதத, பணடுவ மைக்கு டைநத பசியவேயக குலமு வபபத, துணடவெண மதிநு தறகுத் தோடடுணைமெலிநத வனறே.

மதவுடன வயிற்றி ருநது வளர்புகழ் பரந்த தென்ன, மிகவுடல விளர்த்த துணடி வெறுபபுவந ததுபு ளிஙகூ, மகனமாந துணணும வேடகை யடைநதது நடையோயந தனறு, தகைமலா மெனபூங கோதை தானபெருஞ சுமையாயிறறுல. (கக)

கலிவிருத்தம்.

இன்ன வாறு வயாநலி வெயதிய
கனன லினமொழிக் காரிகை பெற்றணண
மனனு தஙகுல மாசு துடைத்திடும்
பொனனி னனன புதல்வனை யென்பவே. (உ0)

பெறல ருஞ்சேய் பிறநதெனக் கானவ
ரிறைமகிழ்சசி யிருஙகடன மூழ்கினன
பொறையு யிர்த்தவப் பொறறொடி யெய்திய
வுறும கிழ்ச்சி யுரைப்பவா யாவரோ. (உக)

நண்ணு மோகைய ஞகன பெருஞசிறப
பணணல வேறபடை யையனுக காறறினை
பெணணு மாணும பெருமகிழ வெயதலா
னெணணெ யாடடணி யெயங்கு நிகழநத தே.　　(௨௨)

தரவுகொசசகககலிபபா.

மணியிணை மண ணுறததாஙகு வாசவான புனலாடடிப
பணைகொளகுவி முலைபிலிறறும பாலபெயது நிலநதேயதத
வணிதிலகஞ சிறு நுதலி லணிநதுழைப பாலூடடி
யிணையிலகரி மருபபிணிய லெழிறசெருடடிலேறறினா. (௨௩)

பூஙகுழலவே னெடுஙகணணாள புனலாடடிப புனைநதுதர
வாஙகுசிலை மறவாகோன மணிமகனைத தடககையாற
ருஙகுபுதின னெளறிருநத தனமையாற றிணணனெனத
தேஙகியபே ருவகையொடுந திருநாமஞ சாததினன. (௨௪)

திணவளருங கரிமருபபாற செயதசைபூந தொட்டிலி னமேல, விணவளரும புனிறறுநிலா வெணமதியின வளா மைநதன, றணவளரும பாலாழித தரஙகமிசை நாகணையி ற, கணவளருந துழாயலஙகற கதிரமணிவண ணனைபபோ லும.　　(௨௫)

மலயமா ருதமபுகுநத மடுககமல மெனநீரிற
கலைகெழுமா மதியமெனக கவினகொடிரு முகமசைய
விலவிதழவா யமுதொழுக வெழினமாாய மிசையெடுத்துச
சிலைமறவா குலதிலகஞ செஙகீரை யாடிறறே.　　(௨௬)

தருணமதி நிலத்தினிடைத் தவழ்வதெனத தவழ்நது, பொருதிலாவர் கடலாடைப புவிமகளசெய புணணியத தாற், றிருவடிமா மலாசுமபபச சேர்த்திளமென னடைபயி

னருன், குருதிவடி யிலங்கிலைவேற் குகனருளாற் பெறு
மைந்தன். (௨௭)

குன்றிவட மணிநயனக் கொடுவரிவள ருகிரக்கோவை
நன்றுசழுந்த தினிவிலங்க நனந்தலைச்சீ றாமுழுது
மொன்றுசிறு ரொடுசிறுதே ருருட்டியும்பே தையரிழைத்த
துன்றுமணிச் சிற்றில்லந் துடைத்தும்விளை யாட்டயர்ந்தான்

ஆரநாரின் றிணக்கயிற்று லமைச்சிறுகோல் வளைத்தவி
ல்லுங், கூர்வாய்முண் ணுனிபதித்த கோற்கோலுங் கைக்
கொண்டு, கார்மேனி மைந்தரொடு கான்புகுந்து கொடுவி
லங்கி, னோவாய்மென் குருளைபல வெய்தல்செய்தான் வி
ளையாட்டால். (௨௯)

வாமிளமான் கன்றுகளும் வள்ளுகிர்நோன் றாட்புலியின்
கோமளநற் குருளைகளுங் குடாவடியின் குட்டிகளுந்
தாமிழைத்த முற்றவத்தாற் சவராகுலர் தீபன்பயந்த
மாமகனார் கைப்பட்டு வளர்ந்தவற்றிற் களவில்லை (௩0)

இவ்வகைய விளையாட்டோ டிளமைந்தன் வளர்நாட்
கைவ்வலிய சிலைவிஞ்சை கற்பிக்கும் பருவமவர்த்
தெவ்வடுதோட் குன்றவர்கோன் றேய்த்து மறவரோலா
மவ்வழிவந் துறக்கூட்டி யடர்சிலையின் விழாநடத்தி. (௩௧)

பின்புசிலை யாசாற்குப் பெருஞ்சிறப்புச் செய்தடிக
ளென்பழைய குடிநிறுத்திவ் விளையோற்குச் சிலைக்கல்வி
யனபினொடு கொடுக்கவென்று னதற்கிசைந்தோல லாசிரிய
னன்பகலில் வரன்முறையே நற்சிலைகைப் பிடிப்பித்தான்.

முற்பிறபபிற் பல்பெருமபோர முடிததசிலை விஞசையெலா
மறபழுதத குவவுததோள வனசராதம பெருமாறகு
விறபிடிதத காலததே விளஙகியதனு சனமவிழியிற [போல
பொறபவிடட பொழுதேகிழப பொருளவைபபுக காணபது

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

கொளவலிச சிலையின விஞசை குறைவற கிரமபிக
காளை, முளளெயிற றரவு யாததோன முரட்படை முழு
துங கொனற, வெளவயப புரவித திணடோ விசயனவேட
டுவககு லததி, னுளளவ தரிததான கொல்லென றுரைதர
வொழுகு நாளில. (௧௪)

சேடடிளஞ சிஙக மனன செமமலைத தநதை கனனி
வேடடமா டுவிதத லாறற விழைநதன னதனை நாகு
கூடடிட வனதெய வஙகள கொளபலி கொடுபப வுனனிக
கோடடுறு வரிவில வேடா குழுவொடு வனததிற புககான.

கலிவிருததம.

புக்கவன குழைசிலைப புளிஞர யாரையு
மைக்கருங கயலபுரை வாடகண ணாரொடு
தொககிருஞ சுனைபபுன றோயநது வமமெனு
வககணந தானுமீ ராடப போயினன. (௧௬)

குரைகட லினனுமக குறிய மாதவன
பருகினும பருகுமென றஞசிப பாழிமால
வரையரண புகுநதென வயஙகு பூஞசுனை
தெரிவைய ரொடுமறச செலவ ரெயதினா. (௧௭)

ஒலிவளைக கையினு ருறற போதிரி
பலவிதப பறவையின * பறையின காறறினுன்
மலிசுனைக குவளைக ளசைதனமாதாகண
ணலிபகைக குடனனி நடுஙகல போலுமே. (௩௮)

மறறவா புகுதலின மணஙகொள் பூவினுட
டுறறவண டிரிதர றாய நீாசசுனை
யறறைநாள வளையுமபுக காடு வாாபபெரு
துறறீள பழிவிநத தோடல் போலுமே. (௩௯)

மேறபடி வேறு

செயய தாமரைத தேமல ரன்னலா
ரைய வாணமுகத தோடுற வாடின
மொய்ய ருமபுகண முததந துயலவரும
வெயய கொஙகை விருநதெதிா கொணடவே. (௪௦)

எழுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

தாமரை முகததா குவளையங கணணா சைவலக கூநத லா வள்ளைக, காமரு குழைய ரனனமென னடையா கமல நீள † வளையமென றேளா, கேயியம பறவைக குவிமுலைத தடத்தா நிறையித ழாமபலம் வாய, ராமட மகளிா நீரைவி ட டகலா தகனமாந தாடின ரனறே. (௪௧)

இவவுழி மூழகி வேறிடத் தெழுவ லென்னைநீா காண கென மூழ்கி, யவ்வகை யெழுந்த சிறறிடைப் பெருநதோ ளணியிழை யளகவாண முகததைச, சைவலத் தருகு மலா நதசெங கமலத தனிமல ரெனமனத் தெணணிக, கொவ

* பறை - சிறை † வளையம - தாமரையுட்சுருள.

வைவாய மகளி ரெழுநதில ளென று குளிாபுனற பரபபெ
லாம பாாபபாா. (௪௨)

கலிவிருததம.

மூரிதி ரைபபுனன மூழகி யெழுதரு
மரிம தாககனு ளஙகலுழ வானுமுக •
மிாைதி ரைககட லினகண ணெழுதலசெய
விரிக திாககலை வெணமதி யொததவே (௪௩)

அனன மெனனவந திமபுன லாடிய
பொனனி னனன பொறிசுணங கமமுலைக
கனன லினமொழி யாாகளா யேறினா
துனனு பைநதழைத தூசுடுத் தாரரோ. (௪௪)

அஙகு நினறக லஙகயற கணணினா
மஙகுல கணபடு மாமலாச சோலையுட்
பொஙகு மோனகயிற போயசகட வுடகலா
கொயகு நாண்மலா கொயயத் தொடஙகினா (௪௫)

தமமை மஞ்ஞை தழைசிறை மெனகுயி
லமமென பூவை கிளியென றறைநதிடன
மெயமமை யாக விளங்கிழை யாாவிாை
விமமு பூநதரு மீமிசை யேறினர். (௪௬)

கொங்கு தஙகிய கோங்கலா கொயயுமோா
மஙகை கொமபின் மறைநதுநின றுளெழில்
பொஙகு வெமமுலை பூமுகி ழாமென
வஙகை கொண்டுதொட் டனமையின வெள்கினள. (௪௭)

கிராதர் தங்குலக் கிஞ்சுக வாயமலர்
விராய வோதியா வேஙகைமே லினறனா

குராவ லாமற் குடைந்தளி பாடும
பராரை வேஙகையும பாவைகள பூததென. (சஅ)

மைய கணணியொா மஙகையொ ராடவன
கைய டிககவின காணிய மாதுநீ
செயய விசசினைத தேமல ரொடடுபு
கொயய வலலைகொ ளென றனுங கூசினள. (சகூ)

வீவி லாறறலொா மீளி யொருநடை
யோவ மனனு ளுயாசினைப பூபபெறத
தாவல கணடதைத தாழ்வித தனனவ
ளுவி யன்னவ ளாயமலர் சிநதினள. (ருo)

மாதா தமமடி வைத்தலிற பற்பல
* வீத தைநத விதமறிந தாரல
ரீத சோகரா மேறிய பிணமிகப்
போது கொணட புதுமையெய னெனறனர். (ருக)

வடுவ கிாககணுற் றம்மொடு மாறுகொள்
படிபி னுவிடம பாாத்து வனைநதெனக்
கடிகொள வண்டின கணஙகண மணங்கமழ்
துடிகொ ணுணணிடைத் தோகையாச சூழநதவே. (ருஉ)

தாத ளைநதளி தாழிசை பாடுதண்
போது கொயத புதுத்தளிா மேனியாா
காத லனபிற கணவரொா டெயதினுா
தீது தீர்க்குமத் தெயவ நிலயமே. (ருங)

---

* வீ - மலர்.

எநத மாருக கடிமலாப பைஞசுனை
யநத ணிரபடிந தவவழி யெயதினை
மநத ராசல மெனன வளாநதோ
ணநது பேரிசை நாகன கிராதாகோன. (ரு)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம

விரிமலாத தொடைகளானும விளஙகுவெண கவரி யானும
வெருவரு தெயவம வாழும வீழுடை விலஙகு நீளகோட
டிருளபடத தழைநத கோளி யெழிலபெற வணிநது பூசை
புரிபவற கூவிப பூசை புரிவிததான வரிவி லுகன. (ருரு)

கானக முழுதும வாசங கமழதரக் * குககு லததி
னீனறும புகையெ ழுபபி நெடுநிலங குருதி பாய
நானெடுஞ செவிய கோடட நணணிய திரிம ருபபி
னூனமொன றுமிலலா வுயா † விடை பலப டுததான.()

தேனபழங கிழஙகு தொடபி செறியமை யரிசி யடட
வானபதந தினையின மாவை வனததினவா லரிசி நனமா
வானபயம பெயத மைத்த வலசிதேக கிலேயிற பெயது
கானபயில கடவுட கேறறிக களிததனன றேவ ராளன ()

மறவமெல லணஙக ளுரும வனதெயவம பராயவ ணஙகி
முறையறி தேவ ராளன முழுவிடைக குருதி தோயசெந
நிறமுறு சேடை சாதது நெறறியா தெயவ முணட
வுறுசுவை யுணடி யெலலா முணடுளங களிததா ரனறே ()

வெடிகுரற் சிலேகைகச செஙகண வேடரும பவளச செ
வவாயத, தடமலாக கருஙக ணூரந தசுமபினு ணிறைதது

* குககுல குஙகுலியம. † விடை - ஆடடுககடா.

வைத்த, வடிகொள்கட் டேற லங்கை மடக்குபு நிறைய வு
ண்டார், ருடைநடை சொற்கள் சோர வொருவர்மே லொரு
வர் வீழ்ந்தார். (ருக)

சிற்றிடை யொருத்தி கைத்த தேக்கிலைத் தேற லேந்தி
மற்றத னகந்தோன் றுந்தன் மதிமுக நோக்கி யுண்டாள்
கற்றையங் கதிர்வெண் டிங்கள் களவொடே னவயிறு புக்கி
ன, றிறந்து நிலவு நமஞாக இனியிலை யுண்மை யென்றாள்.()

களிதரு தேற லுண்டு களித்தியேற பரிதிச செல்வ
விளிவின்ன வெம்மை யாறி வெண்ணிலாத் திங்கள் போலக்
குளிர்கதிர் பெறுவ யீவல் கொள்கெனப் பிழிய வேந்தி
யிளிமொழி யொருத்தி வானத் தியல்சுடரழைத்து நின்றாள்.

செறிதொடி யொருத்தி யுண்ட தேம்பிழி மயக்கந் தன்னாற்
பிறனொரு வனைத்தன் காதற் பிரிவருங் கொழுநனென்றே
யிறுகிள முலைய முந்த விறுக்குறத் தழுவி னாளக்
கறைகெழு வேலி னுங்க ளிணைப் பலபுகழ்ந்தான.(சூஉ)

கருங்கணொ ளொருத்தி தன்வாயக் கடைவழி நுரைவே
ட டெய்துஞ், சுரும்பினை வனைக ளார்ப்பத * தோன்றியங்
கையா ஞேச்சி, விரும்புநின் பெண்டிர் பாறபோய விம்ம
வாயபருகென ஞூடி, வருந்தலை மகனே டேடி னவதலபோ
ல் வைதது நின்றாள். (சூங)

மணங்கமழ மலர்த்து தைந்த வஞ்சியங் கொடியினைத்தன
வணங்கிடை யவளென றுன்பூ வாயைத்தே னெழுக லஞ்சி

* தோன்றி-காந்தள்.

யணஙகுநீ திறநதி டாயே லளியனே னுயவ ஞேவென
றணஙகிய மனததா றருழா வொருமகன களிபபு மிககான.

உணகடுங கணம யகக மொழிநதபிற கணவ ராடடப
பணபடு கிளவி நலலா படாமுலை வடமபி ணஙகக
கணகொள லருநு சுபபுக கவனறழ நுதலவி யாபப
விணபொரு சினைய வாலின வீழுச லாடி னாரால   (சரு)

பொரிமல ரனைய புனகம புதுகிழற புளினந தோறம [றுந
விரிகதிச செஞஞா யிறறின வெயிலபுகாபபொ துமபாதோ
தருமிடை * யடுககந தோறந தமாலநீ ளரஙகந தோறும
வரிசிலை மறவா செவவாய மறததியா போக முணடார   ()

மீமிசை நின்ற சைநது விழுமணி யருவி பாாததுங
காமரு மணிகக லாபக களிமயி லாடல கணடுந
தேமலா வனதது லாயுஞ சிலமபெதிா கூய ழைதது
மாமதி முகததி ஞாதம மகிழநதோ டாடி ஞோ.   (சுஎ)

இனனண மெஙகு மாடி யெயதிய சிலைவல லாரு
மினனிடை யழுதி ரஙக வீஙகிய குவவுக கொஙகைப
பொனனனனாா தாமுஞ சூழநது போதர வனததி னீஙகித
தனனம ருடுபபூா புககான றடக்கைமால யானை யனனான.

மறறைஞான றருக ழைதது மைநதனை யைய கேடடி
யிறறைநாண முதலா நீயே யிறவுளாக கிறைவ ஞகிப
பறறலா முனைமு ருககிப பகைபபுலங கவாநது கொறறம
பெறறுமா வேடடையாடிப பெரிதுவா ழநதிருததியெனறே.

* அடுககம - பககமலை.

வழிவழி வந்த வெற்றி வரிசிலை கைக்கொடுத்துக்
கழிபெருங் காதற் றன்னுறக் கன்னவி றோணனொஞு முங்கத்த
தழுவிங் கடவுட் செவ்வேட் டன்னருட் டுணையாச் சென்று
* மழவிடை கன்னி வேட்டம் வாய்த்துடன் வருகவென்றான்

என்றதன் றாதை பொற்றா ளிறைஞ்சுபு விடைகொண் டன்னை, தன்றிரு வடிப ணிந்தான் றாயெனப் பெற்ற தாயே, மன்றலங் களிறே யிங்கு வருகென வெடுத்துப் புல்லிக், குன்றுறழ் முலைப்பால் சோரக் குழைந்துநெஞ் சுச்சி மோந்தாள் (௭௧)

போகுகா னெறிக ளெல்லாம் புதுமலர்த் தண்ணென் சோலை, யாகவே புகுந்து வேட்ட மாடிமுட் கிழியு மின்றிச், சேகுநோன் சிலையா ரோடுந் திரும்புக கண்ணே றின்றி,மே கமேயனையா யென்று வெண்பொடி சாத்தினாள். (௭௨)

தாயடி மறித்துந் தாழ்ந்து தருமவிடை கொண்டு நீங்கி
மேயநீ ளிறங்கொள் கச்சை விசித்துடை வாளும் யாத்திட்
டாயிளந் தளிர்தொ டுத்த வலங்கலங் கண்ணி வேய்ந்து
மாயவன்றொடுதோறொட்டுவரிசிலையெடுத்துக்கொண்டான்.

மலர்தலை யுலகில் யார்க்கும் வணங்கிலாக் கொடும ரத்தைக், குலவரை யனைய தோளான் குணங்கொளீஇ வணங்கு வித்தான், வலிகெழு சிலைக்கு ழைக்கும் வன்மைவான் குடிப்பி றந்தோர், சிலர்கொடு மரமவ் வணக்கஞ் செயலிறும் பூது கொல்லோ. (௭௪)

* மழவிடை - உவமையாகுபெயர்.

இருமுது குரவா கோளா வீணடிய மயிாபொ டிப்பத்
தருமிசைப பறவை யெலலாந தனிததனி வெருவி யோட
வெருளகொடு விலஙகி னீட்டம் வேறுவே றிரிதல செயய
வனாபொரு தோளி ஞனறை வகதுநா ணுலிசெயதானல்.

விலலின ரமபி ஞாவெவ வெடிபடு குரலா காவிற்
செலபவா மினனு வாளர் செறிமழை மேக மனனா
கொலலடி பிடிது ரதது குத்துவெட டெறியெய யெனனுஞ்
சொலலினா தணியாச சீறறத துபபினா சூழச சென்றன.()

கணைபிற கொழிய வோடுங் கடுபபின கொடுமகூாம் பலல, தணிவரு சினதத வேட்டந தனிததனி யாட வலல,வணியெயிற றழலவெகு சீறறத் தரியினமேல விடினுஞ செல்வ, பிணிதொடர் பாசத் தோடு பெருவலி நாயகள சென்ற.

வலததினு மிடதது முனனும் பினனரு மாறி மாறிக், கொலைத்தொழிற் சுருளவா னீணுக் கொடுஞ்செவி ஞமலி செலல, வுலபபிலபே ராறறல வேட ரொடுவினைத்துவலைக் கணணி, மிலைசசிய வேடா வேநதன் வேடடையின காடு புக்கான. (எஅ)

பலபல விலஙகி னீட்டம பயிலிட மறிநது சுற்றும
வலிவலை சூழந்து சேணில வழியொதுக கியபின வேடர்
கலிகெழு துடிகள பமபை கடுஙகுர லிரலை யாதி
யொலியெழு வித்து மாக்க ளுறுவலை புகத்து ரந்தார். ()

புககபிற ருமும புகுப் புகுவழி * யொடியெ றிநது
மிக்கவல லுழுவை கேழன் மிடைமயிர்க் கரடி முனனுத்

* ஒடியெறிதல - காடுகளைவெட்டிச்சரித்தல.

தொக்கபல் விலங்கின பார்வை சூழவலைப பரப்புள விட்டார
மைககருஞ் சிலைக்கை வேடா வயினவயினமறைந்துநின்றார.

கலிவிருததம.

விடட பார்வையின விளியி னலவண
கிடடி வந்தமான கிளையெ ஞரமுடன
படடு வீழதரப் பகழி தூவினா
மடடி னாவலி வலவில வேடரே. (அக)

காலிற செல்லுநாயக கணநத டுத்தலாற
சாலச சீறுபு தடையுட பட்டமா
நீலக் குனறொடு நிகாக ளிறறினம
வேலிற குத்தினா சிலவர் வேடரே. (அஉ)

மேற்படி வேறு.

மிடைசெடியிடை மறைமறவாகள் விடுகணையுட னுருவப
படுதலுமய லுறுகொடுவரி பாயதநதெனை றதனைச
சுடுதழலடு வெகுளியினொடு தொடாகுடாசரி தரவெண்
டடமுனைவளர் பிறையெயிறுறத் தாககியதொரு கருமா. ()
பரியமாமர நிரைமறைவரி படுசிலைமுரா னுரவோா
பொருவிராசர முருவியவுடல பொருவருமொரு கருமா
வெரிபுரைதரு பெருவெகுளியொ டெயகணைவழி போயவ
விருடருமர முரிதரவுரு மெனத்தாக்கிய தனறே. (அச)

எழுவுடனெழின் முழவிழிவுசெய தெழுபெருவலி கெழு
தேர்ண், முழுமறவரி னொழுகியகணை முழுகியவுட லுழு
வை, வழைகுழைகழை விழைநிழலிடு மழைதவழ்மலை யதி
ரத், தழைசெவிமழ வழுவைகள்விழத் தாக்கியதறு விசை
யால். (அரு)

வெயயவர்குல மூயவகைவரு மெயயருளபெறு திணண
ஊயமிறுணே மொயவலிகெழு மையவிலவல சிலவர்
மையொடுஙகா மெயயுருவிய வையுறுமுனே முள்ளே
* யெயயுதறின வொயயெனவெதி ரெயயடுகணே யெனன.

மேறபடி வேறு.

கனேமாமழை யிடிபோலதிர கடுவ்ரயமரை யாமா
விணேயாவுலி யுடைமாகளி றெழுவாயவனம வாழமா
வனேவார்கழன மதயானேகண மலேவாரவிடு வாரகோன
முனேவாளிக ளுடனமூழகலின † முளவாயின மாதோ. ()

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

இவவகை பலவி லஙகி னீடடமு நாழி லாடடித்
தெவவடு வரிசி லேககைத திணணனமா வேட்டமுறறிக
கௌவைகொள கான நீஙகிக கடுநதிறன மறவ ரோடு
மெவவமி றனதூர புககா னீனறவாக குவகை பொஙக.

பினனரும பலகால வேட்டம பெருவலிக காளே யாடி
யனனேயு மத்த னுஙகண டகமகிழ பூபப வைகிக [நாட்
கொனனுனேப பகழி வேடர குலததொடும வாழதத வோர
டனனுளம் வேடட மூககச சரமபுகா வனமபு குநதான. ()

புகுநதவன கான மெஙகும புகவுலாய மிகவி ளேத து
மிகுந்தழை மிடைம ரததின மெனனிழ றணிநது யினறுன
முகுநதனே வாளி யாககி முரணின ரரணம வேவ
நகுநதனி முதல்வ னனனுன கனவிடை நணணினுனே.(கo)

---

* எய † முளவு - முடபனறி.

பூசிய திருவெண ணீறும புலியத ளுடையுஞ் செக்கர்,
கூசுபொன சடையுங கொணட கோலததோ டெதிாநின
றெனறு, மேசுத லிலாத மைநத விவவரை வடமூலததிற்,
காசிலபொனமுகரியாற்றங கரையிலோ ரிலிஙகமுணடால.

அஙஙுய ரணைத்தும் வீடடியருமபெற லினப நலகு
* மதவலி யதைநீ சென று வணஙகுதி யெனறு ரைத்துக்
கதுமென மறைநதா னுஙகே கணவிழித திறமபூ'தெயதி
யெதிரிலபே ராறற லானறிக கெஙகணு நோககிநினறுன.

ஆயகா லையில்வில வேட ராாபபினு லெழுந்து கானசூழ
போயவல வலைப ரிநது பொருகடுங காலிற பொஙகி
மாயிரூங கேழ லொனறு மலைபுகப போதல கணடான
காயழல் வெகுளி யானபின கையிலவில லொடுது ரந்தான.

துரந்துபின செல்லச செல்லத் துணைவிற்போ யெறுழி
யாற்கீ, ழிருநதரு ளிலிஙகத் தினபா லெயதலு மறைநத த
ணணல, வரமபிலவிம் மிததத னுகி மறறிது மறைநத † தெ
னனே, தெரிநதில மெனறு நினறுன சிவலிஙக மிருத்தல க
ணடான. (கஈ)

காணடலுங் கடவு ளார்தங கருணைநோக கினிது பெறறு
மாணடகு மிரதங் தோயநத வல்லிரும புருவ மாறி [தி
யீணடொளி கெழுபொன னுவ தெனனமுற குணஙகண்மா
யாண்டகை யிறைவன றனபா லனபொரு வடிவ மானுன்.

---

* மதவலி - அனமொழிததொகை.

† எனனே - அதிசயவிரக்கசசொல.

நாள்பல பிரிந்தி ருந்து நண்ணிய சிறுச தங்கைத
தாளிள மகனைக கணட தாயெனத தாழா தோடி
நீளெழு வனைய தோளுகண ணெருமுங்குறத் தழுவி மோந்து
வாளழ லரக்கி னனன மனத்தினு முத்தங் கொண்டான.

செய்யகண ணீர ரும்பச செறிமயிர் பொடிப்ப * வாதன
கையகப பட்ட தெய்வக கதிரவிடு மணியி னுயேற்
கையனமா தகப்பட டானென றணியெயி றிலங்க நக்கு
மெய்யெலா மெய்யன பாய விடலைமற றினன சொலவான.

யானையும புலியு மெணகும் யாளியு முளவுங கூரங்கோட
டேனமுந் திரியுங காட்டு ளெநதைநீ துணையு மினறிக
கூனலவிற றடக்கை வேடர் குலமென விருப்ப தெனனோ
யூனுண வுனக்கி யாவ ருணகெனத தருவா ரநதோ. (கஅ)

தேனொடு தினையின பிணடி தீமபழங காயகி ழங்கு,
மாஙொடு முயலெய கேழல வலனுடும பழுங்கி வறறி, னூ
னுண வெனறிவ வெல்லா முதவுவல யானே நலல, கான
வா துணையுண டெமமூாக காணடிவா வென றுதினறுன. ()

சாமிநீ தனியே யீண்டுத தங்குத றரிதத லாறறே
னேமநல னுடுபபூாக கின்னே யெனனொடு வருதல வேண்டு
நீமன மிரங்கா யெநதா யெனபபல நிகழத்தி னுனக
கார்மழை யனையா னனபுக கடலினுக கெலலை யுணடோ. ()

மறுமொழி யிறைவ னெனறும் வழங்கல னிருப்ப மீளி
யிறைதிரு வுளத தி னெணண மிவ்வயி னிருத்தல போலுஞ்

---

* ஆதன - குருடன.

சிறியனே னினியித் தெய்வ சிகாமணி தனனை நீங்கி
லுறுவனோ வுயிரி னோடென றுரைத்தன னின்று னுமகே.

அணணறன முடியிற் றூயநீ ர்ாட்டுபு முருகு விம்மூத்
தண்ணுறு மலா * மா லூரத தளிர்சூட்டி யிருததல காணா
உப், பணணவன றனககி தேறற பணியெனத தேறி யுளள,
மணணெழு வனைய'தோளான மறறது கடைப்பி டித்தான.

பினபுவேட டுவாதங் கோமான பெருமபக'லாயிற ற
னனோ, வெனபெருந துணையாய நினற விறைவனார் மிக
பப சிததா, ரினசுவை யூனகொ ணாநதிய கிடல்வேணடு
மெனன நீங்கிற், கொனசின விலஙகி னீடடிய குறுகியென
செயுமோ கெடடுடனே. (கoரு)

எனறுசா லவுமி ரஙகி யெரிபசி மிகாத முனனரு, செ
னறொரு கணததுட கொணடு திருமபுவ மெனதது ணிநது,
குன்றிடை யெனககு வாயதத குலமணி விளககே யெநதா,
யுனறமூற் பசித ணிபப வுறுசுவை யிறைசசி கொணடே. ()

உழுநதுருள பொழுதின மீளவே றொருகண மேனுங
தாழேன, வழஙகுறு கொடுவி லங்கு வருமென வஞ்சே லை
ய, வெழுநதுமேல வநத தாயி னெனனையொய் யெனககூ
வெனறு, குழைநதவிற றடகலக கூப்பிக் குறவாகோ னரி
தி னீஙகி. (கoரு)

கடிக்கடி மனையு ணினற கனறகல் புனிற்றுப் போல
வடிககடி திரும்பி நினறே யையாதா தனிமைக் கேஙகி

* மாலூரம் - வில்வம்.

வடிக்கடி யமபு படடு மழைமுகி லெனககி டக்குங்
* கிடிக்கடி வேடடைககானங கிளாகடுஙகாலிறசெனறுன.

கொழுநதசை மோழ லொனறு குறவாகோன றுனே
யெநதி, முழுஙகலை யெறியு நனனீா முகரியின றீரஞ சார்
நதோா, செழுநதரு நிழலின லைவததத தீயர ணியிறு லா
ககி, யெழுநதுறு மயிாக டிநதவ லெறழியை யாளி னீா
நதான. (கoஎ)

ஈாநதுசெந தசையுட சால வினசுவை யுடைய வெலலாந
தோநதுவே றெடுத்தெ டுததத தேககிலை யதனுட பெயது
கூாநதவா யமபிற கோததுக கொநதழல பததிற காயசசி
யாாநதபேரனபனவாயபபெயதருஞசுவைபாாககலுறறுன.

பலலிறுன மெலல மெலலப பனமுறை யதுககிப் பாாதது
நலலன விறைசசி யெலலா நவையிறேக கிலையிற றைடத
† கலலையுள் வாஙகி வைததுக கழிசுவை யிலாத வெலலாம
வலலைவெள்ளிடையு மிழநதான வருபவக கடலுமிழநதான.

பூநதளி ரோடு கொயத புதுமலா தலையிற பெயது, தா
நதிர விதியென றுட்டுந தணபுனல வாயமு கநது, தீநதசை
யமுது பெயத தேககிலைத் ‡ தளிகை யோாகை, யேநதியம்
பொடுவில லோாகை யெடுததுவல விலாவிற போநதான. ()

மேறபடி வேறு.

'என்றுருயிாககுத துணையாவா ரொரிவெம பசியா வி
லைத்தாமோா, வன்றோ கொடிய விலஙகினததா லசசுற று
ரோ வெனப்பதைத்தத, தனறு தரவிற பாாபபருநதத தா

* கிடி - பனறி. † கலலை ‡ தளிகை - உணகலம.

மூா தோடும் பறவையென, முனனு மனமும் பினனுக முத
லவன் றனபா லோடினை.   (ககக)

சென றுகுறுகி யெமபெருமான் றீயேன வரவு தாழ்த
தலினுற, கனறு பசியால வருநதினையே யெனறு கரைநது
திருமுடிமேற, றனறு தளிருஞ செழுமபோதந தொடுதேர
லடியான மாறறிவர், யொனறு கீராற பிரானுடலோ டுள
ளங குளிர வாட்டினை   • (ககஉ)

ஆட்டித தலையி லிருநதகம முலரும தளிரு * மெடுதநி
றைஞுசிச, சூட்டித திருமுன னிலைககலத்திற றூய விறை
ச்சிப போனகமவைத, தீட்டற கரிய பெருமபொருளே யெ
நதா யுணகென றினியசொலி, யூட்டிப பிரியா தருகுநினறு
னுவகைக கடறகுக கரைகாணுன.   (ககங)

கலிததுறை

கால மஙகதில வேடாதந தலைவனைக காணுர்
சால வசசுறீஇக காடெலாந தேடியத தடஙகோட்
டால மூலத்தி னிருநதரு ளணணறன னருகு
நீல மாலவனா ஙினறென நிறபவற கணடார.   (ககச)

அருகு சென றடைநதையநீ யெஙகளை யகனறிப
பெரிய மாலவரா யடைநததென பிழைத்தனங கொலலோ
பரிதி வானவ னணபகல கடநதனன பசிததாய
முருக விவ்வுழி நிறபதென வருகென மொழிநதாா.   (ககரு)

---

* எடுததிறைஞ்சிசசூட்டல - தலையையுயாததி வணஙகித
சசூட்டல். இபபொருள இசசருக்கதது நூற்றைம்பதாவது
செயயுளானுமுணாக.

கரைநதீ சொறகெலா மெதிரமொழி கொடாமையிறக
வனறு, பெருநத காயுனக கெஙகணமேன முனிவெனகொ
ல பேசாய, வருநதி நீயிவண வநதமை யறிநதிலம வளளா,
விரஙகு வாரகழ னினனடி யறியவென றிசைததார. (ககசு)

மற்ற தறகுமொன றுரைத்தில னிறபவம மறவா
கொறற விலலுடைக குரிசினீ யுளததிலென கொணடாய
சறறு மெமமிடத தனபிலை யாயினை தலைவ
குறற மெமவயிற கணடனை யேறபிற கூறாய. (ககஎ)

எனறு பறபல திறததினு லுரைககவு மிலைவேயோ
னென றுமவாயதிறந தானல னேவியம போலக
குனற வில்லியை நோககினன றுனவா குறிதது
மனற வெஞசின மனறினு வெனனென மருணடார (ககஅ)

இஙகு நினறவித தெயவத மிவணிடத தேறித
தஙகி னினறதோ வெனகொலோ வறிகிலந தமியே
மஙகு நமமொடு வருபவ னலனிவ னாநதோ
நஙக டொலகுலத தலைவனு நாகறகென னுரைபபோம ()

தநதை யாகிய தததையந தேமொழித தையன
மதத யானைபோ லெனமக னெஙகெனின மறுசொ
லெதநி றததிறற சொல்லுது மெனபபல விரஙகி
யெயதது நினறனர * வசிககவோ ருபாயமு மிலலார. ()

குழைககு நோனசிலை நாகனே டிசசெயல கூறி
யழைதது வநதனு மெனிலவ னெதகிறத தானும

* வசிததல - வசபபடுத்தல.

பிழைக்கு மாறியற றவனெனத் துணிநதனா பெயர்ந்தா
தழைதத லைபபுலா ஞறுமவாயச செயயகட் சவரர். (கஉக)

அனன காலையி லாயிரங கதிரசசுட'ரரசன
மனனு திணணனன யபபுறத துலகெலாம வழஙகப
பனுனு வேமெனப போதலபோற குடதிசைப பராரைச
சென்னி வானறெடு மலைமறைந் தானிருள செறிய. (கஉஉ)

அரவு மிழநதசெம மணிககண மிமைததலி னலரி
யினாதி லாககடன மூழகியுங கஙகுலங கிலலை
யிருளகெ டசசுடா விரிதரு விலைவரம பிலலா
வுருவ மாமணி பலவுள விடததிர வுணடோ. (கஉஈ)

அணண லைககொடு விலஙகினங குறுகுத லஞசி
வணஞ்ு திககணை தொடுததகூன விலலொடு மறந்துங
கணணி மைததில ஞகியே வைகறை காறு
மணணெ ழுபபுலா தோளனின றுனிறை மருஙகு. (கஉச)

அனப ரனபினுக ககபபடு பேரரு ளாழிக
கினப லூனறிரு வமுதமாக கியவுளத தெணணி
வனபெ ருஞசிலைத தடகைகயான வைகறைப போது
பொனப ரநதொளிர மாலவரைச் சாரலிற் போநதான ()

வீடட வாவுடை யாரககரு டருமொரு விமல
ஞெட்ட மாகிய தானகொளபுண ஞுறறிடு நமபி
வேடட மாடுதல காணிய விருமபிவந தெனனக்
கோடட வாதிரைக கடலெழுந தான்சுடாக கோமான. ()

கலிவிருததம.

பொஙகு வெஞசினப் புணகமழ வாளுகிரச
சிஙக மன்னுன செயனிறக மறறினிக

கங்கை வார்சடைக கணணுத ருணமுத
றஙகு நெஞசத தவனசெயல சாறறுவாம. (௧௨௭)

அருளு மாஞப் பொற்றயு டிறிவொடு
தெருளு நோனபுஞ சிவனிடத தனபிறே
டிருளிற நீரவா வினமையுங கலவியு
மருளின மெயமமையு மாணுரு வாயினை. (௧௨௮)

வெறுபபில சநதன மெயயெலாம பூசிநின
றிறபப வினப மியறறுநா தஙகணுங
கறுதமெ ழூநதெதிா காயழற பெயதுதன
புறுதது வாரகணு மொதத வுளததினை. (௧௨௯)

நீடுங காாகருழ னீளரி வாளவிழி
வாடுஞ சிறறிடை மாதாகள புலலினு
நாடுந தனனுளந தாயென நணணுவா
ளேடும பொனனு மொருநிகா நோககுவான. (௧௩0)

ஈச ஞர்தம மிணையடித தாமரைப்
பூசை செயதொழி லாபபூணடு செயதிடு
மாசை மேல்கொண டருமனத தானசிவ
கோச னெனனுங குணபபெருங குனறனை. (௧௩௧)

இரவி வந்தெழு முனன் மெழுநதுபோய
முரிதி லைப்புனல மூழகி விதிமுறை
விளைசெய போதொடு மெனபுன லுஙகொடு
புரிச டைப்பிரா ற பூசிபப வெயதினை. (௧௩௨)

தலைமி சைத்திரு மஞ்சனந தாஙகுபு
மலாபெய கூடையு மேநதுபு வலவினை

விலகு மணணறன ஞமம் விளமபபு
புலவ ஊயன றிருமுனபு போயினன. (கஙஙு)

தேனகு லத்தொடு செவ்வழி வுணடுளா
கானக டுகைகயங கணணியன முனபெலா
மூனறி டததலகண டுளள நடுஙகியே
தானகு நித்தய லோடினன றழவிலான. (கஙச)

தரவுகொசசகக்கலிபபா.

மேவாரவந தடிபணியும விணணோாகண முடிமணிக
ளோவாது கிடநதொளிரு முடையபிரான றிருமுனன
ராவாவிக கொடுமபாவ மாாசெயதா ரிதுசெயயத
தேவாதி தேவனா திருவுளள மிசைநதாரோ. (கஙரு)

கொலைாமை யறியாமைக குணமாகக கொணடொழுகும
பொலலாத சிலைவேடப் புலைஞரோ யிதுசெயவா
ரொல்லாத செயலிதையன புடையோர்கள கணடககா
னிலலாம லிறநதிடுவா ரிறகிலேனே கொடுவினையேன ()

என றுபல பலகூறி யினையிலா னழுதிரஙகிக்
கன றுமிடற றிறைபூசா காலமிகத தாழககநா
ளின றதனுற பயனெனனே யெனநினைநது புலவெலலாந
துன றுமல காலகலத துடைததாபபி னீரதெளிததான. ()

பினனரனடந தலைபுரட்டும் பெருநதீாத்தம படிநதாடி
ச, சொனனமறை மநதிரத்தாற றுாயதனமை கடிநததறபி
ன, மனனுமுருத திரசமக நமகததால வானவாகோன,
செனனிமிசைபபுனலாட்டிததிருமலாகொணடருசசித்தான.
முனனாநினறு கைதலைமேன முகிழத்திருகண ணீாபாயத
துனனியமெயம மயிாபொடிபபசசுடுதழலவாயப் பட்டவரக

கெனனமன நனியுருகி யிளகமிக நாததழுமப
மனனுமன னொடுசாம மறைகளிதம பாடினன. (கஙக)

பறபலகால வலஞசெயது பணிநதரிது நீஙகிபபோயச
சிறபரனு ரடிமறவாச சிநதையனறன னிடததடைநதான
முறபகலவே டாகளனாறற முழுநோனபா லவதரிதத
விறபடுகா மழையனன விடலைசெயல விளமபுவாம. (கசுO)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

எழுவினைய கவறறு தோளா னெறுகாற பனறி செலலும
வழியறிந தொளிநின றெயது மானறுயி லிடனநிநது
குழைநெடுஞ சிலையிற பூடடு கோலுட லுருவ வெயது [ன.
முழுவலன புடையான முனபோ லுறுசுவை யமுததைததா
பினபுகோற றேனி ரமபப பெயதுகொண டிறைப சிகது
மெனபதாற றுனறெ டுதத வெவென விரைவி னெழு
முனபுபோற பூசை முறறி முனிவிலின னமுத ருததி
யனபிறைற கடலி னனனு னருகுநீய காது நினறுன. (கசுஉ)

அநதவே லையிலவில லோரா லருமபெறற் புதலவன
செயதி, தநதையுந தாயுங கேடடுத தணிபபருங கலுழசசி
கொணடு, வநதுபற பலதி றததால வசிபபவும் வசமா கா
னுச, சிநதைநொந தினியென னெனறு செனறனா மகனிற
றீரநதே (கசுங)

அனனவ ரடைநத வாறு மகனறது மறியா தணண,ற
னனொடு பிணித்த நெஞ்சிற் சவராகோன பகற்போ தெல
லாம, கொனனவில விலஙகி னீடடங் கொனறிறைக கமுத
ருத்தித், துனனிருட் காலந் துஞசான றெணடுசெய தொழு
கா நிறப. (கசுச)

வழுவுறு முனியும் வநது வைகலுந திருமு னூனகண
டழுதழு திரங்கி யேஙகி யகறறுபு புனிதஞ் செயது
மழவிடை யவறபூ சிதது மனநதுயாக,கடலி னூழ்ந்தி
யொழுகிட மறறவனபா லுறறுய ரொழித்தல வேணடி.

கயஞூலைந் தாவ தனகண் கனவிடைத் திருக்கா ளத்திச
சஙகரன வநது சொல்லுந தவததுறை பயினற மேலோ
யிஙகுநீ நமமுன கணட திறைசசியென றினையல வாழி
யஙகது நாம ருநது மருமபெற லமுதங கணடாய. (கசஞ)

அதுநமக கிடுவோன செயதி யறைகுது மமம தெயவ
நதிபல படிநது சோறறு நவையிரு ளஙகள செயதும்
விதிபுறங கணடு பெறற மெல்லெழின மகனமேற் றுயககுப
புதியவன் பெனேதத னைததப புணணியற கெனமே லனபு.

மற்றவன செருப்புக் காலான மணஙகமழ நமது சென்னி
யுற்றபூ மாறறுங காலை துடமபெனா மயிரபொ டிபபச
சிறறிள மகனபூங் கையாற றிருமுலை வருடப பட்ட
பெறறதா யெனன நெஞசம் பெரிதுரு குதுமா லனப. ()

ஐநதடர் முனிவ நமமே லவனுமிழ கினற தியாறறுட
டநதநீ ராயி னனறே தாழசடை முனிவ ராடு
நநதுமந திரனன னீரி னனியினி தெனலா முணணின
றுந்திமே லெழுநது பொஙகி யொழுகிய பேரன பாமால.

வள்ளுகி ருழுவை நோனறுண மாதவக கிழவன முன்னே
ரொளளிய வாழத்து நாம மொராயிரமுறைாததுச சாத்துங
களளவிழ மலரி னனுன கழுத்துற வளைந்து சூட்டு
மெள்ளுறு மயிரகள சூழநத வீரமமலரொமககுநல்ல.(கடுo)

இநதிரன முதலோா செமபொ னெரிமணிக கலததி லேந்து, மநதர வரையி னூழி மதிததவா ரமுத மெலலா, மூந்துதன வாயபபெய தாயநத முழுசசுவைச சூட்டி றைச சி, * வெநதிற றந்த பினனர் வேமபொடு கடுவு மான. ()

ஏசுத லிலாவ றததோ யெம்ககவ னெமமு னினறு, மா சில்பே ரனபி னேடு வாயதிறநதுரைககுஞ சொறபோ, லா சக லறிவின மிகக வைமபுலப பகைவா பாடுங, காசறு சாம வேத கானமு மினிய தனறே. (க௫௨)

அவனமன நமககுக கோயி லவனுரை பலவு † மோததா மவனமுய ஞெழிலக ளெலலா மறததொழி லைய மிலலை யவனியல காட்டு கினறு மனபமீ நாளை யேவாந தவனறி யாத வணண மயலொளித் திருததி யெனறுன. ()

இனனணம் பலவுங கூறி யினிதுறைய ரொழிதி யென்று, பொனனிறம பழுத்த கொனறைப புதுநறுங கணணி வேய நத, செனனியந தணனம றைநதான சிவகோச முனியெ ழுநது, முனனவன கருணை யாறசொன மொழிநினைந ததிச யித்தே. (க௫௪)

ஞாயிறு குணறு குனற நணணுதன முனனே மபோய ய், பாயலை முகரி நனனீரப படிநதுநித தியங ரபபி, யா யிரம பெயரி னுனற னருசசனை முடிததுமறறத, தாயநல லிலிஙகத தினபின றேனறிடா தொளிததி ருநதான (க௫௫)

---

* வெநதிறல-அனமொழித்தொகை. திணணன எனனும் பொருட்டு.முனனா மதவலி என்றதும இது.

† ஓத்து-வேதம.

முனிவரு முனனம் வேட்ட முனனுப் செனறவெனறிக்
குனிசிலை மறவாத் தாயகுய கோமகன வேடட மாடிப
புனிதனுக கமுதய கொணடுபொருக்கென மீணடானமகட்
பனிதரு துனபய காட்டுமயற்பல நிமித்தய கணடான. ()

வழியிடை நிமித்த மெல்லா மறறியான கணட வெல்லாம, பழிபடு நிமித்த மெனனை பாவுருசோர குருதி காட்டுய, கழிசுவை யமுத முததங் கணமணி யுயிரெனக்கா, மழுகனெம பெருமா னெனனுற றனனகொலோ வறித றேற்றேன. (கரு௭)

எனமனங கலஙகி யெரயெனை றெறுழவலிக காலை செலலச,சினவினட வலனு யர்தத செககரீாஞ சடைறு தற கட், புனிதனுற் றவனன பெலலாம புணணிய முனிகளுக காட்டு மினபுதன வலக்கண செமபுண ணீருற நினறுன கணடான. (கரு௮)

காணடலும வாயகீா சிநதக் கையிலுான சிதற வம்புய
கோணடரு சிலையும வீழக குஞ்சிபபூ விறைய வாடடு
நாணபொட ரற்றகாலை நாடகப பாவை போலத [ன.
தூணடரு தடநதோட காலை துணனென நிலதது வீழ்நதா

நெடுமபொழு துளளு யிாப்பு நினறுயி ருலநதா ரெனனக்
கிடநதுபின கையா ரெய்தக கெடுநினை வடைநதெழுநதே
யொடுங்கலி றுயரா னெஞச முணணபபட டுருமே றுணட
மடஙகலே றெனன நமபி வாய்விட்டான கணணீர் வார. ()

முழுவலித் தடக்கை யாற்றன முகமெலாங் குருதி பொஙகி, யொழுகிய வடித்துக கொணடா னுறுகணணீா

வெள்ளம் போாதத, வெழில்கனி மாாபு வீஙக வெற்றினன
றலைபி ளககக,கழிதுயாக கடலி ஞழநதான கல்லொடு மோா
தி ஞறல. (ககசுக)

ஓடுவன மீளவன வீழவ னுருள்குவ னொழுநது விம்ம
னீடுவ னாநதோ வெனப னெடடுயிாப் பெறிவ னொஞசம் [ன
வாடுவன பொஙகிய பொஙகி வாயவிடடு முகத்தைக கையா
மூடுவ னீழுவன கைகண மோதுவன கறக ளோடே (கசுஉ)

எவ்வயி லெநதை யார்ககிங் கிதுவநத தெனககொனனுராம
வெவவலி யழறசீற றதது வேடடுவ ராஞே வனறி
யிவவனை விலஙகி ஞேோ யாதென வறித றேறறே
னவவுறு தெவ்வைக காணி லாவிகூட டுணகி லேஞே ()

மலையிடை யெனககு வாயத்த மரகத மணியே செமபொ
னிலகொளிக் குனறே யெநதா யெமபிரா னினகண் புணணீா
கலுழ்தரற கெனனை கொல்லோ காரணந் திருவாய சறறு
மலாகிலை யெனகொ லெனறு ஞவிசோாந் தருகு சென்றன.

கையினிற றடைத்தான பல்காற காலுத றவிரா தாக
வையனைத தழுவிக் கொணடா னலறிஞ னெடும்போ தெல
பையென விடுத்துப் பினபு பசிலை மருநது தநது [லாம
பெயயிஞேய தீரு மெனறு பெயாந்தனன மருநது கொயய.

காமனலாம் புகுநது சென்று கண்டன வெல்லாங் கொயது
கூனுலாரு சிலைகளை வேடா கோமகன றனைவிற போந்து
வேனிலாற காயநத தேவின விழியிடைப் பெய்தான சோரி
தானிலா வணணங கண்டான றலையனப ஞவி சோாந்தான

யானினியிதற்கென செயவே னெனவெண்ணி நிறப ஆறுக
கூனிடல் வேணடுமெனறு முனாகணடு தனகண வாஙகி
வானவன றடஙக ணிடடான மாறுமெனை றுளமவ விதருக்
கானவா பெருமான றனகண கணையினு விடாதிட் டானால.

இடந்தன கணணை யணண லிறைகணணி லப்பச
சோரி, மடநதையோர் பஙக னுஙகே மாற்றினு னதனைக க
ணடா, னடங்கரு மகிழச்சி யெனனு மாழகட லதனுட் டா
ழநது, முடஙகுளை மடஙக லனனுன முழவுத்தோள கொட்
டியாாத்தான. (கசுஅ)

ஓடினுன றிசைக ளெலலா முடமபெலாம குலுஙக நககான
பாடினுன வாயில வநத படியெலாம கைகள கொட்டி
யாடினுன் றுள்ளித் துள்ளி யாரவா ரிததா னினறு
காடினுன செயத செயகை கனறுகன றெனவி யந்தான. ()

இனனண முவகை வெள்ளத் திடையவ னுலாவும் வேலை
முன்னவன பினனு மனனுன முதிாநதபே ரனபு காடடச
செந்நிறக குருதி மறறைத் திருவிழி யினுஞ்சோர் வித்தா
னனனது மைநத னுர்வ வாாகலி குடித்த தனறே. (கஎ0)

னரிநிர யத்து னினறு மேறுபு துறக்கம புககா
னொருவனமற் றதனுட் பினனும் வீழ்ந்தென வுவ... மாறிக்
கரையிலாத் துனப வெள்ளக கடலினு ளழுநதி ...
வரைபுரை தோளான பினனு மருந் துடைமையி... றணட
... வாா. ()

இனனுமோர் கண்ணெ னக்குண் டாதலி...
னென, றனனது கணைந்த காலை யையாகண ம... குருதி
த், தனனொரு செருப்புக் காலைத் தம்பிரான் கணகணணா

றிப, பின்னடு கணைகண வைத்தான பிரானது பொறுக்க லாற்றுன. (களஉ)

மறைமொழி பிறந்த தமவாய மலாதிறந தருட்பே ரா ழி, யிறைவா * கண ணப்ப நிறகவென்றுக்கான மொழிந்து கொண்டே, கறையணற கயக ணதத கையிற்ற பிடித்தாா செங்கை, யுறநறைப பொலமபூ மாரி யுமபாமண புதையப பெயதாா. (களங)

குன்றவா பெருமான கையிற கூாயகணை விட்டெ றிந்து கனறிள மடமா னோந்துய கணணுத லடிபபூய கருசந தனறலை மிசைபு னைநதான சைவவை திகனி றுமபூ தொனறிய வுளதத ஞுகி யொருதனி முதலவற் றுழந்தான.

---

*கணணபபநிறகவென முககானமொழிந்துகொணடே காமபற்றியருளினமை, கடைச்சஙகததுத தலைமைபபுலவ ராகிய நககீரதேவநாயனா திருககணணபபதேவாதிருமற த்தின், "நிலலுகண ணபப நிலலுகண ணபபவென—னன புடைத் தோனற னிலலுகண ணபபவென—றினனுரை யத ஞெடு மெழிறசிவ லிஙக—தனனிடைப பிறந்த தடமலாக கையா—லனனவன றனகையம பொடுமகப பட்டபிடித்— தருளின னருளலும்—விணமிசை வானவா — மலாமழை பொழிந்தனா வளையொலி படகம — துநதுபி கறஙகின தொல்சீா முனிவரு—மேததின ரினனிசை வல்லே—சிவக தி பெற்றனன திருககண ணபபனே" என அருளியவாற் ருனும உணாக.

மைதிகழ் மணிமி டற்று வாசடை யெமபி ரானக்
கைதவ மிலாளை மிகக கருணையவ ரணனு ஞேகதி
மெயதழ னடுவ ணினறு விரிவற மனமொ டுககிச [ன.
செயதவா தமககுய கிடடாத திருவுருக கலநது கொணடா

அறறைநாண முதல்ா வைய மணணலகண ணபப வெனறு
சொறறதே பெயராச சொலலுஞ சுடாமதிக் காநதும வேடா
சிறறிடை நலாமு கததைத திஙகளென ஞெழுககுந தெண
ணீ, ருற்றரு விகளாயத தாழு முயாமலை காவ லறகே. ()

கலிததுறை.

எனனத் திஙகள் வேணி மறைதத விறைவான்ருேய
செனனிக் குன்றம வாழ்நர்கள கோமான செயல்கூற
மன்னுட களிகொண டைய னடித்தா மளைசூடிப்
பனனற் கினிய தோாகதை யினனும பகர்கெனருன்.(களஎ)

கலிவிருத்தம்.

நீதற வுரைத்தனஞ் சிலைவல கணணப்பன
காதைநக் கீரனுர் கதைவி ளம்புதும
யாதவ மனனமர்ந் தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள வள்ளல் கூறுவான. (களஅ)

கண்ணப்பசசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம-கூடு.

பொத்தப்பிநாட்டிலே, உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கரச
ருக நாகனெனபவனொருவனிருந்தான. அவன் தத்தையெ
—ன மனைவியோடு வாழந்திருக்குநாளிலே, புத்திரபேறி

னமையால் நறகதியினறென மனைவியோடுவருந்தி, அது காரணமாக, குறிஞ்சிநிலத்திறகுரிமைபூணடு தமது வழிபடு தெயவமாயவிளங்குமமுருகககடவுளுககு இயைநத ஆலய மொனறியறறி, நிததியநைமிததிகங்களை நியமிதது, மயிலக ளையும சேவலகளையுமவிடுதது, திருவிழாசசெயவிதது, *வே லனமேற சனனதங்கொளவிகக, முருகககடவுள அவனிடத தேதோனறி, "அனபோடுசெயத இசசிறபபிறகு மகிழந தேம, உலகமெலலாமபுகழும ஒருபுததிரனைததருவேம" என றநுககிரகிதது, மறைநதருளினா. அதுகேட்டநாகன மனைவியோடு நனிமகிழநது, அவவேலனுககும சுறறததாருக கும மிகுசிறபபியறறி வாழநதிருநதனன. அநநாளிலே, அக கடவுளருளியபடி ஒரு அரியபுதலவருதிகக; நாகன தததை யோடு சாலவுவநது, முருகககடவுளுககு விசேஷபூசையாதி நடததுவிததனன. அபபொழுது நகரமுழுமையும எணணெ யாட்டணிநிகழத தததையெனபவள அபபுதலவருககு வாச நீராட்டி, முலைபபாலபெயது நிலநதேயதது நுதறபொட டணிநது, பாலூட்டி, அலங்கரிததுககொடுகக; நாகன கை யிலேதாங்கி, திணணெனன இருநதமையால அபபுதலவருக குத திணணனெனனுந திருநாமநதரிததனன.

திணணனார் தொட்டிலுதைநது தவழநது, குறுநடை பயினறு, தெருவிலே சிறுதேருருட்டிவிளையாடியும, சிறிய விலலமபுகைககொணடு, சிறாரகளோடு காட்டிறபுகுநது, மான புலி கரடி முதலிய விலங்கினகுட்டிகளுளளே சிலவ றறையெயதும், சிலவற்றைககைககொணடுவளாததும்,வள

* வேலன - வேலகொணடுதிரியும வெறியாட்டாளன.

ர்ந்துவந்தனர். அக்காலத்திலே, நாகன் வில்வித்தைகற்பிக்கும் பருவமவரக்கண்டு, அத்தேசத்து வேடர்களையெல்லாம் அழைப்பித்து, வில்விழாநடாத்தி, பூர்வாசிரியனுக்கு வேண்டியவைகளை வெறுக்கக்கொடுத்து, "இவ்விளையோனுக்கு வில்வித்தையை அன்போடு கற்பிக்கவேண்டும்." எனப்பிரார்த்திக்க; அவன் நல்லமுகூர்த்தத்திலே, கிரமப்படி கற்பிக்கப்பிடிப்பித்தனன். திண்ணனார் பிடித்தவுடனே வில்வித்தையை நன்று நிரம்பி, "வில்விஜயனே வேடர்குலத்தி லவதரித்தானோ!" என்று யாவருங்கூறும்படி அதிவல்லவராகியிருக்க; நாகன் இளவேட்டை செய்விக்கவிரும்பி, அதனை இடையூறின்றி முடித்தற்பொருட்டு வனதேவதைகளுக்குப் பலி கொடுக்கவேண்டுமெனக்கருதி, வேடர்களோடு வனத்தையடைந்து, நீராடி பூசுக்கொய்துசென்று, அவ்வனதேவதைக்கிருக்கும் ஆலமரத்தை யலங்கரிப்பித்து பூசைசெய்வித்து, குங்குலியதூபத்தைக் காடுகமழுமையுங் கமழ்வித்து, கடாக்களைப்பலியீந்து, பிரசாதம்பெற்று உடுப்பூரையடைந்தான்.

மற்றைநாளிலே, மைந்தனையழைத்து, "ஐயனே, இன்றுமுதலாக நீயே மறவர்களுக்குத் தலைவனாகி, பகைவரையழித்து அவர்நிலங்கவர்ந்து, வெற்றிபெற்று, பெரிதுவாழ்வாயாக." என்றுசீரவதித்து, வழிவழிவந்த வெற்றிச்சிலையைக்கைக்கொடுத்து, கழிபெருங்காதலால் தோளகுழையத்தழுவி, "நமது முருகக்கடவுளது திருவருளே துணையாகச் சென்று இளவேட்டம் வாய்த்துவருக" எனவிடையளிக்க, திண்ணனார் தந்தையைவணங்கி தாயைப்பணிந்தனர். அவள்

எடுத்துப்புல்லி, மூலைப்பாலசோர, நெஞ்சுகுழைய, உச்சி மோந்து, "மகனே, நீ கடுங்காட்டிலே நுழையாமல் தணிய சோலைவழியாகவேசென்று வேட்டையாடி முட்கீறலும் திருஷ்டிதோஷமுமில்லாமல் வேடர்களோடு திரும்புக." என்று நெற்றியிலே விபூதி தரித்தனள். திண்ணனார் மீண்டு மவணங்கி, அநுமதிபெற்றுநீங்கி, கச்சிறுக்கி, உடைவாளுங் கட்டி, வில்லம்புகைக்கொண்டு, வேடர்கள்புடைசூழ வேட்டைநாய்களோடு காட்டையடைந்து, பலவிலங்குகளும் பயிலுமிடமறிந்து, வலைகட்டி பறைமுழக்கி, அவைகளை உள்ளே நுழைவித்து, காடுகளைவெட்டிச்சரித்து, பார்வை மிருகங்களினது ஓசையால் அவையணுகியவழி, மறைந்துநின்று, அம்புமுதலியவற்றாற்கொன்று, வேட்டைமுடித்து ஊரையடைந்தனர்.

இவ்வாறே பலகாலம்வேட்டையாடி, மாதாபிதாக்கள் மகிழ வாழுநாளிலே, ஒருநாள் ஒருநெடுங்காட்டிற்புகுந்து, வேடர்களினின்று நீங்கி, தனித்துலாவி, மிகவும் இளைத்து, ஓர் மரநிழலிலே துயின்றனர். அவ்வேளையிலே, சிவபெருமான் வெண்ணீறணிந்து புலித்தோலுடுத்து சடைமுடிபுனைந்த கோலத்தோடு, அவரது கனவிலேதோன்றி, "மைந்தனே, இம்மலையிலே, பொன்முகரியாற்றங்கரையிலே, கல்லாலவிருக்ஷத்தடியிலே, ஒருசிவலிங்கமுண்டு; அது துன்பமனைத்தையுமழித்து, பேரின்பத்தையளிக்கும்: நீசென்று அதைவணங்குவாயாக." என்றுரைத்துமறைந்தருள; உடனே கனவிழித்து ஆச்சரியமடைந்து, திக்கெங்கும் நோக்கினர். அச்சமயத்திலே, ஓர்பன்றி வேடரார்ப்பினலெழுந்து வலை

யையறுத்துககொண்டு அதிவேகமாக மலையிலே புகுதறகுச செல்லுதலைநோககி, கடுஙகோபத்தோடு துரத்திசசென று, ஆலவிருக்ஷத்தடியிலே, சிவலிஙகததினருகே சென றவுடன மறையக்கணடு, அதிவியபபுடையராகி, "அசசோ! இபப னறி மறைந்தது தெரிநதேயில்லலை." எனறு குறிததுபபாரக் குஙகால எதிரே சிவலிஙகமிருததலைககணடனா.

கண்டவுடனே சீகாளததியப்பரது திருவருட்பாரவையை இனிதுபெறறு, தரிசனவேதியினெதிரபபட்ட இருமபாணது அவவுருவமாறிப பொனனுருவமாவதுபோல முற்குணஙகளமாறி, அக்கடவுளிடததுவைதத அனபேயுருவமாயினா. நெடுஙகாலம் பிரிநதிருநதுவநத தனகுழநதையைக் கணட தாயைபபோலத தாழாமலவிரைநதோடி, தோளகளழுந்ததததழுவி, மோநது முததமிட்டாா. அழலிடைபபட்ட மெழுகுபோல நெஞசநெககுருக, கணணீாசொரிய, உரோமாஞசஙகொளள நினறு, "குருடனகையிலகபபட்ட தெயவமணிபோல இபபெருமான எனககககப்பட்டனா" எனறு பேராநநதமடைநது சிரித்தார். பினபு "எநதையே, யானை புலிமுதலிய விலஙகுகள திரியும இககாட்டிலே துணையுமில லாமல வேடாகள்போலத் தனிததிருப்பதெனனே? நீா அமுதுசெயதற்கு இறைசசி யாவர் கொணடுவநது கொடுப பார். எமது ஊருககு வருவீரேல் தேன தினைமா காய கனி கிழங்குமுதலியவைகளும, மான முயல் பனறிமுதலியவற றின மாமிசங்களும, யானே கொண்டுவநதுகொடுப்பேன. நல்ல வேடர் துணையுமுணடு. நீா இங்கே தனித்திருத்தறகு என் மனந துணியவில்லை. தேவரீா திருவுளமிரஙகி இபபொ

மூடே எனனோடு உடுபபூருககு வருதல்வேணடும." எனறு விணணபபஞசெயதார. இவவாறுரைததும, இறைவர ஒனறும கடடளையிடாமையால, "இததெயவசிகாமணிககு இவவிடததிலிருததலே திருவுளமபோலும. சிறியேன இபபெருமானைநீஙகுவபோல உயிரவாழ்வனே! வாழேன." எனறு மொழிநது, உறறுநோககுஙகால, அபபெருமானமுடியிலே அபிஷேகஞசெயதுநறுமணஙகமழுமலரகளும விலவததளிரும சூடடியிருததலகணடு, இசசெயகையே சீகாளததியபபருககுப பிரீதியாகும, எனறு தெளிநது, அபபணியைக கடைபபிடிததார.

பினபு "ஐயோ! பெருமபகலாகியது இறைவரோ மிகப பசிததார இனசுவையிறைசசிகொணடுவநது இடலவேணடுமெனறு நீஙகினால தீயவிலஙகுகளவநது யாதுவிளைககுமோ!" எனநனியிரஙகி, "குனறிடை எனககுவாயதத குலமணிவிளககே, உமது தழறபசிதணிபப மிகுசுவையிறைசசிகொணடு தாமதியாமல ஒருகணததிலவருவேன. கொடியவிலஙகுகள வருமெனறு அஞசவேணடா வநதால எனனைவிரைய அழைபபீராக" எனறுவிணணபபஞசெயது, அரிதினீஙகி, கனறைவிடடுபபிரிநத தலையீறறுபபசுபபோல அடிககடிதிரும்பிநினறு,ஐயா தனிமைககேஙகி,காடடிறபுகுநது, ஓரபனறியைககொனறு தானேயேநதி, பொனமுகரியினதீரததைசசாரநதனர. சாரநது, தீககடைகோலினாலேதீயையுணடாககி, அபபனறியையவதககி, வாளினாலரிநது, இனசுவையுடைய சொநதசைகளையெலலாம வேறெடுதது, அமபிறகோத்து,பதமுறககாயசசி, வாயிலிடடு,பலலினாலே மெலலமெல

லைப் பலமுறையதுக்கிப்பார்த்து,சுவையுடையஇறைச்சிகளை யெல்லாம் தேக்கிலையினறறைக்கப்பட்ட கல்லையிலேவைத்து,கழிசுவையில்லாதவற்றைப்புறத்திலே உமிழ்ந்தார். அதன்பின்னர் தளிர்களையும் மலர்களையுங்கொய்து தலையிற்செருகி, திருமஞ்சனத்தை வாயிலேமுகந்து, ஒருகரத்திலே அமுதிட்டகல்லையையும், மற்றொருகரத்திலே வில்லம்புகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, “ஆகெட்டேன்! என்னுயிர்த்துணைவராகிய கடவுள் மிகுந்தபசியாலிளைத்தாரோ! கொடிய விலங்குகளால் அச்சமுற்றாரோ!” எனப் பதைபதைத்து ஏங்கி, குஞ்சுக்கு இரையையூட்டத் தாழாமலோடும் பறவைபோல மனோகதியும் பின்னிடச்சென்று, சந்நிதியையடைந்து சிவபெருமானது திருமுடியிலுள்ள பத்திரபுஷ்பங்களைச் செருப்புக்காலினாலேமாற்றி, வாயிலுள்ளநீரால் பிரானது திருமேனியும் உள்ளமுங்குளிர அபிஷேகித்து, பத்திரபுஷ்பங்களை முடிவளாந்து சூட்டி, திருவமுதையெதிர்வைத்து, இனியவார்த்தைபலசொல்லி ஊட்டி, பிரியாது அருகேயினறனர்.

அவ்வேளையிலே வேடர்கள் திண்ணனுரைக் காணுமலே மிகுதியும் அச்சமுடையராய்க் காடெல்லாந்தேடிவந்து, அருகடைந்து, “ஐயனே, நீர் எங்களைநீங்கி இம்மலையையடைந்ததென்னை? யாங்கள் ஏதேனும் பிழைசெய்ததுண்டோ? சூரியன் உச்சிகடந்தனன். பசித்திருக்கின்றீர். இங்கடைந்தது அறிகிலேம். யாங்கள் விளையவாராததுபற்றி முனியாது உடன்வருக” என்றுபலவாறுரைத்தும் எதிர்மொழிகொடாமையால் கவலையுற்று, “இங்கிருக்கும் இத்தெய்வ

ம் இவரிடத்திலே ஏறியிருக்கின்றதோ! யாதோ! உணரேம். இதை நமது தலைவருக்கு உரைப்போமாயின் அவர் வந்து தக்கவகையறிவார்." என்று துணிந்து செல்ல, சூரியனும் அஸ்தமயனமாயினன். திண்ணனார் சிவபெருமானைத் தீயவிலங்குகள் அணுகுமென்றஞ்சி அம்புதொடுத்த வில்லோடு மறந்தும் கண்ணிமையாமல் நின்று காத்து, வைகறையிலே திருவமுதமைக்கச் சிந்தித்து, மலைச்சாரலையடைந்தனர். இது நிற்க.

அறிவு அருள் அடக்கம் சிவபத்தி முதலியவைகளே ஒருவடிவெடுத்தாற்போன்றவரும், நல்வினை தீவினைகளாலவரும் இன்பதுன்பங்களைச் சமமாக எண்ணுபவரும், சௌந்தரியமாதர்கள் வலிந்து தழுவினும் தாயென்னாடும் தபோதனரும், திருக்காளத்தியப்பரைத் தினந்தோறும் சிவாகமவிதிப்படி அருச்சிப்பவருமாகிய சிவகோசரியாரென்பவர் பிராமமுகூர்த்தத்திலே, எழுந்து சென்று, பொன்முகரியிலே ஸ்நானஞ்செய்து, தலையிலே திருமஞ்சனமும், கரத்திலே பத்திரபுஷ்பமுந் தாங்கி, சிவநாமத்தையுச்சரித்துக்கொண்டு, சந்நிதியையடைந்து, அங்கே ஊன்கள் சிதறிக்கிடக்கக்கண்டு, உள்ளம் நடுநடுங்கி, பக்கத்திலே குதித்தோடினார். பின்பு "தேவாதிதேவரது திருமுன்னே அநுசிதமாகிய இக்கொடுஞ்செய்கையைக் கொலைத்தொழிலஞ்சாத வேடுவப்புலைஞரோ செய்திருப்பார். அவர் இதுசெய்யத் தேவபிரான் திருவுள்ளமிசைந்தாரோ! இதை அன்புடையோர்கள் கண்டக்கால் உயிர்விடுவர். கொடுவினையேன் அங்ஙனஞ் செய்யாது உயிரோடிருக்கின்றேன்." என்று வருந்தி, "யான்

பூஜாகாலந்தவற நின்றதனால் யாதுபயன்!" என்றுநினை
ந்து, இறைச்சிகளைத் திருவலகினாலேமாற்றி, கோமயந்தெ
ளித்தனர். மீண்டு, பொன்முகரியிலே ஸ்நானஞ்செய்துவந்
து, வேதமந்திரத்தினாலே சுத்திபுரிந்து, உருத்திர சமகநம
கத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்து, பத்திரபுஷ்பங்களாலருச்ச
னையியற்றி, திருமுன்னே நின்று, கரங்களைச் சிரமேற்குவி
த்து, கண்களினின்றும் ஆநந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, திருமேனி
யெங்கும் மயிர்பொடிப்ப, அக்கினியிற்பட்டமெழுகுபோல
மனமுருகியிளக, நாத்தழும்ப, கீதநடையுள்ளதாகிய சாம
வேதம்பாடி, பலமுறைபிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து,
அரிதினீங்கி, தமதாச்சிரமத்தையடைந்தார்.

இப்பால் திண்ணனார் பன்றி, மானமுதலியமிருகங்
கள் பயிலுமிடமடைந்து, அம்பினாலேகொன்று, அவைகளின்
இறைச்சியை முன்போலப் பக்குவப்படுத்தி, தேக்கிலையில்
இட்டு, கொம்புத்தேனைநிரம்பவிட்டுக்கலந்து, முன்போலவே
திருமஞ்சனமுதலியவைகொண்டு, இறைவர்பசித்திருப்பரெ
ன ஓடிவந்து, பூசைசெய்து, இறைச்சிக்கலசையைத் திருமுன்
னர்வைத்து, "இந்த இறைச்சி முன்கொண்டுவந்ததுபோல
ன்று. இவை பன்றி முயல் மான் கலைமரை கடமையெனப்
படுவைகளின் இறைச்சி. இவைகளை அடியேனும் சுவைத்துப்
பார்த்திருக்கின்றேன். தேனுங்கலந்திருக்கின்றது. தித்திக்
கும்." என்றுசொல்லி உண்பித்து, அவர்பக்கத்திலே, பிரியா
து நின்றார். அந்தவேளையிலே, முதனாட்சென்ற வேடர்களால்
இவர்செய்தியைக்கேள்வியுற்று ஊனுறக்கமின்றியிருந்தமா
தாபிதாக்களிருவரும்போந்து, பற்பலவுபாயங்களால் வச

பபடுததவும வசமாகாமைகணடு, மனமபுழுஙகி, "இனிசசெ யவதுயாது" எனததியஙகிசசெனறனா. திணணனா அவாக ளடைநததும மீணடுசசெனறதும அறியாதவராகி, கடவுளி டததேபிணிதத கருததோடு பகறகாலததிலே மிருகஙகளைக கொனறு ஊனையருததியும, இராககாலததிலே நிததிரை யிலலாமல அருகேநினறும, தொணடுசெயதுவா, சிவகோச முனிவரும தினநதோறுமவநது, திருமுனனே ஊனகிடகக ககணடு அழுதுவருநதி, அவறறையகறறிச சுததிசெயது, நாகலிஙகபபெருமானைபபூசிதது, இவவநுசிததததை ஒழிதத ருளவேணடுமெனப பிராாததிதது, துககசாகரததிலே மூழ கியிருநதனா.

சிவகோசமுனிவா இஙஙனமிருகக; காளததிநாதா இவ ரதுயரை யகற்றத் திருவுளஙகொணடு ஐநதாநாளிரவிலே, சொப்பனததிலேதோனறி, "அனபனே, நீ நமதுமுனனேக ணடது இறைசசியெனறு வருநதாதே. அது, நாம விருமபி யருந்தும பெறறகரியவமுதமாகும. அதையுணபிப்பவனது செயலைககூறுகினறேம, கேடபாயாக. அவன நமமிடத்து வைதத அனபு எவவளவெனனில, பலதெய்வததிகளில மூழகியும், விரதஙகளை யனுடடிததும, தானஙகளைப்புரிந் தும, ஊழைககடநது ஓர்புதலவனைபபெற்றதாயககு அபபு தலவனமேல் எவவளவனபிருககுமோ அவவளவேயாகும். அவன நமது திருமுடியிலுளள பூககளைச செருப்புககாலால மாறறுஙகாலத்து, யாம் இளமகனகையால் திருமுடிவருட பபெறற மாதாவினது உளளம்போலப பெரிதும நெஞசமு ருகுவேம. அவன நமமேலுமிழகினறநீா உளளிருநதுபெரு

ஙிய பேரனபாக இருததலால், ஆராயநதுபாாககின அது
ஆறறினின்றுங் கொணடுவரப்படட நீரனறு, முனிவரபி
ஷேகிக்கும் மந்திரநீரினும மிக இனிதெனறுசொலலலாம
அவன கழுததை மிகவும வளைத்துசசூடடும மயிாகளொடு
கலநத மலாகள, வியாககிரபாதமுனிவன முதலியோா விதி
பபடியெடுதது சகஸதிரநாமஙகளை யுரைததருசசிககும தே
னவிரிநத மலரினும மிகநலலவாகும. அவன முனனே தன
வாயிலிடடு ஆராயநதெடுககபபடட முழுசசுவையையும இ
னஞ்சூட்டையுமுடைய இறைசசியைத தநதபினபு, தேவா
கள இரததினபாததிரஙகளிலே நிவேதிதத பாறகடலமுத
முமே வேமபும விடமுமாயின. அவன எமககுமுனனே தின
று பேரனபோடு வாயதிறநதுரைககுஞ சொறகளபோல,
அறிவுமுதிர்ந்த ஜிதேநதிரியாகளாலே பாடபபடும சாமவே
தகானமும இனியதனறு. அவனமனம நமககுககோயிலா
கும். அவனுரைகளெலலாம வேதமாகும. அவன செயலக
ளெலலாம அறசசெயலகளேயாகும. அவனியல்பைக காட
டுகினறேம். நீ நாளை வநது அவனறியாதவணணம அயலி
லே ஒளித்திருபபாயாக. இனிததுயரொழிக.” எனறுகடட
ளையிடடு மறைநதளினர். அதுகேட்ட முனிவர் சொப்பனு
வஸ்தையை நீஙகிச சாக்கிராவஸதையையடைநது, காளத்
திநாதர் தமக்கருளிசசெயத வார்த்தைகளை நினைந்துநினைந
து அதிசயிதது உஷஸ்காலையிலேபோய பொனமுகரிநதியி
லே ஸநானஞ்செயது நித்தியகடனையியற்றி, அருசசனைமு
டித்து, சிவலிஙகப்பெருமானுககுபபினனே தோனறாது ஒ
ளிததிருநதனர்.

இவா வருதறகுமுனனரேசென்ற திணணனா வேட டையாடி இறைசசியும திருமஞசனமும புஷபமும முன போல அமைததுககொணடு, அதிசீககிரமாகத திருமபிவரும போது, பறபலதுாசசகுனஙகளைககணடு, "இசசகுனஙகளெ லலாம இரததஙகாடடுகின்றன. என்கணமணிபோன்ற எ மபெருமானுககு யாது சமபவித்ததோ! தெரியேன" என றுமனஙகலஙகி, அதிசீககிரமாக ஓடிவநதாா அததருணத திலே அருடபெருமான திணணனுருடைய அனபுமுழுதை யும சிவகோசரியாருககுககாடடத திருவுளஙகொணடு, தம து வலககணணினின்றும உதிரஞசொரியப பணணினா அதை துாரததிலேநோககி விரைநதோடிவநது, உதிரஞசொ ரிதலைககணடாா. காணலும, வாயிலுள்ள திருமஞசனஞசி நத, கையிலிருநத இறைசசிசிதற, அமபுமவிலலும புறததே விழ, தலைமயிரிலே செருகபபடட புஷபஙகள சிதைநது சோர, ஆடடுகின்ற கயிறு அறறபொழுது வீழகின்ற நாடக பபாவைபோலப் பதைபதைதது, நிலததிலேவீழநதாா செ டுநேரம் உளளுயிாததலின்றி, இறநதவாபோலக கிடநது, ஒருவாறுதெளிநதெழுநது, பலமுறை கையினுலேதுடை த்து, உதிரமொழுகுதல தவிராமைகணடு, மீடடும் வீழநது புரண்டெழுநது, தமதுமுகமெலலாம உதிரஞ்சோரவும மாாபுவீஙகவும கைகளாலடித்துக்கொணடார். தலையிளக்க வும் வ,ககளசிதையவும கறகளோடுமோதினர். "எமதுபெ ருமானுககு இததீஙகுவிளைநதது எனக்குப்பகைவாகளாகிய வேடுவாகளாலோ! அலலது இம்மலையிற சஞசரிககும் துஷ டமிருகஙகளாலோ! தெளியேன. அபபகையைககாணபே

ருயின், உயிரைக் கவராதுவிடுவேனோ!" என்று நெடுந்தூ
ரம் ஓடிப்பார்த்தார். வேடர்களையும் விலங்குகளையும் கா
ணாமையால் வருந்திமீண்டார். "மலையிடையெனக்குவாய்த்
த மரகதமணியே, உமதுடையகண்களில் உதிரஞ்சோர்தற்
குக் காரணம் யாதோ? சிறிதும் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்
றீரில்லை! என்னைகொல்லோ!" என்று தழுவிக்கொண்டு,
வாய்விட்டுப் பெரிதுமழுதார். இவ்வண்ணம் நெடுநேரங்கழி
த்து, பின்பு பச்சிலைமருந்து கொண்டுவந்து பிழிவோமாயின்
இது தீருமென்றுகருதி, காடுமுழுமையுந்திரிந்து, கண்டஇ
லைகளையெல்லாம் பிடுங்கி, ஓடிவந்துபிழிந்தும், உதிரம்நில்
லாமையைநோக்கி, உயிர்சோர்ந்து, "இனி யான்இதற்கியா
துசெய்வேன்" என்று ஆலோசித்து நின்றார். நிற்க, "ஊனு
க்குஊனிடல்வேண்டும்." என்னும்பழமொழி உள்ளத்திலே
தோன்றியது.

உடனே இனி யான் என்கண்ணையிடந்து அப்பினால்
இறைவர்கண்ணிலிருந்துபாயும் இரத்தம் தடைபடுமென்று
தீர்மானித்து, தமதுகண்ணைக் கணையினாலேகளைந்து, இறை
வர்கண்ணிலே அப்பினார். அப்பொழுதே அப்பெருமான்
உதிரத்தைமாற்றியருள; அதனைக்கண்டு, அடங்குதற்கரிய
சந்தோஷசாகரத்திலமிழ்ந்திக் கூத்தாடினார். "நான் செய்த
செய்கை நன்றுநன்று." எனவியந்தார். இப்படி சந்தோஷ
சாகரத்திலே உலாவுஞ்சமயத்தில், அவரது முதிர்ந்தபே
ரன்பைச் சிவகோசமுனிவருக்குப் பின்னுங்காட்டுதற்குத்
திருவுளங்கொண்டு, மற்ற இடக்கண்ணினின்றும் உதிரஞ்
சோர்விக்க; அது திண்ணனருடைய எல்லையிறந்த சந்தோ

ஷசாகரததை உறிஞ்சியது. அககினிநிரயத்துவீழ்ந்து நெடுந் துனபமுறறு நீஙகிச சுவாககஇனபமுறறொருவன பின னும அநநிரயத்திலே வீழநதாறபோலத திணணனா உவகைமாறி, கரையிலலாததுனபககடலிலேயமுநதி ஏஙகி, ஒருவாறுதெளிநது, "மருநதைகணடுகொணடேன எனககு இன னுமொருகண இருககிறது; ஆதலால, இதறகஞசேன." என றுதுணிநது, தமமுடையகணணைக கீளநதகாலையில, சிவ பெருமானகண இவவிடததிலிருககினறது எனறுதெரிதற காக, ஒருசெருபபுககாலை அபபெருமான கணணினருகே ஊனறிககொணடு, அமபைத தமது கணணிலேவைததார.

கிருபாசமுததிரமாகியபெருமான அதைசசகிககலாற றுதவராகி, வேதாகமஙகளதோனறிய திருவாயமலாைத திறநது, "நில் லுகணணபப நில லுகணணபப எனனனபுடை ததோனறல நிலலுகணணபப." எனறு மூனறுமுறை இனி துமொழிநதுகொணடே அவாதிருககரததைப பிடிததுக கொணடனா. பிரமாதிதேவாகள மணபுதையுமபடி கறப கப்பூமாரி பொழிநதாாகள. திணணனுர் கையிலிருநத அம பைபெறிநதுவிடடு, சீகாளததிநாதருடைய திருவடித்தா மரைகளைச சிரசிலே சூடடிககொணடனா. சிவகோசமுனி வரும அத்தியநத ஆசசரியமுனடயராகி, அமமுதலவரை வணஙகினார். அப்பெருமான் இருவினையொபபும மலபரிபா கமுமுடைய அவவிருவாகளுக்கும கிருபாநோககமளிதது, அவர்களை அக்கினிமததியிலிருநது அநதககரணமொடுககிய அருந்தவர்ககும பெறறகரிய தமததிருவுருவததிலே கல ந்துகொணடார். அற்றைநாளமுதலாக ஆனறோா சிவபெ

ருமானருளியவாறே திண்ணனுருக்குக கண்ணபபனெனத் திருநாமம வழஙகுகினறனர். எனறு ஆறுநாளிலே முததி பெறற அநநாயனுாசரிததிரததோடு சிவகோசமுனிவாசரித் திரததையும் உபதேசிதது, அவவரசா வேணடுகோளின படியே, நககீரதேவாசரித்திரத்தைக கூறததொடஙகினுர்.

நக்கீரச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

அமுதூறழ் தமிழொண முத்த மையசங தனமெல வாசய, கமழ்குளிா தெனற லெனறு களையருமபொருளபடாம, வியிழ்கடல வரைபபெ லாங்தோன றெணபொருள படுநா டௌளித, தமிழமுதல பிறககு நாடாயத தயஙகுமாற பாண்டி நாடு. (க)

மேற்படி வேறு.

தனகால் சுமக்கு முறுபபிலான் றனனே வலரா னிலை கலஙகிப், பொனகா றிதலை முலைமடவாாப் பொருதது அணையா மாநிலத்து, வன்கா றரியா துழலவாரைத் தலையாற் சுமககு மலையைநகு, மினகாா மழைதோய் முடிமலய விலஙக லுடைத்தத திருநாடு.

(இதனபொருள.) தனகால் சுமககும் உறுப்பிலான் றன—தனகாலிஞற் சுமக்கப்பட்ட அனஙகனுகிய மனமதனது,— ஏ அலரால் நிலைகலங்கி—பாணமாகியமலர்களாற் றமதுநிலைகலங்கிய சுந்தரமூர்ததிநாயனுரை,—பொன் கால் திதலை முலை மடவார்—பொனனெளியைவீசுகினறதேம

லப்படாத தன்மைகளையுடைய பரவைநாச்சியார் சங்கிலிநாச்சியாரென்னு மிருவரிடத்தும், — பொருந்து துணையா — சேர்க்குந்தூதாக,—மா நிலத்து வன்கால் தரியாது உழல்வாரை—பெரியபூமியின்கண் வலியகால் தங்காமலுழன்றவராகிய சிவபெருமானை,—தலையால் சுமக்கும் மலையை நகும—முடியினாற்சுமக்கின்ற கைலைமலையைப் பழிக்கும்,—மின் கார் மழை தோய முடி மலயவிலங்கல்—மின்னலையுடைய கரியமேகங்கள் படிகின்ற சிகரத்தையுடைய பொதியமலையை,—அத்திருநாடு உடைத்து — அப்பாண்டிநாடுடையது. என்றவாறு.

காலென்பது தென்றலெனவும் பாதமெனவும், உறுப்பிலானென்பது மன்மதனெனவும் அங்கமில்லாதவனெனவும், ஏவராலென்பது பாணமாகியமலரெனவும் ஏவற்றொழிலினரெனவும் பொருள்படக்கூறுதலிற் சிலேடை. நிலைகலங்கி வினைக்குறிப்புப்பெயர்; பொன் ஒளியையுணர்த்தலினாகுபெயர். நகுமலயவிலங்கலென இயையும். இவ்வாறன்றி மேருவைப்பழிப்பதெனப்பொருள்கொள்ளின், நிலைகலங்கி என்பதை வினையெச்சமாகவும், பொருந்து என்பதை வலித்தல்விகாரமாகவுங்கொண்டு, உறுப்பிலான் ஏவரால் நிலைகலங்கி மடவாரைத் தமக்குப்பொருந்திய துணையாக்கொண்டு மாநிலத்துக் காலதங்காமலுழலும் தேவர்களைத் தலையாற்சுமக்கும் மேருமலையைநகும் மலயவிலங்கலெனமுடிக்க. உழல்வார் ஈரிடத்தும் காலமயக்கம். (உ)

வானோ ரமுதனு சாபத்தான மண்ணிற்புனலா யொழுகியது, தானோ நிலத்தி னியல்பாற்றன் றன்மை திரியா வர

மபெற்ற, மானீ ரோமற் றிதுவென்ன மதூரங் குடிகொண்
டெஞ்ஞான்று, மாறு தொழுகும் பொருநையாற் றரசு மு
டைத்தத் திருநாடு. (௩)

கலிநிலைத்துறை.

கறங்கு பனமணி யருவியைத் துளியொடு கலந்து
நிறங்கொண் மாமணி சேணிடைச் சிதறிட நெடுங்கைப்
பிறங்கு வெண்பிறைக் கோட்டியா னைகண்மதப் பெருநீ
ரிறங்கு மாமுகத் தேறபன குறிஞ்சியி னிடங்கள். (௪)

கொன்றை பூத்துழை தன்னிடங் கொண்டுகூர்ங் கோட்டு
வென்றி யேறுபெற் றண்டரைத் தாங்குப் வீயர்
தென்றும் யாறுதன் றலைக்கொடு முகக்கெண்மி றைபோற்
றுன்று பலபசுச் சேரிட மாயமுல்லை தோன்றும். (௫)

குழவி ஞேசையுந் தயிர்கடை யொலியுங்கோல வேறு
தழுவு மாரபுமா னிராமணி யரவமுந் தண்ணென்
செழும லர்க்கொன்றை படுசுரும் பிசையும்வெஞ் சினத்த
மழவி டைக்குலம் வாய்விடு முழக்கமு மாறா. (௬)

போர்வி டைக்குல முயர்ந்தெழு புற்றுமண் சிதறக்
கூர்ம ருப்பினாற் குத்துபு துகளெழக் குளம்பா
லார ழற்சினத் தொடுநிலந் தொட்டிமி லசைய
முரி வாய்விடு முழக்கமவிண் ணேறொடு முரணும். (௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமரை குவளை யாம்பல் சங்குசை வலமீ னன்ன
மாமைவண் டரம்பை கன்னல் கமுகமென் றலைவி ரைந்து

காமரு மருத மாதா கவினுறுப பமைபபோ னவவத[கரும
தோமினமாதிரிகையெலலாந தொகுததோரிடததையொ

கலித்துறை

அனன மநநலா ரணிநடை கறகவேட டனையர்
பினனு ழுனறுழன றடிசிவந தடிபெரு மையினுள
மனனு மெயவிளாத தநுபெற வினததினுட் பதும
மெனனு மாதனத திடையிருந் திருநதவ மியறறும். (க)

கழனி யுட்புகுந் துறுவலிப பகட்டினேர் கட்வி
யுழுந ரோதையால வெரீஇயெழுந் துமபரிற பறக்கு
மழகின மெனசிஅ றயோதிமத தணிசிறை யடிதத
லொழுகு வானகஙகை வெணடிரை யெறிநதிட லொக்கும

சேலக ளுண்டக டாததிய மெனசிறைச செயய
கால வோதிமஞ சிறுதிரை யசைககுமென கமலக்
கோல நாணமலாச சேககையிற பெடைதழீஇக் கொணடு
சாலும வணடிசை கேட்டுறங குவமலர்த தடஙகள. (கக)

மாம லாக்கணை யோனசிலை யாயுயிர வருததுந
தீமை யினபய னுறலென மள்ளராற செயய
காமா தீஙகரும் பாலையா டப்படு கவவை
தாம யற்கணெற் போாகடா விடுமொலி தாழ்க்கும். (கஉ)

யாழு ழததியர் காற்கிணை யாயிழி பெயதத்
தாழு லைததட மிடறறொடு கிகாத்துயர் தருக்குச
சாழு ருக்குநு மெனத்தெஙகின காயவிழத தாகக்
காமா நாகிளங கழுகொடிப் பனவராற கணஙகள். (கங)

வரைக ளொப்பன போரொழுக கியபுரி வரையி
னருவி யொப்பன சுற்றுபா கடுபுகை யவைசூழ

கருமு கிற்குல மொபபன தீங்கழைக் கரும்பின
மிரள வறறினைச சூழநதகா டொபபன செறிநத. (கச)

நிரநத மஞசளகள வாழையின் குலைதொடு நெடிய
வரமபை பாளைவாய்க கமுகெழிற குலையினை யடுககு
மூரிஞ்சு மறறவை தெஙகினெனை குலையையவ வுயாந்த
குருமபை நெட்டிலைத தாழைதை வருமுகிறகுலததை (கரு)

கருந்திணை கோட்டன குவிமுலைச செயயகட காரர்
னிருநதண புனமல ரிலஞசியுண மேயததிடு மிளைஞர்
பெருநதலை மாமபழ மெறிகரும பினகுணில பிறஙகு
சுரும்புண் டாம்பொத் தடதருவீழ்ந தனககுழாந தூக்கும.
குளிர்கொண் முததொடு முகையிறசெய சிறறிலிற் குழிசி
வகையு மிபபியுங கொண்டனத தாவிமேல வயஙகு
மொளிகொள செநதுகிரப பாவையை யிருததிமற றுள்ள
களிகொள பேதைய ராடுவ புனனையங கானல. (கஎ)
ஒழுகு தீமபுனற கொழுஙகய லொடுவரால் கொடுத்துக்
கழியு நுண்ணிடைக கொடிசசியா கொடிசசியர் கையிற
பழுதி லினசுவைக குறிஞ்சித்தேன சுடாகெழு பசுமபொற
குழைக டநதகட் கடைசசியர்கடைச்சியர் கொளவார்.(கஅ)

முருந்தெயிறறிய ரெயிறறியர் கருங்குழன முல்லை
யருமப விழுந்தபூ முடிபபர்க ளலிமுலை யாகும்
பெருஙகு டத்தியர் குடத்தியா பிறஙகுகோங் கரும்பு
விரிநத பூவினுட் பொறறுகள் பூசுவர் மெயயில. (கக)
கொம்ப ராத்தசிற் றிடையுழத் தியாகள்கட் கொணடு
பமப ரத்திய லாடவா மனமபடப் பரநத

சம்ப ரதநிய முலைப்பரத் தியாதளா மருஙகு
லமப ரதநியா பரத்தியா விலமுதத மளபபார். (உ0)

இனன தனமைய வளமகெழு பாணடிநா டெனனு
மனன மனனவ டிருமுக மணடல மாகி
மனனும விணணவர் பொனனகரதநினை மறுககும
பொனனி னனமணி மாமதின மதுரையம புரமே. (உக)

தேடி நானமுகன செங்கணமால காணகிலா னிமகள்
சூடி னனடி யார்மனத தானமறைத தொகுதி
பாடி னனருளாலறு பதநுநா லாட
லாடி னனதி லெனினதன பெருமையா ரறிவார (உஉ)

மொயவம பாாமலா மிகநனி பொாதிசை முழுதுஞ
செயவண டாாத்திட வெழுகுறு வைகைவின செலலு
மைவந தாடொளிர் மணிசெயவொன மாடமா மதுரைத்
தெயவஞ் சாதநியவினமலா மாலையிற றிகழும. (உங)

மிலைபெ யாநதயல் செல்கலாத் தாரகை கிளாயி
னிலகி * வம்பல ரிவையியங காவகை யெனனென
றலகில விமயிந முறசெயு மநதரத் தகடு
தலையு ரிஞசுயர் கோபுரத தறுசுடாச † சாலம். (உச)

அஙகண மாடத்தின மேறபயின மடநதைய ரனமவான
கஙகை யஙகம லத்திரள் வலையலுண கருதிப
பொஙகு மாசையிற புகவதி னுறமன மிவைக
டஙக டொலகுலமனமையிற றனிததனி யிரியும். (உரு)

* வமபலா - புதியோா. † சாலம - கூடடம.

மெலிநு சுப்பிஞா களிமயின மாடததின மேறறக
கலிப கைப்பெரும பாமபுகள வைகலு கடுகக
வுலவ லாலிரு சுடாகளு கனியுள ழுஙகது
மலிபொன மாடத்திற றமகதிா வேறுறு வழஙகும (உசு)

விஃடொ டாகத ‡ வே ரங்கடம மேறபுறத் தாடும
பணட ருஙகுத ஸெப்பசுங கிளிகடம பணைததோட
டொணடை வாயினா விழைதலிற பிடிததிடத தொடரும்
வணடில் பூஙகணணி விஞசையர் சூழ்தர வயஙகும. (உஎ)

விணண கட்டினத தொடுமுடி யேறுதல வேட்ட
வெணணி றபபுறுப பறகதரு கேசெல விளஙகு
மணணு றுத்திய செமமணி வேரமா மலரி
ஞெணணி றததனங் தேடழற ருணுவை யொகரும். (உஅ)

நெடிய வெணசுதை மாடத்தின விரிகதவெண் ணிலவுங
கடவுள வானகஙகை வெளளமும வேறறுமை காணப
படுக லாமையிற கஙகைவேட் டெயதிய பரிதி
வடிவ மெனசிறைப புடகளோ டனனஙகண மருளும. ()

இருவி சுமபுதோய மாடமேற சுருங்கையி லிருக்கு
திருவி ளங்குமா ககரணி பாரத்திடு செயய
வரிநெ டுஙகணர் தோடகிளி கொததலின வளர்ந்த
வுருவி ளங்கமு கினகுலை செழுமபழ முதிர்க்கும. (கூ0)

இனைய வாமபெரு வளமபல சிறந்தவவ வினையி
லனக மாககா வெணகுடைச செயயகோலரசன

‡ வேரம - செயகுனறு.

புனித வானவன றலைகொளத் திஙகளம புத்தே
டனது தொலகுல விளககமோ வழுதிபைந தாரான.(௬க)

கலிவிருததம

நடுககுஞ்சர தனமாமுடி நாகததிறை வனவாழ
வெடுககுஞசர வணமைநதனொ டிணைவானமுகப புகரா
முடுககுஞசர மலையானமலை யுறழதோளபல வுடையான
றொடுககுஞசர மழையாறபகை சுடுதீபபல வவிததான

(இதனபொருள்.) குஞசமஅரதனம நடு மா முடி— கூடடமாகிய அரதனஙகளைபபதிதத பெரியமுடியையுடைய,—நாகதது இறைவன வாழவு—விணணுலகததிறகிறைவனாகிய இநதிரனுடைய வாழவுகளனைததையும,— எடுககும சரவணமைநதனொடு இணைவான—காததருளிய முருககககடவுளோடு ஒபபவன,—முகம புகா ஆம உடு குஞசரம மலையான—முகததிலே புளளிகளாகிய நககூததிரஙகளையுடைய யானைமலையையுடையவன.—மலை உறழ பல தோ ளுடையான—மலைகளையொதத பறபலவாகிய தோகளையுடையவன,—தொடுககும சரம மழையால—பிரயோகிககபபடுகினற பாணஙகளாகிய மழையினால,—பல பகை சுடு தீ அவிததான—பல பகைகளாகிய சுடுகினறநெருபபைத தணிததவன எனறவாறு.

நடு குஞ்ச அரதனமெனபது நடுககுஞசரதனமெனநினறது. இறைவன எனபுழி இறுதி அகரம ஆறுமவேற்றுமையுருபு. எமப னமையுருபு. (௬உ)

மேறபடி வேறு.

வளாயா கத்தான வளாதோளானசெவ்
வளாயா கததான மதிபோல குடையா

ளரிமா னனையா ரணியேந் தல்பெறு
வரிமா னனையா ரலர்மா லையினன்.

(இ-ள்.) வரை ஆக வளர் தோளான — மலையைப்போ
ல வளர்கின்ற புயங்களையுடையவன்,—செவ் வரை ஆக
த்தரின — உத்தமஇலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியையு
டைய மார்பையுடையவன்,—மதிபோல் குடையான—சந்
திரன்போலும் வெண்கொற்றக்குடையையுடையவன்,—அ
ரிமான் அனையார் அணி ஏந்தல்—சிங்கவேறுபோன்ற அரச
ர்களுக்கு அழகியதலைவன்,— அரி மால் நனை பெறு ஆர—
வண்டுகள் மயக்கத்தைவிளைக்கும் தேனைப்பெற்று உண்கின்
ற,—அலர் மாலையினன் — மலர்களாற்றொடுக்கப்பட்ட மா
லையையுடையவன் என்றவாறு

தன் அகன் மார்பின்கண்ணே மூன்றுரேகைகிடத்தல்
உத்தமவிலக்கணமென்பதை "வரையகன் மார்பிடை வரிபு
மூன்றுளவே" என்பதனானுமறிக. (௧௧)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

மாமாலை வண்டுபண்ணின் வகைபாடுந் துழாய்மாலை
மாமாலை வண்டுபண்ணி மதில்களொரு மூன்றுமெய்த
காமாரி யிகைப்பூங் கழன்மறவாக் கருத்தினனீங்
காமாரி யிகைப்பூங் கரதலத்தன் கடற்படையான்.

(இ-ள்.) மா வண்டு மாலை பண்ணின் வகை பாடும்—கரி
யவண்டுகள் ஒழுங்குபெறுகின்ற பண்ணினது விகற்பங்களைப்
பாடுகின்ற,—துழாய் மாலை மா மாலை வண்டு பண்ணி—துள
சிமாலையையணிந்த பெருமைபொருந்திய விட்டுணுமூர்த்தி

யை அம்பாகச்செய்து,—ஒரு மூன்று மதில்களும் எய்த கா மாரி—ஒருமும்மதில்களையுமழித்த சிவபெருமானது, — ஈகை பூ கழல் மறவா கருத்தினன்—பொன்மயமாகிய மலர் போலுந் திருவடிகளைமறவாத உள்ளத்தையுடையவன்,— நீங்கா மாரி ஈகை பூ கரதலத்தான்—(கைம்மாறுகருதாது) நீக்கமின்றிப் பொழிகின்ற மேகத்தையொத்த கொடையையுடையு பொலிவாகிய கைத்தலத்தையுடையவன், — கடல் படையான் — சமுத்திரம்போலும் சேனைகளையுடையவன் என்றவாறு.

மூன்றும் என்னும் முற்றும்மை மதில்களெனப்புழிக் கூட்டப்பட்டது. எய்தல் காரணவாகுபெயர் (கூச)

கலித்துறை

ஆட லந்திரு வொடுநில மகளிவிளை யாடு
நீடு செய்குன்ற மாநதட ந்தோளினு னிலவும்
பாட னங்கையா டரங்கமா நாவினன் பதும
வாடு நுண்ணிடை மடந்தையத் தாணியா மார்பன் (கூரு)

கலச யோனியா முனிவரன் குடித்தவக் காகோ
லவைபெ ருமபுனன் மறித்துமவிட டானெனப் ரதுபொய
புலமை யந்தணா பெறத்தரு பொருளொடப் பொன்மா
மலைய னுன்பொழி தானநீா நிறைந்தன்று மனனே. (கூசு)

நிலாநெ டுங்கடற் றுனையவ வரசாகோன் செநநா
வரிநெ டுங்கணு புலவியாற் பொய்ம்மையு மறியும்
பெரிய வநதணர் மந்திர சேடையாற் பிறங்கு
மெரிம ணிப்பொலந் தொடிக்கைக ளேற்றலு மறியும்.(கூஎ)

உலவி லண்டமாம புதுநறு ஆறறிருந தொழுகு
மலரி ஞேனவனே பொறகுட னிறைந துமேல வழியப்
புலவ ராமெகி னககுழா நனிதுவப புரிய
நிலவு தனபெரும புகழெனும பாலினு ணிறைததான. (௩அ)

திரைய கனகட லிடததுறந துகிக்கொடி சேணடோய
வரைக ளுககொளிா செநநிறத தாதுமா திரதநெண
கரிக ளுககெழிற சிநதூர மாகுமக கழறகா
லரசா தமபிரான றனதடற ரேறுனறொளி யனறே. (௩௯)

வெறறி வேறபடை யவனபிர தாபமாம வெயயோ
னுறற வாாதிரைப பெருமபுனற குவலய முவபப
மறற வனறரி யாாவசை யிருளொடு வயஙகும
பறறு தீககதிர சுடரொடு மறுதலைப படடு. (௪0)

இதத மகைப்பெரும பெயாமுடி வேநதர்கோ னிலங்கு
நிததி லததனிக கவிகையா னிலமெலா நிழற்றி
மெயதத செயயகோ றனடயற நடாயததிசை மேவு
மதத வாரண முகஙகளிற கயறபொறி வரைநது. (௪க)

குரும ணிககுவால பொறகுவை விலையிலபூண குவவு
முரணம ணிபபொலந தோததிரண மனததினு முநதும்
பரிய ணிககுழாம பிறைமருப பீரஙகவுட் பருஉத்தா
ளருவ ரைககளிற றினததிறை யரசாக ளளகக. (௪௨)

வெளிறி னுணபுல மநதிரிக கிளையொடு மேவி
யளவில போகநதுயத் தினிதுவீற றிருநதனு ணநநா
ளெளிதி ரைககட லுலகெலாந தமபுகழ நிரீஇய
தளாவில கேள்விநக கீரனா முதலிய சானறோர். (௪௩)

அனப ரொணணிய வெணணியாய கநநிலே யளிககும
பினபு தாழசடைப் பெருநதகை யருளினற பெறற
பொனபி றஙகிய தெயவதப பலகைதம புலமை
வனப நிநதிடந தரவதி விருநதுள மகிழநது. (சச)

யாககை பெறறவாக குறுதியா மறமபொரு ளினபம
போககி னுணபொரு ளரிலறப புதுமொழி புணாததுத
தூககி னமபல பலபுலன தெறிநிரை சுருட்டு
மாக்க ருஙகட லுலகிடைத தமிழினை வளாததே. (சரு)

வெளளைத தாமரைச செலவிதன பெணமையை விடுததிட
டெளளற பாடிலா னுருவெடுத தெனமுடி யேநதும
பிளளைப பானமதி யானறமி ழொருவனுப பெருஞசீா
வளளற பாணடியற காருயிாத துணைவராய வாழநதாா. ()

இனன வாறவா வாழநா ளோாபக லெரிகான
மினனு வாடபடைச சேலவலு னுயாததரா வேநதன
பொனனின மாடததின மேனிலைக குழையடா பூஙக
ணனன மனனவ ளோடினி தேறினன மாநதான. (சஎ)

ஆய காலையின மாநதமா ருததநொடு மரிககண
வேயை வெனறதோ ளணஙகினவா குழனமணம வீசச
சேய ஞனகுவி முகிழமுலைச செயயவாயத தேவி
மாயி ருஙகுழ லினமண மாமென மதிததான. (சஅ)

மதிதத காவல னதுமனங கொணடுதன மனததிற
றதைதத நுணபொரு டரவொரு செயயுளசெய புலவ
ரிதைககொள கெனறுபொன னுயிர மொருகிழி யியறறிக்
கொயுதபபொற சங்கமண டபத்தினமுற் றூககின னனறே.

புலவர் யாவருந் தாங்கண்ட வாறுபாப் புனைந்து
தலைவன் முன்புபோய்ச் சாற்றிய வனைத்தையுந் தண்டார்
மலைகொ டோளினன் மறுத்தலின் வழிதகன் றனரவ்
விலகு பொற்கிரி யிருந்ததங் கறுப்பவ ரின்றி. (௫0)

காலு மங்கதி லுரோணியிற் கிரியவன் புகுந்த
வால வெவ்வர வடுத்தவீ ருவாவினு மழன்று
கோல வெஞ்சுடர் தண்சுட ரிரண்டுமவ் வாயக் கொள்ள
ஞால மைந்தனும் வெள்ளியு மிகல்பட நடந்தார். (௫௧)

காலை தண்பனி சொரிதலு நண்பகற் கால
நீல வான்புதை முகிலினம் பெய்வபோ னின்று
மாலை தோன்றுமுன் மலர்தலை வானகழு வியது
போல நீங்கலு நிகழ்ந்தன மழைவளம் பொன்ற. (௫௨)

பெயல்வ றந்தபைங் கூழெலாம் பீளொடு கரிந்த
பயம்வ றந்தன மரங்களு மலைகளும் பனிநீர்க்
கயம்வ றந்தன கள்ளியும் பெண்ணையுங் கதிரின்
வெயிலின் வெந்துதம் பசுமைபோ யுலர்ந்தன மிகவும். ()

உண்ப தின்பன நனிமிகக் குறைந்தன வொருங்கு
வெண்க லங்களும் வெள்ளியுஞ் செம்பொனும் விளங்கு
மண்கொ ளொன்பது வகையநன் மணிகளு மலிந்த
வெண்ப தம்பெற லரியதா யிற்றுமன் யார்க்கும். (௫௪)

நீடு தீப்பசி யாற்குடா கொளுந்திய நிலத்தோ
ராடு நின்கலா வடகுதின் றனர்நில னகழ்ந்து
வாடும் பல்வகைக் கந்தமுந் தின்றனர் மக்கள்
காடுங் குன்றமு நிரம்பினர் தின்பன கருதி. (௫௫)

சிறுவா லைகயன தாயாதாம பறிததனா தினறா
முறுகு தீபபசி பொறுககலா மககளுன முதலா
வுறுப சுநதலைச யாவையுந தினறன ருலகத
தறைப ழுஞசொலைப புதுககினா மானமான பறறா. (௫௬)

வழியெங குமபிண மிடறுமிவ வாகட்ற கபபாற
பொழிலின கணணுமுற றலாய்து நாறறீள போழவாய
முழைவெங கூறறுயி ருணடற வெறுததது முளவாயக
கழுகுங காககையு ஞமலியு நரிகளுங களிதத. (௫௭)

சிலாபி ழைததவவ வறகடத திறையையாச சிகருந
தலைமை பெறறவன றருமியென பவனுட றளாநதிங
கிலையு யிாககர ணினிநடந தெததிசை யேனு
மலிவி லைத்துநா டெயதுவ மெனமனம வலிததான: (௫௮)

கோயில சென்றடைந தருடபெருங கடலினைக குறுகித
தாயி லனபுடை யாயிவ ணுறிலினிச சாவேன
றேய முயவதற கேறறது புகுநதுறீஇச செழுமை
யாய பினபிவ ணடைகுவ லெனததொழு தழுதான. (௫௯)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

குழவியந் திங்களவேணிக குரிசினமற றதனைக் கேளா, வழுதகங குழையல வாழியனபவொன றறைவல் கேட்டி, வழுதிதாக கினனோ பாததன மனஙகொள வுலாததோர்க கெனறு, கிழியதா யிரமபொன சஙகக கிளாமணி மணட பததே. (௬0)

அங்கதை யிப்பா வேந்தற் கறைநதனை பெறுதி யென று, கொஙகுதேர் வாழக்கை யெனனுங கோதிறாக் கீந்து

விட்டான, பொஙகிய களிபபி ஞனும பேரயத்தொடர் பழு
தங தனனைத, திஙகளவெண குடையி ஞனறன செவிபபுல
த தூறறி ஞஞல. (சுக)

மறறது கேட்டுத திஙகண மருகனரு னினைநத வண
ணனே, சொறறலி னினிது வநது தொகுசஙகத் தவாபாற
போயிப, பொறறபாட டிஙசவி யெனருன பொருககெனத
தருமி சென்று, கறறவ ரவைமுன சொனஞன கவிகளகேட
டனுமு வநதாா. (சுஉ)

ஆஙகவா தமமுட கீர னருமபெறற கலவிச செலவத,
தோஙகிய தருககி ஞலிவ வுரைததபாக குறறமெனருன,ரு
ஙகிய வுவகை சிநதித தருமிதான றனைவிற போநது, தே
ஙகமழ யடுககை வேணிச செலவனே டிதனைச சொனஞன.

கேட்டுழு மஙக யறகட கிளியுறழ் கிளவி பஙகன
பாட்டியற புலவ ஞகிப பாவலர் தமபாற போயெங
கோட்டமில கவிககுக குற்றங கூறின ரியாவ ரொனரு
ஞடிய புகழ்கக கீர ஞனெனத் தருக்கிச சொனஞன. ()

சொல்லுங குற்றம யாது சொல்லென நெடுஙக ணல்லா
ளலவிருஙகுழற்குநாற்றஞசெயற்கையனறியறகையுண்டோ
வில்லது கூற லானமற் றிதுகுறற மெனரு னணணன
மலலலவிண மகளிாகூநதன மணமியலபனரேவெனருன.

எனறலு மரம்பை யாக்கு மிருஙகுழ லறிய நாற்ற
மினறென வுரைத்தா னைய னிறைவியென றுலக மேத்துங்
குனறிறை பயநத செல்வி கூநதலெற் றென்றுன கீரன
றன்றனித் தருக்கா லமமை தனககூந தலுமற றென்றுன.

ஏற்றிஞ னெறறிக கணணு மெரிமருள சடையுங காட
ட, மாறறரு மருடசி யானகண வடிவெலாங காட்டிஞனு
ஞ, சாறறிய செயயுள குறறஞ சடைகொணடு வெருடடல
வேணடா, தோறறில னிதனுக கென்ருன ருலைவிலான
வெகுணடு சொலவான. (சுஎ)

எமமொடு முரணி வானருே யிம்யமால வரைப்பூங
கொமபினை, மைம்மலி மறைசொல லாறு மணஙகமழ கு
ழலப ழித்த, செமமைகொ ளறிவி லாயந் தீரபபருங குட்ட
நோயகொண, டிமமையி லலைக வென்ரு னிறபபநக கீரன
ஞசி. (சுஅ)

முழுமெயும் பனிததி ரங்கி முருகலா கமலம வெனற
கழலடி வீழநதி றைஞசிக கருணையங கடலே யெந்தா
யிழிபுடை நாயி னனனே னிலயகறி விலாது செயத [ன
பிழைபொறுத தருளிச சாபப பிணிகெட வருளவா யென்ரு

என றலுங கருணை வளள லெரிசினந தணிநது கீர, செ
னறுநீ கயிலை காணிற் றீருமிக கொடுநோ யெனறு, குனறு
றழ் புரிசை விணடோய கோயிலிற புகுநதொ ளிததான,றெ
னறலம பொதிய வெறபிற றென்னாகோ னதிசு யிததான

பொற்குலவை தருமி யேறறுப பொலிநதினி திருநதான வெ
வற்கடங் கீர வெஙகு மழைவளஞ் சுரநத திபபாற [யய
சிற்குணன றந்த சாபத தீப்பிணி யுடலம போாப்ப
நற்கவி னிகநது கீர நாவலன சிநதை செயவான. (எக)

விரனிலா யழுகி நைநது வீழநதுகால குறையா முனன
மிருகையும விரலகு றைந்திட் டெரிபுகு துபபொவ வாமு

னுருவி னுள புழுககள சோர வொழுகுசீ நாறச சேணில
வருதலகண டவரு மிழந்து வழிவில கினாசெல லாழுன. ()

பலபபல நாடி றந்து படரொளிக கயிலை யெனனு [தான்
மூலப்பிலகுன றெயதி யிநநோ யொழிககுவ மெனதது ணிந
விஞககரு நணபி ஞேரை விட்டக றற்கு நெஞசய
கலககமுற றழுதி ரஙகிக கரையிலபே ரனுரு ளாழநதான.

தடையில்பே ரறிஞா தமமைத் தனிததனி விளித்துநமமோ
டுடனுறை வாழவு நீஙகு மொருபெரும பாவி யேனை
மடனறு நமரங காணீா மறவனமி னெனறு தனமெயப்
படுபிணி நோககி மாாபம படததழு வாது கினறுன. (எச)

நாவலூ ரனைதய நிநது நணணிமார் பிறுகப புலவி
யோவிலகண ணருவி பாய வுளஙகுழைந தழுது நலலோய
மேவுரு கினனை நீதது வெறுவிய மிருபப நினறு
வாவலவல வினையு ளார்யா முலலிவ வுலகத தியாரோ. ()

எனறன் ரிரஙக மேலோ னெதிர்தழீஇத தழுவி யாறிக
குனறனீா சிறியற காகக குழைநதழ றமியேன செலவல
பொனறலி னடபி னுககுப * புணாவொடு பழகல வேணடா
நினறநல லுணாசசி தானே நிறைககுமென றுணாநதநலலீா.

எனறுபஃ றிறததாற் கூறி யிணையிலா னரிதி னீஙகிச [த.
சென றனனபுலவா கணனுஞ சிநதையுந தொடர்நதுசெல்ல
தனறிரைக கையான மோதித் தானறியங குலையு திர்க்கு
மனறலம் புதுநீர் வைகை வடகரை கடந்து மனனோ. (எஎ)

---

* திருககுறள், நடபு, ரு.

என்றினி மதுரை காண்பே மெப்பகல் சவுந்த ரேசன்,
றன்றிரு வடிகள் காண்பேந் தாயையென் ஞான்று காண
பேம், வென்றிவேற் றரும வேந்தா வேந்தனை யெந்நாட்
காண்பே, மொன்றுயிர்த் துணையாஞ் சங்கத் துறைவையெப்
பொழுது காண்பேம். (எஅ)

நுணங்குமா ணறிவின் மிக்க நூல்வலார் மறப்பா கொ
ல்லோ, வணங்குதோத் தானை மன்னர் மணிமுடி யுழுக் மூற
கா, லிணங்குடை யரிமான் றுப்பி னரசர்கோ னினையான
கொல்லோ, விணங்குநூற் புலவர் நாற்பா னெழுவரொன்
றுரைக்குங் கொல்லோ. (எக)

இனித்தமி ழினிமை யாவாக கெடுத்திசைத் திடுவ மன்னோ
வென்பபல பலவு மெண்ணி யினைந்துவெஞ் சுரமி றந்து
புனற்றிரு நாடு புகுப் பொருந்திரைப் பெண்ணை நாடு
தனைககடந் தந்தண பாலித் தண்ணனடை கண்டு சென்றன ()

அரவணைச் செல்வன் வாழு மந்தமிழ் நிலத்தி னெல்லைத்
திருமலை கண்டு † கண்டோர் செறிவினைத் தொடர றுக்கும்
பெருவரை கண்டி றைஞ்சிப் பிறங்குவெள் ளருவி தாழும்
பொருவரு மேம கூடப் பொருப்பினை யினிது கண்டான.()

அருணெடுங் கடலா நந்தி யடிகள்வந் தவதரித்து
முரணுறு சமணகு றுமபு முருக்குபு சைவ மென்னுந்
திருநிலை முழுது மாண்டு செல்வமோ டினிதி ருந்த [ன.
பொருவில்கல் யாண மென்னும் பொன்மதி னகரங் கண்டா

†கண்டோர்செறிவினைத்தொடரறுக்குமலை - பருப்பதம்.

உரைபெயா பலதே யஙக ளொருபொழு திருநதவ் வூர்பின
ஞெருபொழு திராமறசென றே யொளிவளை மணிகொழிக்கு
மிரைதிரைக கஙகை யாடி யிறநதவா பிறவா வினபந
தருதிரு நகரி றைஞசித தடவரை நாடு புககான. (அரு)

கணணுத றிருககே தாரங் கணடுதன பணிபு ரைதத
வினணக டனவு கோடடு வியனெடுங குனறத தாறவ
வணணற னருளா லுபபே ராறறலாற சென்று ஙகேற
பணணவர் தமக்குஞ் சேறற பாலவோ பனிமாக் குனறம.()

மடஙகலெண குழுவை பனறி வாரண முளவுள ளிடட
கொடுஞசின மாவ ழஙகு குனறமூஞ செறிமுட காடு
முடமபுறு பிணிவ ருதத வுளளஙகால வெளவெள பாகக்
கடநதுசெல் வழிககணடா னுறகடலபுரை தடமொனறம்மா.

சிறநதவாங கலவி ளஙகித தெளிநரு வொழுகக செவவா
செறிநதசெந தாம ரைததன டேமலா மாலை தாஙகிப [யச்
பிறநதநாட் டொடஙகி யானுப பிறஙகுநன னீர்பு ணரந்திட
டறந்தவா மறைவ லாள ரனையதத் தடநதான மனனோ. ()

எழுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

மாணடவா ரணததோ டரசிய லோதி மநதிரி வளம
பெரி தமைநதே, யீணடிமே லெழுநது வந்தமே வலர்தம
மினறிலை தளர்நதிட வலைததுக், காணடக விளங்கி யுயிர்த
தொகை புரநது களியளி யளாநறுந தணடாரத, துண்டரு
தடநதோட பலவுவேற் றடக்கைச சுடாமுடி வேநதர்போ
ற் றோனறும. (அஎ)

வளரிள வலைய வெள்ளியும பொருட்டு மாசறு செம
பொனுந தம்பி, யுளாகமழ பதுமப பதுமரா கமுநதே னு
றுநறு நீலநீ லமுமபச, சிளவடை யொளிசெய மரகத மணி
யு மெகினிழற காறகொழுந துகிரு, மொளிகிளா வலைவெ
ண டாமரை மணியு முடைமையின வணிகரோ யொககுமே. ()

கலிவிருததம.

பூமி மஙகையைப பொறபுறுத தியபல
வேம வனனந தருமோ வளமபெருக
காமா பூவிலை விததலி னககயந
தோமில பினனவா போனமெனத தோனறுமே (அக)

வெளிய செயய கரியவொள வீபொருட
டிலைய பாசடை யெனறிவை துனனிய
தெளிபு னற்றடஞ செயயவ டானம
ரொளிகொள சிததிரக கமபல மொககுமே. (கO)

சால லூடிய தனபெடை, மீனகொள ற
காலு மொணசிரல வீழொலி யசசுற
மாலு மனனமவ வசசமே * வாயிலாக
கோல மெனசிற காறறழீஇக கொளளுமே. (கக)

மைத்த வணடிசை வண்சிறைப புளளிசை
தத்து பஃறவ லைகருரல சஙகொலி
முத்த வெணமருப பியாலைநீ மொளகலி
யித்தி றத்தினாப பெனறு முடைத்தரோ. (கஉ)

* வாயில் - தூது.

பொருவி லாவகன பூநதடத தினகளை
மரக தக்குவ டொபப து வானறிசை
விரிவ ளகரும வியனசினைத தான றம்வீழத
திரள தோராற றிருமா னிகாகருமால். (௧௩)

காற்ற ழுங்கு கழறகம லதுறை
சாறறு மீரோழ தலமு மளாநதவவ்
வாறறன மாய னறிதுயில கொளளுதற
கேற்ற பைநதளி ரீடட முடைததரோ. (௧௪)

திசையி னினற தெறசின வாரண
மசைத டக்கையி னுனமுரித தாரழற
பசிகெ டததினும பாசிலை மெனசினை
யொசிவி னீளபணைக கோடு யுடையதால். (௧௫)

தூங்கு வீழநுனித தொததி வருமுலை
வாஙகு நுணணிடைச சூரர மாதாதாங்
தாங்கு முசலி † னுழித தடமுடி
யோஙகு வெறபி னுதைநதுதைந தாடுவார். (௧௬)

வேட்டு மெய்குளிர மெனனிழ னினறமாத்
தாடட டகைத தனழசெவி யானைமேற
கோடடி னமபொற றுடம்புரை செஙகனி
கூடடு னுமபுட குலஙக ளுதிாகருமே. (௧௭)

நீரில் வீழ்நதன நீர்பயின மீன ளாம
பாரில வீழநத பறவைக ளாஙகதித்

† ஆழிவெற்பு - சககரவாளகிரி.

தேரின மேறசெல ஙினைபபஃ றலையரா
லூரில வேருன றுயரா விலையெலாம   (கஅ)

அனைய வாறகீ ழுருநதமிழ நாவலன
மனன மாநது வதிநதன ஞயகொரு
ஙினையி னீஙகில பாதி நிசைபபுள
னனைய வீழநதது நனபுனற றீரமே   (கக)

மேறபடிவேறு

வீழநதது பறவையு மீனு மாகியங
காழ்நிடு புனலினு மகனக லாககனுரு
ளூழநதிடு முலகினுந தறவின பாலினுந
தாழநதிடு மனமெனத தமமி னீரதத்வ   (கOO)

அனையதோா புதுமைகண டதிச யத்தனுயத
தனியொரு தானவண டரிதது வைகினு
ளினைவறு குறமுனி யிலகக ணமபெறப
புனைதரு மிலககியப புலவா ஙிஙகமே.   (கOக)

பரிதியந தகனறனைப பயநத பினனாவல
லிருணுகாந் தனையவ னிளவ லாமெனக்
கருவிருந தினறன காடசித் தாகிய
வொருபெரும பூதமங குடனறு வநததே.   (கOஉ)

வாரியை வயிறறுறும வடவை யோடொரு
பாரிய வுருவுசெய தெனனப் பாரமிசைக
காரினை யிடியொடு கவாநது பஙகய
ஞேருரு வமைத்தென வுருவ மிககதே,   (கOங)

இருளறி யாதவல் லிரவி யும்பெறு
தெருளறி யாதவா ணவமு நீதலின்
மருளறி யாததோர் சிவமு மாணவே
யருளறி யாதத னகமென் ஞான்றுமே (க0௪)

அடுதிற லுடையவப் பூத மூரிடை
வடநிழ லமாதரும் வள்ளற கீரனை
நடைதள ருழையிளங் கன்று நச்சியோர்
கொடுவரி கவர்ந்தெனக் கொண்டு சென்றதே. (க0௫)

ஆங்கொரு மலைமுழை யவிர்ச டைப்பிரான்
பூங்கழ லடிநிழல் பொருந்தி னோதமை
நீங்கிய வாணவ சத்தி நித்தமா
யீங்குறு மென்னணி யிருளொ டொன்றுமால் (க0௬)

பகலிடை மெலிதலும் பரந்த வல்லிடை
மிகுதலு மிலையிருள் வெற்பி னம்முழை
மகிழ்வுசெய் வாழ்வினும் வறுமை யின்கணுந்
தகுதியர் மனமொரு தன்மைத் தாதல்போல. (க0௭)

உண்ணிறை யிருண்முழை யொன்றில் பத்துநூ
றெண்ணுறு தொகையரா யிருந்து ளோருடன்
னண்ணலை யுள்புக வடைத்துப் பூதநீர்க்
* கண்ணிய வுளமொடு கயத்திற் போயிற்றே. (க0அ)

போயின காலையிற் புலவ ரோடவண்
மேயின ரினைவுறீஇ விளம்பன் மேயினார்

---

* கண்ணுதல் - கருதல்.

நீயிவண வருதலாற குறைநி ரமபியே
யாயிர மெனுஙகணி தநத ராயினேம. (க0க)

இனியுயிா செகுதநூநம யாகலைக யாலவயிற
றனலினை யவிக்குமாங கதுவென றுளளுடை
நினைவொடு முரைததனா நிரமபு தஙகணல
வினைவழி புலவனவந தமைவி ளஙகிலா. (கக0)

கீரனங கவாமொழி கேட்டு மாழகில
ளாரு ரெயதலு மாரவ மெயதலு
மோருட லியறகையென றுளளி யாஙகுளாா
பேரிட ரகறறுமோா பெறறி யெணணினன (ககக)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

வரைபுணா குறிஞசி மனனன வரைபக வெறிநத செவ வேண, முருகல ரலஙகற றிணடோண முருகனென றவன பொற றணடைத, திருவடி மலாாி றைஞசிற றீவினைச செல லன முறறும, பாிதியங கடவுட கணட பனியென வகனறு போமால. (ககஉ)

ஆறிரு தடநதோ ளண்ண லாறெழுத தினையு மோதில
வேறொரு பிணிபோா மெனனை வியபபதோ பிறவி யெனனு
மாறரு மறுதி நோயு மாறிவே தாக மஙகள
கூறரு மினப வீட்டிற குடிபுகுந திருபப ரனறே (ககங)

ஐமபெரும பூத வாயி னகப்படு முயிரை மீட்டுச
செமபொனனு சிறுச தஙகைத் திருவடி நிழலில வைககு
நமபிநங குமர வேடகிந நாளொரு சிறபு தத்தா
லிம்பாிங குறநோய தீாதத லெளிதலா லாிய தனறே. ()

இனனன நினைநது கீர னிலஙகிலை நெடுவேற செம்மல்
பனனிரு செவியு மாரப பருகமு தாகி யோதி
ஓனனிய வுனனி யாஙகிய குதவுவ தர்கிப பாவுண
முனனுற வநது நிறகு முருகாறறுப படைமொ ழிநதான.

பொனனவிர சுணஙகு பூததப புணர்முலைக கருஙகண வளளி
கனனலு மமுதுந தேனுங கைககுமின றீஞசொன மாறறித
தனனிகர புலவன கூறுந தமிழசெவி தாழததுக கேளா
வநநிலை மனஙக ளிபபுற றறுமுகம படைதத கோமான.

துயினமலி திருமால வீழநது துணுககென வெழுநது நிறப
வெயினமணி யணைமு டககு மெயநிமிர்ந தோட வாடு
மயினமிசை யலையிற றேனறும வளரிளம பரிதிப புததே
ளியனமலி யுருவந தோனற விரநதறு முகமி லஙக. ()

பனனிரு கதிருந தோனறும பனனிரு மலைகள போனு
மினனவிர் குழைக டாழநது விளஙகுறு குவவுத திணடோட
பொனனரி மாலை தாழப பொலஙகழல புனைநது வநதென
சென்னியின மலரநத கஞசந திகழதர வநது தோனறி. ()

பூதரா தனுக்கங காமப் புலவனைப பூத முணணுங
காதலா னணுகும போதோர கதையினு லலகி லணட
மோதினு னனவே மோதி முடிதகாத் ததனை வீடடி
யேதையாம் புலவ ஞேடும விடுததனன முழையு ளோரா

பாரிடம விழுஙகப் பட்ட பலரையும வாயதி றநதிங
கோரிடம விடுபப வநத தொத்தவ ணிருநதோ ரொல்லாம
போரிட மலைவேல போற்றும புலவனை யடுதத வாறறுங்
காரிட மெனுமப ரலாக் கனமுழை நினறும போநதார.

பெரியவர் சங்க மெய்தப் பெற்றிடி னன்மை யென்ன
வுரைசெயப் பட்ட வற்று ளொன்றுமெய் தாத தில்லை
புரைதரும் வினைகட் மூடப் போயுகா வினையு மற்றே
வரையுறழ் குவவுத் திணடோண் மழைமத யானை வேந்தே

மணிமுடி யரசர் வாழ்வு மக்கட்பே றுதி நல்கிப்
பிணிமிடி பகையி டுக்கண் பேயினுக் கனவு கள்வர்
பணிவிட மொழிக்கு மாற்றுப் படைமொழி புலவர் சிங்க
மணிகிள ரலங்கற் றிண்டோ ளறுமுகற் றொழுது சொல்வான்.

அடியனேன் செருக்கா லைய வால்வா யமல னென்ற
ன், வடிவெலாங் கவரு மிந்நோய் வரப்புகன் றனையா
னுங்க, கொடியனேன் பிழைபொ றுத்தாட் கொண்டென
றனனீ தினறுங், சடிவிலாக் கயிலை காணி னென்றனன் க
ருணை வள்ளல் (கஉங)

ஆதலாற் கயிலை காண்பா னிடைந்திவ ணிருந்த காலைப்
பூதமா ரஞரி ழைப்பப் போற்றினாக் குதவி செய்யும்
வேதநா யகநீ யென்பால் விழுமிய கணைத்துந் தீர்த்தாய்
சோதிமா கயிலை காட்டித் தொலைத்தருள் பிணியு மென்றான்.

செந்தமி ழாளி யின்ன செப்பலுங் கருணை கூர்ந்து
கந்தவே டிசைபு ணர்த்திக் கயிலையென் றால வாயி
லெந்தைகூ றுமை யாளின் றிலங்குதென் கயிலை யானு
மூந்துநோய் தீரு மென்னு முன்னினன் னிதனைச் செய்தான்.

கரைபொரு திரைநீர்ப் பொய்கை காட்டியொன் றித
ன்கண் மூழ்கில், விரைபடு கொன்றை வேணி வெற்பினைக

காண்ணப யெனறுன, வரைபக வெறிநத வைவேன மணிம
ருள கலாப மஞ்ஞைஞக, குரைகழ லறுமு கதெங குடிமு
ழு தாளுங கோமான. (கஉசு)

தனறலை யான டநத தாயககலாற கயிலைக குனற
மினறிரு தாளா லெயத றனக்கெளி தோநல யானைக
கனறொடு பிறநத சிஙகங கருணையாற பணிதத வாறு
நனறென வுளஙகொண டஙகணலலிசைபபுலவனெனபான.

முருகனைத தொழுது சென று மூழகினு னதத டததி,
லிருவினைக குறுமபு கொலலு மிலஙகுதென கயிலை தோன
றப, பொருதிரைக கஙகை நாளும பொனமுக ரியினெ ரூ
நதான, சுராகண மொயத தலாபூ மாரி சொரிநதனா விசும
பு போபப. (கஉஅ)

அருநதமிழப் புலவன பொனனை யாறறிலிட் டொருகு
ளததிற, பொருநதுவித தவனுப யாநத புதலவனோர் புலவ
ன றனனைத, திருநதுறக் குளததின மூழ்கச செயதொரு
நதியின வநது, விளாங்தெழப புரிநத தனமை வியநதிடப்
படட தனறே. (கஉகூ)

தாழ்நதபொன முகரி தனனைச சாதலாற றணந்த தெ
னன, வாழ்நததென கயிலை தன்னைக் காணகையான மாயந்
த தெனனச, சூழ்நததன மேனி மாநோய தொலைநதெழுந
தனனமேல வேலை, வீழ்நதவெங கதிரு ளுது வேலைபூ
டெழுநத தெனன. (கங0)

மாசுறு மணியை மாசு தீர்தர மண்ணி யாங்குத், தேசு
று முருக னுகித் திருநதுபொன் முகரி மூழ்கி, யாசறு கவி

தொடுதத வருமபொரு ளெதிரநதான போறகண, கூசுறு
மொளிகொண மேனிக குமரனறு தையையெதிரநதான

மேறபடி வேறு.

நெஞசக குளமன பெனுமபுனலா னிறைந்து கடைவி
டடெனவிழிநீர, விஞசக கரமகடலைகூபபி விளஙகுதிருக
கா ளததிமலை, நஞசக கரிய மிடறறழுதை ஞானக கொழு
நதைத் தொழுதிறைஞசி, யஞசக் கரடு மனததெணணிய
மையா வனபு மயமாகி. (கஙஉ)

கயிலை வேறு காளததி வேறென றெணணுங கருத்தி
லனுயக, கயிலை பாதி காளததி பாதி யாகக கலநதுறழ
நது, மயலில கருமபா மொழிபாகன மகிழ வெணபா வந
தாதி, மயிலில வருவோன பேரருளால் வநத புலவன பா
டினன. (கஙங)

பாடும புலவன றனக்கொருதான பரிசு கொடுபபத தி
ருவுளஙகொண, டாடும பெருமா னெதிரினறே யறைதி
வேணடிற றெனவுடமபு, கூடும பிணியிங கொழிததவருட
குனறே யென றும பேரறிவை, மூடும பிணியுங களைநதுன
து முளரித தாடகீழிருததெனறுன, (கஙச)

அந்த மாதி யிலாககயிலை யமாநத பெருமா னநதாதிச
சநத மாலைப் புலவனது சத்தி பாதத துயாசசியாற
பந்த பாச மறமாறறிப பனறி யுருவாயக காணபதறகு
வநத மாலு மறியாத மலாததா ணிழலி லிருததினன. ()

என றுதிருககா ளத்திமலை யெழுநத ஞானச செழுஞ
சுடரிற, சென று புகுந்த கீரனா செயதி யனைததுங கையி

ளமான, கனறு கரநத பரனகூறக கழறகால் வேந்தன க
தையினனு, மொனறு கருணைப பெருஙகடலே யுனையா ய
டியேற கெனத்தாழநதான. (௧௩௬)

கலிவிருததம.

ஈதநு கவிவரன செயலு ரைத்தனங
கோதையர் கயிலைசோ கொளகை கூறுதும
யாதவ மனனமாந இனிது கேளென
மாதவ வடிவருள வளளல கூறுவான. (௧௩௭)

நககீரசசருக்கமமுற்றிறறு.

ஆகத்திருவிருததம - ௭௧௨

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளதிருவடிவாழக.

பாணடிநாடடிலே, சோமசுந்தரககடவுள் அறுபத்துநா
னகு திருவிளையாடலியறறிய மதுரைபபதியிலே * சரஸவ
தியவதாரமாகவிளஙகி உலகமுழுமையும தமபுகழைநாட
டிப பொயயடிமையிலலாபபுலவா எனபபெயாபெறற நககீ
ரதேவர், கபிலதேவா, பரணதேவாமுதலிய நாறபததெண
புலவர்களும, ஒருநாள அககடவுளையடைந்து, "எமபெரு
மானே, எஙகளிடதது யாவருமவநது வீணவாதஞசெயகி
னறாாகள; அஙஙனஞசெயயாது அவரவா புலமையையும
அளவிடுஙகருவியாக சஙகபபலகையொனறு தநதருளக."
எனறு பிராாததிககக, கடவுள புலவருருககொணடெழுந்த

---

* இசசரித்திரவிரிவைத்திருவிளையாடற்புராணத்துடகாணக

ருளி, சதுரமாய முழஅளவினதாகிய ஓாபலகையயளித
து, "இது நுமபோலவாாககெலலாம முழமவளாநது இட
மகொடுககும, இதை அளவுகோலாக வைததுககொளக"
என று கடடளையிடடு மறைநதருளினா. அபபுலவாகள திரு
வுளமகிழநது, ஆலயததின துவடமேறகிலே வஙகியசேகா
ஞற றஙகளபொருடடுக கடடுவிககப்படட சஙகமணடபததி
லே, அபபலகையிலிருநதுகொணடு, உயிாககுறுதியாகிய
அறமபொருளினபமவீடெனனும நாலவகைபபொருளகளை
யும புதுமொழிகளுளளே புணாததி, நவரசஙகளும யாண
டுநதுலஙக, பலபிரபநதஙகளை அருளிசசெயததுமனறி, சிவ
பெருமானே இறையனாரெனனுந திருநாமததோடு தஙகளு
ளளே ஓாபுலவராய வீறறிருநது ஐயநதிரிபுகளை அகறறிய
ருளசசெநதமிழைத தேசமெஙகும பரவசசெயதனா.

அககாலததிலே, இவாகளை உயிாததுணைவராககககொண
டு வேணடியசிறபபுககளைநடாத்தி அததியநத அனபுடைய
ஞயொழுகும வஙகியசூடாமணியெனனும் பாணடியன, வச
நதகாலததிலே, ஒருநாள மேல்மாளிகையிலே, மனைவியோ
டு தனிதது இனிதிருநதனன. அததருணததிலே, சிறியதென
றலோடுகலநது, ஒருதிவவியமணமவீச, அவன அதை தன
து மனைவியினது கூநதலினமணமெனமதிததது, விமமிதம
டைநது, "இவவாசம கூநதலுககு இயறகையோ! செயற
கையோ!" என ஐயமுறறு, இதைபபிறாககுப புலபபடுத
தாது தனமனததடககிககொணடு, "யான ஐயுறறபொருள
விளஙககச செயயுளியறறும புலவாகள இதைககொளக."
என று ஆயிரமபொனனை ஓர்முடிபபாககி, அதைச சஙகம

ண்டபத்தின்முன்னே தூக்கினன். புலவர்பலரும் அரசன்க ருத்துவிளங்காமையால் வெவ்வேறுபொருள்களையமைத்து பாடல்களையியற்றி, அரசன்முன்னருளாத்து, அவைகள் அ ன்றென்மறுக்கப்பட்டமையால் வறிதகன்றிருக்க; அக்கிழி அறுப்பவரின்றியிருந்தது. இருக்குமநாளிலே, உரோகணி நக்ஷத்திரத்தில் சனிபிரவேசிக்க, சூரியகிரகணமும் சந்திர கிரகணமும அமாவாசை பௌர்ணிமைகளிலே அடுத்துவர, செவ்வாயமுறபட்டுச சுக்கிரன பிறபட்டமையால, மழையி லலாமல, தானியவிளைவுகுனறி, பசிப்பிணிவருத்த, அதனால உணவின்றி மடிநதவரொழிய, பிழைத்தவருள்ளே சிலா நர மாமிசங்களையும அருநதத்துணிநதனர்.

அந்நாளிலே, மதுரையில சோமசுநதரக்கடவுளை வழி படும ஆதிசைவாகளுளளே ஒருவராகிய தருமியெனபவ ர் தமக்குப் பொருளவரவின்மையால கவலையுறறு, இனி யா ம செழிப்புடைய ஓாதேசத்திற்சென்று ஜீவிப்பதே தகுதி யெனத்துணிநது, ஆலயத்தையடைநது, சோமசுநதரக்கட வுளை வணஙகி, "தாயினுமிக்கதயாநிதியே, யான இனி இங கு இருப்பேனாயின சாதலையடைவேன: ஆதலால், தக்கதே யத்திறபோயிருநது, ஈணடுச செழித்தபினனர் வருகினறே ன." என்று முறையிட; சோமசுநதரக்கடவுள் திருவருள சுரநது, "அனபனே, நீவருநதேல; பாணடியனுனவன தன துகருத்தைவிளக்கி ஒருசெயயுளசெயயுமபுலவா கைக்கொ ளளுமபடி ஆயிரமபொனனையமைத்த ஓாகிழியை சஙகம ண்டபத்திற்குமுனனே தூக்கியிருக்கினறுன இப்பாடலையு ரைத்து அதைபபெறறுக்கொளவாயாக." என்று கட்டளை

யிட்டு, "கொஙகுதோ வாழ்கலகை யஞசிறைத் துமபி—காம
ஞ செபபாது கணடது மொழிமோ—பயிலியது கெழீஇய
நடபின மயிலியற—செறியெயிற றரிவை கூநதலி—னறிய
வு முளவோநீ யறியும பூவே." எனனும திருபபாசுரததை
அளிததருளினா. அதுபெற்ற தருமியெனபவா பெருமிதமு
றறுசசெனறு, அசசெயயுளமுதததைத அவவரசனது இரு
செவிகளிலுமபுகடட; அரசன தனதுகருததைவிளககியிரு
ததலால் இனிது உவநது, "இபபாடலை சஙகபபுலவாகளபா
றசெனறு அரஙகேறறுவீராக." எனறுரைததனன. தருமி
சென்று, அபபுலவாகளபாலுரைகக; அவாகளகேடடு மகி
ழநதருணததிலே, நககீரதேவா கலவிசசெலவததினலதிக
ரித்த இறுமாபபினால, "இபபாடல குறறமுடைததது." என
றுரைததனா.

அதுகேட்டதருமியார் வாட்டமுற்று, சோமசுநதரக்க
டவுள் சநநிதியையடைநது, "ஒபபுயாவிலலாதபெருமானே,
இலவாழகானையும இறறறிவையுமுடைய ஓாபுலவா தேவரீர்
செயயுடகுக குறறஙகூறினர்." என விணணபபிகக, அபபெ
ருமான புலவாவடிவஙகொணடு, சஙகமணடபததைசசார்ந்
து, "குற்றமறற நமதுசெயயுளுக்குக குற்றஙகூறினவா யா
வர்?" எனறு வினவினா உடனே நககீரதேவா "யானேகூ
றினேன." எனறு தருககிமொழிதலும, பெருமான "குறற
மயாது?' எனறவினவ; அவா "கூநதலுககு செயறகையால
ல்லது இயற்கையாக மணமில்லையே? அஙஙனமிருகக, இய
றகையென இலலாததைககூறினமையே குறறம" எனறு
கூறி, மீட்டும அபபெருமான "அரமபையாகூநதலுக்கும

ணம் இயற்கையன்றோ?" என்றுகூறியவழியும், "அதுவும் மந்தாரமலரொடுகலந்து மணத்தலால் செயற்கையே" என்றனர். சோமசுந்தரக்கடவுள் "நீவழிபட்டேத்தும் காளத்திநாதரது பாகத்தமர்ந்த ஞானப்பூங்கோதையம்மையினது கூந்தல் எத்தன்மையது?" எனவினவி, அதுவும் செயற்கையதேயெனச் சாதித்தல்கண்டு, நெற்றிக்கண்ணையும் சடைமுடியையுங் காட்டியருள, நக்கீரதேவர் விபரீதவுணர்ச்சியால் கடவுளை நோக்கி, "நீர் வடிவமுழுமையும் கண்களாகக்காட்டினும் உமதுபாடல் குற்றமே, சடைகொண்டுமயக்க வேண்டுவதில்லை இதற்குப்பயந்து என்றுகொள்கையைவிடேன்." என்றுரைத்தனர். கடவுள் அவரைநோக்கி, "அறிவிலாதவனே, வேதங்களாற்புகழப்படும் அம்பிகையினது கூந்தலை எம்மோடுமாறுபட்டுப் பழித்தாயாதலால் நீ குட்டநோய்கொண்டு அலைக" எனக் கட்டளையிடுதலும், நக்கீரதேவர் மிகவும் பயந்து நடுங்கி, திருவடிகளில்வீழ்ந்து பணிந்து, "கிருபாசமுத்திரமே, நாயிற்கடையேன் அறிவிலாது செய்த பிழையைப்பொறுத்தருளி இந்த சாபப்பிணிநீங்கத் திருவருள்புரிவீராக" என்றுபிரார்த்திக்க, பெருமான் திருவுளமிரங்கி, "நக்கீரனே, நீசென்று கைலையைக்காணின் இக்கொடுநோய்நீங்கும்." என்றுபணித்து, ஆலயத்துட்புகுந்து மறைந்தருளினார். தருமியார் பொற்கிழிபெற்றுக் களித்திருந்தனர். வறுமைதீர எங்கும் மழைவளஞ்சுரந்தது.

இப்பால், நக்கீரதேவர் சிவபிரான்றந்த சாபத்தீப்பிணி திருமேனியிற்கவிதலால் இனி இந்நோய்தீருதற்குமுன்னமே கைலையையடைந்து தரிசித்து நிவர்த்தித்துக்கொள்ளல்

வேண்டும் எனத் துணிந்து, புலவர்களைத் தனித்தனியழைத்
து, "நண்பர்களே, உங்களோடு உடன்வசிக்கும் வாழ்வை
யிழக்கின்ற பாபியாகிய என்னை மறவாதீர்.", என்றுரைத்து,
வியாதிகாரணமாக விலகிநிற்க, அவர்கள் அதையறிந்து,
நெருங்கியணைத்து, கண்ணீர்பெருக உளங்கரைந்தழுது,
"பெறுதற்கரிய பெருந்தகையே, நுண்ணியவுணர்ச்சிமிக்கவு
ம்மையிழந்து பயனற்றேமாகி இருக்கும் பாபமுதிர்ச்சியைப்பு
டையார் யாங்களேயன்றி வேறியாவருளர்." என்று கலங்
கினர். நக்கீரதேவர் அவர்களைத் தனித்தனித்தழுவி, "நண்பி
ற்கு ஒருதேயத்தாரிய உடன்கலந்து பழகுதல்வேண்டுவதி
ல்லை: உணர்ச்சியொத்தலே சிறப்பு என உணர்ந்த பெரியீர்,
சிறியேன்பொருட்டுத் தியங்கற்க யான்செல்கின்றேன்."
என்றுகூறி, அவர்களுடையகண்ணும் மனமும் தொடர்ந்து
செல்ல, அரிதினீங்கி, இனி இம்மதுரையையும் சோமசு
ந்தரக்கடவுளையும் அங்கயற்கண்ணம்மையையும் பாண்டிய
னையும் சங்கப்புலவர்களையும் எக்காலங்காணப்பெறுவே
மெனவும், தமிழினிமையை எடுத்தெடுத்து யாவர்க்
குணர்த்துவேமெனவும், நினைந்துநினைந்து, வருந்தி வழிக்
கொண்டு, சோழநாடு மகதநாடு தொண்டைநாடு என்பவ
ற்றிலுள்ள தலங்களையும், பருப்பதம் விரூபாக்ஷம் கல்யா
ணபுரம் காசி திருக்கேதாரமுதலிய வடநாட்டுத்தலங்களை
யும் தரிசித்து, ஒருதினமிருந்தவூரில் மற்றொருதினந்தங்கா
து விரைந்து, சிவகிருபையால் மனிதர்களாலடைதற்கரிய
இமயமலையையடைந்து, திருமேனியிலே பிணிமிகவும் வரு
த்தவும் உள்ளங்கால்கள் வெள்ளெலும்பாகத் தேயவும்

செல்லுமவழியிலே, கடலையொத்த ஓர்தடாகத்தைககண்டு, நீராடி நியதிமுடித்து, அதனகரையிலே, தெயவீகமபெறற தாயப பணைதருததழைததிருககும ஒரு ஆலவிருக்ஷத்தடியிலே, தியானததிருநதனர.

அசசமையத்திலே, அவ்வாலமரத்திலிருநது, ஓரிலை பாதிசலததிலும பாதிகரையிலுமாகவீழநது, சலததிலவிழுநத பாகம மீனும, கரையிலவிழுந்தபாகம பறவையுமாகி, மீன சலததிலும் பறவை கரையிலுமாக இழுகக, நக்கீரதேவர அபபுதுமையைககணடு, அதிவியபபுடையராகி, தியானநிலைதவறியிருநதனர் இருககுஙகால, வடவாககினிபோலும உதராககினியுடையதாய இடியைபபோலும கடியமுழகக முடையதாய அருளெனபது சிறிதும அணுகபபெறாததாயுள்ள ஒரு கரியபூதம, அவவிடததிலே சிவபூசையாதிகளில் வழுவினவர்களாகிய தொளாயிரதது்த் தொணணூறறொனபதினமரை ஒரு இருடகுகையிலே அடைததுவைததுக் கொணடு, இன்னும ஒருவனவேணடுமெனக காததிருநது, இவரைககணடவுடனே தூககிசசென்று, அக்குகையினுள்ளேயடைத்து ஆயிரவராககி, தனனியமபபடி நீராடுதற்குத் தடாகத்திறசெலல, முனனா அடைபபடடிருநதவாகள தஙகளுடைய பூாவபுணணியமுதிாசசியினால நககீரதேவரெழுந்தருளியதை உணராது, அவரைநோககி, “நாஙகள நெடுஙகாலமாகச சிறையிலகபபட்டிருநதும இப்பூததததினால் உணவுமுதலியவைகளைபபெறறு பிழைத்திருநதோம; இன்றைக்கு உம்மாலே இதறகிரையாகுஙகாலம சமீபித்தது.” எனறு அழுதார்கள. நககீரதேவர அவ்வாக்கியஙகளைக்

கேட்டு மனஞ்சலிப்பில்லாமல், யாவர்க்கும் இன்பமெய்த
லும் துன்பமெய்தலும் இயற்கையே. ஆயினும், இவர்கள் து
க்கத்தை நிவர்த்தித்தலே நமக்குத் தக்கது என்று துணிந்
து, சிந்திப்பாராயினார்.

குறிஞ்சிநிலத்தலைவனாய் விளங்கும் குமரகுருபரனை
வழிபடில் துன்பமனைத்தும் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல
த்தொலையும். அம்மட்டோ! அப்பெருமானது ஆறெழுத்தை
யும் உச்சரித்தோர் அநாதிதொட்டுவருகின்ற அகலுதற்கரிதாய
த்தொடர்ந்த பிறவிநோயையுங்களைந்து வேதாகமங்களால்
விளம்புதற்கரிய மெய்யின்பவீட்டிலே வீற்றிருக்கப்பெறு
வார் இங்ஙனமாயின், இவ்வாறெழுத்தையும் உச்சரிப்போ
ரையணுகிய பல வேற்றுமைப்பிணிகளும் விலகியொழியு
மென்பது ஓர்வியப்பாகுமோ! ஐந்து பெரும்பூதங்களினு
டைய வாய்களிலே அகப்பட்டுமாழ்கும் ஆன்மாக்களை அவற்
றினீக்கிச் செம்பொற்கிறுச்சதங்கையணிந்த திருவடிநிழலிலே
வைக்கும் எமது குமரவேளுக்கு இப்பொழுது இங்கே இ
ச்சிறுபூதத்தாலணுகிய இந்நோயைத்தவிர்த்தல் எளிதேய
ன்றி அரியதாகுமோ! என இன்னனபலநினைந்து, அக்கட
வுளுடைய பன்னிருசெவிகளும் ஆரப்பருகும் அமுதமாகியு
ம், யாவரோதினும் சிந்தித்தபொருள்களைச் சிந்தித்தவண்
ணமே அச்சணத்திற்றானே அளிப்பதாகியும், செய்யுள்க
ளினுள்ளே பெரிதும் சிறந்தது யாதென ஆராயுங்கால் இ
ணையின்றி எவற்றிக்கும் முன்னிற்பதாகியும் விளங்கும் திரு
முருகாற்றுப்படையை அருளிச்செய்தனர்.

அனபர்துயரையகற்றும் அறுமுககக்குரிசில் வள்ளிநாச சியாரது கனனலுமமுதமுமனைககும இனியமொழியையு மகறறி, தஙகிகாபெருமானகூறும் தமிழததுதியைத் திருச் செவியிலேறறருளி, சாலமகிழநது, பசுஙகடலினிடத்தே தோனறிய செஞ்ஞாயிறுபோல மயிலவாகனததிலெழுநதரு ளி, புலவாபெருமானையுண்ண அபபூதம அணுகுஙகால க தையினல்மோதி, முடியைததகாததுவீட்டி, யாவரையுஞ்சி றைவிடுவிதது, திருவருளபாலிததனா. உடனே நக்கீரதே வா எமததுகுலமுழுதையும ஆளும அககோமானைவணஙகி, "அடியனேனசெருககைநோககி ஆலவாயமலாமுனிநது இப பிணிமுதிர இசைததருளினா. யானபயநது கொடியனேன பிழையைப பொறுததாடகொளக. என்று பிராாத்தித்தவ ழி, கைலையைததரிசிககின இதுநீஙகும. எனததிருவருளபுரி நதனா. அதுகொணடு திருக்கைலையைத்தரிசிககவநது இவ ணிருநதகாலையில இபபூதம இவவாபததைவிளைக்க தேவரீர எழுநதருளி நிவாததிததருளினீா. இனிக்கைலையையும் தரி சிபிதது இநநோயையுமகறறியருள்க." எனறுபிராாத்திகக, கநதவேளகருணைகூாநது, ஆலவாயெநதை இனனகைலையெ னறு சுட்டியுரையாமையால தெனகைலையினாலும் நீபபிணி நீருமெனத்திருவுளஙகொணடு, பொயகையொனறுகாட்டி, "இதில மூழகுவையேல திருக்கைலையைககாணபாயெனவு ம், எமமைத்துதிதத இபபிரபநதத்தையோதினேர் இஷ்டசித திகளை அடைவரெனவும, கட்டளையிட்டு, மறைநதருளினர்.

நக்கீரதேவர் அககுழகனைவணஙகி, அப்பொய்கையி லேமூழ்கி, மேறகடலிறபடிந்தசூரியன கீழ்க்கடலிலெழுந

தாறபோல தெனனககலைதோனறப பொனமுகரியிலெழுந் தார. தேவாகள விணமறையக கறபகபபூமாரிசொரிநதனா நககீரதேவா வியநதியகனறா, கடைநதெடுததமணிபோலத திருமேனிவிளஙக, நெஞசிலனபுபெருக, விழிகளில நீா சொரிய, காஙகளைசசிரமேறகுவிதது, நாகலிஙகபபெருமானையும ஞானபூஙகோதையமமையையும பலமுறைபணிந தெழுநது, ஐநதெழுததையும அகலாதுசசரிநது, அனபுமயமாகி, கைலைவேறு காளததிவேறு எனனுஞசிநதனையினறி, கைலைபாதி காளததிபாதியாககலநது, ஒறறுமைபபடுததி, ஒரு வெணபாவநதாதியைபபாடியருளினா. அதைதத திருச செவியேறறுமகிழநத காளததிநாதா தரிசனநதநதளிதது, "வேணடியவரமயாது?" எனவினவியவழி, "எளியேனது உடலைககவிநத இபபிணியை ஒழிததருளியதுபோலவே அறிவைககவிநத ஆணவபபிணியையும அகற்றியருளலவேணடும." எனவேணடிககொளள· பெருமான சததிநிபாததத்தால பநதபாசத்தை முறறககளைநது, திருவடிநீழலிலே இருததியருளினா. எனறுரைததருளி, அவவரசாவேணடுகோளினபடியே, கனனியாகளசரிததிரததைக கழறததொடங கினா.

சிவசண்முகனறுணை.

வேலையசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

கன்னியர்ச்சருக்கம்.

காப்பு. நேரிசைவெண்பா

பின்னவனு முன்னவனும பேசு கதைகிரபபத்
தன்னைசிகா காளத்தி தனனிலவாழ—முன்னவவென
னெஞ்சந தியஙகாம னீயென னுளததிருந்தே
யஞ்சநதி யானே யருள். (க)

அவையடககம். அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம.

கல்வியற புலவ ராகு நவையறு காட்சி யுளளோா
சொலலியதொடாயினுடென சொறகுறைக கவிபு மேவுரு
செல்விதன னிடத்தோ கூராச சேயிழை மடநல லாரு
மெல்விதழ்க் கமலப் போதின மேவுபுல லியுமே போனற

கலித்துறை.

மல்லன ஞாலமோர் முடிமிசைக் கிடத்தலை மறாத
தொலலை நாகமொான றழகிய சொக்கனு ரருளா
லெலலை காணிய சூழகிடந தன்னையவிரு சியினமே
லல்லு லாமதி தவழதிரு வாலவா யதனகண. (ரு)

திஙகள் வானகுடைக கீழல காணையிற் செலுததுந
துஙக மாமதன றறவெனும பலகைகெடத தூபபான

றயகு பாசறை யெனவுல காயத சமய
மெயகள வாழபத மெனககணி கையாமறு கிலயகும். (௪)

சிறற ருமபுபே ரருமபுகாண மலரொடு * செமமல
பெறறி டுநதட மெனபபரு வயகளாடிற பேத
முறறி டுநதெரி வையரொடு படுமறு குணண
முறறி டுயகளி வணடிறு டவாகுழா மொயககும. (௫)

வீதி யாயிடை யரசிளய குமராதம வேழ
மாத ராரிள மூலையெழி லிரவலில வாயகக
காத லானமனந தளாநதுசோம பொடுதலைக் கடைமுன
சோத லாறபெயர தாயகளென றலகுரை செயயும. (௬)

கரிய நீலவொண கடபொது மாதலைக் கணணும்
றகிய மாதவ வேடமவிட டணைநதவ ரனேக
ருரிய மாகிதி யனைததுமீக திரபபதற் குனவிய
பரிபு மாதவ வேடமுற றகன்றவா பலரே. (௭)

பரிநத வாடவா பொனனெலா மொருஙககபபடுசகப,
பொருநது † பாாவைபோ லுறபபெலாஞ செயயபொன
புனைநதுட, கரநது மானவிழி நோககுநா மொறபடாய கர
கருய, குருமபை மாமுலை மடநதையர் குழாததிறை சிற
ககும (௮)

பொனனு ளாாபெற குவாகழைக கருமபிடைப பூநதே
னெனன வாடக மிலாாகலைத தணமதி யோநதுஞ

* செமமல - பழமபூ. † பாாவை-ஒனறைக்கவாதற்கு அவவினததிலேயே சகாயமாயதிற்குங் கருவி.

சென்னி மாலவனை விடாத்த தமைந்தபைந் தேனபோ
லெந்த லாரதமைப பெறுகிலா சோகக்கொரு சழிவார். (க)

தெளித்த வெண்ணகலைப பொருளினை தெளிதரசசிந்தை
களித்து வந்தவா மதியள வறைந்துமேற் காட்டா
தொளித்தி டுங்குரு பரனென விளங்குமொள ளிழையா
ரளித்தி டுமபொரு ளளவறிந் தனபுசெய குவரால். (கo)

உரைத்த வதநெரு முலையிலை மாதரு ளொருத்தி
கிரைத்த முத்தவெண ணகைத்துவர் வாயககரு நீலம
வருத்து மைககணமா ணிககவல லிபபெயா மாது
திருத்த மிககபெண ணரசென வுலகவாரு சிறபபாள (கக)

கொங்கை மாந்தி யாசைபோன றவுளிடை கொடுப்போர
தங்கண் மீதுசெய யனபுபோன றவுளிளந தளிரககைகக
கங்குல வாருழற் கயனமருங் டரிமழைக் கருங்கட்
டிங்கள வாணமுகப் பவளவாய் மடந்தையா திலகம. (கஉ)

குனித்த விற்றிற லரசிளங் குமரராங் குடத்தை
யனிச்ச மெலலடிக குவியிள முலையவ ளழகாந
தனிக்க யிறறினிற் பூட்டிவிட் டனுதினந தாழ்ந்த
மனைக்கி ணறறினிற பொருட்சலம் வறந்திட முகப்பாள். ()

இனைய ளாகிய மாணிக்க வல்லிபுண் ணியநல்
வினையி னுலிள முலைமுகங கறுப்பமெய விளர்பப
நினைவெ லாமறத் தெழுகுறி நலலன நிகழத்
தனைய லாலினி யனையிலாக கருபபமுட டரித்தாள். (கச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தீனமக கொலைசெய வாளிரதந் ிணடச செமபொ ஞ
யதுபோற, காமக கிழத்தி மெயஞ்ஞானக கருபப மடைந
த தனமையாற, ஞாயமைக குணதழியாயினு டொலலை மர
போ ரொலலோரு, மேமப பதினுசென றடைவொனி லவடா
னினபம பெறலரிதோ. (கரு)

செலவ மாதுங கலைமாதனு சிவமெயஞ ஞான மாத
ரா, யலல றீர விருநிலததி லடைநதா ரொனன மாணிகக, வ
லவி பூத்த விரடடைமணி மலரோ யெனவே தாகமஙகள,
சொலலு ஞான மலையாமற சொலவா னிவணவந தன
வெனன. (கசு)

உலக மூவபப மதனவே ளுளளத் தருககு நிலைகுலைய
க், கலக விழிசசெங ருழுதவாயக கழைமென றேடபைங
கொடிமருஙகுற, 'நிலக நுதறபெண மகவிரணடு செல்ல
றீரப பயநதுவநதாள, குலகு மாறபூத தெடுததவொரு
கொறற வேநதன மனையவளபோல (கஎ)

அழகின மூனைபோன றேரியலா'வமைநது சமைவுற்
றொருஙகுதவச,குழவி யிரணடு பயந்தாணமுன கொள்ளைத்
தவததின பயனுளென, நிழைய முகிழ்மென முலைபகர்வா
ரெலலாம் வியபப மணிகொடிதான, விழைவி னிருகண ம
ணியுமபோல விழுமந் துடைதது நனிபுரநதாள். (கஅ)

நாமங குறியின றுயர்நதசிவ ஞான முடையோர் த
மைக்கணடு, காமம் புரிநத தானுனிக கவிழ்தல போலச சா
யநதழுலை, தாமங கமழுங குழனமடவா டழுவி பூட்டி வ

ளாத்தனனாற, பூமகை கையுமாணவாவுமெழிற புதுமென முலைகளிரணடையுமே. (கக)

மௌளக கவிழ்நது மிலத்திருநது விலஙகித் தவழநது நடநதோடிப, பிளளைய பிறைபோல வளருமிவா பேதைப பருவங கடநதுமுகி, ழௌளத தமைபபோ லொனறுபடு மிளமென முலைகண மாரபினமுகங, கொளளப பெதுமபை ப பருவமுறறிஙக குழலு மவிழ முடிததனாால (௨0)

கலிவிருததம

கணடு செமமணி வலலி கவிாிதழக
கணடு மெனமொழி யாகல விதமொழில
கணடு கொணடது கறகு முபாயமுட
கணடு நெஞசங களிததிது செயகுவாள. (௨க)

அணண லெஙகணை யமபு புகக்குழீஇப
பெணணி னலலவர் பெயவளை மேகலை
வணண மென்றுகின மானங கழனறுள
பணணு கெனறு பணிபவ ராகவும. (௨௨)

கலைக வர்நதிடு கணணன மரசசினைத
தலையி வாநதுறத் தையலர் கையினு
* மலையி னுநதம தறற மறைததுள
நிலைத ளாநதவ ணிறபவ ராகவும. (௨௩)

செஙகை யொனறு செழுநதா ளபபெருங
கொஙகை யொனறைக குழைபப வொருகையான

* அலை - நீா.

மஙகை தனபுறம புல்லினன வாயமு
நஙக ருநதுறு மாணடகை யாகவும (௨௪)

மாறில காதலன வநதிசை ணைடின
மேறு காணமலாத தாணமு னிறைஞசவும
வேறு மாதை விருமபினெ யென்றுளரு
சீறி யேகுந திருநதிழை யாகவும. (௨௫)

இருநது நினறுங கிடநது மெதிரதழீஇப
பரநத மெனமலாப பஞசணைப பளளியிற
குருமபை மெனமுலைக கோதையா தஙகளைப
பொருநது மாறு புணாபவ ராகவும. (௨௬)

ஒவி யஙக ளொளிாமணி மாளிகை
மேவு றுமபடி தானவனா விததனள
காவி யஙகட கதிாமணிப பூணமுலை
வாவி யமபுய வாணமுக வலலியே (௨௭)

தோகை மாமயி லாதைப புருமுதற
போக வோசை பயிறறுறு புடகளும
பாக வாமொழிப பாவையா கறபன
வாக யாழமுத ளாயவு மீடடினாள. (௨௮)

காமக கலவியுங கானத திறஙகளும
வாமச செம்மணி வலலி பயிறறினு
ளீமத தாடி யிடததெழு மனபினச
சேமித துள்ளாற சிநதை மகளிரா. (௨௯)

இனன வாறு பயிறறினு மேநதிழைக்
கனனி மாரவறுங காமம பயினறிலர்

தன்னு பேரிரு ளோடு சுடரவன
றன்னை யாவா பயிற்றிட்ட தக்கவா (௯0)

சிந்தை நின்று சிவபெரு மானடிவ
தந்தி ரபபெயாத தக்க வபாமும
பந்த'பாசம பரியும பாமுடிா
முந்து ஞான முழுது மளிததனன. (௯௧)

கணணிற காணபன கேட்ப கருததின்
லெணணப பட்டன யாவுஞ சிவமென
நணணப பட்டனா நயகையா மாயையாற
பணணப பட்ட பலவு மெதிாநிலாா. (௯௨)

தேடித தேடித திசைதொறு மெயசிவ
வேடத தாாதம விழியெதி ரபபெறிற
பாடிப பாடிப பரவிப பதமலா
சூடிச் சூடித தொழுஞசெயன் மிககுளாா. (௯௩)

விழிய நிநதில வேட்கைக குறிபபினை
மொழிய நிநதில வஞசு மொழியினைப
பழிய நிந்தில நெஞசம பவநதை
வழிய நிநதில மறறவா காலகளே. (௯௪)

ஊமை யாவ ருலகுஙகைக கநகண
ணும வாயமையி னுமக ளாருவா
காமி யாவா கருணைக கட்லினுக
கோமை யாகுவ லாநது மடககலால (௯௫)

பேதை யாவா பெருமபைய ராகிபு
மாத ராாிவ வுலக வழககினி

லாதி யாரா யறிபு மறிவினி
லோது பேரிளம பெணணென வோயகுவார. (௩௬)

மஙகை மாரிவா தங்கள வளாககர்ச
சஙக மேவு தமிழபபெரு நாவலன
றிஙகள வேணிதன றெனகயி லாயமுற
றஙகு ஞானவந தாதிய றைநததும (௩௭)

காத லொறறிருக காளததி வாழபாரு
சோதி யோடு கலநதனந தொணடாாற
கீத வாயமொழிக கனனியா கேடடுளத
தோதொ ளுத வுவகையுற றாரரோ (௩௮)

சென று வானுயா தெனகயி லாயமயா
மென று காணகுவ மெனனுங கருததொடு
நினறு ஞானவந தாதி நியமமா
மனற நாடோறு மஙகைய ரோதுவார (௩௯)

கணணிற காணுமக கணணபப ரொன
வணணத தோகையா காளததி மாலகெ டங
குணணப பூச வுடுபப நினைகலா
வெணணத தாறபித தனை வுற றிருநதன. (௪0)

சாதி நீதி தணநதது மாதுமை
பாதி பாலுற பறறு மறிநதனை
* காதி மாதராக களனுணி களனுனாக
கோது மாறெனு வோததன மேயினன (௪௧)

* காதல - கோபிததல.

மேற்படி வேறு.

தாளுழவா கொலலையொரு தணமழை பொழிந்த
வேலையது கண்டுவிதை விதநிடுத லேலேயாற
காலையாகள வநதுகவி,காலபொருள கொள்வீர
நாலைவரு மோவிளமை நயஞ்கமீ றுமக்கே. (சஉ)

என்றவளா வீழுலைக ளெனறுபெறு வீரீ
ரெனறுபயில வீாகலைக ளெனறிசைகள கறபீ
ரெனறுதவு வீரென விருந்துகவல வுற்றேற
கெனறுதவு வீருதவி யிவவளவ தேயோ (சங)

சீரிலைஞா மாாபுபொரு செபகையறி யாறும்
பாரமுலை யீகையிலி பாணிலைய பொனனும
பேரவையை யஞசுமொரு பேதைபெற நூறும
வீரமற பேடிகையில வேலுமிக ராமால. (சச)

காணிலுனை வாழுமுயிர் கணடில னெனிற்போ
மாணையுன தெனறவிழி யாறற வொழுகவி
நீணிதிகொ ளாடவனா நேயமவரு விகரு
மாணறிவி லாதொரு மரப்பொறி நிகாத்தீர். (சரு)

வநதுகரு வுற்றெனது வாயிடைமண ணிடடீர
மூநதுற வுதிததழுது முறைமையு மழிததீா
டைமகதனா மயககியவர் மாநிதி கவாநது
தந்துமை யளித்தது தனக்குறதி செயயீர். (சசு)

மந்திர மருந்துமணி மற்றுமுள வாய
வெநதிர மெனப்படு மிவற்றின மறுதது

மைந்தர்பொருள் வவ்விலவரு மாதவர் தமக்கும்
தந்தியத் ளாடையார் தமக்குமுத வார்தோ. (௪௭)

செல்வமுறு நாளுறவு செல்லுறு வாழார்
நல்குரவின வந்துகின நண்ணுமவ ரேபோ
லொல்குறு மருங்குலுற வெண்ணமுலைவி ழுந்தாற்
கல்விமட வீரினா ராமுறுவ ரோதான் (௪௮)

ஓரழகிலாதவரு மொள்ளணி யணிந்து
கூரழகு செய்துசிலர் கொள்ளமயல் செய்வார்
பேரழகி னுலகு பித்தலைதல் செய்து
சீரழகி லாகளென நிற்பதறி வன்றே (௪௯)

இல்லைபிழை யாயினு மியைந்ததொர்பிழை தன்னைச்
சொல்லியவ ளாற்றெதிர் துனித்தழு துறைத்தது
மெல்லுண வொழிந்துசிலர் வேண்டுற விருந்து
நல்லினரா கொள்ளமய னங்கையர் களிப்பார் (௫0)

ஆடவர் முனாடையை யவிழ்த்தனர் ருடுத்துங்
கூடுமுலை தாதொடு குலுங்குற நடந்து
நாடக நடித்துமிசை நல்லன பயின்றும்
வீடலரி தாயமயல் வேலையு ளமிழ்ப்பார். (௫௧)

மாளரிய செல்வமத மைந்தரொடும் வேழ
மீளுமுகி ரங்குச முறுத்தினர் நிறுத்தித்
தோளொடு மிருந்தொடர் தொடக்கிநம ரல்லார்
நாளும்வளர் கொங்கையெனு நற்றறி பிணிப்பார் (௫௨)

என்றினைய தன்மரும மாயப்பல விசைக்குங்
கன்றுமொழி யாவுமொர் கவிழ்த்தகுட மீது

தினற்பொழி மைம்முகில் வீசொன திலாமற
செனறெழிய மாசுதபு சிந்தைய ருளாபபாா. (ருஙு)

மேறபடி வேறு.

மினனினமா யுடமபினை வளாததல வேணடியே
யனனோடீ விழுஙகியனை றறுததல செயகலா
வினாலகூடா திரயமபுக கிளைகளுந தீவினை
தனையாரு செயதிடச சாறற லாகுமோ. (ருச)

இபபியிற பிறநதமுத திபபிக கெனசெயு
மெயபபடு மணிபவா தமமை மேவிய
யபபரி சுனறனக கியாமு மாயினந
துபபுறழ சடிலமெயச சோதி சோதுமே (ருரு)

சநதிர மெளலியை யழைததுத தநதரு
ளாநதிரு வனுசெழுத தறையு மெஙகளவாய
நநதரும வினையுடை நரரை யுயததிடு
மந்திர மறைகில மறபபுற றேறுமே. (ருசு)

ஆயிரங கலனுடம பனைததுந தாஙகினு
மாயிரும பொறையலால வருவ துணடுகொ
லுயகன விழிமணி யொனறொ நாளுடன
மீயணிந திடிலவினை யாவும வீயுமே. (ருஎ)

புழுகுசெஞ சாநதிவை புனைநது புனமல
மொழுகுமொன பானறனை யுடம்பை யெனறிநீ
யழகுசெய திடினமல மகனு மோபரன
முழுகுவெண் ணீறிடின முற்று மாயுமே. (ருஅ)

இளம்பிறை தவழமுடி யிறையி ருககுமெம
முளமபுகு மோவுணா வொழிகளுங காமநோய
துளங்கொளி வளாசெழுஞ சுடரி லங்குறும
வளங்கெழு மனைபுக வலல தோவிருள. (௫௯)

தததுவ மகனறதோா தனியிடததினிற
ஐபததலை யரவணி பதியைப புலவிய
மெயததுறு மினபினேம விடய வினபினை
பொயததழி மனிதரைப புணாநது கொளவமோ. (௬௦)

சஙகர தருமமே சாாநது ளோமினி
யுஙகுல தருமமுற றெழுகு வேஙகொலோ
வெஙகளி யானையை விருமபி யேறந
சிஙகொரு கரமிவாந திடரி னைபபரோ. (௬௧)

இமமையு மறுமையு மினப நலகுறுங
கொமமைவெம முலையொரு கூறற பொறறுவே
மூமமைவெந துயாபெறு மூட வேநதரைப
பொயமமையம பொருளினுற புகழவ மோசொலாய. (௬௨)

உணுஞசுவை யமுதையு முயாவொ ழிததிடும
பிணமபடு முடமபினைப பேணித தீதொழி
விணஙகுபு திரிதரு மிழுதை மாநதரைப
பணிநதிடின மககளிற பதடி யெனபரால. (௬௩)

திருநதற மிளமையிற செயாம லாடவாப
பொருநதின நிலையறு பொருளை யீடடினுற
குரஙகென வுடலமுட கூனு நாளினிற
புரிநதிடு செயலெது புகறி யெஙகடகே. (௬௪)

உள்ளூற்றிலா வெளி யுறவு செய்துதான்
றெள்ளூறு மின்னாதந் திருவெ லாங்கவர்ந்
தெள்ளூறு நரகினு மிடுத லால்வெறுங்
கள்ளாறு கொடியவர் கணிகை மாதரோ. (௬௫)

நடிக்குறு முங்கள்பொய்யர் நாட்ட கத்தினை
*வடிக்குறு மொழியினை மறந்தி டுங்கள்வெங்
குடிக்குண மருவிலங் குடமையை யாளிலவாழ்
கொடிக்குலம் பயிலுமோ கோங்கி லுழக்கிளே. (௬௬)

என்றினை யனபல விகழ்ந்து கூறலுந்
தன்றளா முலையெனத் தலைவ னைந்துதாழ்
புன்னெறுழி லன்னைதன் புந்தி யோர்ந்துயா
தின்றிட மகளிவை செறிக லுற்றுவாள் (௬௭)

வந்தியு மாயினோ மகட்பெற் றினற்
சிந்தைநன் மகிழ்வுறா வுக திருவு மாயிலன்
மூன்றுநல் வினைப்பயன் முற்றி னோரலாற்
றந்தம் புதல்வரா லுதவி சாரவரா. (௬௮)

மந்திர மருந்துநன் மணிக ளாலிவர்
சிந்தையைத் தெளிவுறத் தெருட்டிக் காமமேற்
புந்தியை மீட்பவர் பொருட்ட ராமலே
செந்திரு வனையவர்ச் சோக வென்றனள் (௬௯)

அன்னைதன் கருத்தினை யறிந்து ஞானமாக்
கன்னிய ரென்றுதென் கயிலை காணக்குது ,

---

* வடித்தல் - வசமாக்குதல்.

மெனனவவ வுழியிருந தெணணி னைந்தனர்
பனனக வாயிடைப பட்ட தேரைபோல. (எ௦)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம

அனையதோா காலத * தோதி யரிவையா திருககா ளதனி
தினைவொடு மீனருட டபபி மீங்குவா னிருநத வாறு
வினைமிகு மிக்குவா களவா விளஙகுற வறிநதிட டனறோ
புனையிழை கவருஞ சூழசசி யிதுவெனப புநதி செயது (எக)

நானமறை பரவு மீச னறறவ வேடம புககுப, பானம
றை விடமு மினறீம பழமறை புழுவுஞ செயய, வூனமறை
தூணடிற பொனனும விலங்கின முயிரசெ குபபான, காஎ
மறை மறவ ருமபோற களவாதா மறைநது செனறு. ()

கனனிய ரமாநத விலவிற காளததி காகக நும்மை,யெ
னனுநன மொழியோரெயத வாயமொழி கேடட சேயபோ
ற, பனனரு முவகை பூததும பசுமபொனமா ளிகையி னுய
ததுத, தனனிகா சிறப்புச செயது தையலா சாறற லுறறார்.

யாணடுளீா யாணடுச செலவீ ரடிகணீ ரியமபு மெனன,
வேணடுநா வேணடி யாஙகு விழைநதருள பரனி டஙகள்,
காணடர வுலகிற சூழவோங காளததி காணும வேடகை,
பூணடனஞ செலகின றேமங கெனறனா பொருளவி ழை
நதாா. (எச)

எனறலு மடியில வீழா யாஙகளுங கயிலை காணபா,
னினறன மெமைநும மோடு நீவிாகொண டேகு வீரே,லொ ;

* ஓதி - ஞானம.

னொருரு கைம்மா றுண்டோ வுமக்கென வுரைப்ப வன்
னோர், நனறெனு வுளமகளித்து ஞானமம கையாகருச சொ
லவார. (எரு)

கதிர்மணி விளக்க லாமற் கனலகெழு மொருவி ளகருப்
புதிதுீறு மனையிற செனறு புகுனுமெய வெதுமபி நீயகு
மதிநுதன மடவீர் புகரு வருநதுநா விழியி னனறி
யெதிரபுன லறுசு ரத்தை யெயயனமு கடகக வலலீ.(எசு)

அனறியு முலகமு கூறு மவமொழி தனையு நும்மை
முனறவ மனைத்து மாற்றி முறறிய பயனு லீனருள
னறினை யிழநத தாயபோற் கலஙகுமென பதையு மஞசி
நினறனன் மின்னு மொனறு நிகழத்துவ துளது கேண்மின. ()

காளத்தி காணப் பெற்ற கணகளே கண்க ளெனறுங்
காளத்தி நகரிற் கேகுங் காலகளே கால்க ளெனறுங
காளத்தி புகுமக ருததே கருத்தெனறுங கயிலை நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவெனறுங் கற்றோர சொல்வர. ()

நரவடி வொடுசென் றெய்தநண்ணுதென கயிலைப் போ
க்கை, யொருவாதம் மாட லின்க ணுரைபபினுங கயிலை சே
ர்வர், விரவுதம் மாட லாலச் செலவினை விலககி ஞேரு, மிர
வியு மதியும் வானு ளிருப்பாவெக நிரய மெயதி. (எக)

ஆதலா லனை மீநும் மணிகிளர் திருககா ளத்திக்
காதல்கூர் செலவிங் கெமமாற் கடிநதிடப் படுவ தன்றென
றோதினு ரவர்ம னத்தோ டுரைத்தில சொன்னு மச்சொன
மாதரார் தமக்கு நன்கு வாயமையா வாய்தத வனறே (அ0)

அனையவா மொழிகேட் டம்பொ னணியிழை மகளி
ரூக்கட், கனியினை யடையப் பெற்ற கதிரிளம் பரிதி முன
னாப, பனிநிக ருடலம் யாவும் படினுமென னுலக வொலலா,
மினையமொன நிகழி லெனமற நிகழந்திலர் புகழுமதா லென
கொல். (அக)

எம்மையெவ வகையி னுனு மிறைவனென் றெண கயிலை சேர்பபா
ஞமமையின நிரகனின் றேமென றுவரவ ரெதிரி றைஞ்ச
வமமற வாகணன றெனறு வலையறி யாம லலலில
வமமினெம பினன றொன்றா மகிழ்நதுள ளிருவர் தாமும்.()

இருவாத நிழலும பொன ற விருவாகுற றேவன மாதா
பொருவரும வளஞசு மநது போதரக களவா தமபூர
னைரயிருள யாமத தெயதி யதரிடை யிருகா ததிற
பரவையின முகடடெ ழுநத பரிதிவா னவனைக கண்டாா ()

வெயினமுதி ரளவு மேகி வினபதி யொனறிற றஙகிக்
கயனமலி விழியாா சினனள செலவொரு கரக நீரால
வயனமலி செஙகெ லோஙகி வளாவள நாடு கணணுற
றயனமலி தலஙக ளிறபுக கமலனை வணஙகி யேகி. (அச)

காவிரி யொழுகு வலலி காலகளோண கிளைய வறறின
மேவிய சிறுகால காமபு விளைவய றளிாகள போனற
பூவிரி யிளநதண சோலைப புகழவள நாடடி னுககோா
கோவென விளஙகா நினற குடநதைமா நகரங கணடாா ()

பனனிரு பருவத தோாகாற பவநதெறு கஙகை யெயதுங
தனனிகா தடஙகோ றறகுச சாாவினை யிலரோ யாயும்

பொன்னனை யவர்தா மூழகிப் புராரியை யிடங்க டோறுஞ்
சென்னியின வணஙகி வைகிச சென்றனா திலலை நோககி.()

பிறைதவழ் மவ்லி யெமமான பிறபதி களும்வ ணங்கி
மறுவறு மதிமு கத்துமஙகைநல லவர டைந்து
குறைவறு பரமா னநதக கோதிலசெந் தேன டிக்கப்
பெறுநக ரெலலை யிறைறுழந் தெயதினர் பெரிது வநது. ()

வேலையிற சுருதி யாககும வீதியை வலஞசூழந தேகி
யாலயத தெதிரவ ணங்கி யணிவலம புரிவுற றுல
மூலநற் பொருளை யேத்தி மும்முறை வணஙகிச சென று
மாலயற கரியா னுடு மனறெதிா சென று புககார். (௮௮)

மேறபடி வேறு

சிறப்புலியுங் கோட்புலியுஞ் செழுமலர்தூ யருசசனை
யே செயயா நினற, வறபபுலியுங கணடுகொளும் பெருமா
னைக் கணடுமிகு மனபா லோடி, மறபபுலியி னதணமருஙகி
னசைத்தருளும் பெருஙகருணை வளளால் யாஙகள, பெறப்
புலியூர் மனறினடம் புரிநதாயென் றிறைஞ்சியுளம பெரிது
வந்தார். (௮௧)

பெணபடைத்த வொருபாக னைந்தொழிறு டகவமுத
ம் பேணித் தாஙகள, கணபடைத்த பயனபெறக்கண டுவந
தமீண் டந்நகரிற் களித்துச சினறுள், பண்படைத்த மொ
ழிமடவா ரிருநதுசிவ கங்கையினும் படிந்து மன்றில, வண்
படைத்த வரவணிவோற் றெழுதுகட லாடுதறகு வழிக
கொண் டாரால். (௯0)

இந்திரனை யஞ்சிமுனம் புகக்கொளித்துக் கிடந்தமலை யி
ருஞ்சுருமீன், வந்தருக்கு முட்புதைய வடிப்பமகப் பதிவயிர
வாட்டாக் சென்று, சிந்தைகவல் வுறவெழுந்து சென்றுகிர
கண் டுதிரமெனத் தியங்கி முழங்கு, முந்துதிரை வாரிதிகண்
டதின்முழுகி மகளிர்மகிழ் வுற்று மீண்டு. (கக)

தில்லைநகர் மணிமன்றத் தெம்பெருமான் றனைமறித்து
ஞ்சென்று தாழ்ந்து, முல்லைநகை மடமாதர் தென்கயிலை
காணுமவா முந்த வப்பாற், செல்லமிடை கருங்காட்டி லூட
ன்போது களவரஞா செய்யா வண்ணந், தொல்லைமறை புக
ழ்பரம னருளிறை பலாவந்து சூழ்வ ரன்றே. (கஉ)

கங்குறுறுங் தங்குமிடங் களில்வந்து மாதவராயக் க
லந்து சூழ்வன், சங்கரனின் னணமாத ருட்பகைஞ ராந்தவ
ராற றப்பி யேகி, மங்கையுமை தவம்புரியுங் காஞ்சிமா நக
ரிறையை வணங்கி யேத்தி, திங்கண்முடி யமாந்ததிருக்
* காளகிரி கண்டுவந்து சென்று சேர்ந்தார். (கங)

சுத்தமுட லுயிர்பெறச்செய் தருணதிப் புனன்முழுகித்
தூய நெஞ்சச், சித்தகணந் தொழுதேத்து 'மருட்சித்தி வடு
கனடி சென்று தாழ்ந்து, புத்தியொடு முத்திதரு சிவலிங்கந்
தனைவணங்கிப் புறத்து வந்து, மெய்த்தவொரு புராணிகனை
யத்தலத்தின் பெருமையெலாம் வினவி னின்றார். (கச)

---

* காளகிரி - வைரவக்கடவுள்மலை. காரிசைலம் காரிகை எனப் பிறநூல்களிற்கூறப்படுவதும் இதுவே; காளம் காரி என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

கலிவிருத்தம்.

வினவி நின்ற விளங்கிழை மாதரை
மனம கிழ்ந்து மறையவ னேகியே
வனைத ரும்புக ழித்தல மானமியந்
தனையி யும்புவல யானெனச் சாறறினன. (கரு)

முனன ணைந்து முழுவலி வாலிதான
றனனி லிங்கமித் தனகயத தினகளை
மன்னு றுமபடி வைத்தருச சித்தனன
பன்ன ருந்துதி பாடின னாடினன. (கசு)

முடித்த ருச்சனை முனபெனப பெட்டகத்
தெடுத்தி ருந்திட வெண்ணி யெடுத்தன
னடுத்த வந்த னசைந்தில னாதலாற்
பிடித்தெ டுத்தனன போதிரு கையினும். (கஎ)

பின்னு மெந்தை பெயர்ந்திலன் றனனரு
டன்னை யனறித தனித்தோர் துருமனபயு
மனனி நின்ற வளியு மசைக்கரி
தெனனி னமபனை யாவ ரசைபபவர். (கஅ)

கண்டு வாலி கலங்குபு வாலினாற்
றண்ட நாண்மதி வேணியற சுற்றினன
கொணடு காலிற குனித்துகளை பூனறினை
றண்ட கூட மளவு நிமிர்ந்தனன. (ககூ)

இன்ன வாறிங் கெடுப்பவும் வந்திலன
முன்ன மாது முலைத்தழும புற்றருண

மன்னன் மேனியில் வாற்றழும புறறது
பினனர் வாலவிட டுயிரததிது பேசினுன. (௧௦௦)

தரவுகொசசகககலிபபா.

நீயே கருணை நினைநதுவநதா லனறியுனைப்
பேயேன வலிதிற பெறறதற கெளியையோ
தாயேநின மேனி தழுமபுபடத தீஙகிழைததேன
நீயேனென செயவேனென செயவேனென றுள்ளுடைந்து.

ஆவா விளமகவை யனனைகருங் காடடுநடு
மேவா வருளால விடுதத தகைபோலக
காவா தடியேனைக கைவிட டிவணிருநதாய்
தேவாதி தேவயான செயத பிழையுளதோ (௧௦௨)

எனனுயிாநீ யென்றுணைநீ யெனனுடைய வாழ்வுநீ
யுனனையுநீ யததனுநீ யாரிய குறவெனககுப
பொனனனைய வேணிப பெருபபே யருடகடலே
நினனை யலதாவி நிலலாது நிலலாதே. (௧௦௩)

எனறு பலமுறையு மேததி யவணிரபபக்
கொனறை மலாபுனையுங கூத்தப பிரானெதிரத
தினறு மணிபுனாயிர நீரததடததின காடடிருப்பை
நினறு மனமகிழநதோ நாமென நிதுபுகனறுன (௧௦௪)

உள்ளமதி லெனறு முவநதிருநது நினபூசை
கொளளு மியலபேங குழைநதிடே லென்றுரைத்துத்
துள்ளு மிளமான சுமநததிருக கையுடைய
தெளளமுத மனனுன செவலியகத் துற்றெளித்தான. (௧௦௫)

கலித்துறை.

கயங்கை யாறுதன முடிமிசைக கரந்துகொண டதிலோ
ரயங்கை நீரசொரி பவாககுமே ழுலகின் யளிககும்
பொயகு நீககை யாளியத தடஙகளை பொருநதி
யஙகெ ழாவுள மறிநதனன லிவியென பவனே. (கoசு)

ஈச ஞெனை விடுத்திவ ணிருந்ததித தடத்தி
ஞசை யாலல தில்யிதை யழிபபலென றதிரதத்
தேசு லாமதி தவழபெருங் குடுமியஞ சிலமபொன
றேசி லாமிகு வீரனங் கெடுதெறிந திட்டான. (கoஎ)

எடுதது வாலியென பவனபெரு வலியினு விடட
வடுககல் வீழதலுந தடத்தினி லெழுநதபே ரரவம்
பிடிக்கு மாறுபின றொடர்ந்தென வெழுநதொரு பிரமன
படைக்கும் வானமுடி யளவுமுற றனதுளி பலவும. (கoஅ)

சென று வானமிசை நுண்டுளி யுடமபெலாந் தெறிபப
நின று வானமுகில் கீழுற நீரசொரி கினற
தனறி மேல்வரப பெயவது முளதுகொ லறியே
மென று வானவ ரியாவரு மருணடன ரிருநது. (கoகூ)

விலங்கு வீழ்ந்தன புட்பறந் தோடின விசுமபிற்
கலஙகி வீணையர் திசைதொறு மிரிநதனா கடிதி
லிலங்கு மாமணி யருவிகள சிதறின வெஙகுங
குலுங்கு பாதப மலருதிரந தனகுலை குலைநதே. (கக0)

மருநது மாமலை யுள்ளன சிதர்ந்திட மணணி
லரநதை நோயினர் புணணினர் வடுவின ரவைதீரந

தொருஙகு வாழநதனா மாிததவ ருயிாபெறறீஇ யுயநதாா
வருநது மூபபினா காளைய ராயினா மனறே (௧௧௧)

இனைய வாறது வீழத்லும வாலிமுன னெடுதத
புனிதன வாழ்வதின றெறகுமா நதியதாயப பொஙகி
யனைய வாவிவெற பிழைததநீடு காசனுக கறையு
மினவி ஞேடலபோ லோடிய திளாநதுமுந நீரில (௧௧௨)

வாவி நாாததிடப புகுநதொாா மியறறினன வாலி
பாவை பாதியன திருவரு ளூறறிடப படடான
மேவு தீதொழில வழியினு நனமையாம விலஙகி
மூவி னறதொழில வழியினுந தீமைசாா தருமால. (௧௧௩)

மணடு நீாததட மாறதாய மூறறிய வணணங
கணடு வாலியெம பிரானகருத திதுவெனிற கருதிக
கொணடு நானசெயவ தெனனென மனநிலை குலைவுற
றணடா நாயகன றனைபபணிந தேகின னனறே (௧௧௪)

இநத நீாமூழ குநாபவக கடறகளா யேறி
வநது வீடடைகு வருணமை யுணமையவ வால்
தநத மாநதி யிதுபெரு மறையெலாந தளளு
மிநவத மாவினை * மயறகுநீா வடிவமா நெருபபு. (௧௧௫)

வாலி நாதனைக் கணடொரு நாளடி வணஙகி
னூலி னுலொழி வுரைத்திடப படாதன நூறு
மூலமாகிய பாதக மாயினு முருககிச
சூல பாணித னுகைடைந தினபமே துயப்பார். (௧௧௬)

*மயல - செததை.

கயிலை போலவிம் மலைமிசைக் கணணுதற கடவுள்
சயில மாதொடு கணஙகளோத தெடுபபவாழ தருவன்
பயிலு மாதவா சிததாவித தியாதரா பலரு
மயலி லாவிதன மருஙகுவிட டகளறிடாா மனனே. (௧௭)
இத்தல ததியல் பிதுவென வுநதனை னியமப
விதி லதிரு நகைமட வாரயள னெககுக
கைத்த லததலா கொணடடி வணஙகினா கணணனை
மூதத லைபபடை யொருவனை யெதிாநதவர் முலைறபோல். ()
காலை யஙசதிற பூட்டையங கடமதொன றமிழ
மேலெ ழுநதுசெல கினறம்தாா குடமென மேலை
வேலை வெஙகதி ரமிழ்நதுற முழமதி விணணின
பாலெ ழுநதது விரிகதி ருலகெலாம பரபபி. (௧௧௯)
குளிாசெய கினறசெவ வநதிமா லையததலைக கொணடு
களிசெய கஙகுலம பெணவர வாலிறனை கணட
வொளிசெய நமபனை யிறைஞ்சினா சென்றக மொன்றிற்
றெளிசெய நெஞசக மஙகையா தஙகினா சிறநது. (௧௨௦)
திருநது மாடக முகரியென கினறகட செவியின
விரிநத வேலையம படததிடை யிருளெலாம விழுஙகிப்
பொருநது மாமணி யெனனவந தெழுநதது புட்க
ளருநது வாரிச மலாமுக மலாநதிட வலரி. (௧௨௧)
மாயை மாயிருள கழிநதுறின றிலகுகண மாத
ராய காலையி லெழுநதுகா ளததியை யடுக்கு
நேய மோடுசென றனறொரு பதியிடை நினறு
போயி னார்மற்றை ஞானறுதென கயிலையைப் பொருந்த.()

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம.

இனிநகா குறுகிற றபபா லிலைநமக கிடணிக சாடடிற
றனியத ரிடையிம மீதா தலைமயெலா மூயிாசெ குததுப
புனையிழை கவா துமென றுபொதிந துமுன வைததபொலலா
நினைவினை வெளிபப டுதது நீனு றனா தொடாநத கனவா.()

கொடியவா நிலைகண டுளளங குலைகுலைந திளையா ண
ம்மை? முடிவுசெய வதனுக கினனோா முயனறன ொனன
மூத்தாள, கடிகமழ மலாததண சோலைக காளததி யண்ண
ல காப்பன, விடுபவ னலல னெனகாய வெருவனீ வெருவ
லெனறாள. (௧௨௪)

துணையிலை யென று நீயா துணிநதுசெல பொழுதிற்
றேனறுத, துணையெனுந திருககா ளததித தோன றலைக் க
ணட நலலா, பணமலி யரவின வாயிறபட்டமென் றேனை
போலக, கணைபுனா களவா கைபபட டிருபபினுங கவனறு
ரலலர். (௧௨௫)

அரவினவாயத் தேளை தனனை யகறறினன றளிபபான
போலக, கரவரி னனறு நீககிக கனனியா தமமைக காக்க
த், திருவுளங கொணடு மிகக தெனகயி லாயத தெமமான,
விலாவொடு மலாகொய தொணடா வேடமுற றடைநதா
னனறே. (௧௨௬)

கனனியர் பொருளவி ழைநத களளவே டதத ரநத
கனனியர் தலைவி ழைநத களளவே டததற கண்டு
கன்னியர் தமமை விட்டுக கதுமென விரிநது போனா்
கனனிய ருகு வநதான கறையிட ெளித்து நினறன, ()

மாதவ வடிவங் கொண்டு வந்தருள் வள்ள றன்னை [திப்
யாதுலா நிதிய வைப்பை யெதிர்ந்தென வெதிர்ந்து போற
பாதபங் கயமி றைஞ்சிப் பரிவொடு நிற்ப வையன்
கோதையீ ரெங்கு வந்தீர் கூறுமி னென்னச் சொல்வார். ()

திங்களொவெண் கண்ணி வேய்ந்த செஞ்சடைச் சிவன்மாந்த
மங்குறோய் மதிலு டுத்த மதுரைமா நகர்வந் தின்றோ
கங்கைக்கு டிறைவன் வாழுங் காளத்தி நகரிற் சென்றே
யுங்களை விடுப்போ மென்னு வுறுதியா மொழிமொழிந்தார்

ஆதலி னடிச்சி யேமின் னவருட னடைந்தே மிங்ஙன் [ஐய
நீதிழைத் தெமைப்போ லங்கொண் டேகிடச் செறிந்த கா
பூதர வில்லிக் கன்பு பொருந்துநீ ரிவண்வந் தெய்துப
போதலு மவர்ப யந்தே போயின ரைய வென்றார். (௧௩௦)

மாதர்சொல் வினவிக் கள்ள வடிவுடை வள்ள லாருங் [ளுப்
கோதையீ ருமைக்காளத்தி கொணர்ந்துபோய் விடுதுமென
பாதபங் கயமவ ருத்திப் பார்மக டவத்தி னாலே
யேதமி லவளைக் கொண்டே யேகின ரெம்பி ரானார். ()

அதரிடை யவர்ந டக்க வவ்வனத் தருக்க ளெல்லா
முதிருமன் புடையர் போல முகிழ்பெறு நகைய வாகித்
ததைமலர்க் கண்ணீர் மல்கத் தாழ்ந்துபூப் பதத்திற்பெய்து
மதகரி யுடைப்பு லேந்த வள்ளல்பா னின்ற வன்றே. (௧௩௨)

கலிவிருத்தம்.

புன்னை மாயவன் பேர்ந றனை பூத்தொளிர்
கன்னி காரங் கடுத்த கமலனை

மனனு பூவை மகபதி யொத்தன
வெனனை யாளிறை செலலு மிடததினே. (௧௩௩)

கரிய வின்குயில் காளை மாறததன
வரிய நனமயி லாட வரிக்கணம
பிரிய மோடிசை பெடப விசைததன
கரிய தாடைக கடவுளைக கணடரோ (௧௩௪)

நாவ லூரவரு நமபியொர் நாரிபா
லேவ வேகிய வெநதை யிவணிரு
பூவை மாருடன போநதனன காணெறுத
தாவி லாககிளி தனபெடைக் கோதுமால. (௧௩௫)

அறுசீர்ககழிநெடிலடிவாசிரியவிருததம.

மாந்தளி ரடிய தாக மறறதன வடுககண மான, வே
ந்தெழிற் கொயலை கோயகா விணைககரய காநதள, காட்ட
ப், பூந்துகிா வணண வாடை புனைநதுபொற் புடைககான
மாது, தேநதுளி சிதறிப பூததூயச சிறபபொடு பணிந்து
கினறாள. (௧௩௬)

வெள்ளில்பூவ கொன்றை யாத்தி விளாமலா வேங்
கை சேவால, வளளிலை மருதி ரததி வாகைபுன னைகநாவ
ல், களளவிழ் மலாக்கு ருந்து காசைபூவ கடமபு கோளி, பு
ளளவவ வனததிறசென றே யொபபிறென கயிலைககுறறான.

புரத்தய லடைந்தெம் பெமமான பொன்னனூர் தம்
மை நோக்கி, வரக்கிரி யிதுவே வெள்ளி மலையது தூர்ககை
வெறபு, பருத்தவம் மலைதா னீலப் பருப்பத மணிகீ ராறு,
தெரித்தபொன் மூகரி யீது சிறநதிடுமயூர தீர்த்தம். (௧௩௭)

எனறுமற றுளவுங கூறி யிறைமறைந தேக னின்ற,
பொனறிகழ மேனி யாரும பொளளெனத திசைக ளோக
கி, யினறிவண விடுத்துச சென்று ரிஙறையெனத தெளிநது
சால, நனறுநன றெமககி ரஙகி நணுகிய தெனறுநைநதார.

ஆமிழ்திலு மினிய மூவ ருநதமி மூவாத வெமமான,
கமழ்குலை யரமபை சூழிக் காளததி நகரி னினறு, தமிழசங
கமராய வநதார தமமருட பெருக்கா லெனறு, குழிழ்செறி
தடங்க ணலலார் குறைவிலா வியபப முறறார். (௧௬௦)

மாமணி பெற்றி ழந்த வறிஞனு மமுதைக் கையாற, பூ
மணிற றவறி வீழதத புநதியில லவனுந தேனு, வேமமா க
றப கதறை யெயதியும பயனகொ ளாத, திமைகொள ப
வரு மொத்தோ மெனறுபின மனநதெ ளிநதார். (௧௬௧)

அருடபெரு வாரி யாய வணணலார் தாமிவ ணூறிற,
பொருட்பொருட பெறவு ணர்நதிப் போயினா நமககென
றூழ்வென, றிருடசெறி யிடற்றோன றமமுன னெயதிய
தெணணி யெணணி, மருடகொடும பிறவி நீககு மாறிலபொ
ன முகரி யுறறார். (௧௬௨)

சிதகீர் மூழ்கிப பின்னர்த் திருவெண்ணீ றணிநது சால
காதர்கண மணிபு னைந்து நவினறிறை யஞ்செ ழுத்துங
கோதிலங் தாதி தனனைக கொளகையி னோதிச சென்றூர்
மாதொரு பாகன றனபான மறிவிழி மடநல் லாரே.(௧௬௩)

களிப்பொடு நகையி லார்க்குக களிப்பொடு நகைவந தெய்த
வுளத்திலா னந்த முற்றி யுடலொளி யுடனவி ளஙகக்

களததினஞ் சுடைய வெமமான சந்நிதி கடித டைநதா
ரளபபரு மனபி ஞலே யாடினா பாடி ஞரால. (௧௪௪)

அனனவர் தமககவ வணணலவவிலிங கததின கணணே
தனனொரு பாக முறற சஙகரி யுடனவி ளஙகி
புனனரு மொளியி ரணடா யொனறுபட டிருககக கணடு
கனனிய ரடைநத வனபை யிறறெனக கழற லாமோ. ()

வையக முழுது முளள மாமணி யொளிகளும பசசை
த, துயயநன மரக ததகின சோதியுள ளொவைககு மேலா
ம, பொயயிலகா ரணமாயத் தோனறும புகலரும வடி
வை நோககித, தையல ரிருவ ருநதாழந தெழுநதொளி த
னமுன னினறா. (௧௪௫)

நினறிடு மணஙகளொ ரிருமல னருளி ஞலே
தனறனி யொளியி னூடே தயஙகிடத தானுட கொணடான
பொனறிகழ மணிமாா புளளு புஙகவனமுதலோாபோறறக
* கனறணி கரததெம மனனைக கனமக ளூண வனறே.

இறையொளி யுருவடக்கி யிலிங்கல வடிவா யுற்று
ன, பிறைநுதற றையலாாதம பினவருந் தாதி மாாகள,
கறைமிடற றிறைவன பாறபோய கனனியா வநதா ரிலலை,
யுறைவிட மெயகென றெனனி யொயயெனத் துருவி
ஞரால். (௧௪௬)

ஈசனு ரிடமு நாடி யெங்கணு நாடி நாடிக
காசணி யலகு லாாைக கணடிலோ மெனக்க லஙகக

---

* கனறு - கைவளை.

* கேசரத் தொலியன ஞோகள கிடைததனா முத்தி நீவிா
பாசம தகறறி விமகம பதிடடியு மவாகள பேரால. (கசக)

என்னவினை வாணி கூற வெழில் மட வீராபோ யுறறப
பின்னிரண டிலிமக நாடி டிப பெயவ்ளை யினாபே ரிடடார
நன்னில வேநத வென்று நவின் றுசம கமரி ருபப
வநநிலை யாத வனரு னதிசய முடனக ளிததான. (கரு௦)

ஒளிமணிப பொலமபூண மாாப ஞெபபிலசம கம்ைாத்
தாழ்நதிங், களிபெறு மடிக ளினனு மடியனே னுய்யு மா
றருள, முளிபுதற சிலநதி † முனன முறபிறப புணாதது
கெனனக், களிபெறு மனத்தா னெறறிக கணகரங் தவனி
யமபும். (கருக)

கலிவிருததம.

கோதையர் கதைநலம கூறி னுமினி
யேதமி லுலணடினமுற கதைபி யமபுதும்
யாதவ மனனமர்ந் தினிது கேளென
மாதவ வடிவருள் வளளல் கூறுவான (கருஉ)

கண்ணியர்ச்சருக்கம முறறிறறு.

ஆகத்திருவிருததம் - கூசச.

மதுரைப்பதியிலே, பரத்தையர்குலத்திலே, பெணணி
யற்கைமுழுதும அமைநத மாணிககவலலியெனபவள் ஒரு
த்தியிருநதாள். அவள் அரசிளமகுமரரெனனும் குடமகளை
அழகென்னும் கயிற்றாற்பூட்டி, அவாகள்மனையினுள்ளபொ

* கேசரம் - வணடு. † முனன - முதலியன.

க்கிஷசாலையெனனும கிணறறிலேவிடுத்து, பொருளெனனு ம ஜலமைவறறுமபடி நாடோறும முகநது முகநது, மிகக பொருளீட்டி, வாழ்நாளிலே, பூாவபுணணியமுதிாசசியால கருபபமுடையளாகி, திருமகளும கலைமகளுமே சிவஞான மாதாகளாகி அவதரிததாரெனவும, வேதாகமஙகளை சிவ ஞானததைவிளகக ஒருருககொணடு வநதனளெனவும, உல கிலுளளோர் உவபபவும, மனமதன துசெருககு அழியவும, இரணடுபுததிரிகளைபபெறறு, சநதோஷசாகரததிலே மூழ கி, நீராட்டி, முலைபபாலூட்டி, பறபலஅணிகளைபபூட்டி, தொட்டிலிலிட்டுததாலாட்டி, திருஷடிதோஷமணுகாவண ணம இரணடுகணமணியுமபோல வளாத்துவந்தனள அந நாளிலே அபபுதலவியா பெணணிலககண முழுதுமமைநது, இலககுமியினும பேரழகுடையராகி, மெளளககவிழநது, நி லைதநிலிருநது, தவழநது, நடநது, ஓடி, பிள்ளைப்பிறைபோ ல நாளுககுநாளவளாநது,பேதைபபருவஙகடநது, பெதும் பைப்பருவமுடையராகி, பறபலகலைகளையும கறகுமநிலை மையையடைய; அதைககணட மாணிககவலலி மனமகி ழ்நது, தமககுரிய கலவிததொழில்களை அவரறிநதுகறகும் உபாயததை உளளேசிநதிதது, விரகமிகுதறகேதுவாகிய சிறசிலசீலைகளை மாடமுழுமையும சிததிரித்தும, போக வோசைபயிறறுகினற மயிலமுதலிய பறவைகளையும் யாழ முதலிய கருவிகளையும் மிகசசேகரித்தும, சூரியனிடததிலே இருளைபபழகுவித்தலபோல அவாகளுக்கு காமககலவிகளை யும் கானத்திறஙகளையும கறபித்தனள.

அவள் இவவாறு மிகமுயனறு கறபித்தும், அவர்கள் உள்ளததிலே சிவபிரானவெளிபபடடுநினறு சிவாகமங்க ளெனனும அபரஞான உணாசூசியையும, பநதபாசததைப பறறறககளையும அனுபவமாகியுளள பரஞானஉணாசசியை யும, தூநதளித்தலால, அவாகசூ வறியகாமததிலேபயிலாது, கரணஙகளுககு விஷயமாகிய யாவும சிவமெனககணடு, வேறு மாயாவிசித்திரததோறறம இலலாதவராகி, இவவ னுபவம நிலைபெறுதறபொருடடு சிவனடியாாகளைத தேடித தேடி,காண்பபெறின துதிததுததுதிதது, அவாகளதிருவடி களை சிரசிலே சூடிசசூடிவணஙகும தொணடிலேமிகுநதவ ராயினா. அனறியும,வேடடைககுறிபபுகளை வஞசமொழிகள பழிபபுசசிநதனைகள பாவசசெயலகள முதலியவறறுளளே னறுமுபறறுதவராகி, பெதுமலபபபருவமடைநத அககா லத்திறறுனே, உலகவாக்கியஙகளிலே ஊமையாபோலாகி ஐந்திநதிரியங்களையும அடககிப் பேதையராகியும, சிவவா க்கியஙகளை உசசரித்தலில நாமகளபோனற நலவாககுடை யராய் ஆசைமுதிாநது பேரிளமபெணணென ஓஙகியுமிருந தனா. இஙஙனமிருககுஙகால, கடைசசஙகத் தலைமைபபுலவ ராகியிருநத நக்கீரதேவநாயனுர் தெனகைலையையடைந்து, கைலைபாதி காளததிபாதியாக ஞானவநதாதிபாடியதை யும்,சீகாளத்தியப்பரது சோதிசொருபத்திற கலநததையும தொண்டராறகேளவியுற்று, பேரானந்தமுடையராய, நா டோறும் அந்த ஞானவந்தாதியைப பாராயணஞ்செயது கொண்டு, நாகலிஙகபபெருமானைக் கண்ணீற்கணட கணண ப்பநாயனுர்போலவே கேள்வியினுலேயே பூசல் புனைதல்

உண்ணல் உடுத்தலாதிகளில் வெறுப்புடையராகி, காளத்தி யைத தரிசிககவேணடுமெனனும அவாவையேமேறகொண டிருநதனர்.

அதுகணட மாணிககவலலி மகளிரைநோககி, "பெண்களே, மழைபொழிநத காலததிலே விதைததுபபயனகொளளும உழவாபோலக் காளையாகளவநது கவிகினற இளமைபெறற இககாலததிலே பொருளபறியாது விடுததால நுஙகளுககு இளமைபபருவம பினனாவாயககுமா? கலவியினுலும கட்டழகினுலும முதிாசசியுடையராகி எககாலம் யயனபடுவீரொனறு காததிருநத எனககு, நீவிாசெயயுமுதவி இவவளவுதானோ? பயனபடாத உஙகளிடததிலே பெணணிலககணமுறறும அமைநதிருததல ஈகையிலலாதவனிடததிலே பொனனும, அவையையஞசுவோனிடததிலே அறியகலவியும, வீரமறறபேடிகையிலேவேலும, வாயததிருததலபோலாம நீவிா, இளமைபபருவததிலேயே எனபாலுதிதது எனது அழகுமுழுமையுஙகெடுததுதேயனறி, உஙகள பொருட்டுச செலவிட்ட திரவியததிறகு உதவியொனறும புரிநதீரிலலை. மணிமநதிர ஔஷதஙகளாலும பலவகைய க்கிரயஙகளாலும ஆடவரைமயககி அவாபொருளைககவாநதால சிவபெருமானுககும சிவனடியாாகளுககும உதவியாகாதா? அழகு சிறிதுமிலலாதவரும அணிமுதலியவறறால் அலஙகரிததுககொணடு தமமை அழகுடையாபோலககாட்டியும, பிழையிலலாத ஆடவரையும பிழையுடையராககி பொயயனபுபாராட்டி உணவையொழிநது அவா பலமுறைவேணடஇருநதும, நாடகத்தாலும நலலிசைகளாலும மயக்கியும்,

பொருளீட்டிக்களியாநிற்பர். நீவிர் எவற்றினும் சிறந்திருந்தும் இங்ஙனஞ்செய்து பொருளீட்டாது இளமையைக்கழித்துவிடின் மூப்புமுதிர்ந்தவழி, உம்மை இளைஞர்விரும்புவரோ?" என்று இன்னன்னவாகிய தன்குலச்செயல்களை யுரைக்க, அவையாவும் கவிழ்த்தகுடமீது விடாதுபொழியும் மழைநீர்போலச் சிறிதும்நுழையாது புறங்கழியவன்னாள் கன்னியருரைப்பாராயினார்.

"அன்னையே, மின்னல்போலத் தோன்றியழியும் இவ்வுடம்பை வளர்க்கவிரும்பி கொடிய தீவினைகளை இயற்ற எமக்கிசைப்பது நினக்குத்தகுதியா? இப்பியிலுதித்தமுத்தானது அந்தஇப்பிக்கு ஒருதவியையும்புரியாது தம்மை அணியத்தக்கவர்மேனியை அடையும்; அதுபோலவே, நின்பாலுதித்தயாங்களும் நினக்கு ஒருதவியையும்புரியாது சிவபிரான்றிருமேனியிலே கலத்தலையடைவேம். பரமனையழைத்துத்தரும் பஞ்சாக்ஷரத்தையுச்சரிக்கும் எங்களுடைய வாய் மனிதரையழைத்துத்தரும்மந்திரங்களை மறந்தும் உச்சரியா: பற்பல அணிகளைச்சுமக்கினும் பாரமேயன்றிப் பயனுண்டோ? ஓர் உருத்திராக்கத்தை ஒருதினம் உடலிலணியில் வினையாவும் விட்டொழியுமே? கஸ்தூரி சந்தனமுதலிய கலவைகளைக் கலந்து கலந்து ஓய்வில்லாமல் உடலிற்புனைந்தாலும் சிறிது மலம் அகலுமோ? விபூதியை விரும்பியணியில் அம்மலம் யாவும் விளிந்தொழியுமே? மிக்கவொளிபடைத்த தீபத்தையுடைய வீட்டிலே இருள் நுழையுமா? அதுபோலவே, எம்பிரானிருக்கும் எங்கள் உள்ளத்தில் அறிவையொழிக்கும் காமநோயணுகுமா? தத்துவங்களுக்கு அதீதமாகிய தனியிடத்

திலே விமலனைக்கலந்து மெய்ம்மையின்பம் அனுபவித்தயா
ங்கள் மாண்டுபோகும் மனிதனைக்கலந்து பொய்ம்மையி
ன்பத்தைப் பொருளெனக்கொள்வமா? களிப்பைவிளைக்கும்
யானையைவிரும்பியேறுவோர் கழுதையையேற விரும்புவ
ரோ? அதுபோல, சிவதருமங்களை மேற்கொண்டயாங்கள்
உம்முடைய குலதருமங்களை மேற்கொள்வமா? இம்மைம
றுமை இன்பங்களைப்பயக்கும் எம்பெருமானை வழிபடும் யா
ங்கள் பொய்ம்மைப்பொருளை நாடி, புலையவரசனைப் புகழ
வமா? இம்மையிலறங்களை இயற்றாது பொருளீட்டில் மூப்
புற்றிறந்தக்கால் முறைப்படி அறங்களை இயற்ற முடியுமா?
நீயேசொல்வாயாக. உண்டசுவையமுதையும் உடனே மல
மாக்குகின்ற உடலைவளர்க்குநிமித்தம் தீயதொழில்களைப்பு
யற்றித் திரிதரும் மனிதர்களை மக்களுளொளப்பதொன்றும்
இவல்லோர் கூறுவர். கணிகைமாதர்கள் உள்ளன்பில்லாம
ல் வெளியுறவுபாராட்டி செல்வமனைத்தையுங் கவர்ந்து
கொண்டு நம்பியஆடவரை நரகத்துய்த்திடுதலால் கள்ளரினும்
கொடியவரோ ஆவர். குயிலானது காக்கையோடு ஒருகூட்
டிலே கலந்திருப்பினும் அக்காக்கையின்செய்கையிலே பழ
காததுபோல் உம்மோடுயாங்கள் ஒருங்கிருப்பினும் உமது
தொழிலிற்பயிலேம் ஆகையால், எங்களை வசப்படுத்துகின்ற
வை இன்றே மறப்பாயாக" எனவற்புறுத்தினர்.

அதுகேட்டகொடிய தாய் மனம்புழுங்கி, மகளிரைச்சீ
றி, "யான் மலடியுமாயினேனில்லை: மக்களைப்பெற்று மகிழ
ச்சியுறும் சிறப்பையுமடைந்தேனில்லை நல்வினை புரிந்தோரோ
யன்றி ஏனையோர் தம்புதல்வரா லுதவிபெறுவரோ?" என

கனனியாகள் தஙகளநிழலபோனற இரணடுசேடியர்கள வேணடியதிரவியஙகளை உடனகொணடுவர, ஆததயாமததிலே குறிததஇடஞசாாநது, களவரோடு, விடியுமமுனனரே இருகாதஙகடநது, மறுதினமுதல இடையிலுளள தலஙகளையெலலாம தரிசித்துககொணடு, சோழநாடடையடைநது, குமபகோணமுதலிய தலஙகளையிறைஞசி, சிதம்பரததையடைநதனா. அஙகே திருவெலலையவணஙகி, வீதிவலமவநது, ஆலயததெதிரேபணிநது, பிரதக்ஷிணமபுரிநது, ஸ்ரீமூலடடானேசுரரையும பஞசகிருததியநடனமபுரிநதருளும் சிறசபாநாயகரையும சிவகாமியமமையையும கணபடைத்தபயனபெறககணடு,,தரிசிதது, பரவசபபடடுததுதிதது, அததலததிலுளள சிவகஙகை குயயதீாததமுதலிய தசதீாததஙகளிலும ஸநானமசெயது, காலநதோறும சுவாமிதரிசனமசெயதுகொணடு, சினனாளவசிததிருநதாா. பினபு பிரியாவிடைகொணடுநீஙகி, இடையிலிருககும தலஙகளை வணஙகி, காஞசிபுரததைசசாாநது, திருவேகமபநாதரைததரிசிததுத்துதிதது, திருககாளகிரியெனனும தலத்தையடைநது, நதியிலேஸநானமசெயது, சிததகணஙகளுவழிபடும் சிததிவைரவரைவணஙகி, வலமபுரிநது, யாவருககும போகமோக்ஷஙகளைப்பாலிககும வாலிநாதரைததரிசித்துப்பரவி, புறதேவநது, ஒருபுராணிகரைககணடு நமஸகரிதது, அததலமானமியததைவினவ; அவர் சொலவாராயினர்.

“மஙகையர்களே, முற்காலத்திலே முழுவலிபடைத்த வாலியெனபவா தமது ஆனமாாத்தலிஙகத்தை இத்தடாகததினகரையிலேவைதது, திருமஞசனமுதலியவற்றாற்பூசித

து, தோததிரஞ்செயது, அனபுமேலிட்டு ஆனந்தககூத்தா
டி, வழககபபடியே பூசைபபேடகததில எழுநதருளுவிதத
றருக் கரததாலெடுகக, பெருமான அசையாமைகண்டு, இ
ருகையினும இறுகபபிடிததெடுததனா. அஙஙனம எடுதது
ம அசையாமையால மனஙகலஙகி, அபபெருமானை வாலினு
லே மிகவும சுற்றிககொணடு, கரஙகளையூனறி, அணடகூட
மளவும நிமிாநதுபெயாககவும, பெயராமைநோககி, வாலை
விடுவித்து, பெருமூசசெறிநது, துதிககததொடஙகினா.
“தேவாதிதேவரோ, தேவரீா திருவருளவைதது வநதால
லலது பேயெனவலிநது பெறுதறகெளியீரோ! வாலினுலே
உமதுதிருமேனியில தழுமபுபடுத்த தீஙகிழைததேன! நீயே
ன எனசெயவேன! எனசெயவேன!! ஆ ஆ! இளமபருவத்தலவனை
அனனையானவள கடுஙகாட்டினடுவே அருளினறிவிடுத்த த
னமைபோல அடியேனைககாவாமல கைவிட்டு இஙகேவீறறி
ருககினறீா. யானசெயதபிழையுணடோ! கிருபாசமுததிர
மே! எனனுயிாநீ, எனறுணைநீ, எனனுடையவாழவுநீ, அன
னையுநீ, அததனுநீ,இஙகு எனககு உறவாக வேறுயாவா உள
ா? நினனைநீஙகில எனதுயிா நிலலாது, நிலலாது” எனறு
பரிநதுவேணட, அபபிரான பிரசனனராகி, “அனபனே,
யாம இவவனததிலே இததடாககககரையிலே வீறறிருததலை
விருமபியுளளேம, இதுபறறிக கவலையடையேல. இனறுமு
தல உனதுளளத்திலே வீறறிருநது நினபூசையை அஙகிகரி
ததருளுவேம.” எனறு ஆஞ்ஞாபிதது, சிவலிஙகததிலே
மறைநதருளினார்.

அதுகேட்ட வாலியெனபவா இப்பெருமான எனனை

விட்டு இவணிருந்தது இத்தடாகத்தினது ஆசையானன்றி வேறில்லை. ஆகையால், இதை அழித்துவிடுவேனென அதிர்ந்து, ஒருபெருமலையையெடுத்து, நீரத்திவலைகள் மேலுலக முற்றுஞ் செல்லும்படி ஓங்கியெறிந்தனர். எறிந்தவழி, அம்மலையினின்றும் சிதறிய மருந்துக்களால் அனேகர் உயிர்பிழைத்தல்முதலிய நலங்களையடைய; அத்தடாகமும் அழிவில்லாமல் யாவர்க்குமுதவியாகப் பெரியநதியாகி பெருகிச்செல்லுதலை வாலிகண்டு, இப்பிரானறிவுள்ளம் இதுவேயாயின் யான்செய்வது யாதெனப்பணிந்து சென்றனர். ஆகையால், இந்நதியில் மூழ்குவோர் பவக்கடலைக்கடந்து முத்தியாகிய கரையையடைவர். இது தீவினையென்னும் செத்தைக்கு நீர் வடிவமாயிருக்கும்நெருப்பாகும். கைலைபோலவே இம்மலையிலும் வாலிநாதர் உமாதேவியோடுவீற்றிருக்கின்றார். இப்பெருமானை வணங்குவோர் செய்த பாதகமனைத்தையும் நீத்துச் சிவகதியெய்தப்பெறுவர். இத்தலமான்மியம் இதுவாகும்.'' என்றுரைக்க, கன்னியர்களிசிறந்து, அவரை மலர்கொண்டருச்சித்துவணங்கி, அன்றிரவிலும் வாலிநாதரைத்தரிசித்து, ஒருமனையிலே தங்கியிருந்தார் இவ்வாறு தங்குமிடந்தோறும் இவர்களுக்குக் கள்ளரால் ஆபத்துவிளையாவண்ணம் சிவபெருமான் பல அடியவர்வேடம் தாங்கிவந்து நாடோறுங் காத்தருளினார்.

தங்கியமங்கையர் அருணோதயத்திற்கு முன்னரெழுந்து, நியதிமுடித்துச்சென்று, அன்று ஒருபதியிலேதங்கி, மறுதினம் தென்கைலைக்குச் சமீபமாகச்செல்லுங்கால், கள்வர்கள் இனி நகரங்குறுகி விட்டது; இதுகடந்தால், நமக்கு

இடமவாயககாது ஆகையால,தனிதத இவவனத்திலே இங்
நாலவரையும உயிாபோககி ஆபரணுதிகளைககவாவோமெ
னறு உடகொணடிருநத பொலலாநினைவை வெளிபபடுதத,
அநநிலைகணட இளையவள உளளமநடுநடுஙகி, "தமககையே,
இவாகள நமமைமுடிததறகு முயலகினறனா." எனறு அறி
விததனள. அதுகேடடமூததாள "தஙகையே, இவவளவுங
காததுவநத காளததியணணலாா இனிககாவாதுவிடாா நீ
அஞசேல, அஞசேல" எனததேறறி, கவலையறறு நிறகுந
தருணததிலே, தெனகைலாயபபெருமான பாமபினவாய
ததேரையைவிடுவிததுப் பாதுகாபபாாபோலக களவரினின
றுமநீககிக கனனியரைககாககத திருவுளஙகொணடு, மலா
கொயதுதொடுககும தொணடாவேடநதாஙகி அணுகினா.
அவரைககணடவுடனே களவாகள் வினாநதோட, பெருமா
னருகுவநது, தமமை அனபொடுவணஙகிநினற கனனியரை
நோககி, "நீயிா, எஙகிருநதுவநதீா?" எனறுவினவ, அவாநட
நதயாவும விணணபபம்செயதனா. பெருமான "மஙகையீா,
உமமைக காளததியிற்சோககினறேம, வருவீராக." எனற
ழைததுககொணடு, நிலமகளதவததால திருவடிகள நிலந
தோயசசென்று, தெனகைலையைசசாாநது, கனனியரை
நோககி, "இதுவேகைலைமலை; அது தூககைவெறபு, அமம
லை நீலபபருபபதம; இநநதி பொனமுகரி, இது மயூரதீாத
தம" என மறறவைகளையும அறிவிததது, மறைநதருளினா.

கனனியா திசைகளைநோககி, பெருமானைககாணுமை
யால, இஙகேவிடுததுசசெனறவா இறைவனெனததெளிநது,
"ஆ! ஆ! தெலுஙகுவழஙகும் இததலததிலே நமபெருமான

தமிழசசஙகமராய நணுகியது சால நனறுநன்று.” எனவிய க்தும, “அநதோ! முதலவன அணுகபபெறறும முத்தியினபமபெறுமல,மணிபெறறிழநத வறிஞனையும அமுதமபெறறிழநத அறிவிலாதவனையும் நிகாததோமே!” எனறு துனபுறறும மயஙகினனறு, பினபு “ஓகோ! இஙகுள்ள சிறபபுககளெயெல்லாம அருடபெருமானே தனிததனிவிளககி அருளப்பெறறேம, நமககு எனனகுறை” எனததெளிநதனா, அதனபினனா பொனமுகரியிலே ஸநானஞசெயது, திருவெணணீறணிநது, உருததிராககவட மிகபபுனைநது,பஞசாக்ஷரஙகளையுசசரித்து, நியமபபடி ஞானவநதாதியைப் பாராயணஞசெயதுகொணடு, சநநிதியையடைநது, நமஸகரிதது, பிரதக்ஷிணமசெயது, அளவிடபபடாத அனபிறைலே நடனமபுரிநது துதிதது, பரவசப்படுகிறகை; பெருமான திருவருளகூாநது,’ அசசிவலிஙகத்தின கணணே அரிய செவவொளியும் மரகதவொளியுமாக அமபிகையோடு தரிசனந்தந்தளித்து, அவாகளது உழுவலனபைநோக்கி, திருவுளமகிழநது, விஷணுவாதிதேவாகள வணஙகவும, உமாதேவியாா காணவும், அவவிருவரையும தமமுளளே கலப்பிததருளி, முனபோல வீறறிருந்தனர். அப்பொழுது, அவாகளபினவநத தாதிமார்களிருவரும் கடவுளிடத்துசசென்ற கனனியாவந்தாரில்லையே எஙகிருககினறுொனறு தேடித்தியங்கியவழி, “அவா முத்தியையடைநதனர். நீங்கள் அவர்கள்பேரால சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெயவீராக.” எனறு அசரீரிவாககியமெழ; அது கேட்டு, அவர் கனனியிலிங்கமென இரணடு இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து, நற்கதியடைந்தனர். என்றுசஙகமேசர் உப

தேசிதது, அவவரசா வேணடுகோளினபடியே சிலநதிமுத லியவைகளின பூாவஜனமசரிததிரஙகளைப புகலததொடஙகி னோ.

சிலந்திமுதலமுற்கதைச்சருக்கம்.

கலிவிருததம

தணணந தாமரை சாாநதுறை நானமுக
னணணுந தோறற நவிறறி யிருககவும
விணணின மே * வகி லததொழில வீறளான
கணணில வநதிடு காதலசெய கானமுனே. (க)

உறற மாதவ லூற னெனபபெயா
பெறற வனனய னோடு முரணுபு
சறறு மெணணில னுயசசகந தநதிடச
செறற மோடயன சிநதையி லெணணினன. (உ)

அனன லூாதி யழைதத தறிநதவன
முனனா வநதுற முறற வெகுணடுநீ
சினன நூலசெய சிலநதிய தாகென
வினன லெயதின னேததி யிறைஞசினன. (ங)

கமல நானமுகன கணடு வெருவனீ
விமலன மேவிவ வேழ வனததிடை

* அகிலத்தொழிலவீறளான - விசுவகனமன.

யமனும வில்ல வனதத்தி லடைநதத்தி
லமைவி லாவுலவ டாயவனை வைகியே. (ச)

தேவ தேவனை த தெனகயி லாயனை
யாவ லோடு மருசசித தருஙகதி
மேவு வாயென வெணணிற வுடலினை
நாவின வைததிடு நானமுகன றினை (ரு)

அனைய பானமைபி னனறெனை சிலமபியாயத
தனைநி காததிடு தறபரன பூசையால
வினைய கறறுப வீடலடைந தானெனறு
வனைநி காககு மருநதவ னேதினை (சா)

பாமபின முறபிறப போதுஞம பாரதிப
வேமப லோடினிக பகளென நிறைசொலவான
கூமபி லாறுகொடுமுடி கொணடியாந
தோமபூந்த முடைததய கயிலையே. (எ)

மேறபடி வேறு.

பதியெனப படுமிறை பணடு கொணடிடு
மதிசய சததுவ மகனறு யாநதொளி
கதுவிட நினறிடு காடசி யெனனவு
மதிபல கோடியோர வடிவுற றெனனவும. (அ)

ஒளளொளி தேஙகியே வொபபி லாதொளிர
வெளளிய தருவென விளஙகித தோனறுமா
லெளளலி லிருநதவ ரிதயத தெயதியே
வளளலோ டிருநதிடும வளஙகொ ளம்மலை. (கூ)

ஆழியங கிரியினை யஙகை யிடடுயா
பாழிமா மேருவைப பறிதது மாாபண்ட
தாழியோா கணமெனா வுனனு வெஙகணரு
சூழதருங கயிலையைத தனனு காவலாய (கo)

நதிபல கோடிக ணணளு நனளுநா
பதிபல கோடிகள பாஙக ருறறிடு
மதிசய வனஙகளு மனநத கோடியாம
புதுமதி மிலைநதவன பொறறை மீதரோ (கக)

கறபக மரஙகளுங காம வலலிபும
பொறபுறு புதாகளும புனாநத டைநதவ
ருறபவ முதலிய வோடடு மெணறிடில
வெறபது வளநதனை விளம்ப வேணடுமோ (க௨)

நளளிடைச சிவபுர நணுகு மனனதைக
களளவிழ கமலநற கடவுள கூறிடி
லௌளுத லிலையெனப போலு மேழுய
ருளளினும வசையலா லுயாவுண டாகுமோ. (கங)

அபபெரும புரமது வரத னததினு
லொபபிலபொன வெள்ளியா லுளுறறு மாடஙக
டிபபிய மதிலகளசெய குனறு கோபுர
மிபபடி தொகையள வினறி யோஙகுமால. (கச)

அனனதி னடுவணெம பிரானுக காலய
மினனதன மையதென வெவவருங கூறுரு
துனனத வுயாசசியா யொபபின மாமணி
தன்னொடு மமைநதொளி தங்கி யோஙகுமால, (கரு)

அதினமறை முடிவென வனப ருளனென
விதுவுரு விதுகுண மெனறெ ஞுதவன
மதுமலாக குழலுமை மணுள ெனனனவும
பதிெயன வியமபவும படடி ருபபஞல (கசு)

அவவுழி யமரரு மருஙக ணஙகளுங
திவவிய முனிவருஞ சிறநத பூதரு
மெவவமில கருடரு மியககா நாகரும
பவவம தாமெனப படாநது போற்றுவாா (கஎ)

ஒனெறொரு தினநதனி லொபபி லாதவ
னனறிகொ ளரியணை நணுகு வெணணிேய
தனறிரு மேனியிற சாதது மாடைகள
குனறலி லணிெபறப புனைநது கொணடபின (கஅ)

ஆயிர மணிமுடி யனநத னேமுறு
மாயிரும பணிபணி யாக வைகிடக
காயபெருங காமநோய கனறறக காளனே
ராயணி மகளிாபா லடைநது வைகினன. (கக)

வாளணி யாவையும வனைநது வளளலுங
காளனக காணசிலன கருதும வேலையி
னீளபெருங காமநோய நெஞசிற கொணடுபோ
யாளணி மகளிாபா லடைநத தனமையை. (உ0)

அறுசீாக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

உயிாத்தொகை யனைத்து முற்ற வொரீவனு முணர்ந்த
மைழததுச், செயிாத்திலன காம நோயாற் சிநதனை கலஙகிச

சென்றுய, கயபபெய ரடவி மேவிக காளநீ பாமபா தென
று, பெயதகுமா ரருளி ஞேலே பிறைமுடிக கடவுள கூறும

தெனகயி லாயந தனனிற செறிந துபாம புருவாய நீதான
கொனபயி லிலிஙகந தனனைக குறுகியாச சிகது நாளி
லனபனடந தொருமால யானை யதுவுமபூ சிகக வெகுணடு
முனபுநீ முயனறு கொலல முடிந துபின முததி சோவீா. ()

எனபபுகன றிறைவ னேவ வெறமுவலிப பாநத ளேகி
வனததினு ளுயாநத யானை வனததிடைப பாமபா யிறறுன
மனததுயா கொடுககுங காம மாறறிடவலலா ாககனறி [லோ
யுனறகரும பிறவிந துனப மொழிததிடற கெளிது கொல

ஆனைமுற பிறபபுக கூறி லணணலாா கயிலா யததின
மேனைதன மகளுந தாமும வீறறிருந தருள வுளளி
லீனமில கணதது ளதகி யெனுமபெயாத தலைவ னுறறி
யானிறை தனபா லேக வீடுமென வாயில காபபோா (உச)

கலிவிருததம்.

பவள மேனியிற பாவ விருடெடுந
தவள நீறணி சஙகரன றறபரன
றுவளு நுணணிடைத தோகையுந தானுமா
யுவள கநதனி லுறறிருந தானரோ. (உரு)

அஙக ணேக லடாதுனக கையநீ
யிஙக ணிலலெனு வினமொழி கூறவுந
துஙக மேவு கணேசன றுணுக்கெனச
சஙக ரனனுறு தானந டநதனன. (உசா)

நடந்த காலை நகமகள் சிறியிங
கடைந்த வத்திநீ யதநியா னென றனை
மிடைந்த லூழை விலககுந ருண்டுகொ'
நடமபு நானெனறு வுதத்ம ரனறியே. (உஎ)

ஆய காலை யருஙகண நாதனும்
பாய வெமபய மெயதிப பரமனே
டாயை வநதனை யாறறி யருளினற
பேய னேனசெய பிழைபொ றுப பீரொனறு (உ௮)

நொநது வேணடி நுவல விறைவனா,
தந்தி மாவனத் தநதி யுருவெடுத ௱,
தநத வெலலை யமாதரு நாளகளின
முந்தி யோர்பணி முததிலிங கததினை. (உ௯)

அனபு கொணடருச சிததிடு மவவயின
பினபு நீயு மருசசிதது பேதியா
வினப மாாகதி யேகுவா போவெனு
மினபி றஙகிய வேணி விளமபினன. (௩0)

ஆன தாலவ வருஙகண நாதனு
மானை யாகி யருசசித தடைநதனன
மான முத்தி யெனமகிழந தோதினன
வான நாடு வணஙகு மகேசனே. (௩௧)

திணண னாமுற பிறபபினிச செபபுதும
வணணன வேலவ கேடடு மகிழெழுப
பணண வாமொழிப் பாவையொா பாகனு
முண்ணி லாவரு ளொணடவ னேதுவான. (௩உ)

பாணடு மைநதருட பாாததன பஙகஞாமேற
றாணடி வெனறிடச சூாபபகைதத தாதையைய
வேணடி யோாகணை வாயநதும வெயதென
மாணட விநதிர நீல மலையினமேல (௩௩)

உறறொா நலலிட மொனறிலவநதநதில
வறறி லாபபுன லாடி மடியுடுத
தெறறை ஞானறு மிடுநதிரு நீறுமெய
முறறு மேவப புனைநது முடிவினே (௩௪)

அககா மாமணி யனபிற றரிததபின
முககண ணனமனு வோதி முறையினின
மிகக வேறிடத தெயதி விழைநததிற
றகக வாதன மொனறிற றரிததரோ (௩௫)

இயஙகும வாயு விடமவல மெயதிடா
துயஙக வேநடு நாடியுள ளோடடியே
வியஙகொ ளாறிட மேறறலை மீசசெல
வயஙகு மவவொளி யினமன மாறறினான. (௩௬)

இநத வாறய கிருநது தனஞசய
னநதி லாததவ மாறறி நணுகிட
முநது நாளின * மூகாசுர னெனபவன
வநது பனறி வடிவொடு வைகினான. (௩எ)

அனைய கானி லருநதவா யாவரு
மினைய வேயவ வெறுழி யியறறலான

---

* மூகாசுரனெனபது குறுகிறறு.

மனந டுஙகி வதிநதன ரனனது
பினையு மோாபகற பெதுற வநததால. (௩௮)

நில மாமலை நிதத வுயிாபெறீஇக்
கோல மாகிக குறுகிய தெனனவுங
கால னவவுருக கொணடு கடடித்திடைச
சால வேதிரிந தெனனவுந தககது. (௩௯)

வெநது நிஞசிடும விணணின முகடடினைத
துனனு யிரபபிற முளஙகுங கிரியெலா
மினன கேழ லெறுழவலி மாறறிடப
பொனனை நோசடைப் புஙகவன முனனிஞன. (௪0)

அருடபெ ருங்கட லாகி யமர்நதவ
னிருடசெ றிநத மிடறறி னுருவெடா
மருடகொ டுமபிணி மாறறு மலரடி
பொருடபெ றுநதொடு தோலொடு பொற்புற. (௪௧)

அரைத னிறறுகி லொனறசைத தனனிற
புரையி லாமற புலியதள வீககியோா
சுரிகை தோனறிட வாாத்துத துகளிலா
மரும மீது கவடிய மாலையும். (௪௨)

குனறி வேய்நதிடு கோதையுங் தோளள
வனறி மேவ வணிநது களமிசைத்
துனறு சஙக மணியுந் துலஙகிட
நனறி பெறற சிகழி நலமபெற. (௪௩)

ஆததி கொனறை யவையொரு வாமலே
சாத்தி யோர்சது ரத்துகி ருழந்திட

வேத்து மணண வெழிலபுனைந தயகையின
மூதத மூயகின முனியும பிடிததனன. (சச)

* மணடி ஞுத மணிக்கணை மினனிடும
பணடி லாவொரு தூணி பரிததுவெந
நணடா நாயக னமபு வலககாந
கொணடு கோலமிவ வாறுகொண டானரோ (சரு)

இமைய மீனறரு ளனனையு மெமபிரான
சமையும வேட வடிவு தனககுநே
ரமைவு பெறறிட டதறகியை பாகவே
யிமையொ டுஙகுழுன னெயதின ளெனபவே. (சசு)

இயனற கோல மிருவரு மெயதியே
முயனறு முனனவன முனசெல நமமனை
வியனற காணில விரைநதுபின போயினள
பயனற ருமபர மேசன பணிபபவே. (சஎ)

இதுதி றததி னிறைவனக கேழலை
யததி ரததி னகனிலஞ சாயததிடச
சிதத மீதுணிச செனறிடக கணடவஃ
தததஞொதி ராத்தய கடைநததே. (சஅ)

மாலெடுத்த வெறுழி வடிவன
கோல முறறிடக கோபமி லாதரன
சால வெயகிலன றுனொரு லீலையா
னேல வெயதன னினகணை யொனறினுல் (சகூ)

---

* மணடிஞுதமணிககணை - விடடுனுவலலாதகணை.

வைகொ ளுயகணை வநது படுதலும
பெயயு மாமுகி லெனனப பெரிதுகூ
யைய ணைவெரீஇ யாரஞாப பலாறிதா
ஞெயயெ ஞமறிந தோடி யொளிததகே. (௫0)

ஒப்பி லாதவ ஞேடியக கேழலைத
தப்பு ருமற ஞெடாதரச சாயநதது
வெயயபி லாத முனிவ ரிடததெயத
வொபப வோடின ரொயயென யாருமே. (௫க)

மெயயெ யாதது விசய ரிருநதுழி
யையா யாரு மடைய வவனெழீஇக்
கைவில லெநதிக கணைகொடு போயினன
சைய மாமெனச சாாநத வெறழிமேல. (௫உ)

வெயய கோலம விழிகள சிவந்திட
வெயயில வனமயி ரொஙகு நிமிாநதுற
வைய மீதிடி வநதெனை வநதிட
மையில வீரன வடவைவி னோநதனன (௫ங)

வாங்கி விலலினை வலலை கணைதொடுத்
தோஙகி வீழதர வெயதன னெனனலா
ரேஙகி யோட விருஞசமர் முறறிடுந
தீஙகி லாத விசயன றிறலினன. (௫௪)

பனறி வீழப பரமனும வநதுநான
கொனற னனனிதை யெனறலா கூறலு
முனறன வாளி யுருவுவ தோவிதை
நனறு கூறினை நனறியில வேடனே. (௫௫)

நானவி டுதகிடு மமபு நணுகவுங
கான டுதத கடுநதொழில வேடடுவ
லூன முறபிடு முனனுளை யிரடினை
கூனல விறகொடு போவுன குறிசசியில. (௫சு)

அறுசீாககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

எனறு மாதவம புரிநதிடும விசயனு மிறைவனு மிகவெயதி, நனறு வீரமா திருநதிடு தனுவினை நாரியின கொளேநீககிச, செனறு மோதின ரிருவருஞ செருசசெயத தனஞசயனதுகாலேக, குனற விலலிதன முடிமிசைத தாககினன குழகனு மதுகொணடான (௫எ)

உலகனைததையு மாககிடு மொருவனு மோதிம வடிவெயதி, யலகி றநதுள நாளெலாந தேடியு மறிவறு கரிதாகி, யிலகு மநதிரு முடியினி லேறறனன விறறழும பினையெனறு, னலமு றுமமடி யவாகளுக கெளியவ னவிறறிலேம முகனறனே. (௫அ)

மீணடு மறறெறுழில விளைததனா விமலனும விசயனும விளையாடடாற, பாணடு மைநதனும பாலனைக கிரீடியைப பரிவொடு நலமாகத, தீணடி யாடினன சிவனருட செயலினை யாவரோ தெரிகிறபா, ராணடு தனனுருக காடடினன னமரரு மாகர வெனமாதோ. (௫கூ)

முகக ணெமபிரான முதலவிபுந தானுமாய மூரிவெளவிடையேறிச, சகக ரததரி முதலிய தேவாக டனிததனி புகழநதேதத, மிகக பேரருட டலைமையி னிறபதை விசயனு மி

கககணடா, னகக ணததினி லவனசெய லிருவென வறைந்
திட வாரவலலார. (௬௦)

மெயந டுஙகினன வெயாத்தன னயாததனன மிககவ
ன புளகிஙகிச, செயய கூனவழி பாயநதன வானநதச செழு
மபுன லொழுகக, வைய மேல்விழுந் தெழுநதனன மயஙகி
ன னுயஙகினன மனநதேறி, யைய னேயடி யேனபிழை
பொறுபபதுன னருளினுக கணியெனறுன. (௬க)

மேறபடி வேறு.

காரமுக வுழவன சொனன கடடுரை யனைததுங கேடடுக
கூரமுக வயிலவேற பிளளை கூறிய தொதத தஞசேல
பாரமுக வரச வேணடும பரிசுசொற றருது மெனறு [ர
வாரமிகு கொனறை வேயநத வணணலா ரருளிச செயதா

கலிவிருததம்

பத்தியிற் பணிநதுபின பாணடு ணிமநத்னு
மெததவெம பவததினுன மிகவு நொநதன
னததனின னருளினு லடிய னேனுயய
முத்தியை யருளென முதலவன கூறிடும. (௬௩)

வாஙகுவிற றடக்கையாய வாரி சூழ்நிலத்
தோஙகிய பகைஞரை யொறுககு மாற்றினற
றீஙகறு கணைபெறச சிநதை செயதுநீ
யோஙகிய தவமிக வுஞறறி வைகினுய. (௬௪)

புனனிய பகழிநீ கோடி முனனெனத
தனனிகா சஙகரன றுன ளிதமெதமை

யினனலசெய வேடனென றிகழநது கூறினை
யனனதால வேடடுவ வரச ஞகியெ. (௬௫)

தெனறிசைக கயிலையைச சென று சேர்நதூ
குனறலி லனபுருக கொணடு நமமய
நனறிகொ ளிலிஙகபூ சனைநது பததியா
லொனறையு முணாநதிடா துவநது செயதரோ (௬௬)

கோலுமே முதலிய விலஙகு கொனறுநீ
சாலவே தசையமு தருததிச சாருநா
ளோலவே முததியு மீதும போவெனு
நீலமாா களததிறை நீஙகி ஞனரோ. (௬௭)

அனனதன மையினருச சுனனும வேடனுய
முனனவன பூசனை முயனறு செயதுபின
கனனிபங குடையகா ளததி நாதனா
தனனரு ளாலுயா முததி சாாநதனன (௬௮)

கட்செவிப பணிகொளகா ளததி நாதனு
ருடசெறி கருணையா லொபபில சஙகமக
கடசெறி வடிவொடு கழறு மிககதை
புடசெறி வேலின புநதி தாஙகினன. (௬௯)

எனனையோா பொருளென வெணணி யெமபிரா
னனனபோ லருளினு லருளிச செயதனை
முனனையான முயறவ மூள வெனறிறை
பொனனனோ சேவடி புனைநது சென னிமேல. (௭0)

கைபிணைத் தெதிருற நினற காலையின
மைமிடற் றிறையமா மாசில காளததி

யெயதியப பிறைமுடிக கியனற கோயினமுன
செயவியென றியமபியத தேவன போயினன. (எக)

மறைநதிட மனனவன மணணிற றுழநதெழுந
தறைநதிட வரியவா மதிச யததுடன
பிறநதிடு பயனமிகப பேசி யினபமே
நிறைநதன னவனசெய னிகழததற பாலதோ. (எஉ)

தெனபெருங கயிலையிற றேவ னேயிவண
மனபெருஞ சஙகம வடிவந தாஙகினு
னெனபதை யுணாநதிடு மிறைவன சாலவுங
கொனபுனை தவமுள கொமபைக குமபிடா. (எங)

ஆடையு மணிகளு மனைதது நலகினன
றேடரு புனனைநீ செலவ மோடுநீடு
நீடிய பணியினை நீககென றேதினு
ஞுடக மலையன வருநத வததினன. (எச)

எல்லையில களிபபுட னெழுநது மறறைநாள
வலலையிற சேனைகள் வருக வெனறனன
விலலையி றேமரம் விளாவிற றுஙகியே
பலவிய முழஙகிடப பரந்த சேனையே. (எரு)

சிவிகையி லேறினன செல்வ மனனவன
கவிகையும பிசசமுங கதலி வாககமுஞ
சவிதிக ழாதவன றனைம றைத்தன
புவியுயிா மனனவன போது மெலலையில. (எசு)

மேறபடிவேறு.

மேரு வொததது விளஙகிடு தோகளுங
காளை யொதத கடுநதிறல யானையும
பாளை முறறிடும வாசிப பரிகளும
வீரா யாவரும வேலைசென றுலெனி. (எஎ)

எழுநது சென றிட வேநதனு மேகிவான
குழைநத வெணபிறை சூடுங குழகனு
ரொழுஙகின ஞான மலருளம யோடுவாழ
தழைநத சோலைத தனிநகாச சாரநதனன (எஅ)

பாச வேளை யறுககும பராபரன
வாச மாமிடம வநது வணஙகினோ
னேச நெஞச னிசரி றலததிடை
யேசி லாவிடத தெயதி யிருநதனன. (எகூ)

பொனபெய மாரி யனைய புரவலன
மினசெய செஞசடை வேதியன மேவிட
மனசெ யுஙகரு விறகளை மணடப
முனசெய மணடப முறறு மியறறினன. (அ0)

அருளு மமபிகைக் கோயிலு மைஙகரத
தொருப ரஞ்சுட ருறறிடு மாலயங
குருப ரனகுகன செவவேள குமரனறன
னரிவை மாரொ டமரு மிலயமும. (அக)

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருததம.

மாலய னிரவி யிநது வயிரவன றாககை சணடி
கோலமாா நநதி யினனோர் கோயில்கள பிறவு மாறறிப

பாலிஞ்ஞெய்யிலே கமபம பலியிடும பீடஞ் செயது
தூலமா மிலிஙக மெனனுந தூகளிலகோ புரமு மாககி. ()

வையக வையங கொணட வான்வன றனகருத தேருஞ
வசயமா மகளுக ரேறந சயநதனம பிளைா யாாககு
மையறு மிரத மெஙகள வளளிநா யகறகுச சிாசால
செயயபொற சகடஞ சணடி சோசிறு தேருஞ செயதான ()

உநதியை யொ தூககி பூரு மொபபில தெனவி யறறிச
செநதிரு வமரங காடித தெருவொடு தேரு லாவு
மநதமில வளமு டைததாம வீதியு மணியி ழைககி
யிநதிர நகரு நாண வியறறின னினையி லாதான. (அச)

நிததிய நைமித யததா னிகழதரு பூசை யாறறி
யததனுக கணிவி ழாவு மனபுட னியறறி மிகக
பததிசெய யாத வனறுன பரிவொடு முலக மாணடு
முததியங கயிலை யிறபோய முதலுடன வீறறி ருநதான. ()

மேறபடி வேறு.

இனைய தாகிய தெனகயி லாயமவா ழிறைபெரும் புரா
ணத்தை, மனம கிழந தூன றேதினா கேடடவா மாறிலவ
ன்பொருளசொனனோர், மனையு மைநதரு மாநிதி வளத
தொடு மாநிலந தனிலவாழந து, தனைநி காததிடு மிறைவன
வாழ கயிலையிற சாாந்தினி திருபபாரால. (அசு)

மேற்படி வேறு.

வையக முழு தும வாழ்[illegible]
[illegible] செயக திருவறஞ் செய்வோ ரோங்க

தையலோர் பாகனன்பா தரணியின் மிகவு மோங்க
வையனு கமநூல கூறு மருந்தவா வாழக மிகவே. (அஎ)

சிலந்திமுதலமுறகதைசசருககமுறறிறறு.

ஆகததிருவிருததம - கoகூக

வேலையசுவாமிகள திருவடிவாழக

சிலந்தி.

பிரமதேவர் படைததறறொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கவும, விசுவகன மனது கணணிலுதிதத மாதவவூறனென பவன, அபபிரமதேவரைமதியாது, தானும உலகஙகளைப படைகக, அவர் அவனவருமபடிசிநதிதது, அககணமேவநதுினற அவனைநோக்கிக கடுஙகோபஙகொண்டு, "நீ, சிறிய நூலினைபுணடுபணணும சிலநதியாகுக." என றுசபிததனர். பினனா அவனவணஙகிப பெரிதும பிராாததிததலால, உளங்கனிநது, "பிளளாய், நீ அஞசேல; விமலாவீறறிருக்கும கயாரணியத்திலுள்ள விலவவனததையடைநது, சிலநதியாகித் தென கைலாயப்பெருமானைபபூசிதது, அருஙகதியடைவாயாக." என று அநுககிரகிகக, அம்மாதவவூறனீஅவவண்ணமே சிலநதியாகி, ஆலயமமைதது வழிபடடு, வினையையொழித்து வீட்டையடைநதனன

பாமபு.

பதிப்பொருளின சததுவகுணஙகளும பூபலகோடிசந்திரர்களும ஓருருவெடுத்தாலொத்த திருக்கைலையிலே, அ

நேகவிமமிதஙகளோடு விகசினறிவிளங்கும சிவபுரத்திலே, ஒருதினம எமபெருமான சிஙகாதனததிலெழுநதருளத திருவுளங்கொணடு, திருமேனியிலே புலித்தோலாடைமுதலியபுனைநது, ஆதிசேடனமுதலிய பாமபுகளை ஆபரணமாக அணியுமபோது,காளனெனனுமபாம்பைக காணறு, சிநதித்துநோக்குஙகால, அது விரகயகொணடு மகளிரபாலடைந திருததலையறிநது, அதையழைத்து, "காளனே, நீ கயாரணியத்தையடைநது பாமபாகுக." எனறுபணித்தனா, பினனரும் கருணையோடுநோககி, நீ பாமபாகியிருககுஙகால, ஒரு யானையும பூசிககளயதும. அபபொழுது நீ பகைகொணடு கொலல, இருவருமமடிந்து முத்தியையடைவீர்." எனறு கடடளையிட; அஙஙனமே உதித்து, எம்பெருமானை இரத்தினஙகளினுல் வழிபடடுககொணடிருநதது.

யானை

இருகருமநாளிலே, திருக்கைலையில் அத்தியெனனும் கணத்தலைவன சிவபெருமான சநநிதிவாயிலையடைந்து,"யான பிரானைவணஙக விடுவீராக." எனறுரைககுஙகால், வாயிற்காவலா, "பெருமான உமாதேவியுமதானுமாகத் தனித்து வீறறிருககினருர்; அஙகே செல்லுதலடாது: இஙகேநிற்க." என உரைக்கவும், கேளாது உட்செனறனன. அம்பிகை முனிநது, "அத்தியே, நீ யானையாகுக." எனறுகடடளையிட்டு, பினனரும் அக்கணநாதனது பிரார்த்தனைககிரஙகி, "நீ கயாரணியத்திலே, யானையுருக்கொணடு தெனகைலாயப்பெருமானை வழிபடுஙகாலத்திலே, நினக்கும் அப்பரனைவழிபடும் ஓர்பாம்புககும் பகைமைநிகழ்; இருவருமடிந்து, மு

த்தியையடைவீர்: செல்க." என்று ஆஞ்ஞாபிக்க; அக்கண
காதன் அவ்வாறே யானையாகி, திருமஞ்சன பத்திரபுஷ்பா
திகளாற் பெருமானைவழிபட்டு, பாம்போடு முத்தியைய
டைந்தனன்.

கண்ணப்பநாயனார்.

பாண்டவர்களுக்குள்ளே அருச்சுனனென்பவன், துரி
யோதனன்முதலிய பகைவரைவெல்லும்பொருட்டு, பரம
னை வேண்டிப் பாசுபதாஸ்திரம்பெறவிரும்பி, இந்திரகீலம
லையையடைந்து, சுனைநீராடி, மடியுடுத்து, வெண்ணீறணிந்
து, உருத்திராக்கமணிபுனைந்து, ஐந்தெழுத்தையுருச்சரித்து,
நியதிமுடித்து, வேறுதனியிடத்தையடைந்து, உரிய ஒரு ஆ
சனத்திலேதங்கி, பிராணவாயுவை இடைகலைபிங்கலையின்வ
ழிச்செல்லாது சுழுமுனைவழியாகச்செலுத்தி, ஆறாதாரங்க
ளையுங் கடந்த பிரமரந்திரத்திலேவிளங்கும் ஜோதிசொரு
பத்தில் மனத்தைலயப்படுத்தி அருந்தவம் புரிந்துகொண்
டிருந்தனன். இங்ஙனமிருக்குங்கால், இவனைக்கொல்லுந்தற்
பொருட்டுத் துரியோதனனுலேவப்பட்ட மூகாசுரனென்ப
வன், கொடிய பன்றியுருக்கொண்டு, அக்காட்டிலே முனி
வர்முதலியோர்க்குக் கடுந்துயர்விளைத்துக்கொண்டிருக்க;
சிவபெருமான் அருச்சுனனுக்கு ஆபத்துவிளையாவண்ணம்
அதனைமடிக்கத் திருவுளத்திலுன்னி, ஒரு வேடவுருக்கொ
ண்டு, புலித்தோலிறுக்கி, உடைவாள்செருகி, கவடிகுன்றி
சங்குமணி ஆத்தி கொன்றைமுதலிய மாலைகள்புனைந்து, அம்
புத்தூணியை முதுகிலேகட்டி, வில்லம்புகைக்கொண்டு, தம
க்கினிய அவ்வேடவுருவெடுத்த அம்பிகையோடு, அக்காட்

டையடைந்து, அப்பன்றியைநெருங்கி, ஒரு திருவிளையாட
லாக ஒரு கூரியகணையை மெல்லவிடுத்தனர். அதுபடுதலு
ம், அப்பன்றியஞ்சி, மேகம்போலப் பெரிதுமுழங்கி மறைந்
து, முனிவரிருக்குமிடந்தனையணுக; அவர்கள்பயந்து, மெய்
வெயர்க்கவோடி, விஜயனையடைந்தனர். அவனெழுந்து வி
ல்லம்புகைக்கொண்டுசென்று, தன்னையெதிர்த்த அப்பன்றி
மீது கடுங்கணையொன்று தூண்டி, பூமியிலே வீழ்விக்க; அத
தருணத்திலே, அதைத்தொடர்ந்துவந்த சிவபிரான் சமீபித
து, இப்பன்றியை "யானடித்தனன்" என்றுகூறினர். அரு
ச்சுனன் பிரானைநோக்கி, "வேடனே, நின்பாணம் இதையு
ருவும் ஆற்றலுடையதோ? யான்விடுத்தபாணம் உருவி மடி
யச்செய்ததுகண்டும், பயனற்றவார்த்தை பேசுகின்றாய்; இனி
வில்லைக்கைக்கொண்டு விரையச் செல்வாயாக." என்றுரைக்
க; இவ்வண்ணம் வாதிடுதலால் கலகம்விளைந்தது.

இருவரும் கணைகளைப்பொழிந்து யுத்தஞ்செய்யுங்கால்
அர்ச்சுனன்சினந்து, தனது நாணற்றவில்லைக்கொண்டு அதி
ர்த்துத்தாக்க; அவ்வடி சராசரங்களெல்லாம் படும்படி அடி
யவர்களுக்கெளியராகிய பெருமானும் திருமுடியிலேற்றரு
ளி, உடனே விஷ்ணுவாதிதேவர்கள் அரகரவென்று கரங்
குவித்துவணங்க, உமாதேவியாரோடு இடபவாகனரூடரா
யக்காக்ஷிதந்தருளினர். அர்ச்சுனன் கண்களிக்கக்கண்டு, மெ
ய் நடுங்கி வெயர்த்துச்சோரவும், உள்ளிருந்தெழுந்த அன்பி
ன் பெருக்கம்போலக் கண்ணீர் பெருகவும், புலமுறவீழ்ந்
து, மெலகரித்தெழுந்து, மயங்கிநின்று, பின்னர்த்தெளிந்து,
"ஐயனே, சிறியேன்செய்த பிழையைப்பொறுப்பது தேவரீர்

திருவருளுககுக் கடமையாகும்." எனறு பிராததிததன
ன. பெருமான திருவருளசுரநது, "மைநதனே, அஞசேல;
நீ கூறியமொழியனைததும நமது குமாரனதுமொழிபோல
அஙகீகரித்தனம. உனககு வேணடுமவரம யாது? விணணப
பிபபையேல, தநதருளுவேம." எனவினவ, பாாததன பத
தியிறபணிநது, "அததனே, வெநதுயாபபிறவியால மிகவு
மெலிநதனன; இனி வீடடினையருளக." எனவேணடிககொ
ணடனன. முதலவனு தனஞசயனே, நீ பகைவரையழிக
கப பாசுபதாஸதிரததைதவிருமபித் தவமபுரிநதாயாதலின
முனனா அதனைப பெறறுக்கொளவாயாக." எனறு கைக்
கொடுதது, பினபு "நமமை வேடனெனறு இகழநதுகூறினை
யாதலால நீ வேட்டுவ அரசனுகி, தென கைலையைசசாாநது,
அனபே உருவமாகி, வேறுசிநதனையினறி, காகலிஙகததை
நனகுபூசிதது, பனறிமுதலிய விலஙகுகளினதசையைப ப
ரிநதுஉணபிதது, வாழநாளிலே, முததியைததநதளிபபோ
ம." எனறுரைதது, மறைநதருளினா. அவவாறே அாசசுன
னும திணணனுராக அவதரிதது, திருககாளததியபபரைப
பூசிதது, சிவகதியடைநதனன.

ஆதலால, இத்தலம யாவாககும இகபரமோக்ஷங்க
ளைப்பாலிதது, எததலஙகளினும் சிறநததாகி, உலகிற சிவ
புரமெனவிளஙகாநின்றது. எனறு சஙகமேசருபதேசிதத
ருள; யாதவமஹாாாஜாகேடடு, பேரானநதமடைநது, "எ
மபெருமானே, தேவரீா எனனையொருபொருளாககககருதி
இவ்வறபுதசரித்திரஙகளையெல்லாம இசைத்தருளினீா; யா
ன எத்தவம்புரிந்தேன." எனறு திருவடிகளைச சிரமேறகு

டிக்கொண்டு, கைகட்டி எதிரேநிற்க; சங்கமேசர் அரசனை
நோக்கி, "நீ காளத்தியையடைந்து, நம்பெருமானுக்குத் த
க்கபடி ஓராலயமியற்றுவாயாக" என ஆஞ்ஞாபித்து, ம
றைந்தருளினார். அதுகண்ட அரசர்பெருந்தகை அத்தியந்த
ஆச்சரியத்துடன் திக்குநோக்கிப் பலமுறைநமஸ்கரித்து,
இச்சன்மமே நற்சன்மமெனக் களிகூர்ந்து, பின்பு "ஆ ஆ!
எம்பெருமானே, சங்கமவுருவந்தாங்கி எழுந்தருள இம்மங்
கை என்னதவம்புரிந்தாள்." என்றுவியந்து, அக்கல்லிருந்த
தம்பெண்ணை வணங்கி, ஆடையணிமுதலிய அனைத்தையுநல்
கி, "அன்னையே, நீ இன்றுமுதல் முந்தியகுற்றேவலைவிடுத்
து அரியசெல்வங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வாழ்வாயா
க." என்று வகுத்தனர். மறுதினத்திலே, நால்வகைச்சே
னைகளும் புடைசூழ்ந்துவர சிவிகையிலேறி, சுயாரணியத்
தையடைந்து, காகலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்து, அப்பெ
ருமானுக்கும், ஞானப்பூங்கோதையம்மைமுதலிய மூர்த்திக
ளுக்கும், கர்ப்பக்கிருகம் அர்த்தமண்டபம் மஹாமண்டபம்
மதில் கோபுரம் துஜஸ்தம்பம் பலிபீடமுதலியவைகளைத் த
க்கபடியமைத்து, பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் இரதம் வாகனம்
ஆபரணாதிகளையும்வகுத்து, பொன்முகரிநதியையொதுக்கி,
நகரமும் நிகரில்லாமலுண்டாக்கி, ஆலயத்திற்கு நித்தியநை
மித்திகங்களையும் திருவிழாவையும் நியமித்துநடாத்தி, சில
நாளரசாண்டிருந்து, திருக்காளத்திநாதருடைய திருவடி
நீழலையடைந்தனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]

யாதவமன்னர்வணக்கம்.

கதியிலிபொற் கல்லாலின கீழ்வதிநத கண்ணுதற்கு
மதிதவழ்பொற் கோபுரமு மணிமதிலு மணடபமு
மூதுசுடர்மா மாளிகையு முதலாய மறறெவையும்
விதிமுறையே யமைததளிதத யாதவவேந் தினைப்பணிவாம்

இத்துதி திருக்காளத்திபுராணததுள்ளது. அப்புராணம் சொற்சுவைபொருட்சுவைகளும இலக்கணவமைதிகளும் நிரம்பப் பல அற்புதசரிததிரஙகளொடு (கஎகூஎ) செய்யுட்களால் பாடப்பட்டிருததலின் (க00) புததகததிற்குக்குறையாமல் கையொப்பமாகுமேல அச்சிட்டு வெளிப்படுததபபடும்.

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூஎ	சஎ	க	தானறு	வ.தானறு
ருக	கசா	உ	பணிஇ	பணீஇ
* ஷை	கஅ	ச	தினுட்	திவட்
ருங	உஅ	க	வடு	வண்டு
சாஉ	எகூ	ச	தொடை	தோடை
எக	ங	க	வெழி	வெழில்
எஅ	ஙஅ	உ	தகுவர்க்	தகுவற்
அஉ	சா0	ங	கேளவி [தொ	கெளவி
* அரு	எசூ	உ	யெங்குற்றாய்	குற்றேவற்றொ
* கூ0	க0ங	க	பட்டநற்	பட்டன
க0அ	உகூ	உ	தெளிர்	தொளிர்
கஉசா	கூஉ	ச	வேவி	வேவி

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௨௯	௭௫	௩	னிட்டம	னீட்டம்
ஷை	௭௮	௩	வினா ◦	வினாத
௧௩௪	௧0௯	௫	கெடடென்	கெட்டேன
௧௪௩	௧௫௫	௧	முனனேனம்	முனனமே
௧௫௮	0	௧௯	தளிஞா	தருளிஞா
௧௬0	0	௫	கரரணம	சாரணம
௧௬௩	௨	௧௩	ஏலரா	ஏவிலரா
ஷை	ஷை	௧௯	ஏவரா	ஏவலரா
௧௬௪	௬	௧	கேதல	கொல
௧௬௬	௧௫	௨	வாயக	வாய்
௧௭௩	௪௯	௪	யைதப்	யதைப்
* ௧௮0	௮௬	௧	வாயசசெறி	வாய்திற
௧௯௬	0	௧௪	வழிவி	வழுவி
ஷை	0	௨௧	நழூதருளி	மூதருளி
௧௯௮	0	௨௪	குழகளை	குழகனை
௨0௧	0	௨௨	கவர்தற்	கவாதறகு
௨௧0	௫௪	௪	தன்ணே	தனனே
௨௪௩	௭௧	௩	மிகுவர்	மிருவா
ஷை	௭௨	௩	விலவ்கி	விலஙகி
௨௨௧	௧௧௫	௧	நீாமூழு	நீாமுழு
௨௩௨	0	௧௭	களைக்	களைச்
* ௨௪௬	௩0	௩	யேகுவிர்	யெயதுவிர்
௨௫௩	௬௬	௧	சோந்து	சேர்நது
௨௫௫	௭௭	௧	மொத்து	வொததது

* இக்குறியிடப்பட்டவை அச்சிட்டபின்னர்க்கிடைத்த பிரதிபேதங்கள்.